

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

"Anyone who loves
romance must read
Sabrina Jeffries."
LISA KLEYPAS

AVON
BOOKS

NEW YORK TIMES BESTSELLER

SABRINA JEFFRIES AFTER THE ABDUCTION

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

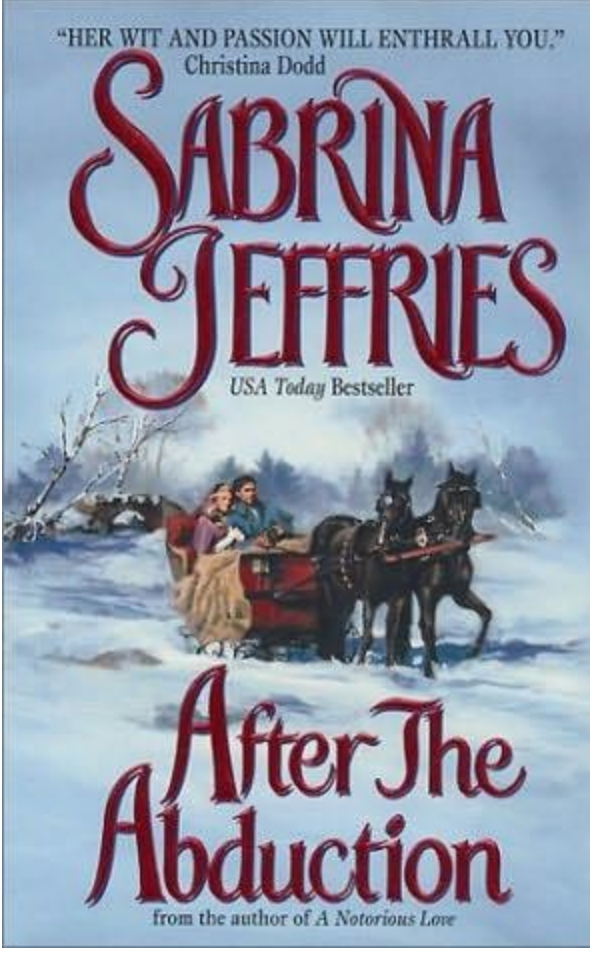
Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

~ 1 ~

~ 2 ~

Kaçırılma

dan Sonra

Sabrina Jeffries

(Swanlea Dönekleri, 3. Kitap)

~ 3 ~

İçindekiler

Bölüm 1

Leydi Juliet Laverick kalbinin çarpmasını görmezden gelmeye çalıştı...

Bölüm 2

-Bu imkansız!

Bölüm C

Ancak koridordaki ayak sesleri kaybolduktan sonra.

Bölüm 4

Yemek bittikten bir saat sonra Juliet, Lord Templemore'un odasına yaklaştı.

Bölüm 5

Sebastian uyandığında başının belada olduğunu biliyordu...

Bölüm 6

, çok büyük bir taktik hatası yapmıştı. Ne zaman.

Bölüm 7

Sebastian, Juliet'i salona doğru götürdü.

Bölüm 8

Kemiklerim eriyor mu? Juliet panik içinde düşündü, Sebastian gibi...

Bölüm 9

Güneş burnunu ufuk çizgisinin üzerine çıkarmıştı.

Bölüm 10

-Bay Pryce, "Lucinda'nın en sevdiği oturma odasını mutlaka görmelisiniz," dedi...

Bölüm 11

Sebastian odaya adımını attı, kadının sözleri onun kulaklarında çınılıyordu...

~ 4 ~

Bölüm 12

Tuhaf notayı duyunca Sebastian'ın gözleri fal taşı gibi açıldı...

Bölüm 1C

Bir hafta sonra, Juliet yatak odasında volta atıyordu.

Bölüm 14

Sebastian karışık duygularla onun çıkışını izledi...

Bölüm 15

Juliet yanlış duyduğundan emin bir şekilde ona baktı. -"Yani-

Bölüm 16

Juliet doğrulup çarşafını tutarken...

Bölüm 17

Sebastian'ın bu sözler karşısında kanı dondu. -Ne tür bir sorun?

Bölüm 18

Juliet, Charnwood'a dönüş yolunu yarılamıştı ki...

Bölüm 19

Juliet'in gidişinden sonraki ikinci günün sabahında Sebastian ayaktaydı...

Bölüm 20

Juliet, Lord Feathering'in saray gibi malikanesine girdiğinde içini çekti...

Bölüm 21

Lord Havering ile dansından kısa bir süre sonra, Juliet geri döndü...

Bölüm 22

Beş gün boyunca Sebastian, Juliet'in zekasını konuşturmasını izledi.

Bölüm 2C

Montfort Dükü gölgelerin arasından ortaya çıktı.

~ 5 ~

Bölüm 24

Knighon arabası hareket ettiğinde Rosalind, bir şey yapmamaya karar verdi.

Bölüm 25

Sebastian,birlikte Wimbledon Common'da duruyordu.

Sonsöz

Charnwood Hall'a posta geldiğinde, Juliet ciyak ciyak bağırdı.

Yazar Hakkında

Sabrina Jeffries Yazarına Ait Diğer

Kitaplar Telif Hakkı

Yayıncı Hakkında

~ 6 ~

Bölüm 1

"Ölümsüz bukleler efendinin ölümsüz başından öne doğru düştü ve büyük Olimpos'u titretti.

- Homeros'un İlyada'sı, Juliet Laverick tarafından bir yastık kılıfı üzerine işlenmiş

Shropshire

Şubat 1818

Leydi Juliet Laverick kalbinin atışını duymazdan gelmeye çalıştı. Onu geçmişiyile yüzleşmeye daha da yaklaştıran, donmuş topraktaki at toynaklarının gürültüsünü yok etmeye çalıştı. Elleri kışın seyahat etmekten buz tutmuş gibi davranmaya çalıştı, ciğ sinirlerinden değil.

Ama yapamadı. İki yıldan uzun bir süre sonra nihayet geçmişini unutacak ve adaletin yerini bulduğunu görecekti. Peki Charnwood malikânesi sadece birkaç mil uzağındayken nasıl sakin kalabilirdi?

-"Llanbrooke Hanı berbattı," dedi kız kardeşinin sesi arabanın diğer tarafından. Rosalind, kocası Griff Knighton'ın yanında oturmuş, kucağındaki tamburu dikkatle görmezden geliyordu.

Juliet aklını elindeki randevudan uzak tutmak için her bahaneye atladı.

-Daha önce bir şöminenin üstünde hiç örümcek ağı görmemiştim. Altında belki, ama üstünde?

Ve masanın üzerinde duran o fiçinin içindeki pisliği gördünüz mü? O hancının böyle pis bir ortak oda tuttuğu için çizilmesi ve dörde bölünmesi gerekir.

Rosalind, -Ben olsam ona bu kadar ağır bir ceza vermezdim, sevgilim,|| diye karşılık verdi, -ama ben ev işlerine senin kadar yatkın değilim.

~ 7 ~

-Juliet, "Sizi temin ederim," dedi, "ev işlerinden anlasanız da anlamasanız da, böceklerin arasında, kirli çarşıların altında geçireceğiniz bir geceden sonra aynı cezayı isteyeceksiniz. Umarım oraya dönmekten kaçınabiliriz.

-Griff pencereden dığarı baktı, sessiz Shropshire ormanını belaya alığkın bir adamın dikkatli gözleriyle taradı. -EĞer Lord Templemore işbirliği yapmazsa, kasaba halkını sorgulamayı bitirene kadar kendimizi Tavuskuşu'nun Gözü'nde bulabiliriz.

Juliet bu düşünceyle yüzünü buruşturdu.

Rosalind, -Elbette Lord Hazretleri, Pryce'ın Juliet'e ne yaptığını duyduktan sonra himayesini sürdürmeyecektir, diye itiraz etti.

İkisi de ona baktı, yüzleri her zamanki sempati ve endişeleriyle doluydu. Bu onda çığlık atma isteği uyandırdı. En ufak bir gerginlikte kırılacakmış gibi davranılmasından nefret ediyordu.

Ama bu, üç kız kardeşin en küçüğü ve henüz evlenmemiş olan tek kız kardeş olmaktan kaynaklanıyordu.

Ve Morgan Pryce gibi bir alçakla on sekiz yaşında kaçacak kadar aptal olan tek kişi, Morgan'ın onunla kaçmak yerine onu kaçırdığı ortaya çıktıktan sonra kendisini ve ailesini tehlikeye attı.

Dudaklarına neşeli bir gülümseme yerleştirerek Griff'e, "Hancı Morgan'ın baronla birlikte yaşamadığını söylemedi mi?" diye sordu.

-Evet. Ama bu kadarını keşfedebildim. Helena'nın çizdiği resimdeki adamın lord hazretlerinin vasisi olduğunu kimse söyleyemez.

Helena, Juliet'in en büyük kız kardeşiydi ve resim fırçası konusunda yetenekliydi. O da Morgan'ın adalete teslim edildiğini görmek istiyordu ama ilk bebeğinin doğumu yaklaştığı için ne o ne de kocası Daniel Shropshire'a gitmeye cesaret edebilmişti.

Griff devam etti: -Templemore'un babası ailenin adını lekelemiş ve mülkü batırmış olabilir ama Templemore'un kendisi değerli bir beyefendi olarak tartışılmaz bir üne sahiptir. Bu yüzden kasabada hiç kimse bir yabancıya ondan ya da Pryce'tan bahsetmez.

-Ama Morgan ve Lord Templemore'un koğuşunun aynı olduğundan eminsiniz.

Juliet söyledi.

~ 8 ~

-Eminim. Bow Street koşucusunun kanıtı bunu tartışmasız bir şekilde kanıtladı.

-Yine de, böylesine yüce bağlantıları olan bir adamın adam kaçırmaya tenezzül etmesi garip.

-Griff, "Pryce'ın yüksek bağlantıları sayesinde gerçeği bulduğumuzdan şüpheleniyorum," dedi. -Herkes seni kaçıran kişiyi bir centilmen gibi davranan ve konuşan, kibar ve eğitilmiş bir adam olarak tanımladı.

Bir centilmen gibi öpüşmüyordu. Juliet bu sapkın düşüncesi için kendini azarladı. Neden Morgan'ın en sinir bozucu özelliği aynı zamanda aklına takılan özelliği idi? Küstah sefil! Bütün kötü davranışlarından sonra, dikkatsiz bir yol şövalyesi gibi onu geride bırakıp sisin içine doğru at sürmeden önce ona karanlık, paramparça edici bir öpücük kondurmaya hiç hakkı yoktu.

Kendisini aldattıktan sonra onunla gitmek istediğinden değil. Hayır, gerçekten!

Böyle bir adam, güvenilmez ve hain.

Peki ya sonunda asilleşseydi, onu en başta kaçırdığı kaçakçılara teslim etmeyi reddetseydi? Onunla birlikte aslanın ininden çıkmak için savaşa ve sonra onu ailesine bıraksa ne olurdu? Onu kaçırdığı için hâlâ bir şeytandı. Onunla gitmesini isteseydi bile

Tüm bunlardan sonra -ki yapmamıştı- bunu yapmak felaket olurdu. Beyefendi görüntüsünün altında gerçekte ne olduğunu kim bilebilirdi ki?

Onun bir tabancayı ne kadar iyi kullandığını görmüştü. Yakışıklı görünüşüne ve ustaca öpüşmesine rağmen artık onun hakkında hiçbir hayali yoktu.

Lanet olsun, o şeytani öpücüğü düşünmeyi bırakmalıydı. -"Sence baron sana Morgan'ın nerede saklandığını söyler mi?" diye sordu Juliet.

-Griff, "Öyle yapsa iyi olur," dedi, "yoksa bunun hesabını sorarım. Ve bunu yaptığında, Pryce'ın peşine düşüp onu sonuna kadar cezalandırmak niyetindeyim.

Juliet gerildi. -Griff sessizliğini koruyunca Rosalind sordu: -Ne sözü?

Griff biraz rahatsız görünüyordu, bu hiç de iyiye işaret değildi. Juliet ona ters ters baktı.

-Griff, Morgan'la düello yapmayacağına ya da onu yargılanmak üzere Londra'ya geri götürmeyeceğine yemin etti.

~ 9 ~

-Rosalind kolayca, "de yapmaz," dedi. -Her ikisi de seni mahvedecek bir skandal yaratır, sevgilim ve Griff bunu asla riske atmaz.

-"Griff?" diye dürttü.

-"Lanet olsun Juliet, seni ya da kız kardeşlerini utandıracak bir şey yapmayacağımı biliyorsun.

homurdandı. -Ama o alçağın bedelini ödeyeceğini göreceğim.

-Juliet, "Ona meydan okumadığın sürece," dedi, "ne yaptığın umurumda değil.

Kayınbiraderi zorla gülümsedi. -Ona meydan okumak aptallığın zirvesi olurdu zaten. Sanırım ikiniz de Templemore kartuşunu hiç duymadınız?

Kadınlar ona boş boş baktı.

-Tabancalar için barut, bilye ve kapsülü tek bir üniteye birleştiren bir cihazdır.

Baron icat etti. Altı ay önce Londra'da Kraliyet Cemiyeti için kullanımını gösterdiğinde, her hedefi tam ortasından vurdu. Pryce muhtemelen nasıl ateş edileceğini hayırseverinden öğrendiğine göre, ona meydan okuyacak kadar aptal değilim.

-Griff'in konuyu sağduyu ve centilmenlikle ele alacağından eminim.

Rosalind kocasının elini okşayarak bir şeyler söyledi.

Juliet, Griff'in gözlerini kıstığını fark etti ve inledi. Adalet istiyordu ama ailesine zaten bir kez cehennemi yaşatmıştı. Ve her ne kadar iki yıl önce onun utanç verici kaçma/çocuk kaçırma olayını tek kelime skandal olmadan örtbas etmiş olsalar da, Morgan özgür kaldığı sürece itibarı ve dolayısıyla gelecekteki mutluluğuna dair tüm umutları asla güvende olmayacaktı.

Bu durum bir ay önce, durup dururken Londra'da dedikodular dolaşmaya başladığında acı bir şekilde ortaya çıkmıştı. Bir zamanlar bir erkekle -yasadışı bir ilişki|| yaşadığına ipuçları. -Morgan'ın bunca zaman sonra neden hikayeler yaymaya ve geçmişi deşmeye başladığını anlamıyorum.

Rosalind, -Kimse söylentileri ona atfetmedi,|| dedi.

-"Ama gerçeği bizden başka kim biliyor?" Bu son ihanet onu ilkinden daha çok yaralamış, zaten tuzlu olan yarasına tuz basmıştı. Nasıl

~ 10 ~

onun hakkında bu kadar yanılmış olabilir mi? -Hayır, o Morgan, tamam. Ve onu elime geçirdiğimde, bana nedenini söyleteceğim. Onu durduracağım!

Griff sertçe güldü. -Bunu nasıl yapmayı düşünüyorsun? Onu toz beziyle mi dövereksin?

Gözüne nakış iğnesi mi sokayım?

Kayınbiraderinin küçümseyici tavrı Juliet'in dişlerini gıcırdatmasına neden oldu. Ona en yüce bakışını attı. -Morgan'a bir bakış atıp daha önce yaptığım gibi eriyip gideceğimi düşündüğünün farkındayım.

Rosalind araya girdi: -Hiç de öyle düşünmüyor.

--Ama iki yıl önce dersimi çok iyi aldım.

-Rosalind usulca, "Evet, aynen," dedi. -"İşte bu yüzden buradayız.

Kız kardeşinin şefkatli bakışı Juliet'in önce irkilmesine, sonra da bakışlarını kaçırmasına neden oldu. On sekiz yaşındayken ailesinin onu boğmasına pek aldırış etmemişti ama şimdi yirmi yaşındaydı ve bu onu neredeyse boğuyordu. Kuşkusuz, eğer onun üzerinde durmazlarsa başka bir alçakla kaçacağından endişe ediyorlardı. Tanrı aşkına, son iki yılda erkekler hakkında birkaç şey öğrenmişti.

Morgan ortaya çıkmadan önce, insanların temel iyiliğine inanıyordu.

Onlara iyi davranırsanız, nezaketinizi iyi davranışlarla ödüllendirirlerdi.

Morgan gelmeden önce aptalın tekiydi. Ailesinin malikânesi Swan Park'ta mutlu bir masumiyet içinde yaşarken, bazı insanların ne kadar sinsi, incitici ve ihanet dolu olabileceğini hiç fark etmemişti. Morgan'ın ona öğrettiği tek iyi şey buydu.

Sosyete de geçirdiği iki yıl eğitimini tamamlamıştı. Kötü eşleşen çiftlerin Londra'daki geçit törenini izlemek, Morgan'ın iyi karakterine inanarak felakete ne kadar yaklaştığını ona sürekli hatırlatmıştı. Ve herkesin oynadığı oyunları görmek, ailesini utandıracak bir şey söylemekten ya da yapmaktan korktuğu için zekâsını keskinleştirmeye zorlamıştı.

Artık daha akıllıydı, kime güvendiğine daha dikkat ediyordu. Bazen iki yıl önce ölmüş olan masum yanını özlese de, doğuştan hassas olan kalbinin başını belaya sokmasına izin vermemek için çok çabalıyordu.

~~

Rosalind onun kaşlarını çattığını fark etmiş olacak ki nazıkçe, -Bu kadar üzülmemelisin, dedi.

Her şey yoluna girecek, eminim." Sonra ihmal ettiği tamburuna vurdu. -Neden bana yardım etmiyorsun? Aklını bu iğrenç işten uzaklaştırır. Ayrıca, nasıl devam edeceğimi tamamen şaşırmış durumdayım.

-Griff kuru bir sesle, "Ne büyük şok," dedi.

Rosalind kocasına ters ters baktı. -"Ev işlerinde biraz yeteneğim var, biliyorsun.

Gülümsemesi hınzırlaştı. -Gerçekten de öyle. Ama benim favorim senin dikiş becerilerin değil, sevgilim.

Rosalind gözlerini devirerek tamburu Juliet'e uzattı. -"Yine de repertuarımı genişletmek istiyorum.

Juliet yüzünün kızarmasıyla savaşıyor tamburu eline aldı. Griff ve Rosalind bazen çok... açık sözlü olabiliyorlardı. Onların anlamlı bakışlarını görmezden gelmeye kararlı bir şekilde büzülmüş kumaşı inceledi, sonra da bazı çarpık dikişleri işaret etti.

-İşte burada yanlış yapıyorsun. Bunun Ateş Tanrısı'nı temsil etmesi için ocaktaki alevler olması gerekiyordu. Ama sen onu siyah puding yapmışsın.

-Rosalind, "Siyah puding değil," diye itiraz etti. -Bunun Olimpos olması gerekiyordu. Afrodite dururken Hephaistos'un demirci ocağını çalıştırması şeklinde bir tasarım çizdiğini biliyorum. Ama Ateş Tanrısı çirkin olduğu için Zeus ve Hera olarak değiştirdim. Ne de olsa beni ve Griff'i temsil etmesi gerekiyordu.

Juliet bir kaşını kaldırdı. -Akışın ortasında tasarımları değiştiremezsin. Her şeyi ediyor. Sorun yaşamana şaşmamalı.

Dikişler, soğuk havanın parmaklarını sertleştirdiği zayıf öğleden sonra ışığında küçük bir başarı değildi.

-Ayrıca Zeus bir zorba, Hera da dırdırcı bir cadıydı. Elbette daha iyi değil.

-"Ama Zeus'la Hera'nın çocukları vardı," diye tersledi Rosalind. -"Hephaestus ve Afrodite'nin yoktu." Juliet tamburdan başını kaldırdı. -Bu ne anlama geliyor?

Griff birden taş kesildi ve Rosalind açıklanamaz bir şekilde kızararak gözlerini kaçırdı. -Hiçbir şey," dedi. -"Hiçbir şey.

Ne kadar garip. O ikisinin arasında neler oluyordu? -Bu karmaşayı şimdi kurtaramam. Daha sonra Zeus ve Hera ile yeni bir tasarım çizeceğim, sen de yeniden başlayabilirsin.

~ 12 ~

Rosalind başını sallayarak tamburu geri aldı ve asık suratla ona baktı.

-"İğne işi yapmaya nasıl katlanabiliyorsun gerçekten anlamıyorum. Sıkıcı ve can sıkıcı buluyorum.

-İkinizin de çok sevdiği Shakespeare'i tam da bu şekilde buluyorum. Ama ellerimle çalışmayı seviyorum. Beni rahatlatıyor.

Ve aklını Morgan'dan uzaklaştırdı.

Kahretsin, işte yine düşüncelerine dalmıştı.

Ana yoldan daha düzgün bir yola saptılar. -"Anlaşılan Charnwood arazisine ulaştık." Griff kaşlarını çatı. -Yakınlarda bir ev göremiyorum; tahmin ettiğimden daha büyük olmalı. Kendini taşraya gömen ve toplum içine hiç çıkmayan bir adam hakkında doğru bilgi edinmek zordur.

Kilometrelerce ilerlerken Juliet'in yüreği ağzına geldi. Baronun akranlarının saygısını kazanmış olması yeterince kötü. Shire'daki toprakların yarısına sahip olmak zorunda mıydı?

aynı zamanda?

Bu, onu koğuğu hakkında herhangi bir Şey açıklamaya zorlamak için iyiye işaret değildi.

-Griff, "Burada Morgan'ı saklamak için bolca yer var," dedi.

Juliet, -Onu saklamak için bolca oda ve on yıl boyunca onu besleyecek, giydirecek ve sıcak tutacak bolca servet, diye homurdandı. -"Lord Templemore'un babasının mlk yerin dibine batırdığını söylediğini sanıyordum.

-Ben de öyle duymuştum. Görünüşe göre biri onu diriltmiş. Gerçi bu bir servet gerektirmiş olmalı.

Emin olmak için yetersiz bir ifade. Kalın am ve meşe ağaçları, buz tutmuş tarlalara pusula seren işçilerin yoğun çabalarına karşı nöbet tutuyordu. Tuhaf, tertemiz tutulmuş mandıra binaları yerlerini düzgün, yarı ahşap kiracı kulübelerine bıraktı.

Adamın muhtemelen kendi tabakhanesi, demirci dkknı ve Tanrı bilir başka neleri vardı.

-Rosalind, "Kaçakçılarla anlaşmak ve servet edinmek el ele gider," diye takıldı. -Morgan o kaçakçılarla bir şekilde bağlantılı olduğuna göre, belki Templemore da öyledir. O da servetine senin gibi kaçakçıların mallarını satarak olabilir, sevgilim.

~ 13 ~

-Griff, "ok komik," diye mırıldandı. -Ama eğer yleyse, neden kaakının sorguladığı kaakılardan hiçbiri onun adını duymamıştı? Onlar sadece Morgan'ı tanıyorlardı ve bazıları onu tanı mıyordu bile. Eğer Morgan'ın kendisi de bir kaakıysa, uzun süre kaçakçılık yapmamıştır.

Az sonra alçak, ağaçlık bir tepeye tırmanmaya başladılar. Ağaçlarla çevrili yoldan çıkıp uzun, yasak bir yola girdiklerinde Juliet gerildi.

Daha da kötüsü. Charnwood'un arazisi Swan Park'inkinden on kat daha büyüktü.

Soğuk ve zarif çimler, kışın gri gökyüzünün altında sonsuza kadar uzanıyor gibiydi. Resmi bahçeler, yeni çiçek tarhlarını ve insan yapımı göletleri birbirine bağlayan çakıl yollar ve zarif köprülerle sıkıcı derecede güzeldi. Baronun önemli bir adam olduğunu vurgulamak için etkileyici bir düğüm bahçesi ve çit labirenti vardı.

Sanki Charnwood Hall bunu kanıtlamak için yeterli değilmiş gibi. Aman aman. Sadece ölü bir kadın, bordo renkli tuğlalardan oluşan bu geniş ve eski yapıdan etkilenmemiş olabilirdi. Bu görkemli başkadınla kıyaslandığında, Swan Park yeni yetme bir kızdı.

Charnwood, Juliet'in ev partilerine yaptığı gezilerde aşık olduğu türden eklektik bir büyük evdi. Oraya buraya parçalar eklenmişti; bir uçtaki Elizabeth dönemi çekirdeğine Jacobean bir kanat, diğer ucta Palladian bir portakal bahçesi.

Hollanda kalkanları kasvetli tuğlaları yaldızlıyordu ve süslü kubbeler çekirdeğin her köşesindeki uçurum benzeri kulelerin tepesine tünemişti. Her nesil kendi zamanını binaya öyle uyumlu bir şekilde damgalamıştı ki, bir bütün olarak ele alındığında Charnwood Hall izleyiciyi hem büyülüyor hem de korkutuyordu.

-Rosalind, "Bunun için bir ordu dolusu hizmetçi gerekir," diye yorum yaptı. - Lord hazretlerinin hâlâ evlenmemiş olması şaşırtıcı. Yine de Tanrı o evi idare etmek gibi ürkütücü bir görevi üstlenen kadının yardımcısı olsun.

Juliet'in kendi evcimen kalbi düşüncesi karşısında kesinlikle sıçradı. meydan okuması hepsi , başarısı!

-Sorunsuz çalışmasını sağlayan kişi olmak kesinlikle heyecan verici olmaz mıydı? Onu bir yuvaya dönüştürmek?

Rosalind bir kaşını kaldırdı. -"Evet, heyecan verici tam da benim seçeceğim kelime." Sonra dalgınlaştı. -Hatırladığım kadarıyla adam bekârdı. Sen ve Helena partilere ilk katılmaya başladığınızda o Londra'da değil miydi? Onun hakkında konuşulduğunu hatırlıyorum.

Yeni yükselmiş bir baron, ama onunla hiç tanışmadık. Şu ana kadar bağlantıyı kuramadım.

-Bunu ben de hatırlıyorum." Juliet parladı. -Asi velisine yardım etmek için kasabaya gelmiş olabilir mi? Morgan Sussex'ten kaçtıktan hemen sonraydı.

-Heybetli bir taş girişin önünde durduklarında Griff, "Yakında öğreneceğiz," dedi. Arabacıları aşağı indi ve aceleyle arabanın kapısını açıp basamakları indirdi.

Bir uşak onlara eşlik etmek için dışarı koştu, yüzünde şaşkınlık ifadesi vardı. Charnwood Malikânesi'nin belli ki çok az ziyaretçisi vardı. Açılan araba kapısından gelen ani soğuk hava dalgası yılın bu zamanındaki Shropshire havasının bir göstergesiye, kışın neden kimsenin burayı ziyaret etmediğini anlayabiliyordu.

Aşağı indiklerinde evin arkasından ateş edildiğini duydular ve Juliet bunun ziyaretçi eksikliğini de açıklayıp açıklamayacağını merak etti.

-Griff uşağa, "Ustanız ateş mi ediyor?" diye sordu.

-"Evet, efendim," diye cevap verdi genç adam. -Günün bu saatinde tabanca tasarımlarını hep batı bahçesinde dener.

Griff, Juliet ve Rosalind'e -Haydi **gelin**|| dedi, evin etrafını çevreleyen çakıllı patikadan ilerlerken. -Ama efendim,|| **diye** seslendi uşak, peşlerinden koşarak, -Bay.

Simpkins seni anons etmeli!

-"Gerek yok!" diye karşılık verdi Griff yoluna devam ederken.

Uşak tereddüt etti, sonra da uşağı getirmek üzere eve doğru koşmaya başladı.

Juliet uzun bacaklı eniştesi ve kız kardeşine yetişmek için acele etti.

- "Griff, bunun iyi bir fikir olduğundan emin misin - onu şekilde yakalamanın?"
Bir başka endişe verici silah sesi havayı böldü.

- "Sürpriz unsuru istiyorum," diye cevap verdi.

- Rosalind onun yanında mırıldandı, ama onu durdurmaya çalışmadı.

~ 15 ~

- Beni güpegündüz tanıkların önünde vurmaz. Bu centilmence olmaz.

Asit tonu Juliet'i duraksattı. Griff'in üzerine bu kadar çok şey almamasını diledi. Ona zarar gelirse kendini asla affetmezdi. Ama Griff bir kez rotasını belirledi mi, hiç tereddüt etmezdi.

Devasa binanın köşesini döndüklerinde, çimenlerin ortasında, yüzleri kendilerine dönük duran iki adam gördüler. Zengin giysili bir hizmetçi elinde büyük gümüş bir tepsiyle yakınlarda bekliyordu. Her iki adamın da tabancası vardı ama şu anda sadece biri birkaç metre ötedeki boyalı ahşap hedefe ateş ediyordu.

Ateş etmeyen sarışın olan belli ki baronun kendisiydi. Rütbeli bir beyefendiden başkası bu kadar gösterişli kıyafetler giymezdi: son derece cilalı çizmeler ve mahmuzlar, mor Kazak pantolonu, bele oturan dar bir jonquil kuyruk ceketi ve pahalı bir silindir şapka.

Ama Juliet'in önce kekelemesine, sonra da kalbinin çarpmasına neden olan diğer adamdı -sade siyah bir pardösü giyen ve şapkası olmayan daha genç, siyah saçlı bir adam. Tabancasını doldurdu, nişan aldı ve sonra hedefe ateş etti.

Yaşlı adam -İyi gösteri!|| diye seslendi. -Bu sefer neredeyse tam .

- "Neredeyse" yeterince iyi değil," diye cevap verdi tetikçi. - "Bu kilidin ayarlanması gerekiyor.

Ses acı verici bir şekilde tanıdıktı, hafızasında uğulduyor, adımlarını hızlandırması için onu teşvik ediyordu.

Soğuk havada bir tutam duman kaybolurken, tetikçi tabancayı inceledi, sonra da içinde cephaneye bulunan küçük bir masanın üzerine koydu. Görünüşe göre başka bir tabanca almak için tepsiye doğru ilerlerken, uşak onları fark etti ve seslendi: "Lordum, biri yaklaşıyor.

İki adam da aynı anda döndü. Juliet tetikçinin yüzünü gördüğünde kalbi durdu.

Karşısında ezeli düşmanı duruyordu. O simsiyah saçları, şeytani dudakları, cesur, kare çeneyi asla yanlış anlamazdı: -Morgan,|| diye fısıldadı.

Bakışları şaşkınlıkla genişledi ve sonra kızın yüzünü taradı. Her zaman kapkara olan gözlerinde tanıdık bir ışıltının parladığına yemin edebilirdi.

~ 16 ~

Ne yazık ki Griff onun haykırışını duydu. Onun önünde ilerleyerek hırladı,

-"Bu o mu, genç olan?

Hiç düşünmeden -Evet|| diye cevap verdi.

Griff adımını bile bozmadı. Adama doğru yürüdü, yumruğunu kaldırdı ve yüzüne bir yumruk indirdi. Rosalind küfredip Juliet inlerken, Morgan sendeleyerek geri çekildi.

Ama kendini savunmak için hiçbir şey yapmadı. Ağzından akan kanı silmek için soğukkanlılıkla bir mendil çıkardı. Yumruklarını sallayan Griff'i görmezden gelerek, -Hadi, seni lanet olası alçak, dövüş benimle! Yoksa sadece kadınlara mı zorbalık yapıyorsun?

Juliet kız kardeşine mırıldandı: -Griff'in görüşmeyi "ihtiyatlı ve centilmence bir sakinlikle" idare etmesine ne oldu?

-Rosalind, "Umut sonsuza dek sürer," diye mırıldandı.

Morgan'ın arkadaşı Griff'in kolunu tuttu. -Şimdi, efendim, bütün bunlar da ne? Delirdiniz mi?

Serbest kalan Griff, yaşlı adama ters ters bakmak için döndü. -Size üzülererek söylüyorum Lord Hazretleri, ama koğuşunuz bir alçak ve bir cani. Bay Pryce aileme zarar verdi ve ben de-

-"Lordum?" diye araya girdi yaşlı adam. -Hayır, kafanız karışmış. Ben Lord Templemore değilim.

-O zaman kim?" Rosalind patladı.

Morgan bir adım öne çıktı, kanlı mendili hâlâ elindeydi. -Üçü de ona bakakalırken, Griff'e okunamayan bir bakış fırlattı.

-Ve suçlamalarınıza bakılırsa, efendim, yakın zamanda kardeşim Morgan'la ters düşmüşsünüz.

-"Sen Morgan'sın," diye ağzından kaçırdı Juliet, hayatı boyunca hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştı. Sonra ifadesinin geri kalanı onu tutukladı. -Kardeşin mi? O senin... yani...||

Şimdi ona yönelttiği bakışlar uzak ve mesafeliydi, hiçbir tanıma belirtisi göstermiyordu. -Affedersiniz hanımefendi ama ben Morgan değilim. Ben Sebastian'ım.

~ 17 ~

Blakely, Lord Templemore. Yine de kafa karışıklığınızı anlıyorum. Morgan ve ben sadece kardeş değil, aynı zamanda ikiziz. Tek yumurta ikizleri.

Griff ona bakakaldı. -Bu olamaz. Bana onun baronun... yani senin vasin olduğu söylendi.

Lord hazretlerinin yakışıklı yüzünde acı dolu bir gülümseme belirdi. -Şüphesiz öyleydiniz. Karmaşık bir hikâye." Boyunun hizasına kadar doğruldu. Kadın

Ne kadar uzun olduğunu unutmuşum. -Ama bunu tamamen yabancılarla tartışmamayı tercih ederim.

Kesin bir dil, centilmen bir tavır, alaycı bir gülümseme hepsi Morgan'a aitti.

Yine de adamın evin efendisi olduğu, çimenlikte toplanarak yanında koruyucu bir falanks oluşturan öfkeli hizmetkârlardan belliydi. Morgan'ın bir lord olması akıl almaz bir şeydi. Lordlar kadın kaçırmaz ve kaçakçılarla arkadaşlık etmezdi. Yine de...

Griff tereddüt etti, sonra sertçe eğildi. -Gördüğüm kadarıyla affınıza sığınmalı ve sizi tanıştırmalıyım. Adım Griffith Knighton. Bu eşim Leydi Rosalind ve baldızım Leydi Juliet." Lord Templemore'un arkadaşına doğru başını salladı.

-Diğer beyefendinin yaşından Charnwood'un efendisi olduğunu düşünmüştüm. Baldızım sizi tanıdığında, ikimiz de düşündük ki-

-"Ben Morgan olmalıyım," diye bitirdi Lord Templemore.

-Evet. En derin özürlerimi kabul edin efendim. Size vurmamalıydım.

-Bakışları ona kaydı, sonra tekrar Griff'e döndü, sanki ona bakmak onu tedirgin etmişti. -"Kardeşimin yaraladığı kişi yengen mi?

Juliet, Lord Templemore'un ona tekrar bakmasını isteyerek Griff'in yerine - Evet,|| diye cevap verdi.

Onun iddialarına inanamıyordu. Onda Morgan'dan çok fazla şey vardı, sadece görünüşünde değil, kontrollü tavrında, zarif konuşmasında... kibrinde de. Keşke onun gözlerini okuyabilseydi...

Ama Griff'e sabit bir şekilde bakmaya devam etti. -Knighton, değil mi? Londra'daki Knighton Ticaret'ten mi?

-Griff, "Evet, bu benim ," diye cevap verdi. -"yolu savaşınızla konuşmak umuduyla geldik.

~ 18 ~

...kardeşin.

Morlar içindeki yaşlı beyefendi homurdandı. -"Konuşmak mı? Konuşmaya başlamak için tuhaf bir yöntemin var, genç adam.

Griff koyu kırmızı bir renge büründü ve Juliet onun gergin bir şekilde kravatını ekiştirdiğini görünce zerre kadar acıma hissetmedi. -Korkarım bizimki de... karmaşık bir hikâye Bay....er...||

-Lord Templemore kibarca, "Sizi tanıştırmama izin verin," dedi. -Bay Knighton, bu annemin kardeşi: Bay Pryce.

Bu tanıdık isim hepsinin yaşlı bakmasına neden oldu. abucak ekledi, -Bayım.

Llewelyn Pryce, dikkatinizi çekerim, bu yüzden bana yumruk atmayın.

Rosalind Griff'in dirseğini kavradı: -Kocam bugün kimseye yumruk atmayacak, sizi temin ederim. Bunu göreceğim.

Griff ilk kez, kaşlarını çatmadan da olsa, azarlanmaya sessizce katlanma sağduyusunu gösterdi.

Juliet araya girmenin politik olacağını düşündü, özellikle de Lord Templemore'la göz göze gelemediğini için. -Ama Morgan Pryce'la ilgili bir konuda lord hazretleriyle konuşmamız gerekiyor. Sakıncası yoksa, bizi dinlerseniz çok memnun oluruz.

Lord Templemore onu hiçbir şekilde kabul etmeyi reddetti. Bunun yerine Rosalind ve Griff'e düşünceli bir bakış attı. -Pekâlâ. Yine de bu konuşmanın daha...ah...özel bir ortamda yapılması gerektiğine inanıyorum.

-Griff hemen kabul etti.

Lord Templemore, -Beni takip ederseniz...|| dedi ve eve doğru eliyle işaret etti.

Hep birlikte Charnwood Hall'a doğru yola koyuldular. Juliet, lord hazretlerinin kendisini bu kadar bariz bir şekilde görmezden gelmesine öfkelenerek, onu arkadan izlemek için geri çekildi. Kıyafeti Morgan'ınki kadar ağırbaşlıydı: sade bir takım elbise, sade bir ipek yelek ve basit bir düğümle bağlanmış kravat. Morgan'ın kendinden emin yürüyüşüyle yürüyordu.

Ve amcası konuştuğunda, tıpkı Morgan'ın ona yaptığı gibi başını eğerek dinliyordu. Ama belki de tek yumurta ikizleri bu tür davranışları paylaşırlardı. O bunu bilmiyordu.

~ 19 ~

Eve açılan yan kapıya ulaştıklarında, hepsinin önce girmesi için bekledi. Onun kokusunu alabilecek kadar yakınından geçti. Eğer adam tam olarak Morgan gibi kokmuyorsa Tanrı yardımcısı olsun - demir ve dumanla karışmış güherçile kokusu, Ateş Tanrısı Hephaistos'un kokusu.

Sonra büyük bir salona geçtiler ve kadın keskin bir nefes aldı.

Ateş Tanrısı'hatırı sayılır bir cephaneliği vardı, değil mi? Uzun bir duvarda sıra sıra tehditkâr bir şekilde asılı duran kılıçlar, hançerler, kargılar ve çeşitli ateşli silahlar-

Tüfekler, blunderbusslar ve kötü görünümlü düello tabancaları. Ne zaman tozlarını alsalar hizmetkârlar sürekli bir korku içinde olmalıydı. Kesinlikle öyle olurdu.

Tüm o tabancaları o mu tasarlamıştı? Bu onu şaşırtmazdı - onu Hephaistos olarak görebiliyordu, yerin altındaki gizli bir demir ocağında ateşten aletleri üzerinde çalışıyordu. Onun -ya da ona inanılacaksa ikizinin- kaçakçılarla ilişki kurmayı eğlenceli bulmasına şaşmamalıydı. -Lord Templemore onları geçitten geçirirken, "Yakında bir savaş başlatmayı mı planlıyorsunuz?" diye sordu.

Dümdüz önüne baktı. -Göz korkutucular, değil mi? Ancak hepsi benim değil. Büyükbabam bunların çoğunu yıllar önce satın aldı. O

Silah toplamak onun tutkusuydu.

-Griff, "Ve özellikle tabancalar sizin," dedi.

Lord Templemore ona gizemli bir bakış attı. -"Sanırım hobimi duymuşsunuz.

-"Anladığım kadarıyla bir hobiden daha fazlası.

Omuz silkti. -Küçükken silahlara olan ilgimi büyükbabam uyandırmıştı. Sonra babam ben reşit olduğumda bana bir Manton çakmaklı tüfek verdi, bu da hayat boyu sürececek hayranlığımı pekiştirdi.

-Griff, "Manton, ha?" dedi. -Onun eski çalışanı James Purdey'e gidiyorum.

Purdey yeni bir havalandırma **tapası** icat etti

Lord Templemore araya girdi -Evet, duymuştum. -Forsyth diyor ki...||

Ateşli silahları ve bunların göreceli değerlerini tartışmaya başladıklarında Juliet'in akıllı iki kelimedede takılı kaldı. Manton çakmaklı tüfeği. İki yıl önce Morgan, Juliet'e yardım ederken birinin -iki tane Manton çakmaklı **tüfeği**|| olduğunu söylemişti.

~ 20 ~

Kaçakçılardan kaçtı. Kaç erkek etrafı tehlikeyle çevriliyken bir silahın markasına dikkat ederdi? Ve her iki ikiz de silahlar hakkında bu kadar çok şey biliyor olabilir mi?

Rosalind onun yanında yürümek için geri çekildi. -Erkekler öyle çocuk ki, sanki günlerini sokaklarda savaşıyorlar gibi en sevdikleri tabancalardan ve silah ustalarından söz edip duruyorlar. Griff nadiren silah kullanır, o da sadece kekliklere. Yine de tüm konuşmalarından onun bir asker olduğunu düşünebilirsiniz.

Juliet bir şey söylemeyince Rosalind ona endişeli bir bakış attı. -Sorun nedir, sevgili kalbim? Morgan'ı henüz bulamadığımız için hayal kırıklığına mı uğradın?

-Juliet gözlerini lordun geniş sırtına dikti.

Rosalind'in sesi fısıltıya dönüştü. -Lord Templemore bir odanın önünde durup onlara hitap etmek için döndüğünde Rosalind sözlerini yarıda kesti.

-Tartışmamızı çalışma odamda yapacağız. Lew Amca, neden gidip hizmetçiye bize çay getirmesini ?

Amcası ona baktı. -"Hayır, oğlum, bu eğlenceli tartışmayı kaçıracağımı düşünüyorsan delirmiş olmalısın. Neden sadece çay için aramıyorsun?

Lord Templemore kaşlarını kaldırdı ve alaycı bir tavırla, -Mükemmel bir fikir, dedi. Bunu neden düşünmediğimi merak ediyorum." Sonra onları çalışma odasına götürdü.

Elbette evinin geri kalanı kadar görkemliydi. Parlak koyu renkli ahşaplar, pirinç aksesuarlar ve masif mobilyalarla da son derece erkeksi. Tek bir istisna dışında, günün düzeni ağırbaşlı bir sükûnet gibi görünüyordu: Bir duvarı süsleyen, eğlencelerini yöneten Bacchus'un uzun bir resmi. Ancak zavallı Bacchus, yıldız ve deri ile süslenmiş bir kral kütüphanesinin yarısını taşıyan bir duvarla karşı karşıyaydı. Dünyaya iki yüzünü gösteren bir adamın aynı şeyi yapan bir çalışma odası olması ne kadar da uygundu.

Rosalind pahalı şam perdelerine hayranlıkla bakıyor, Griff de -kendi çapında varlıklı bir adamdı- maun masaya değer biçiyordu ama Juliet'in hissettiği tek şey umutsuzluktu. Soylu bir ailenin yüz karasını yakalamaya gelmişlerdi, veliahtını değil.

O zaman neden şüphelendiği filizdi?

~ 21 ~

Kuşkusuz onları buraya bilerek getirmişti. Adam aptal değildi - ziyaretçilerinin gözünü korkutmak için servetinin ve gücünün kaslarını onların önünde esnetmekten daha iyi ne olabilirdi? Önce silahlar, şimdi de bu.

Bu sefer ikna olmayacaktı. Gerçeklere ve Morgan'ın ne kadar güzel bir mülke sahip olursa olsun bir alçak olduğunu söyleyenlere sadık kalacaktı. Ve tek yumurta ikizi olduğu iddialarına rağmen Lord Templemore'un Morgan olduğunu biliyordu. İsteddiği kadar parasını ve nüfuzunu yüzlerine vursun, bu onun alçağın maskesini düşürmesini ve geleceğini mahvetme girişimlerini durdurmasını engellemeyecekti.

O ve Rosalind, Lord Templemore'un arkasında oturduğu masanın yanındaki iki sandalyeye oturdular. Amca bir kitaplığa yaslanırken Griff yanlarında durdu.

-Griff, Lord Templemore'a, "Londra'da hiç karşılaşmadığımıza şaşırdım," dedi.
-"Toplum içinde pek sık bulunmadığınızı duydum, ama-

Bay Pryce araya girdi: -Hiç toplum içinde değil demek istiyorsunuz. -
Yeğenim kasabanın eğlencelerinden nefret eder. Her zaman öyleydi.

-Lord Templemore, "İyi bir nedenle," diye karşılık verdi. Griff'in meraklı bakışlarıyla karşılaştı ve ifadesi donuklaştı. -Hiç kuşkusuz bildiğiniz gibi, babam sosyeteyle aile adına uygun olandan daha serbestçe katılırdı. Londra'da iki Blakely'nin ortalığı kasıp kavurmasını akıllıca bulmadım. Ve unvana yükseldiğimden beri, anlamsız kasaba uğraşlarıyla kaybedecek çok az zamanım oldu.

Ya öyle... ya da daha önemsiz işlerle uğraştığını bilen insanlar tarafından tanınmaktan kaçınmak istiyordu. Juliet'in gözleri kısıldı.

-Unvana yükselmenizden sadece birkaç ay sonra Londra'daydınız, hatırladığım kadarıyla.

Sonunda ona baktı ve siyah bakışlarının gölgeli derinliklerinde ateş parıldadı. Tanrım, kendini uyuyan, dumanı tüten bir ejderhayı dürtmüş bir bakire gibi hissetti.

Gerçekten de Londra'daydım," dedi. -Madem bu gerçeğe önem veriyorsunuz, bana nedenini söylemeniz iyi olur. Ve bunu yaparken, kardeşimi arama amacınızı da açıklayabilirsiniz, Leydi...|| Durakladı. -Juliet, değil mi?

- "Evet." Kahretsin, onun adının ne olduğunu çok iyi biliyordu. Ve onu öldürse bile gerçek kimliğini ortaya çıkarırdı. -Tüm saygımla, eğer Morgan değilsen

~ 22 ~

Pryce, arayışımız seni ilgilendirmez. Sadece onu nerede bulacağımızı söyle, biz de gidelim.

Griff ve Rosalind onun bu açık talebi karşısında ağızları açık kalmıştı ama Lord Templemore'un bakışları onunkilere kilitlenmişti, sert ve kararlıydı. - Korkarım bunu yapamam.

- "Bugünün tekrarı olacak diye endişelenmenize gerek yok.

- "Juliet," diye araya girdi Griff, "en başından beri tüm hikayeyi lord hazretlerine anlatmayı planlamıştık, böylece peşimize düşmek için bir nedenimiz olduğunu görecekti.

- Evet, ama neden özel işlerimizi bir yabancıya anlatalım? Lord Hazretleri işin içinde bir hanımefendi olduğunu çoktan anladı. Geriye sadece bir beyefendi gibi davranıp Morgan'ın nerede olduğunu söylemesi kalıyor.

- Lord Templemore sert bir sesle, "Bilseydim memnuniyetle söylerdim," dedi, "ama bilmiyorum. Tam olarak değil. Ancak, Atlantik'in dibinde yattığına inandırıldım.

Kalbi korkunç bir şekilde çarptı. -Ne demek istiyorsun?

Bakışlarını onun üzerinde sabit tuttu. -Morgan, Haiti açıklarında batan bir ticaret gemisinde görev yapıyordu. Öldüğünü düşünüyoruz.

~ 23 ~

Bölüm 2

"Ölümsüz tanrıçalar gibi harikulade bir görüntüsü var.

- Homeros'un İlyada'sı, Juliet Laverick tarafından yastık kılıfı üzerine işlenmiş

-Bu imkansız!

Sebastian, Juliet'in kesin inançsızlığını duyunca iniltisini güçlükle bastırdı. Knighton'ın gelmesi yeterince kötüydü, ama onu getirmesi...

-Amcası, "Neden imkânsız, Leydi Juliet?" sordu.

Sebastian ona uyarıcı bir bakış attı. Lew Amca Sebastian'ın iddialarını kabul etmek zorundaydı, yoksa her şey mahvolacaktı.

Elbette adam dilini tutacak ve Sebastian'ın bu işi kendi yöntemleriyle halletmesine izin verecek kadar akıllıydı.

Juliet basitçe, -Morgan ölmüş olamaz,|| dedi. Bakışları Sebastian'ın üzerindeydi, kuşkulu, endişeli... kaygılıydı. -"O... Buna inanamıyorum.

Gök gürültüsü adına, buna inanmak zorundaydı! O ve Morgan tehlikeli bir ağa dolanmışlardı ve onları sadece Sebastian kurtarabilirdi. Bu çılgınlık çözülene kadar nefes alabilmek için Juliet'ten ve onun ilişkilerinden kurtulması gerekiyordu.

-Sebastian kendi sesinin sakinliğine hayret etti, oysa iç dünyasında sakin olmaktan başka bir şey yoktu.

~ 24 ~

Şeytan alsın, neden buradaydılar? Başlangıçta Knighton'ın onu avlamasını beklemişti ama iki yıl sonra kimse gelmeyince kendini güvende hissetmişti.

Güvenli! Delirmiş olmalıydı. Ama onun da onlarla geleceğini hiç ummamıştı. Güzel Juliet, yumuşak, suçlayıcı gözleri ve gür, baştan çıkarıcı ağzıyla...

Bir laneti bastırdı. Onu neden getirmişlerdi? Onu teşhis etmek için ona ihtiyaçları yoktu -Daniel Brennan ya da Leydi Helena bunu yapabilirdi, çünkü ikisi de Kaçakçıların Kralı Jolly Roger Crouch ile son yüzleşmede hazır bulunmuştu. Ailesi Juliet'i ait olduğu yerde, evinde tutmalıydı.

Kendisi ve Knighton gibi adamların manevraları için fazla hassastı.

-Knighton, "Acaba Morgan Pryce'in battığı geminin adı Oceana mıydı?" diye sordu. Demek Juliet onlara her şeyi anlatmıştı. Nasıl?

Morgan, kaçakçı önce bir geminin adını ve belirli bir tarihi -Oceana ve 17 Temmuz- açıklamadığı sürece onu Crouch'a teslim etmeyi reddetmişti.

Neyse ki -**Morgan**'ın bu bilgiyi istemesinin nedeni ortaya çıkmamıştı.

Bu, Sebastian'ın o sırada Morgan'ın yerine geçtiği gerçeğini saklamayı kolaylaştıracaktı. -Geminin adını nereden biliyordun?

-Kardeşin sordu. Morgan Oceana'ya ne zaman bindi?

Şu tarihler, şu yapışkan tarihler. -Kasım 1815, sonradan anladığım kadarıyla.

-Ne tuhaf. Birkaç ay sonra, 1816 Temmuz'unda olacağını düşünmüştüm.

Sebastian kasıtlı olarak anlamaz görününce Knighton ekledi: -17 Temmuz kardeşiniz için de önemli görünüyordu.

-Lew Amca kuru bir sesle, "Gerçekten de öyle mi?" diye sordu. -"Nedenini merak ediyorum.

Sebastian amcasına kaşlarını çatdı. Lanet olsun ona, nedenini çok iyi biliyordu. Lew Amca onu bu konuda durmadan rahatsız edecekti; Sebastian'ın kaçakçıların arasında Morgan kılığına girmesinden bir hayır gelmeyeceğini iddia etmişti hep.

Lew Amca'ya herhangi bir gafın önüne geçmek için sert bir gülümseme fırlattı. -17 Temmuz'un neden önemli olduğunu bilmiyorum. Tek bildiğim Morgan'ın 1815 baharında buradan ayrıldığı. Müfettişimiz gemiye Kasım ayında bindiğini söyledi.

~ 25 ~

Knighton araya girdi: -Bu onun faaliyetleri hakkında öğrendiklerime uyuyor.

Knighton yemi yutmuştu. Güzel. Ne de olsa Sebastian gerçeği biraz esnetiyordu. Morgan kaçakçılara katılmak için ilkbaharda yola çıkmıştı ama onu Temmuz ayında Oceana'ya zorla bindirmişlerdi. Bu yüzden Sebastian onlarla Ekim ayında uğraşmak zorunda kalmıştı.

Şimdi kederli kardeşi oynama zamanı gelmişti. -Morgan'ın Oceana'ya nasıl geldiğini biliyorsanız bana söyleyin. İki yıldır öğrenmeye çalışıyorum ama hiç şansım olmadı.

-"Tüm bildiğim bu," diye itiraf etti Knighton. -Buraya neden geldiğimizi düşünüyorsunuz?

-"Aslında buraya neden geldiğinizi henüz söylemediniz," dedi Lew Amca masum bir edayla, kendini beğenmiş şeytan. -Yeğenimle olan bağlantınızı merak ettiğimi itiraf etmeliyim. Sebastian, Morgan'ın öldüğüne ikna olmuş görünüyor, ama o korkunç gemi kazasından kurtulmuş olarak bir gün eve döneceğine dair umudumu yitirmedim.

Elbette Lew Amca umudunu yitirmemişti. Morgan'ın hayatta olduğunu çok iyi biliyordu. Keşke aklını başına toplayıp Knighton'ların aksini düşünmesinin daha iyi olacağını anlayabilseydi.

Knighon Juliet'e baktı. -Omuzlarını dikleştirdi, sonra başladı: "Görüyorsun ya...

-"Hayır," diye araya girdi, "bu benim ve anlatacağım.

Sebastian şaşkınlığını zorlukla tutabildi. Tanıdığı utangaç Juliet gönüllü olmazdı. Knighon da şaşırmış görünüyordu. -"Çok iyi, eğer istersen.

Juliet derin bir nefes alarak kendini topladı. -Morgan Pryce'la Stratford-upon-Avon'da tanıştığımda kendisini Yüzbaşı Will Morgan olarak tanıttı ve bir ordu alayından izinli olduğunu iddia etti.

Mümkün olduğunca kısa bir şekilde olanları anlattı: -Will Morgan'ın ona nasıl kur yaptığını ve onu kendisiyle kaçmaya ikna ettiğini, gece gündüz Sussex'e nasıl seyahat ettiklerini, orada onları gemiyle Gretna Green'e götürecek arkadaşlarıyla buluşacağını iddia ettiğini.

~ 26 ~

Sebastian onun kansız ses tonundan ne anlam çıkaracağından emin değildi. Onunla olan karşılaşması artık onu etkilemeyecek kadar geçmişte mi kalmıştı? Bu onun için işleri kolaylaştırırdı ama eğer olanlarla ilgili artık güçlü hisler beslemiyorsa, bunca zaman sonra neden buradaydı?

Kaptan Will Morgan'ın gerçek adının Morgan Pryce olduğunu ve kendisini kaçırap Sussex'e getirmekle suçlayan bir kaçakçılık çetesi için çalıştığını öğrendiğinde yaşadığı dehşeti anlattı. Sonra soğukkanlı yüzü çatladı. Gerçeği daha önce fark edemediği için kendini suçlaması Sebastian'ı istediğinden daha fazla etkiledi ve duygularının kontrolünü yeniden kazanmak için gözlerini kaçırmak zorunda kaldı.

Arkasında, amcasının gözlerinde belli belirsiz, alaycı bir eğlence vardı. -Kaçırlma mı?

Morgan asla bir kadını kaçırmazdı, hele de kaçakçılar adına. Bazı erkeklerin böyle şeyler yapabileceğinden emin olsam da, bu Morgan'ın karakterinde yoktu.

Sebastian dişlerini sıktı.

-Knighton, "Yine de yaptı," diye tersledi.

Knighton hikâyeye Juliet'in bıraktığı yerden devam etti. Knighton geçmişte yaptıklarını acımasızca ortaya dökerken Sebastian, Juliet'in araştıran gözlerini üzerinde hissedebiliyordu.

Morgan onu kaçakçıların önüne nasıl getirmişti, kaçırılmasındaki amaçları Knighton'dan fidye koparmaktı. Nasıl?
-Morgan onu teslim etmeden önce Crouch'tan bilgi istemişti.

Sebastian ona bakmak, tüm bunlar hakkında ne hissettiğini anlamak için yanıp tutuşuyordu. Ama onun hislerini okuması riskini göze alamazdı. Tıpkı geçtiğimiz iki yıl boyunca onu görmeye cesaret edemediği gibi, bu kadar çok şey tehlikedeyken değil. Onun dönüştüğü güzel, olgun kadına yaklaştırmaya cesaret edememişti.

Ve bu şekilde büyüdüğü için ona lanet olsun. On sekiz yaşında bile geleceğin güzelliğini vaat ediyordu, zarif kıvrımları ve zengin, ballı saçlarıyla altın bir melek. Ama şimdi...

Ona, huzurunu tehdit eden o utangaç ve naif gülümsemesini sunalı sadece iki yıl mı olmuştu?

~ 27 ~

Şeytan onun huzurunu kaçırdı. Kadın şimdi daha ağır bir tehdit oluşturunuyordu; mülküne ve kiracılarına, kardeşinin geleceğine, kendi hayatına. Eğer kayınbiraderi görüldüğü kadar intikam almaya kararlıysa, her şeyi mahvedebilirdi, bu yüzden Sebastian bunu çok dikkatli bir şekilde oynamalıydı.

Knighton hâlâ -**Morgan**ın son anlarda nasıl davrandığını anlatıyordu ki kapı çalındı.

-Lew Amca hizmetçiye içeri girmesini söylerken, "Çay bu olmalı," dedi. -"Ne kadar da zamanında. Böyle bir hikâyeden sonra tüylerim diken diken oldu.

Sebastian b           amcasına ters ters baktı ama diğ  r herkes hizmet   i tepsiyi getirirken sessizce izlemekle yetindi.

-"Hepsi bu kadar Mary," dedi Sebastian sert   e.

Hizmet   i ba  şını salladı ve aceleyle uzakla  ştı, onun yanında hizmet   ileri her zaman olduğ  u gibi    ekingendi.

O gittikten sonra bile kimse   ay tepsisine dokunmadı. Sebastian Griff'e sert bir bakı  ş fırlattı. Amcasının hatırı i   in   zellikle bir noktanın tekrarlanması istiyordu. -Morgan'ın sonunda doğ  ru   eyi yaptığını s  yl  yorsun. İstediği bilgiyi elde ettikten sonra onu teslim etmeyi reddetmi  ş, bunun yerine ka   ak   ılardan ka   masına yardım etmi  ş ve b  ylece sizden fidye alma planlarını bozmu  ş.

Knighon elini umursamaz bir tavırla havaya kaldırdı. -Evet, ama olan oldu.

Juliet'i gece g  nd  z İngiltere'nin yarısından fazla yanında ta  şımı  ştı, demek istediğimi anlıyorsanız.

Sebastian kesinlikle biliyordu ve eğ  r b  yle iğren   bir   eyi ima ediyorsa, o zaman Juliet adama yalan s  ylemi  ş, onu mahvetmi  ştı!

-"Kızlığın   mı   aldı?" Lew Amca'nın kendini beğenmi  ş mizahı Sebastian'a ka  şlarını   atarak bakarken kayboldu.

-Juliet'in yanaklarında vah  ş bir kızarıklık belirdi. -Hayır, yapmadı.

Sebastian'ın   fkesi azaldı. Demek yalan s  ylememi  ştı. Tanrı'ya       r. Bunu Lew Amca'ya a  ıklamakta zorlanacaktı.

~ 28 ~

-Ama yine de tehlikedeydi," diye devam etti Knighon sert bir kararlılıkla. - Daha da k  t  s  , diğ  r kız karde  i Helena ve i   adamım da onun pe  şinden gitmi  ş ve ka   ak   ılar tarafından ka  ırılmı  şlardı. Sadece

onların çabaları sayesinde kaçakçılar tamamen bozguna uğratıldı. Ancak Morgan son savaşta ortadan kayboldu.

- "Juliet'i güvende gördükten sonra," diye ekledi Sebastian.

Knighton ona ters ters baktı. -Evet ya da tehlikede olan bir kadının olabileceği kadar güvenli.

Sebastian bir laneti bastırdı. Bu da neydi böyle? Kaçamaktan sonra olanları takip etmişti ve kızın bundan zarar görmediğini biliyordu. -Yani kaçtığı ortaya çıktı ve ünü mahvoldu mu?

-İlk başta değil. Baldızım Helena kaçma olayını akıllıca gizli tuttuğu için, karım ve ben Juliet döndüğünde onun itibarını korumayı başardık." Kaşlarını çattı. -"Yakın zamana kadar.

Ne şeytan-

Juliet ona sert bir bakış fırlattı. -Kaçışla ilgili söylentiler kasabada yayıldı ve bunları yayacak kadar bilen tek kişi Morgan. Bu yüzden buradayız. Durdurulmasını istiyoruz.

-Sebastian arkasına yaslandı ve bazen sinirini boşalttığı lekeli Hint kauçuğu parçasını eline aldı. Deri eldivenli parmaklarının arasında yoğurarak başını salladı. -Ama sana söyledim, Morgan Oceana'yla birlikte battı. Dedikoduları başka biri başlatmış olmalı.

- "Morgan'ın sizin haberiniz olmadan İngiltere'ye dönmüş olması mümkün değil mi?" Knighton ısrar etti. - "Battığında o gemide olmaması mümkün mü?

-Lew Amca, "Yeğenim dönmüş olsaydı bile," diye ekledi, "asla bu kadar iğrenç davranmazdı." Lew Amca Sebastian'ın davranışlarını onaylamıyor olabilirdi, ama yine de sadıktı.

-Knighton kuru bir sesle, "Onu Morgan kaçırdı," dedi. -"Küçük bir dedikoduya neden karşı çıktığını anlamıyorum.

~ 29 ~

Hiçbiri dinlemiyor muydu? -Sebastian, "Sana söylüyorum, o öldü," diye diretti. -Yani senin dedikodularını yayıyor olamaz.

-Leydi Rosalind itiraz etti. -Ya yanılıyorsan? Ya hayattaysa ve Sussex ya da Londra'da saklanıyorsa?

-"Şimdi bakın, kardeşim-

-Bu da başka bir şey," diye araya girdi Juliet, hissedilir öfkesi onun vicdanını tokatlıyordu.

-Dünyanın neden kardeşinin senin vasin olduğuna inandığını hala söylemedin. Bunu kesinlikle şüpheli buluyorum.

Deuce alsın, bunların hiçbirini kabul etmiyordu. Sebastian dişlerini sıkarak amcasıyla bakıştı. Bundan kaçınmanın bir yolu olmadığını biliyordu ama lanet olsun ki kirli aile geçmişini onlara anlatmaktan nefret etmiyordu. Onun için.

-"Nasıl düşündüğünü anlıyorum," dedi sertçe, "pekala. Bana karşı açık sözlü oldunuz, yüzden en azından açıklayabilirim." Çay tepsisini işaret etti. -Ama önce biraz takviye isteyebilirsiniz. Bu uzun ve karmaşık bir hikâye.

Juliet'in herkese çay doldurarak bu onuru paylaşması onu şaşırtmıştı. Knighton'ın gözlerindeki hevesli ilgiyi okuma ihtimaline rağmen onu izlemekten kendini alamıyordu. Ama o kadar zarif, o kadar çekici, hatırladığı kıza o kadar benziyordu ki...

Yine de tamamen farklıydı. Ne zamandan beri Lew Amca'nın çayını getirirken onun bakışlarıyla doğrudan karşılaşan cesur bir yaratık olmuştu? Çayı doldurma işini ablasına bırakmak yerine kim üstlenmişti? Bu bilmece, onu izlememesi gereken zamanlarda bile izlemeye devam etmesine neden oluyordu.

Juliet, Lord Templemore'un bakışlarını üzerinde hissedebiliyordu ve bu hiç hoşuna gitmemişti.

Çünkü ne zaman yakalamaya çalışsa, adam gözlerini kaçırıyordu. Bu çok sinir bozucuydu.

Adam yüzüne bile bakmazken onun gerçekten Morgan olup olmadığına nasıl karar verebilirdi?

Kasıtlı bir sakarlıkla masasına çay damlattı, ancak bu bile ona bir bakış bile kazandırmadı. Bu onun gerçekten Morgan olduğu anlamına mı geliyordu? Yoksa duydukları gibi münzevi biri miydi?

~ 30 ~

Kendi çayını alarak yerine oturdu, şimdi anlatacağı saçma hikâyeyi görmek için sabırsızlanıyordu. Oldukça inanılmaz olmasını umuyordu; aksi takdirde Morgan'ın öldüğünü kabul etmek zorunda kalacaktı ve bu imkânsızdı. Morgan'ı boğazlamak isteyebilirdi ama ölmesini istemiyordu. Belki merhameti için yalvarıyordu ama ölmesini değil. Bu yüzden Lord Templemore onu şüpheyi yer bırakmayacak şekilde ikna etmedikçe, onu kaçıranın kendisi olduğuna inanmaya devam edecekti. Zengin çevresine ve yüce mevkisine rağmen.

Lord Templemore sanki dünya omuzlarına yüklenmiş gibi yorgun bir şekilde sandalyesine geri oturdu. Elinde hâlâ o tuhaf lastik parçasını tutuyor, konuşmaya başlarken onu sıkıyor ve işkence ediyordu.

-1788 yazında annem babama ikiz oğullar doğurmuş ama ona sadece beni doğuracağını söylemiş. Morgan'a gizlice bakması için ebeye para vermiş. Sonra çocuk yatağından kalkar kalkmaz Morgan'ı da yanına alarak Kıta'ya kaçtı.

-Juliet kuşkuyla, "Aman , bunu neden yapsın ki?" diye sordu.

-Daha sonra Morgan'ı aldığını çünkü iki çocuğunu da geride bırakmaya dayanmadığını ve babasının varisi varsa onun peşine düşmeyeceğini düşündüğünü söyledi.

-Griff araya girdi: "Ama en başta neden kaçtın?"

Lord Templemore bu sorudan öylesine rahatsız olmuş görünüyordu ki, hepsini birden dışarı atmamasına hayret etti. -"Bu özel bir mesele efendim, sizin durumunuzla ilgisi yok." Durakladı, sert bakışları daha fazla kurcalamaya cesaret edemiyordu. Görünüşe göre aristokrat kibarlığının onların küstahlıklarını bastırıldığından memnun, devam etti.

-Babam skandalı önlemek için -yeterince büyüdüğümde ben de dahil olmak üzere- tüm dünyaya

"Annem doğum sırasında öldü.

Onlar da böyle duymuşlardı. Bu da onun gücünün bu kalesinde neden bu kadar huzursuz hissettiğini açıklıyordu. Tek bir kadınsı dokunuş bile yoktu. Sevgi dolu bir anne tarafından kış bahçesi çiçekleriyle doldurulmuş vazolar, sevgi dolu bir kız kardeş tarafından dikilmiş narin asmalar, hayran bir eş tarafından boyanmış ve cam vitrinlerde sergilenen suluboya aile minyatürleri yoktu. Geçtikleri salonda da bu tür eşyaların olmadığını fark etmişti. Sade ve tamamen erkeklere aitti, bir bekâr tapınağıydı.

Bay Pryce, -Kız kardeşim Ophelia'nın oğlunu ve kocasını gerçekten terk ettiğini sadece Sebastian'ın babası ve ben biliyorduk, diye araya girdi. Fincanını tabağına geri koyup tıkırdattı. -Ortadan kayboldu ve onu bulmak için yapılan tüm girişimler sonuçsuz kaldı. Yani hiçbirimiz

~ 31 ~

On altı yıl önce Ophelia beni yaşadığı Cenevre'ye çağırana kadar Morgan'ı tanı mıyordum.

Lord Templemore daha sert bir şey istermiş gibi çayını yudumladı, sonra yüzünde hoşnutsuz bir ifadeyle bardağını bıraktı. -O zamanlar Morgan ve ben on üç yaşındaydık. Beş parasız kalan ve veremden ölmek üzere olan annem ona ne olacağı konusunda endişeleniyordu. Amcama, Morgan'ın doğuştan gelen avantajlara sahip olduğunu görmesi için yalvardı. Söylemeye gerek yok, Lew Amca annemin anlattıklarını sorgulamadı; Morgan'a bir kez baktı ve onun doğru söylediğini anladı.

-Ben de geçmişimin tuhaf olduğunu düşünüyordum," diye mırıldandı Griff nefesinin altında.

-"Doğruyu söylediğini nereden bileceğiz?" Juliet patladı. -Debrett's'te bunu doğrulayacak bir şey yok, bunu sen de biliyorsun. İsteddiğini iddia edebilirsin.

Senin ve amcanın bu tek yumurta ikizi hikayesini uydurmadığınızı nereden bileceğiz?

-Bay Pryce itiraz etmeye başladı.

-"Juliet," diye araya girdi Griff, "koşucu bize her iki adamın da aynı anda ayrı yerlerde olduğunu anlattı zaten -organ donanmada görev yapıyor, Lord Templemore da bu mülkü yönetiyor. Sizi temin ederim, hiç kimse bir gemiden yıllarca bir malikâneyi yönetemez.

Haklıydı ama yine de...

-Neden kimse ikizleri bilmiyor? Eğer bu " annesi öldükten sonra İngiltere'ye getirildiyse.

-Bay Pryce, "Değildi," diye açıkladı. -Sebastian'ın babası ve ben Morgan'ı yurtdışında okuttuk. Reşit olduğunda ona donanmada bir görev satın aldık ve savaşa gitti. Ve İngiltere'den uzak durdu.

-Annemin kızlık soyadını çoktan almıştı, bu yüzden babamın vasisi olduğunu iddia ettiler.

Bana da tek söyledikleri buydu." Lord Templemore'un sesini şimdi öfke kaplamıştı.

-Ben malikaneden nadiren ayrıldığım ve Morgan da art arda gemilerde görev yaptığı için, bizi kolayca ayrı tutabileceklerini ve aramızdaki bağı gizleyebileceklerini düşündüler. Morgan bir kardeşi olduğunu biliyordu çünkü annemiz ona söylemişti ama ben hiçbir şey bilmiyordum.

~ 32 ~

-Juliet yumuşak bir sesle, "Bu hiç adil değil," dedi. Adamın şaşkın bakışları ona döndü. -Ben de öyle düşünmüştüm.

Onun kel itirafı aptalca hassas kalbini sızlattı. Özellikle de onun gözlerindeki kırılganlığı fark ettiğinde.

Sonra kaşlarını çattı. Oh, hayır, bu sefer olmaz. Bir daha asla onun duygularıyla oynamasına izin vermeyecekti, böylece onun gardını düşürüp bıçağı saplayabilecekti.

Bay Pryce itiraz etti: -Biz en iyisi olduğunu düşündüğümüz şeyi yaptık, Sebastian. -Miras zamanı geldiğinde sorun çıksın istemedik. Ebe gitmişti ve kimse senin ilk çocuk olduğuna yemin edemezdi. En iyisi, unvana yükseldiğinizde sorun çıkarması için Morgan'ın etrafta olmamasıydı.

Lord Templemore bakışlarını ondan ayırdı. -" zaman beladan kaçınma çabalarınızın babamı hayatta tutmaya kadar uzanmaması ne yazık." Küstah sözlerine rağmen keder, acı tonda, sanki hareket onu acıdan uzaklaştırıyormuş gibi Hindistan lastiğini sarsakça sıkkan elde kaldı.

Bay Pryce iç çekti. -"Baban her zaman canı ne isterse onu yapardı.

-Lord Templemore ayağa kalktı, bir sürahi ve birkaç bardağın bulunduğu yan masaya gitti ve kendine koyu ve yoğun bir sıvı, muhtemelen brendi doldurdu. Bir yudum yuttu, sonra gözlerini bardağa dikti.

Juliet sandalyesinden fırlayıp onu teselli etmek için aptalca bir dürtüyle savaştırmak zorunda kaldı. Leydi Throwley yüzünden bir düelloda ölen, yaşlı baronun birlikte olduğu evli kadınlar, opera dansçıları ve demirepsler serisinin sonuncusu olan ne idüğü belirsiz babasını duymuştu. Oğlunu skandalın acısını çekmesi için bıraktı.

Bastırmaya çalışmasına rağmen sempatisi kabardı. Böylesine kişisel bir bedeli olan zenginlik ve ayrıcalığın ne faydası vardı? İnsanın annesini ya da kardeşini hiç tanımaması, babasının kendi hayatını mahvetmesini izlemesi... Lord hazretlerinin meraklı gözlerden uzakta, malikânesine gömülmesine şaşmamalı. Kim istemez ki?

-"Her neyse," diye devam etti acıma duygusunun nesnesi, "babam öldükten kısa bir süre sonra savaş sona erdi ve Morgan bu aldatmacaya son vermeye karar verdi. Benimle görüşmek için 1815 baharında buraya geldi." Dudaklarında bir gülümseme hayaleti belirdi.

-İkizimi ilk gördüğümdeki tepkimi hayal edebiliyor musunuz? İnanılmazdı, anında bir akrabalık hissi.

~ 33 ~

Bir yudum daha içti, sonra bir yudum daha. -Tanışmak için bir ayımız vardı. Bir sabah ona, onu ailenin bir üyesi olarak yeniden kurmak istediğimi söyledim. Önce halletmesi gereken acil bir mesele olduğunu ve bunun birkaç ay süreceğini söyledi. Ama Noelde döneceğine söz verdi." Kadehindeki konyayı çalkaladı. -Bu kardeşimi son görüşümdü.

Juliet yutkundu. Eğer bu bir oyunsa, çok iyi bir oyundu. Ve yine de...

-Griff, "Sanırım Juliet'i kaçakçılar için kaçırmak ve Oceana'ya gitmek halletmesi gereken meselelerdi, değil mi?" diye sordu.

Lord Templemore bakışlarını Griff'e çevirdi. -Sanırım öyle. Şimdiye kadar kaçakçılar ya da adam kaçırma hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Söz verdiği gibi ortaya çıkmayınca onu aradım ama hiçbir şey öğrenemedim. Nerede olduğunu ancak Oceana battıktan sonra öğrendim. Geminin sahipleri bana kaybolan yolcuların ve mürettebatın listesini içeren bir mektup gönderdi.

Masaya doğru ilerleyerek bir kâğıt aldı ve Griff'e uzattı. Griff hızla taradı. - Ama burada "sorularınıza istinaden" yazıyor.

Lord Templemore'un yüzünde bir endişe titreşti, ama o kadar çabuk gizledi ki Juliet emin olamadı. -Evet. Beni böyle buldular. Son çare olarak, Morgan hakkında bilgi sahibi olabileceklerini umarak gemi sahiplerine sorular gönderdim.

Griff mektuba tekrar baktı. -Onu son gördüğümüzden birkaç ay sonra gemi battı. Yani kaybolalı neredeyse iki yıl oldu.

Lord Templemore sadece başını salladı. Hepsi bunun ne anlama geldiğini biliyordu. İki yıl-

İki yıl denizde kaybolduktan sonra kimse eve dönmedi. En azından canlı olarak. Juliet'in gözlerinin arkasından yaşlar aktı. Bu doğru . Olmasına izin vermeyi reddetti.

Doğru.

Morgan buradaydı, onun önündeydi... ve bir kez daha sempatisini manipüle ediyordu.

Ne kadar tipik.

Rosalind'in sesi kasvetli sessizliği bozdu. -Yani o kaçakçılarla neden işbirliği yaptığı hakkında hiçbir fikrin yok mu? Ya da neden sadece Oceana'nın adını ve 17 Temmuz tarihini almak için Juliet'i onlar için kaçırmayı kabul ettiğini?

-Hiçbir fikrim yok. Keşke bilseydim.

~ 34 ~

-Amcasının sesi neredeyse alaycı çıkıyordu ve Juliet nedenini merak etti.

-Lord Templemore aceleyle, -Neden Londra'da yengeniz hakkında dedikodu yayamadığını şimdi anlıyorsunuz, dedi. Eğer o enkazdan sağ çıkabilseydi, eve dönerdi. Ailenizin hizmetkârlarının bu konuda konuşmuş olması çok daha muhtemel.

Griff kayıtsızca -Muhtemelen,|| dedi.

Juliet'in bakışları ona döndü. Hizmetçilerin hiçbir şey bilmediğini gayet iyi biliyordu.

Griff, Lord Templemore'a mektubu vermek için öne çıktı. -Bu kadar açık sözlü olduğunuz için minnettarım, Lord Hazretleri. Bu ikimiz için de oldukça hassas bir konu.

Lord Hazretleri onu alırken gülümsedi. -"Sen benim sırlarımı sakla, ben de seninkileri saklayayım.

- "Onun gibi bir şey." Griff elini uzattı. -Daha fazla zamanınızı almayacağız. Kardeşinizi bulmak için elinizden geleni yaptığınızı görebiliyorum. Ben de

Kendim de birkaç araştırma yapmayı denedim ama pek umut verici görünmüyor. Gelişmelerden bizi haberdar ederseniz memnun oluruz.

-Lord Templemore, Griff'in elini sıkarak, "Elbette," dedi. -Eğer bu söylentileri bastırmak için yapabileceğim bir şey varsa...||

-"Senin araya girmen onları daha da kötüleştirir.

-"Muhtemelen." Boğazını temizledi. Başka bir şey yoksa tabii...

||

Juliet telaşla ayağa fırladı. -Buraya bak Griff, bu tuhaf hikâyeyi öylece kabul etmiyorsun, değil mi? Cevaplanmamış çok fazla soru ve çözülmeyi bekleyen söylentiler var. Buradan öylece çıkıp gidemeyiz-

-Leydi Juliet'e katılıyorum," diye araya girdi Bay Pryce. -Zaten bu gece Llanbrooke'da kalmanız gerekiyor, çünkü Londra'ya gitmek için çok geç. Peacock's Eye denen o korkunç handa mısın?

-Griff, "Korkarım öyle," diye itiraf etti. -Kasabadaki tek han burası gibi görünüyor.

~ 35 ~

-O zaman burada kalmalısınız. Bu şekilde, bu gece başka sorular ortaya çıkarsa, tartışmayı yenileyebilirsiniz. Ayrıca Sebastian'ın kendine ait bir malikânesi varken neden böyle sefil bir yere katlanasınız ki? Sizi oldukça rahat ettirebilir.

-Lord Templemore uyararak başladı: -**Lew** Amca.

-Misafirperver olma, evlat. Dışarısı çok soğuk, bu zavallı hanımların Tavuskuşu Arpacığı'nın cimri konforuna katlanmalarını beklemiyorsundur herhalde. Tanrım, dostum, merhametin nerede?

-Lord Hazretleri, -Ben sadece, kardeşimin ailesinin başına açtığı belayı göz önünde bulundurarak Knighton'ın benim çatım altında kalmak istemeyebileceğini söyleyecektim|| dedi.

-Rosalind gözlerinde tanıdık bir parıltıyla, "Saçma," dedi. -İtiraf etmeliyim ki o iğrenç hana dönmek için sabırsızlanıyordum. Juliet aldırmadığı sürece-

-Juliet araya girdi, ama kalmak istemesinin nedenleri Rosalind'inkinden çok farklıydı. Rosalind muhtemelen çöpçatanlık yapıyor, Juliet ile onu kaçırın kişinin zengin erkek kardeşi arasında büyük bir evlilik hayal ediyordu.

Rosalind bunu istediği kadar hayal edebilirdi ama bu olmayacaktı. Özellikle de Juliet haklıysa ve Lord Hazretleri gerçekten Morgan Pryce'sa. Mektup ve diğer kanıtlar göz önüne alındığında, hâlâ böyle düşünmekle aptallık ediyordu belki ama lord hazretlerinin bir şeyler sakladığına yemin edebilirdi. Anlattığı hikâyedeki delikler Oceana'yı içinden geçirecek kadar büyüktü. İki yıl önce sempatik doğasının onu gerçeklerden uzaklaştırmasına izin vermemeyi öğrenmişti.

-İşte! Gördün mü Sebastian?" dedi Bay Pryce muzaffer bir edayla. -Hepimiz anlaştık. Knighton'lar ve Leydi Juliet bu gece burada kalacaklar." Kolunu Juliet'e uzattı.

gelin o zaman. Sizi .

Juliet onun koluna girdi ve kapıdan çıkmalarına öncülük etti, ama salona vardıklarında yeğeninin yanlarında olmadığını fark edince durakladı ve başını tekrar çalışma odasına soktu. -Sebastian, geliyor musun?

-Birazdan. Önce ilgilenmem gereken bazı iş meseleleri var. Git misafirlerimizle ilgilen. Onları doğu kanadına götür ve Cook'a akşam yemeğinde beş kişi olacağını söyle.

~ 36 ~

Bay Pryce, -Kesinlikle, oğlum,|| diye cevap verdi ve kapıyı kapattı. Onlar koridorda ilerlerken Griff ve Rosalind'in önden gitmesine izin verdi, sonra sadece Rosalind'e yönelik bir sesle konuştu. -"Leydi Juliet, bir soruma cevap verir misiniz?

-Evet mi?

-"Sen ve ailen yeğenimi aramak için neden iki yıl beklediniz?

İç çekti. -Bu yeni dedikodu ortalıkta dolaşmaya başlayana kadar, uyuyan köpeklerin yalan söylemesine izin vermeyi tercih ettim. Ailem benim isteklerime uydu.

-"Ve şimdi uyuyan köpek ölmüş gibi mi görünüyor?

Öyle mi görünüyor? Karanlıkta bir bıçak darbesi aldı. -"Buna inanmıyorsun.

Ona acı dolu bir gülümseme fırlattı. -Sebastian Morgan'ın öldüğünü ilan etti ve önemli olan tek şey onun görüşü.

Ne garip bir söz. -Gerçekten mi?

-Sesini yükselterek kız kardeşine döndü ve Londra'dan yaptıkları yolculuk hakkında sorular sormaya başladı.

Ne kadar tuhaf. Lord Templemore'un ikizi olduğuna dair anlattığı çılgın hikâyeden şüphe duymuyordu -Bay Pryce hikâyeyi doğrulamıştı ve Griff'in de belirttiği gibi hikâyenin bazı kısımları Morgan'ın geçmişiyle çok iyi örtüşüyordu.

Peki Lord Templemore kardeşinin ölümüne neden bu kadar az üzülmüştü? Açıkça sevmediği babasının yasını tutmuştu ama aramak için büyük zaman ve çaba harcadığı kardeşinin yasını tutmuyor gibiydi. Onun etrafındaki huzursuzluğundan ve amcasının esrarengiz ifadelerinden bahsetmiyorum bile.

Ayrı ayrı, sadece garip dikişlerdi, ama birlikte kötü yamalı bir goblen oluşturuyorlardı. Ve bu konuda kararlıydı - tüm bu yamaların altındaki kirli kumaşı ortaya çıkarana kadar dinlenmeyecekti.

~ 37 ~

Bölüm C

"Temiz bir eldiven genellikle kirli bir eli gizler.

- Bir zamanlar Templemore okul odasının duvarına asılmış bir listede yazılı olan İngiliz atasözü Sebastian ancak koridordaki ayak sesleri azaldıktan sonra çalışma odasından çıktı. Kısa bir yürüyüşün, bir dönüşün ve bir kat merdivenin ardından, şimdi atölyesi olarak kullanılan eski okul odasına girdi.

Bir zamanlar haritaların ve ahlakçı atasözleri listelerinin asılı olduğu yerde, tabanca dipçikleri ve namlular çivilerin üzerinde duruyordu. Okul sıralarının ve gıcırdayan kürenin yerini yara bere içindeki kaba bir masa almıştı. Bir ucunda eskizleri ve kitapları duruyordu. Diğer tarafta ise dağınık kilitler, doldurma tavaları, bakır kovanlar, vurma kapsülleri ve kendi barutunu yaptığı ince taneli güherçile, odun kömürü ve kükürt şişeleri vardı.

Tasarlamakta olduğu düello tabancaları için bir törpü ve bir dipçik olarak masanın o ucuna geçti. Oturup bitmemiş kısımları törpülemeye başladığında kaba akça ağaç, deri iş eldivenlerine takıldı.

Bir stokta çalışmak onu genellikle rahatlatırdı ama bugün değil. Tanrı aşkına, bu karmaşa karşısında ne yapacaktı? Knighton'ların zamanlaması berbattı. Llanbrooke'a yabancılar geldiğinde köyden birinin onu uyarmasını akıl edememiş olması çok yazıktı, böylece onlardan tamamen uzak durabilirdi. Ama iki yıl sonra gardını düşürmüştü.

Şeytan, Juliet'i buraya getirdiği için Knighton'ları alsın. Özellikle de artık büyüdüğü için. On sekiz yaşında, cazibesinden emin olmayan bir kızın garip belirsizliğiyle hareket etmişti. Garip bir şekilde dokunulmamıştı, muhtemelen evdeki sorumlulukları onu toplum içinde hareket etmekten alıkoyduğu için.

Ancak yirmi yaşındayken... O ölümcül küçük bedenine inanılmaz miktarda olgun kadın sığdırmıştı. Ve o zamanlar onu sadece kışkırtan şey, şimdi başını döndürüyordu.

Aptalın tekiydi, en az apkın babası kadar kötüydü. Ailesinin şüphelerini nasıl yatıştıracağını planlıyor olmalıydı, birlikte geçirdikleri haftaya dair anılarını toplamak için onun tüm sözlerini didik didik ediyor değil. Rye'daki kulübede satranç oynadıkları saatleri hatırlıyor muydu? Arabadaki rahat sohbetleri? Sonunda paylaştıkları öpücüğü?

Hiçbir şeye bakmazken törpü hâlâ ellerindeydi. O son öpücük... Ne düşünüyordu ki? Bir haftalık iffetli arkadaşlıkta ona dokunmamıştı bile ve ikisini de kaçakılardan kurtarmayı başarmıştı.

Sonra da gidip onu öpmek gibi riskli bir şey yapmak zorunda kaldı.

O sırada, onsuz gittiğı için kızgınlığını yatıştırmayı düşünmüştü.

Bunun yerine, aptalca dürtüsü onu kızın içindeki tomurcuklanan kadına özlem duymasına neden olmuştu. Tanrı'ya şükür o zaman ayrılmışlardı, yoksa Blakely adını sonsuza dek lekeleyecekti.

Ne yazık ki, uzun süredir bastırıldığı tüm o arzular bugün onu görünce yeniden kabarmıştı. Bu tamamen anlaşılabilir bir şeydi; hayatı boyunca kemer sıkarak yaşamış, babasının aşırılıklarını ve annesinin yokluğunu görev ve onura bağıllıkla silmeye çalışmıştı. Elbette Juliet'i çekici bulacaktı. Kim bulmazdı ki?

Ama bunun duruma vereceğı tepkiyi etkilemesine izin veremezdi. Gizlemesi gereken çok şey vardı. Duygusallığın ya da diğerk can sıkıcı dürtülerin amacını değıştirmesine izin vermemeliydi.

Hiçbir uyarı olmadan okul odasının kapısı açıldı ve Lew Amca içeri girdi. Sebastian bir iniltiyle kundağın üzerine eğildi.

-Lew Amca, Sebastian'ın karşısındaki tabureye otururken, "Seni burada bulabileceğimi düşündüm," dedi.

Sebastian odunla uğraşmaya devam etti, lanet olası amcasıyla bu konuyu tartışacak havada değildi. Durumu nasıl düzelteceğini bulana kadar olmazdı.

Amcası emaye bir enfiye kutusu çıkardı, biraz enfiye çekti ve sanki burası Londra'daki şık bir salonmuş gibi rahatça burnuna çekti. Ama Sebastian onun bu lakayt tavrına kanmadı.

~ 39 ~

Amcası sonunda, -Her şeyi kontrol altına aldığını sanıyordum,|| diye söylendi. -"Seni aramaya gelmeyeceklerini iddia etmiştin.

Kendi yarım doğrularının kendisine yankılandığını duyunca yüzünü buruşturan Sebastian, farkına varmadan kalemle çizilmiş tasarımın yarısını törpüledi. Amcasına başka ne söyleyebilirdi ki?

Onu endişelendirmek istememişti. Sussex'ten ilk döndüğünde onu endişelendirecek o kadar çok mesele vardı ki. Morgan'ı nasıl bulacağı gibi.

-Peşine düşseler bile halledebileceğini söylemiştin." diye devam etti amcası.

-Yapabilirim." Sebastian törpüyü hışımla çalıştırdı ve talaş dizinin üzerinde birikti. "Yapacağım.

-Crouch'u hallettiğin gibi mi? Masum birini kaçırmak anlamına gelse de onun şartlarını kabul ederek mi?

-Amcası kaşlarını kaldırdı ve homurdandı: "Daha iyisini yaptığını görmek isterim.

-Bir kaçakçı çetesiyle tek başıma mücadele edecek kadar deli değilim." Amcası ceketinin kolundan bir parça enfiye sıyırdı. -Ya da sonunda onu kurtarabileceğimi düşünerek bir kadını tehlikeye atacak kadar kibirli değilim.

- "Al bakalım amca!" Törpüyü yere attı. - "Benden ne istiyorsun?"

Amcasının soğuk bakışları onu sabitledi. - Her şeyin kontrolün altında olmadığını kabul etmeni istiyorum. Ara sıra hata yapıyorsun.

Lew Amca'nın haklı olması bunu kabullenmemi kolaylaştırmadı. - Ben gaf yapmadım. Yapmam gerekeni yaptım. Crouch'un adamlarının Morgan'a ne yaptığını buldum.

- Lew Amca enfiye kutusunu cebine koydu. - Eğer Donanma Kurulu bize iki ay önce onun bir korsan gemisinde görüldüğünü söylemeseydi, hala Oceana'da battığını düşünüyor olurduk.

Sebastian derin bir iç çekti, sonra pantolonundaki talaşın tozunu aldı. En zoru da buydu - kaçırılma, Crouch'la son yüzleşme, hepsi

~ 40 ~

boşa gitmişti. - "İstediğin zaman eve gidebilirsin Lew Amca," diye homurdandı Sebastian.

- Oho, oğlum, benden o kadar kolay kurtulamayacaksın, yine de parkın öbür ucuna, Foxglen'e gitmemi istersin herhalde, böylece konuklarımız kağıt gibi ince uydurmanda devasa delikler açmaya başlamadan onları kulaklarının üzerine atabilirsin.

- "Misafirlerimiz mi?" Sebastian tiksintiyle homurdanarak hisse senedini yere attı. Nasıl olsa mahvetmişti. - Onları sen davet ettin, ben değil.

Amcası elini umursamazca salladı. - "Küçük bir ayrıntı. O zavallı kızın hayatını nasıl mahvettiğini duyduktan sonra başka nasıl tepki verebilirdim ki?"

- Onu korumaya çalışıyordum, kahretsin! Sana söyledim, Crouch sadece fidye parası istemiyordu; kötü giden bazı iş anlaşmaları için Knighton'dan intikam almak istiyordu.

Bu yüzden Crouch'un şartlarını kabul ettim. Ben olsam da olmasam da onu kaçıracaktı." Ürperdi. -Ve Knighton'ın baldızına tecavüz etmek iyi bir intikam olurdu.

- "En azından onu bundan korudun.

-Onu her şeyden korudum.

- "O zaman neden o ve ailesi senin kanının peşinde?

Amcasının sözlerinin kırbacı, tam da adamın istediği gibi vicdanında yaralar açtı. Onları görmezden geldi. Ve Juliet'in suçlayan gözlerinin görüntüsünü. Şeytan alsın, zor koşullar altında elinden gelenin en iyisini yapmıştı. Bu konuda suçluluk duymayı reddetti. - "Belki de meselelere benim baktığım gibi bakmıyorlar.

-Onları suçlayabilir misin? Onlara bunları anlatma zahmetine girmediğin halde? İstedikleri kefareti ödemek için kalmak yerine, onu akrabalarına iade ettin ve ortadan kayboldun.

-Duruşma mı? Sizi temin ederim ki Knighton da bunu isterdi.

- "Onunla evlenmeyi ve durumu düzeltmeyi teklif olmazdı.

Elini yorgun bir şekilde yüzünde gezdirdi. -Bunu düşünmediğimi sanma.

Özellikle o öpücükten sonra. -Ama bu çok riskliydi. Eğer beni asmak için sürükleselerdi

~ 41 ~

Morgan'ı aramak ve Charnwood'la ilgilenmek için kim kalacaktı?

Unutmayın, benden nefret etmek için yeterince sebepleri vardı, çünkü ben Juliet'i Crouch'un pençelerinden kurtarmaya çalışırken Leydi Helena ve Knighton'ın arkadaşı Brennan da tehlikeye atıldılar.

- "Yani kaçıırma olayını mükemmel bir şekilde gerçekleştiremediniz, değil mi?

Ona kötü bir bakış fırlatan Sebastian ayağa kalkıp şömineye doğru yürüdü ve ateşe bir kütük atmak için çömeldi. Lanet olsun, ama burası soğuktu ve hep de öyle olmuştu. -Onlar ortaya çıkana kadar her şey kontrolüm altındaydı. Leydi Helena ve Brennan'ın girmemeleri gereken bir yere dalmaları benim suçum değildi.

-Ve sanırım Leydi Juliet'in itibarının dedikodular yüzünden mahvolmak üzere olması sizin suçunuz değil.

- "Benim bununla hiçbir ilgim yok!" Son derece kırgın bir halde doğruldu ve amcasının yüzüne baktı.

- "Beni ne tür bir zavallı olarak görüyorsun?

Amcası daha fazla enfiye çekmek için enfiye kutusunu çıkardı. -Bilmiyorum. Çocuk kaçıran biri mi?

-Çok eğlenceli. Ama Juliet'in ve itibarının zarar görmemesi için büyük özen gösterdim. Ailesinin bu konuyu gizli tutacağına , ki öyle de yaptılar. Bu yeni dedikoduya gelince, böyle bir şey olduğuna inanmıyorum. Londra gazetelerinde böyle bir şeyden bahsedildiğini görmedim. Ve bunca zaman sonra, neden birileri olanlar hakkında dedikodu yapsın ki? Kim bilebilir ki? Eğer gerçekten bir dedikodu varsa, muhtemelen önemsizdir.

Sadece sempatimizi kazanmak ve kendimi göstermemi sağlamak için bunu uyduruyorlar.

Ki bunu yapmayı reddediyorum.

Yani kendi başına acı çekmesine izin mi vereceksin?

Sebastian sinirlendi. - "Bakın, eğer Londra'da onun hakkında gerçekten konuşulduğunu öğrenirsem -ki bundan hiç kuşku yok- bunu bastırmak için elimden geleni yaparım. Ama Morgan'la olan bu mesele halledildikten sonra." Ateşin önünde volta attı. - "Onu gözetimim altında tuttuğum sürece ona bir şey yapmış sayılmam; son derece edepli davrandım.

-Lew Amca ona sinsi bir bakış attı. -Bu oldukça yorucu olmalı. Genç kadın çok güzel, gözleri olan her erkeği baştan çıkarır.

Sebastian kaşlarını çatmamak için kendini zor tuttu. Lew Amca'nın Juliet'in güzelliğini fark etmesi onu kızdırmıştı ve bu kızgınlık onu da rahatsız etmişti. Tanrı aşkına, Amca

~ 42 ~

Lew onun iki katı yaşındaydı. -Yine de bir centilmen gibi davrandım. "Utanacak hiçbir şeyim yok." O tek öpücük dışında. O mükemmel, duygusal öpücük.

Gök gürültüsü adına, neden sürekli bunu düşünmek zorunda?

-"Eğer yanlış bir şey yapmadıysan, Knighton'lara doğruyu söyle.

-Kesinlikle. Sonra Knighton şehirden çıkarken sulh yargıcına uğrar ve beni zincire vurdurup Londra'ya götürür. Boynumu uygun uzunlukta tutmayı tercih ederim, çok teşekkür ederim.

-"Elbette Bay Knighton kardeşinizi kurtarma arzunuzu anlayacak kadar mantıklıdır." Sebastian gözlerini devirdi.

-"Ne kadar makul biri olduğunu ilk elden gördünüz.

Amcasının yüzü . -Evet, yumruğu hazır olan adam.

-Knighton'ın acımasız iş şöhretiyle birleşince...|| Sebastian masaya doğru yürüdü. -Bana ne yapabileceği konusunda o kadar endişeli değilim. Riskleri biliyorum. Ama Knighton'ın Morgan'ın dönüşü için yapılan pazarlıklara burnunu sokmasına izin veremem.

Amcası iç çekti. -Bunu unutmuştum. Morgan'dan haber aldın mı?

Bir açıklaman var mı?

- "Sadece yakında eve döneceğini ve o zaman açıklayacağını söyleyen kısa bir mektup.

Sebastian kaşlarını çatarak deri kaplı bir tabureye çöktü. - "Korsan Lordu'nun gemisine gelmesini nasıl açıklayabilir?

Amcası başını salladı. - Hâlâ anlamıyorum. İçişleri Bakanlığı'nın emriyle bazı kaçakçılara katılıyor, kaçakçılar onun casus olduğunu keşfedip Oceana'ya hapsediyorlar, gemi batıyor, biz öldüğünü sanıyoruz ve sonra donanmadan o adam bize Lord Winthrop'un gemisini ele geçirdiğinde Satyr'de görüldüğünü söylüyor. Hiç mantıklı değil. Morgan ülkesine yıllarca sadık bir şekilde hizmet ettikten sonra neden korsanlara katılsın ki? Winthrop'un tayfası Morgan'ı tanıdığını söylerken hata yapmış olabilir mi?

~ 43 ~

- Eğer gerçekten Morgan'la donanmada görev yaptıysa, hayır. Kötü bir şans. Şimdi Winthrop Morgan'ın kellesi için uluyor. Tanrıya şükür adam benimle toplum içinde hiç karşılaşmadı, yoksa benim için ulurdu.

- Belki de Morgan, Oceana'yı batırdığı için Satyr'e bindi?

- Bunu düşünmüştüm. Ama Korsan Lordu sadece yağmacılıkla tanınır." İç çekti.

- Yine de donanma ondan nefret ediyor. Morgan'ın adamı yakalamalarına yardım etmesi karşılığında bu affı teklif ettikleri için şanslıyız.

Sebastian ayağa kalktı ve batıdaki çimenlikten batmakta olan güneşe ve Galler sınırına bakan pencereye doğru ilerledi. - Morgan'ın durumunu buraya gelir gelmez, kimse onun dönüşünü öğrenmeden halletmeliyim. Ve ihtiyacım olan son şey Knighton'ın suyu bulandırması. Donanma Kurulu'na kaçırılma olayını anlatırsa, görüşmeleri hemen keserler. Onları istekli tutan tek şey benim görünürdeki iyi karakterim.

Amcası iç çekti. - "Sanırım bu doğru.

-Bu yüzden Knighton Morgan'ın öldüğüne inanmalı. Donanma Kurulu ne yaptığımı duymadan önce onu intikamından vazgeçmeye ikna edebilir.

Lew Amca bir süre sessizce onu izledi. -Endişelendiğim tek şey Morgan değil. Eğer asılacak olursan-" Ürperdi. -Bunu düşünmeyelim. Ama şu kadarını söyleyeyim, sen olmazsan Charnwood dağılır ve Morgan'ın senin geçebileceğinden şüpheliyim. Kardeşini kurtarmaya çalışarak büyük bir risk aldığının farkındasın değil mi?

Fark etti.

-"Bazıları ailevi görevinizin sınırlarını aştığınızı bile söyleyebilir, üstelik tüm bunlar korsanlarla iş birliği yapacak kadar soyadını umursamayan bir adam için.

-O hâlâ benim kardeşim. Bir Blakely asla ailesine sırtını dönmez." Sebastian Morgan'ı geri almak için her şeyi yapardı. Hâlâ da yapar. Lew Amca'dan başka kimi vardı ki? Tüm hayatını babası ve annesi olmadan geçirmişti. Lew Amca bile Sebastian'ın hayatının çoğunu uzakta geçirmişti. Morgan'ın gelişi sonunda ona bir aileye sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu tattırmıştı ve Sebastian ondan vazgeçecek değildi.

-Ayrıca, onu aramasaydım beni vuracaktın. Haydutlara karşı zaafın var.

~ 44 ~

-Sana duyduğumdan daha fazla değil, oğlum. Annen ve Lucinda'm gideli çok oldu, siz ikiniz benim şeyimsiniz." Amcası boğazını temizledi: "Gerçi şu anda ikiniz de sabrımı fazlasıyla zorluyorsunuz." Sebastian pencereden yana döndü.

-"Morgan'ın bu duruma düşmesi benim suçum değil.

-Hayır, ama şu anda acımasız bir adam ve gerçeği öğrenmeye kararlı genç bir bayan tarafından kuşatma altında olmamız sizin suçunuz.

Bunu inkâr edemezdi. Masaya geri dönerek yerine oturdu. -"Yine de Morgan'ı elime geçirdiğimde, Korsan Lordu'na bulaştığı için onu bir sonraki shire'a kadar döveceğim.

Amcası güldü. -Yardım edeceğim. Gerçi onu Knighton'a bırakabilirsin, çünkü o zaten Morgan'ın Leydi Juliet'i kaçıran kişi olduğuna ikna olmuş durumda.

-"Canım çok çekti ama Morgan bile bunu hak etmiyor." Çözmeye çalıştığı çakmaktaşı kilidi eline aldı ve paslı vidalarına biraz temiz ayak yağı sürdü.

-Hayır, Morgan güvenle affedildikten sonra, kendimi Knighton'ın şefkatli merhametine bırakacağım.

-Bu arada, hepsini nasıl uzak tutacaksınız?

-Paslı horozu düzgünce hareket edene kadar aşağı yukarı oynattı. -Onları burada kalmaya davet etmekle işlere yardımcı olmadın.

Lew Amca, mücevherli elini sallayarak -Saçmalık|| dedi.
-Bu gece burada iyice dinlenecekler, neşeli bir şekilde uyanacaklar ve Londra'ya geri dönecekler.

Oysa Peacock Sty'e'da kalsalardı, kötü bir ruh haliyle uyanırlardı ve Knighton buraya gelip burnuna tekrar yumruk atabilirdi. Ben sadece yardım etmeye çalışıyordum.

-"Beni kızdırmaya çalışıyordun.

Lew Amca'nın parıldayan gözleri Sebastian'ın hedefi vurduğunu ilan ediyordu.
-Ama bunu yaptığımdaki yüz ifadeni görmeliydin. Bu yapışkan durumdan kaynaklanabilecek her türlü rahatsızlığa değdi.

~ 45 ~

Rahatsızlık mı?" Bir kaşını kaldırdı. -Eğer bundan başka bir şey çıkmazsa, seni eğlencenden mahrum etmeyeceğim, Amca. Ancak korkarım ki, işimiz bitmeden önce daha da yapışkan hale gelebilir. Knighton'ın bana inandığından emin değilim.

-Peki ya Leydi Juliet? O size inandı mı? Bu belki de daha önemli.

Sebastian onun yüzünü, gözlerindeki kesinliği, suçlayıcı bakışlarını düşündü. - Ben de bundan emin değilim. Sadece onun gerçeği öğrenmesini engellememiz gerekecek.

Amcasına baktı: -Bu senin işin olacak." Lew Amca

ona kuşkuyla baktı. -Benim mi? Neden?

-"Onları kalmaya davet eden baş belası sen olduğuna göre, bu akşam yemekte ve yarın kahvaltıda benim için bahaneler uydurmalısın. Beni ne kadar az görürse, onu kaçıran kişi olduğumu anlama ihtimali de o kadar azalır.

-Senin yokluğun onun şüphelerini daha da artıracak.

-Ona bir münzevi olduğumu hatırlat. Ya da kardeşimden bahsetmenin kederimi artırdığını söyle.

Onlar gidene kadar Leydi Juliet'i benden uzak tutun.

-Sadece kaçmanın işe yarayacağından emin misin? Güzel yaratığın seni kökünden söküp atmaya kararlı görünüyor.

-Amcasının bu sert protestosundan bir anlam çıkarabileceğini fark ederek ses tonunu yumuşattı. -O benim hiçbir şeyim değil, seni temin ederim. Ve her ne kadar cesur bir görüntü çizse de, bu görüntü kolayca delinebilir.

En azından öyle umuyordu. Juliet hayatı boyunca üzerine titrenmiş ve şımartılmış olmasına rağmen, adamın onu kaçırdığını öğrendiği gece oldukça cesur davranmıştı.

Yine de her zaman ailesinin fikirlerine boyun eğme eğiliminde olmuştu. - Kayınbiraderinin şüpheleri yatıştırılabildiği sürece, muhtemelen idare edilebilirdi.

Lew Amca üzüntüyle başını salladı. -Sen soğuk birisin. Zavallı kızın duyguları hakkında nasıl böyle konuşabiliyorsun? Anladığım kadarıyla onu çok incitmişsin.

Amcasının yorumu onu rahatsız etti, ama ailevi sorumluluklarının gereklerini yerine getirmek için son birkaç yıldır vicdanını saklamak zorunda kaldığı dolaba itti. -Bu duygusuzluk değil, sadece pratiklik. O daha genç. O genç.

~ 46 ~

Zaman geçtikçe incinmiş duygularının üstesinden gelecektir ve Morgan'ın öldüğünü düşünürse bu daha da hızlı olacaktır.

-Lew Amca ceketinden kokulu bir mendil çıkardı ve belirgin burnuna enfiye sürdü. Sevgili yeğenim, eğer onun buna seyirci kalacağını düşünüyorsan, kadın cinsi hakkında temel bir bilgin yok demektir.

Onunla bir zamanlar nasıl ilgilendiğini hatırlayınca Sebastian kendini dengesiz ve nefes nefese hissetti, bu hiç de hoşuna giden bir duygu değildi. Özellikle de amcası haklıysa ve tüm o şefkat şimdi intikam için yanıp tutuşan bir arzuya dönüşmüşse. -Umarım yanılıyorsundur. Çünkü eğer yanılmıyorsan, bizi uzun ve çetin bir savaş bekliyor demektir.

~ 47 ~

Bölüm 4

"Kalbinde bir şey saklayıp başka bir şey söyleyen adamdan Hades'in kapıları kadar nefret ederim.

- Homeros'un İlyada'sı, Juliet Laverick tarafından bir çini deseni için yazılmış ama hiç çalışılmamış Akşam yemeği bittikten bir saat sonra Juliet, Lord Templemore'un çalışma odasına yaklaştı. Kapı açıktı ve oda karanlıktı.

Biliyordum! diye düşündü. *Amcasının yalan söylediğini biliyordum!*

Lord Hazretleri çalışma odasında emlak defterlerini karıştırmıyordu.

Erken emekli olacak türden biri de değildi. Hayır, evin başka bir yerindeydi ve ondan kaçıyordu.

Bu yüzden Griff ve Rosalind gittiğinde emekli olmuş gibi davranmıştı. Hizmetçi onu soymak için içeri girdiğinde uyuyormuş gibi yapmak için giyinik bir halde yatak örtüsünün altına girmesinin nedeni de buydu. Ve neden odasından gizlice çıkıp buraya gelmişti.

Boş olduğunu teyit etmek için çalışma odasına girdi. Lord Hazretleri'nin yokluğu ya da yemekten kaçması onu şaşırtmamıştı. Ondan kaçıyordu çünkü ikizinin kendisini kaçırın kişi olduğu saçmalığına zerre kadar inanmadığını biliyordu. Bütün öğleden sonra bu konu üzerinde düşünmüş, hikâyenin gevşek iplerini kurcalamış, dikişlerdeki boşlukları ortaya çıkarmıştı. Bunun nasıl ve neden olduğunu hâlâ çözememişti ama emin olduğu bir şey vardı: Onu kaçırın Lord Templemore'du.

Koridordan gelen adım sesleri onu irkiltti. Hızla kapının arkasına saklandı ve mum ışığı karanlık odaya bir parmak ışık sokarken nefesini tuttu.

- "Sebastian, burada mısın?" diye bir ses geldi, o kadar yakındı ki sarsıldı. Ama bu sadece Bay

Pryce, o da görünüşe göre lordunu arıyordu. Neyse ki onu göremedi.

Yaşlı adam geldiği yöne dönmek yerine koridorda ilerlemeye devam ederken mırıldandı: -Yine silahlarına sarıldın, öyle mi?

Tereddüt etti. Yabancı evlerin etrafında erkekleri takip etmemeliydi ama lordun karşısına tek başına çıkma fırsatına karşı koyamazdı. Şüphelerine nasıl karşılık vereceğine bağlı olarak, Griff'i harekete geçmeye ikna etmek için yeterli kanıt toplayabilirdi.

Griff inanılmaz derecede inatçı davranıyor, sabah ayrılmakta ısrar ediyordu. Onun itirazlarını ve Lord Templemore'a inanmama nedenlerini dinlemiş, sonra da hepsini reddetmişti! Onu suçlayamayacağını düşündü. Morgan'la bizzat tanışmamış olsaydı, o da şüpheli davranırdı.

Ama vardı. Ve bu her şeyi değiştirdi.

Bay Pryce'ın merdivenleri tırmanan adımlarının sesi onu peşinden koşmaya itti. Belki de onu düşmanına götürebilirdi.

Onu takip etmek yeterince kolaydı. Hastalığı sırasında babasının odasına usulca gidip geldiği yıllar onu hafifletmişti ve Rosalind'in evliliğinden önce çektikleri yoksulluk yılları ona zayıf ışıklı koridorlarda nasıl gezineceğini öğretmişti.

Ay ışığı kadar sinsi bir şekilde, Bay Pryce'ın yukarıdaki sert adımlarının kendisine rehberlik edeceğine güvenerek merdiveni dikkat çekmeyecek bir mesafeden tırmandı. Bay Pryce tepeye ulaştığında dondu kaldı. Sonra nefes nefese beklemek için aşağıdaki sahanlığa kaydı. Açılan bir kapıdan koridora ışık vurdu.

-Bay Pryce içeri girerken, "Hâlâ burada , değil mi?" diye sordu.

Ancak o zaman tepeye tırmanmaya cesaret edebildi. Kalbi küt küt atarken, ışık karesinin etrafından dolaştı ve Bay Pryce geri dönene kadar beklemek üzere gölgelerin içine girdi.

Onların konuşmalarına kulak misafiri olmayı çok isterdi ama yaklaşmaya cesaret edemedi.

Yakalanmak onun amacını boşa çıkarırdı.

~ 49 ~

Birkaç saniye sonra Bay Pryce dışarı çıktı ve kapıyı arkasından kapattı. Merdivenlerden hızla indi, ama kadın ancak onun ayak sesleri uzaklaştığında adamın terk ettiği odaya yaklaştı. Korku kendine olan güveninde delikler açtı. Ya her şeye rağmen yanılıyorsa? Ya kendini aptal yerine koyduysa?

Yanılmıyordu; yanılıyor olamazdı. Ve Lord Templemore'la şimdi y zleşmezse, şansını kaybedecekti. Sakinleştirici bir nefes alarak kapıyı açtı ve içeri adım attı.

Cehennemin midesine. Fener ışığı, duvarlara yapışmış ve uzun bir masanın üzerine kusulmuş ateşli silah parçalarının üzerinde ürkütücü bir şekilde sallanıyordu. şüpheli barut şişeleri masanın ortasına doğru ilerliyor ve dumanlı havaya hafif bir sülfür kokusu yayılıyordu. Merkezde, masanın üzerinde önünde bir fenerle Lord Templemore hüküm sürüyor, parmakları tıpkı Hephaistos'un ölümsüz bir demir ocağının alevlerinde demiri işlediği gibi metali işliyordu.

İsli tavana ve titreyen ateşe bakılırsa, hizmetkârları buraya girmeye korkuyorlardı. Ne kadar da mantıklılar. Aynı derecede mantıklı davranmadığı için pişmanlık duymaya başladı. Belki de bu o kadar da iyi bir fikir değildi.

Sonra başını kaldırmadan konuştu. -Kapat şu lanet kapıyı, amca. Zaten yeterince soğuk, bir de sen cereyan yapmasan.

Korkusunu yutarak kapıyı arkasından kapattı. -"Bağışlayın beni lordum, sizi rahatsız etmek istemezdim.

Sırtını yay kirişı gibi dikleştirdi ama ona bakmadı.

-Leydi Juliet. Kaybolmuş olmalısınız. Misafir yatak odaları doğu kanadında.

Her zaman olduğu gibi, soğuk kalpli canavar duygularını kendine sakladı. - Senin de bildiğin gibi ben kayıp değilim. Bana gerçeği söylemen için geldim. Çünkü hangi ismi kullanırsan kullan -Morgan ya da Lord Templemore- sen hâlâ beni kaçıran adamsın.

Kadının çok iyi hatırladığı o hassas hareketlerle metal işlerini bıraktı ve deri döşemeli taburenin üzerinde kayarak ona baktı.

-Hanımefendi, perişan haldesiniz ve bu sizi mantıksız yapıyor. Kız kardeşinizi çağırayım ?" Sahte bir endişeyle tabureden kalkmaya başladı.

-Olduğun yerde kal! Hayatımda hiç olmadığım kadar mantıklı davranıyorum.

~ 50 ~

Ruhu gibi siyah gözleri onu değerlendirdi. -Anlıyorum. Düzenli olarak krallığın lordlarını kaçakçılık çeteleriyle çalışmak ve genç kadınları kaçırmakla mı suçluyorsunuz?

-Sen benim ilkimsin. Ama umarım sonuncu olursun.

-"Ben de öyle. Başka bir adamın haksız yere suçlandığını görmekten nefret ediyorum.

Öfkesi alevlendi. Buraya intikam almak için gelmemiştı. Sadece cevaplar istiyordu. Ama onun gerçeği kabul etmeyi küstahça reddetmesi, onu cezalandırmak için berbat, uygar olmayan bir içgüdüyü harekete geçirdi. -Bu numarayı bıraksan iyi olur. Aradığımız adamın sen olduğunu biliyorum.

-"Öyle mi?" Gülümsemesinin kenarında tehdit vardı. Arkasındaki fenerin ışığı iri omuzlarının üzerinden süzölüyor, görüntüsünü alevler içinde bırakıyor ve onu eskisinden daha da Ateş Tanrısı gibi gösteriyordu. -"Söyle bana, hüsnükuruntu dışında, seni kaçıran kişi olduğuma seni ikna eden nedir?

İki yıl önce, o aptal ve saf bir kızken kullandığı o yatıştırıcı tondan ne kadar da nefret ediyordu. Bütün gece sürse bile, onu kovacaktı.

onun sesinden. -"O iğrenç tabancalarından birini kafana dayadığımda seni dizlerinin üzerinde merhamet dilenirken görmeyi dilemiyorsan, iyi niyetli düşünmenin bununla hiçbir ilgisi yok.

İşte bu oldu. Gülümsemesi kayboldu. -"Kana susamış küçük bir yüksün, değil mi?

Evet. Ve bu iyi hissettirdi, beklediğinden daha iyi. -"Tek dileğim adalet." Durakladı. -Kim olduğunuzdan nasıl emin olabileceğime gelince, bunun için fazlasıyla kanıtım var.

-Taburesinden doğruldu ve boyunun uzunluğuna ulaştı

Uzun boylu erkekler zaman gözünü korkutmuştu ve adam da oldukça uzundu. Yine de bunu ona karşı kullanabileceği düşüncesi kararlılığını pekiştirdi.

-"Kardeşiniz yurtdışında eğitim gördü, dememiş

miydiniz?" Kızın cevabı temkinli bir baş sallama oldu.

-"Üstelik bir İngiliz kolonisinde bile değil, Fransızca konuştukları Cenevre'de.

-Eğitimi İngilizce aldı, madam. En iyi öğretmenleri vardı.

~ 51 ~

-On üç yaşına kadar değil. Kendi itirafınıza göre, ilk yıllarını bu tür avantajlardan yoksun geçirdi. Ve tarif ettiğiniz türden bir anneyle sokaklarda başıboş bırakılabilirdi. En azından aksanlı konuşurdu; en fazla, terbiye ve incelikten de yoksun olurdu." Dudakları inceldi.

-"Ailemin üyelerine yönelik bu hakaretlerin bir anlamı var mı?

-Beni kaçıranın zarif bir İngiliz aksanı ve gösterişli bir tavrı vardı. Seninki gibi.

-"Gerçekten mi?" Yaklaştı ve bir adım ötede durdu. -Ama iki yıl insanın hafızasını büyük ölçüde değiştirebilir, özellikle de hafıza bize yalan söylediğinde

duygularımızı yatıştırmak için. Belki de onu bu şekilde hatırlamak, onunla kaçma konusundaki kötü kararınızı mazur görmenizi kolaylaştırır.

Gözleri yarıklara kadar kısıldı. Böyle bir şeyi ima etmeye nasıl cüret etmişti?
-Bu benim tek kanıtım değil, efendim. Bu sabah masalınızı anlattığınızdan beri daha fazlasını buldum.

Masaya yaslanarak kollarını göğsünde kavuşturdu: -Sen? Can kulağıyla dinliyorum.

Kelimeler . -İlk olarak, beni kaçırان kişının giyim tarzı vardı.
-Seninki kadar ayık. Ve söylemeyi seçtiği yalan, orduda olduğu. Kardeşiniz donanmadaydı, peki beni kaçırان neden donanmada olduğunu söylemedi? Bu onun için maskeli baloyu daha kolay ve inandırıcı yapardı.

Bakışları onun üzerinde gezindi. -Senin ve ailenin söylediklerine bakılırsa, seni ikna etmek çok da zor olmamış.

Kızardı. Doğruydı; onun yalanlarına ne kadar da kolay inanmıştı. Duymak istediklerini söylemiş, hissetmek istediklerini hissettirmişti. Gerçeği söylemek gerekirse, hâlâ hissetmek istediği şeyi. Yine de artık böyle belirsiz ve tehlikeli duygulara teslim olmaması gerektiğini daha iyi biliyordu.

- "Ayrıca," diye devam etti, "Morgan donanmada olduğunu açıklasaydı, daha sonra izinin sürülmesi daha kolay olurdu, değil mi?"

- "Ama kaçakçılarla konuşurken gerçek adını kullandı," diye zaferle karşılık verdi.

-Belli ki takip edilmekten pek endişe duymuyordu.

~ 52 ~

Lord Templemore'un çenesinde bir kas kasıldı. Korkarım bunu açıklayamam. Tıpkı seni neden sahte bir şey öğrenmek için kaçırdığını açıklayamadığım gibi.

Oceana hakkında ya da neden gemiye bindiği hakkında. Eğer beni bazı teorilerle aydınlatmak isterseniz, çok memnun olurum.

Sorun da buydu zaten, hiç yoktu. Griffin de yoktu. Aslında, onun endişelerini bu kadar kayıtsızca göz ardı etmesinin başlıca nedeni de buydu.

-Kasaba halkına soru sormaktan çekinmeyin, hanımefendi, diye dürttü.

-Kardeşim o kaçakçılarla iş birliği yaparken benim burada, Shropshire'da olduğumu söyleyecekler. En azından Ağustos'a kadar, tabanca tasarımlarımla ilgili bazı işleri halletmek için kasabaya gittiğimde. Ama siz kendiniz söylediniz, Kasım'a kadar kasabada olduğumu bildiğinizi.

Birden aklına bir fikir geldi. -Ama gerçekten sen olduğunu nereden bileceğiz?

Belki de Morgan sizin yerinizi aldı ve siz Sussex'e giderken yaptıklarınızı örtbas etmek için halk içinde göründü. Gemiye öğrendiğinizde ona söylediniz ve o da gemiyle yola çıktı.

Aptallar tarafından çok kuşatılmış bir adamın ağır iç çekişini verdi. -Neden çok az tanıdığım kardeşimi mülkümün başında bırakıp gideyim ki... ne?

Maceraya mı? Ve neden ilk etapta kaçakçılarla arkadaşlık edeyim ki?

Yoksa servetimi böyle kazandığımı mı düşünüyorsunuz? Eğer öyleyse, hizmetçilerimle konuşun. Bunu nasıl yaptığım konusunda sizi aydınlatmaktan mutluluk duyacaklardır ve sizi temin ederim ki yasadışı bir şey değildi.

O kadar şeytani bir şekilde mantıklıydı ki, bu onu rahatsız ediyordu. Sakin sözleri onu ikna etmeliydi ama etmedi. Çünkü mantığın ötesinde bir düzeyde onun kendisini kaçırın kişi olduğunu biliyordu. Sadece biliyordu.

-"Peki hanımefendi, başka kanıtınız var mı?

-Beğenmediklerini görmezden geldiğin için bunun pek önemi yok|| yakındı.

- "Ve açıklamalarımı görmezden geliyorsun.

İnatçılığı yeniden ortaya çıktı. -O zaman şunu açıkla: Beni kaçırın kişi de senin gibi silahlardan iyi anlardı. Uzaktan görmesine rağmen bir Manton çakmaklı tüfeğini bile tanıdı.

~ 53 ~

- "Sizi hayal kırıklığına uğratmak istemem leydim ama her asker bunu yaptı. Ve kardeşim, size söylediğim gibi, birkaç yıl donanmada görev yaptı.

Bu onu telaşlandırdı. -Yine de... kendi tabancasını kullanmakta çok başarılıydı ve anladığım kadarıyla siz de bu alanda çok başarılısınız.

-Anlıyorum. Yani onu ateş ederken gördün? Bir insana mı yoksa bir hedefe mi?

Midesi bulandı. Kumtaşından bir tavandaydı. Morgan, tünelin tamamı çökmeden tam önlerinde parçalanmasını sağlayacak şekilde ateş etmişti. Yüce lord hazretleri bunu pek inandırıcı bulmazdı. Ne de olsa, kolaylıkla kazara olmuş olabilirdi.

Tüm sonuna geldik mi? Yoksa daha fazlası var mı?

Büyüklik taslayan tonu onu rahatsız ediyordu ama elinde kalan tek şey, onun en az ikna edici bulacağı argümandı. -Bir tane daha var. Onun kokusu. Ve seninki. İkisi de aynı.

Bir kahkaha patlattı. -Bu çok zengin. Aynı şekilde mi kokuyoruz? Birçok erkeğin öyle koktuğunu söyleyebilirim.

En ikna edici kanıtınız buysa, koklayacak bir burnunuz yok demektir.

Ayağını yere vurdu. -Ne cüretle bana gülersin, seni alçak! Yaptığın şeyden sonra-

- "Ben hiçbir şey yapmadım, Leydi Juliet." Masadan uzaklaşarak kadının üzerine yürüdü ve onu başını geriye doğru eğip yasaklayıcı yüz hatlarına bakmaya zorladı.

-Güldüğüm için beni bağışlayın ama bu düşünceniz delilik. Neden intikam almak istediğini anlıyorum, ama bunu yanlış kişiye yapmak istiyorsun." Bir çocuğu düzeltir gibi sabırla konuştu. -Saldırman gereken kişiler senin itibarını zedelemeye çalışan alçaklar. Çıkarım gücünüzü onların kim olabileceğini bulmaya yoğunlaştırın. Seni kaçıran kişinin kardeşinden intikam almaya değil.

-Bu intikamla ilgili değil! Gerçeği bilmek istiyorum, hepsi bu. Bunu neden yaptığınızı, hangi amaca hizmet ettiğini bilmek istiyorum. Bilmeye hakkım olduğunu düşünüyorum, özellikle de bunun sonuçlarına katlanmak zorunda kalacaksam.

~ 54 ~

Demir gibi kontrolünü yeniden kazanmadan önce yüzünde en acımasız pişmanlık ifadesi belirdi.

-Bilmeye hakkınız var. Ama ne düşünürsen düşün, sana söyleyemem. Kardeşimin neden öyle davrandığı hakkında hiçbir fikrim yok.

Adam inanılmayacak kadar sinir bozucuydu. Orada durmaya ve onun yüzüne karşı kimliğini inkâr etmeye nasıl cüret ederdi!

Bir an için göz göze geldiler, ikisi de bir santim bile vermek istemiyordu. Ancak öfkesi yatıştığında, doğrudan suçlamaların kendisine hiçbir faydası olmadığını kabul etti.

Aile soyunun ve paranın arkasına saklanabileceğini biliyordu, bu yüzden kanıtları ne kadar zarar verici olursa olsun, itiraf etmesi yönündeki taleplerini görmezden gelecekti.

Tabii onu kandırmadıysa. Ve Tanrı biliyor ya, onu yeterince kandırmıştı.

Başını öne eğerek burnunu çekmeye başladı. -Haklısın, elbette. Boşuna çabalıyorum. Ama bunun tek nedeni kardeşinin benim gücümün ötesinde olmasından dolayı hayal kırıklığına uğramış olmam.

Ona yaptıklarını ödetme şansım olmayacağına inanmakta güçlük çekiyorum.

-"Gerçekten o kadar korkunç muydu?" Sahte endişe tonu kaybolmuştu. Şimdi sesi ciddi, neredeyse nazikti. -Sizin onurunuza...saldırmadığını söylemişsiniz.

Abartılı bir iç çekiş yaptı ve hayali bir gözyaşını sildi. -Ailem dinlerken başka ne söyleyebilirdim ki? Onlara gerçekte neler olduğunu, o canavarın bana nasıl kötü davrandığını, beni nasıl ahlaksızlaştırdığını ve masumiyetimi nasıl çaldığını anlatmaya utanıyorum.

Alçak sesle etti. -İddia etmiyorsun ki o-

-"Evet." Yüzünü büyük bir sıkıntıyla kaldırdı. -Ben de tam olarak bunu iddia ediyorum.

Onun patlamasını, yüksek sesle inkâr etmesini ve böylece kendini ifşa etmesini bekledi.

Adam kızın yüzünü inceledi; sonra bakışları hesapçı bir hal aldı, sanki kızın ne demek istediğini çok iyi tahmin etmişti. -"Yani kardeşim senin kızlığını bozdu, öyle mi?

Zorlukla yutkunarak başını salladı. Hayatı boyunca hiç bu kadar korkunç bir yalan söylememişti.

-"Yalan söylüyorsun.

Nabızı hızlandı. Sonunda başarı. -Peki sen nereden biliyorsun?

-Çünkü ağabeyim bir beyefendiydi. Bir kadına asla kötü davranmazdı.

~ 55 ~

Adamın ustaca savuşturması karşısında hayal kırıklığı bıçak gibi kesildi. -"Onu çok az tanıdığını söyledin, karakterini nasıl bilebilirsin ki?

Bu onu telaşlandırdı. -Bir adım daha yaklaştı ve gözlerindeki ani parıltı kızın geri çekilmesine neden oldu. -Ama seni ayartmadığını kanıtlamak için bir yolum var.

Adam tekrar ilerledi ve kadının kalbi karnına düştü. Böyle bir şeyi kanıtlayabilmesinin tek bir yolu olduğunu düşünüyordu. -"Elbette bunu kastetmiş olamazsın.

- "Hayır, o kadar dramatik bir şey değil." Kolu kızın beline dolandı ve onu zayıf bedenine doğru çekti. -Ama kardeşim seni baştan çıkarıcı sanatlarla tanıştırdıysa, muhtemelen öpüşme hakkında da bir şeyler biliyorsundur. Bakalım, olur mu?" Ve kız daha itiraz edemeden, adamın ağzı onunkini kapladı.

Dondu kaldı, hafızası darmadağın oldu. Ona en son sarıldığı zaman. Onu en son öptüğü zaman.

Bu da aynıydı ama farklıydı. Dudakları şimdi daha yumuşaktı, daha ikna ediciydi, karnındaki titremeyi ürküten bir sıcaklık ve aşinalıkla onunkilerin üzerinde kayıyordu. Genellikle en küstah talipleri üzerinde işe yarayan taktiğı denedi ve onun kollarında kaskatı kesildi. Ama onun yanında nasıl kaskatı kalabilirdi ki? Bunu istemek çok fazlaydı.

Özellikle de elleri kaburgalarında gezinirken, kalçaları eteklerine bastırırken ve ağzı onunkini okşarken. Gerçekten gömülü olduğunu düşündüğü çekiciliğı, bir zamanlar ona eziyet eden dokunuşuna duyduğu özlemi canlandırdı.

Aniden, adamın dili dudaklarını yaladı ve kadın şok içinde geri çekildi.

Nefesi kesik kesik geliyordu ama gözlerinde zafer ışıltıları vardı. -"Sen daha nasıl öpüşüleceğini bile bilmiyorsun." Sesi kokulu bir duman gibi sarmıştı onu. -Yatakta bir erkek ve kadın arasında paylaşılan daha büyük samimiyetleri bildiğini nasıl iddia edebilirsin?

Yanaklarına dolan ve onu veren kızarıklıktan nefret ediyordu. -BEN... BEN...||

değil," diye fısıldadı. -Zaten sana hiç inanmamıştım.

Bu acıttı. -"Seni samimi bir şekilde öpmedim çünkü senden hoşlanmıyorum, hepsi bu.

~ 56 ~

Gözlerinde eğlence parlıyordu. -Öyle mi? O zaman söyleyin bana Leydi Juliet, samimi öpüşme derken **neyi** kastediyorum?

Kahretsin, hiçbir fikri yoktu. Sadece birkaç erkeği öpmüştü, dudak dudağa kibarca küçük dokunuşlar. Bunun Lord Templemore'un dudaklarını yalamaya çalışmasıyla bir ilgisi var mıydı? Onun dudaklarını yalaması mı gerekiyordu?

Kıkırdayarak başparmağını kızın çenesinde gezdirdi, sonra kız ağzını hafifçe açana kadar bastırdı. -"İşte, sana göstereceğim.

Sonra onu tekrar öptü. Ama bu sefer dili dişlerinin arasına girmişti.

Merakla ağzını daha da açtı ve adam dilini içeri sokarken boğazından alçak sesle inledi.

Aman aman aman, bu ilginçti. En tuhaf yerlerini titretti, alevin fitili yutması gibi içini yaktı.

Ellerini kızın yüzüne dolayarak, onu daha önce hiçbir erkeğin cesaret edemediği kadar derinlemesine öptü. Diliyle en kötü ve evet, en mahrem şeyleri yaptı.

Sanki onun ağzına girmeye hakkı varmış gibi.

Zorlukla nefes alabiliyordu ama onu durdurmaya da niyeti yoktu, hele ki kendisini bu kadar lezzetli hissettirmişken. Parmakları buklelerini kavradı, sonra da bir adamın ihtiyaç anında konyak bardağını kavradığı gibi onu sabit tutmak için kafa derisine bastırdı. Kadının dizlerinin bükülmesine neden olan doyurucu, derin öpücüklerle doyasıya içti.

Bacaklarının arasında yabancı ve kesinlikle utanç verici bir sızı hissediyordu. Tepki vermemeye çalışsa da, kendini sallanmaktan alıkoyamadı.

onu. Görünüşe göre bu onu daha da kızdırdı, çünkü onu belinden kavradı, pervasız bir maceracı gibi ağzını yağmalarken onu göbekten göbeğe yerleştirdi.

Bu hoşuna gitmişti, onun bu kadar yoğun ve kontrolsüz olması hoşuna gitmişti. İki yıl önce Morgan'ın onu böyle istemesini arzulamıştı ve sonunda istemişti... !

Bu ona onunla kaçışını ve daha sonra onunla birlikte kaçakçılardan kaçışını hatırlattı. Sıcaklık ve heyecan patlaması onun aptal kız hayalleriyle alay ediyordu. Vahşi, ateşli ihtiyaç masumiyetini kavuruyordu.

~ 57 ~

Onun nesi vardı? İki yıl önceki hatasını nasıl tekrarlayabilirdi?

Tanrı aşkına, onun maskesini düşürmesi gerekiyordu, kendini onun üzerine atması değil!

Ama bu çok doğru geldi.

Ayrıca, bundan sonra, daha önceki bağlantılarını inkâr edemezdi. Bu düşünce dengeyi belirsizlikten teslimiyete çevirdi ve kollarını onun boynuna dolayarak ensesindeki kadifemsi saç dalgalarını ezdi. Demir ve temiz ayak yağının kokusu onu sardı, başını döndürdü. Hephaistos onu demir ocağına sürüklüyordu ve o da isteyerek ateşe atlayacaktı, ah evet.

Ağzını onun istekli dudaklarından ayırıp fısıldadı, -Juliet...ah, tatlım...

Ona sadece o "tatlım" demişti. -Morgan...|| diye fısıldadı.

Dondu kaldı. Kadından uzaklaşarak anlamsızca gözlerinin içine baktı. Sonra yüzündeki ısı, suya batırılmış kızgın demir gibi aniden çekildi. Ellerini ondan çekti. -Ne yapıyorum ben? Delirmiş olmalıyım...

||

Geriye doğru dönerek yumruklarını masaya dayamak için eğildi. Keskin ve ağır nefeslerinin gücüyle omuzları titriyordu.

-Elini onun sırtına koymak için bir adım öne çıktı.

Onun dokunuşuyla irkildi. -Bana bir daha asla öyle deme. Bana Sebastian ya da Lord Templemore de, ama asla Morgan deme. Ben o değilim!" Dönüp bir kez daha ona baktı.

Perili gözleri loşlukta parlıyordu ve yüz hatları öfkeyle çarpılmıştı.

-"Sanırım bunu yeterince kanıtladım.

İnkârı kalbine bir hançer gibi saplandı ve titremeye başladı. Elbette, az önce paylaştıklarından sonra yalanlarına devam etmek istemiyordu. Nasıl yapabildi? -Lütfen Morgan, **yapma**.

-"Ben Morgan değilim!" Bakışlarını başka yöne çevirdi. -Sadece titreyen eliyle güzel, gür saçlarını yüzünden uzaklaştırması, görünüşteki kontrolünü yalanlıyordu.

-Ve bir şey daha: Bir adam tarafından mahvedilen hiçbir kadın, ailesi intikam almak için can atarken onu yakalamak için iki yıl beklemez. Gerçeği onlardan saklamaz ve sözde zamparasını suçlamak için gizlice gelmez.

~ 58 ~

Sesini alçaltırken bakışları tekrar ona döndü. -Kesinlikle onu yakından öpmesine izin vermiyor. Kardeşimle karşılaşmanız hiç de "kötü" değildi, değil mi?

Bu sadece senin küçük testlerinden biriydi.

Her şeyi inkâr etmek istemişti! Tüm o şeytani, alçak-

-Ama artık anlamalısınız ki," diye devam etti hançeri çevirerek, "beni kötü adam olarak gösterme çabalarınız boşuna. Aradığınız adam ben değilim. Öyle olduğumu asla kanıtlayamayacaksınız.

Eğer şu anda elinde onun korkunç silahlarından biri olsaydı, ölmüş olurdu. Burada durup onu böyle tutkuyla öpebildiği için,

Sonra bunun bir anlamı olduğunu inkar etti, birlikte geçirdikleri tüm geçmişi inkar etti, hala onun tadını dudaklarında hissederken...

Pekâlâ, bu oyunu oynayabilirdi. Tanrı biliyor ya, toplum içinde kendi oyununu yönetecek kadar çok oyun görmüştü. Eğer gerçeği itiraf etmesi için gereken buysa. -Haklısın. Bu bir sınavdı. Ama sen geçtin.

Aniden taktik değiştirmesi adamın ona şüpheyile bakmasına neden oldu. -Öyle mi?

-Kesinlikle. Birincisi, sana Morgan dememe verdiğin tepki. İkincisi de, onun gibi öpüşmediğin için.

-"Yani seni samimi bir şekilde öpmediği için mi?

-Hayır. Çünkü o daha fazla duygu katıyordu. Tıpkı bir haydut gibi, Morgan büyük bir vazgeçişle öptü." Lord hazretlerinin de aynı şeyi yaptığını kabul etmeden önce ölürdü. Onu pişmanlık duymadan aldatabiliyorsa, bunu hak etmişti. -Elbette pervasız bir maceracıdan da bu beklenir. Onun gibiler kadınların tutkularını alevlendirmekte ustadır. Oysa **sen**-" Sanki gerisi çok açıkkmış gibi sözünü kesti.

Adam ona baktı. -Ben ne?

-Siz bir beyefendisiniz elbette. Pervasızca öpüşmek için fazla uygunsunuz ve kesinlikle bir kadının tutkusunu alevlendirmeye çalışmazsınız.

-Bana kardeşimin seni daha tutkulu öptüğünü söyleyemezsin, çünkü aksini biliyorum. Onun **öpücüğü**-|| Hatasını çok geç fark ederek sözünü kesti.

-"Öpücüklerinin tamamen iffetli olduğunu zaten söylemiştin.

~ 59 ~

Aha! Sonunda onun şeytani zırhını delmişti. Ona sadece bir öpücük olduğunu söylememişti; çoktan ağzından kaçırılmıştı. Bırakın şüphelerinden vazgeçtiğine inansın, bu onun gardını düşürmesine neden olacaktı.

Kendi kibrini ona karşı kullanacak, her fırsatta gururunu kıracaktı.

Geçmişle ilgili -tamamen masum|| yorumlar.

Omuz silkti. -İffetli mi? Bu tamamen farklı bir konu. Öpücüğü senin deyiminle "iffetli" olabilirdi, ama yine de heyecan vericiydi." Sözlerinin Lord Templemore üzerinde yarattığı hoş etki karşısında gülümsemesini güçlükle bastırabildi. Kesinlikle gücenmiş görünüyordu. -"Yani öpücüklerin gayet yeterli, ama-

- "Yeterli!" diye gürledi.

-Ama bu anlaşılabilir bir şey," diye devam etti, bu yeni taktiğe ısınmıştı.
-Morgan dünyanın adamıydı, oysa siz dünyanın dışında kalmayı tercih ettiniz. Bu malikanede izole edilmişken adil seksle çok fazla karşılaşmış olamazsınız. Bildiğim kadarıyla, kadınlardan hoşlanmıyor bile olabilirsin.

- "Bu da ne?" diye kükredi. -Ne demek istediğinden emin olamayan kadın gözlerini kırıştırdı. - "Ne inancı?

Yüzündeki öfke biraz azaldı. -Boş ver. yeterince hoşlandığımdan emin olabilirsiniz." Sesine zorla endişe kattı. -Sanırım yanlış anladınız. Ben sadece-

- "Ne dediğini biliyorum," diye kestirip attı. - "Benim îuursuz maceraperest' ağabeyim romantik öpücükleriyle ayaklarını yerden kesti. Şüphesiz onu bu yüzden bulmak istiyorsun -yemin ettiği gibi seninle evlenmediği için onu cezalandırabilmek için.||

Gururunu koruduğu için bu yapıyı üzerine koyacaktı. Ama kadın bunların hiçbirini korumasına izin vermezdi. -Hiç de değil. Sadece gerçeği öğrenmek için onu bulmak istiyorum. Söz verdiği gibi benimle evlenseydi felaket olurdu.

Gözleri büyüdü. -Ona aşık olduğunu düşünmedin mi?

~ 60 ~

- "Tabii ki o zaman öyle düşünmüştüm, yoksa onunla kaçmazdım. Beni ne tür kötü bir yaratık olarak görüyorsun?" Elini küçümseyici bir şekilde salladı.

- Ama beni kaçırdığını fark ettiğimde aklım başıma geldi. Hiçbir mantıklı kadın Morgan gibi bir adamla evlenmek istemez, her ne kadar kalbini hızlandırıp kemiklerini eritse de...|| Küçümseyici bir gülümsemeyle sözünü kesti.

- "En heyecan verici öpücüklerle sahip olmasanız bile, yine de saygıdeğer birisiniz.

-- "Beyefendi," diye bitirdi, ses tonundan alaycılık akıyordu. -Evet, yaptığınız ayrımı iyice anladığıma inanıyorum.

- Sana hakaret ettim. Çok özür dilerim." Buna daha önce başlamadığı için üzgündü. Çok kötüydü ama çok eğleniyordu. -Bunu bir iltifat olarak söyledim, biliyorsun. Saf bir kız bir alçağa delicesine açık olabilir ama akli bağında, yetiğkin bir kadın, senin gibi düzgün beyefendilerin, düzgün beyefendilerin öpücükleri tam olarak...|| olmasa bile, atılgan haydutlara tercih edileceğini bilir.

- "Kalbini hızlandır ve kemiklerini erit." Sesi sanki bir körüğün küçük ucundan kelimeleri sıkıyormuş gibiydi.

- Bunda yanlış bir şey olduğundan değil. Denediğim gibi-

- "Yeter, madam," diye homurdandı. -Nasıl olduğunu duymak istediğimden daha fazlasını duydum.

"Uygun bir centilmen öpücüğü.

- Ben sadece beni neden Morgan olmadığınıza ikna ettiğinizi açıklamaya çalışıyordum.

- "Çok iyi açıkladın." Küplere binmiş gibiydi.

Güzel. Sözlerinin boğazında kalmasını umuyordu. Belki bir dahaki sefere kim olduğunu inkâr etmeye kalkışmazdı. Ve şimdi ona saldırmanın yolunu bulduğuna göre, bir dahaki sefere bunu yapmayı çok istiyordu. lanetli kibrinin bir kısmını kaybetmişti ve belki de yeterince üzerine giderse, gururunun saldırıya uğramasından bıacak ve Morgan olduğunu, onu tutkuyla öpen adam olduğunu haykıracaktı.

Daha fazla zamana ihtiyacı vardı, hepsi bu. Bir şekilde Griff ve Rosalind'i Llanbrooke'ta bir ya da iki gün daha kalmaya ikna etmeliydi.

~ 61 ~

- "Bu tartışma ne kadar büyüleyici olsa da," diye tersledi, "yapmam gereken bazı işler var, o yüzden sakıncası yoksa...||

- "Elbette, Lord Templemore." Ona abartılı bir resmiyetle reverans yaptı.

- "Değerli vaktinizi aldığım için özür dilerim.

Bu biraz abartılı olabilirdi. Ona şüpheyle baktı. -Az önce yaptıklarımızdan sonra resmiyete gerek yok diye düşünüyorum. Bana Sebastian demeni tercih ederim.

-Beni kaçıran kişi olmanı tercih ederdim. Hayatımı çok daha kolaylaştırırdı. Ama görünüşe göre ikimiz de istediğimizi elde edemeyeceğiz. İyi geceler lordum. İyi uykular.

Bu sözlerle birlikte, kendini yıllardır hiç olmadığı kadar iyi hissederek odadan çıktı.

~ 62 ~

Bölüm 5

"Çünkü Şeytan boş ellere hâlâ yapacak bir kötülük bulur.

- Isaac Watts, "Aylaklık ve Yaramazlığa Karşı," Çocuklar İçin İlahi Şarkılar, Juliet Laverick tarafından yedi yaşında bir örnek üzerine işlenmiş Sebastian ertesi sabah ereksiyon halinde uyandığında başının belada olduğunu anlamıştı. Şeytan alsın.

İyi uykular, demişti alaycı kadın. Ha! Geceyi çarşaflarını çalkalayarak geçireceğini, uykusunun karmakarışık, çekici rüyalarla delik deşik olacağını tahmin etmiş miydi?

Hayır, bunu asla tahmin edemezdi, çünkü o bu tür tutkular için fazla - proper||dı. O ve onun erkekler hakkındaki lanet fikirleri.

Hem öpüşmesinin nesi yanlıştı ki? Yeterli demişti.

Yeterli! Sanki bir kadını nasıl uyandıracağını bilmeyen yaşlı bir ahmaktı! Bu arada, o ağzıyla onu neredeyse dizlerinin üzerine çökertmiş, delirmenin eşiğine getirmişti. Melek gibi küçük Juliet, tüm kadınlar arasında!

Yine de bu eski Juliet değildi, on sekiz yaşındaki diğer yüz iyi yetiştirilmiş bayan gibi aşk için yanıp tutuşan romantik kız İki yıl önce onu masallarına inanmaya ikna etmek kolay olmuştu. Her ne kadar onun cazibesine direnmek kendini dizginlemesini zorlaştırmış olsa da, kendine onun daha okuldan yeni çıktığını hatırlatıp durmuştu. Bu da ona elini sürmesini engellemişti.

Sonuna ve o son öpücüğe kadar.

Nefesinin altında küfretti. Bu olgun Juliet kendi iyiliği için fazla zekiydi.

Küstah yük, gerçeği söylemesi için onu tuzağa düşürmeye çalışmıştı.

Önce küçük bir Napolyon gibi ona argümanlarını dikte ederek, sonra da bu işe yaramayınca -kardeşinin|| onu baştan çıkardığını iddia ederek.

Ama intikamını almıştı, değil mi? Ona bir yalancı olduğunu göstermiş... ve işleri daha da kötüleştirmişti. Hangi aptal bir kadını, onun sandığı kişi olmadığını kanıtlamak için öperdi? Ondan uzak durmak yerine?

Gök gürültüsü sayesinde, geçmişini zekice inceleyerek ve kadınlarla olan hünerlerine dair masum gözlemleriyle onu nasıl kışkırtacağını çok iyi biliyordu... Yetişkin bir erkeğin aklını başından almak için yaratılmış bir vücuttan ve gece boyunca onunla beslenebileceği kadar tatlı bir ağızdan bahsetmiyorum bile...

Yatak örtülerini çadıra çeviren uzantıya kaşlarını çatarak baktı. -"Bana ne yaptırdığını gördün mü, seni lanet olası, orospu çocuğu?"

Şeytan anladı, şimdi de penisiyle konuşuyordu. Sırada ne var?

Pencereye baktı, alışılmadık derecede geç uyuduğunu ve güneşin tepede olduğunu görünce rahatladı. Şanslıysa Juliet ve sinir bozucu akrabaları çoktan Londra'ya doğru yola çıkmışlardı. Elbette, hayatının son zamanlardaki gidişatına bakılırsa, bunu ummak muhtemelen çok fazlaydı.

Kadın musibetlerinden yakınlıkla yataktan kalktı ve yüzüne soğuk su çarpmaya gitti. Halbuki asi John Thomas'ın üzerine dökmesi gerekiyordu.

Şişkin donuna ters ters baktı. -Ne düşünüyorsun?

Anatomisinin pişmanlık duymayan kısmı akılsızca sallanıyordu. -Hiçbir zaman her güzel yüz için hazır ola geçen biri olmadın, neden bunu tüm kadınlar arasında onun için yapıyorsun?

Nedenini biliyordu: çünkü kız kucak dolusu olmuştu. Ama John Thomas'ının ritmine göre yürüyen her adam felakete doğru yürüyordu.

Güzeldi. Saf, hayran Juliet büyümüşü. Kadın olmaya çalışan bir çocuktan, Delilah olmaya çalışan bir kadına dönüşmüşü. Bu, yeni edindiği kadını cazibesini onun üzerinde denemesine izin vermesi gerektiği anlamına gelmiyordu.

Dün gece sonunda ona inanmış gibi görünse de, dilinin sürçmesi hâlâ fikrini değiştirebilirdi, bu yüzden dikkatli olmalı, tetikte olmalıydı. O gerekir

~ 64 ~

Onun her sözüne inanan masum meleğin sinsi, hesapçı... baştan çıkarıcı... baştan çıkarıcı... biri haline geldiğini hatırlayın.

İşte yine azgın John Thomas. -"Kes şunu!" hırladı.
-"Her şeyi daha da kötüleştiriyorsun.

Arkasından bir ses -Milord?

Kahretsin, uşağının girdiğini duymamıştı. -Bir şey yok, Boggs. Yüksek sesle düşünüyordum. Kapıyı çalmayı ne zaman bıraktın?

-Özür dilerim, Lordum. Beni çağırdığınızı duyduğumu sandım.

Hayır, inatçı sikimle konuşuyordum. Bunu söyleyemezdi, değil mi?
-Önemli değil. Giysilerimi getirir misin?" Kendini toparlamak için bir dakikaya ihtiyacı vardı.

-Bugün tabanca tasarımı için mi giyiniyoruz lordum? Yoksa misafir ağırlamak için mi?

Sebastian sırtını valeyeye döndü. -Misafirler çoktan gitmiştir.

-Hayır, Lordum. Gece yoğun kar yağdı. Bir ayak ya da daha fazla, arabanın kaldıramayacağı kadar ağır. Erimesi bir iki gün sürer.

İnledi. -Bu da demek oluyor ki, misafirlerim o gelene kadar kalacaklar.

-Fazla seçenekleri olduğunu sanmıyorum. Bu karmaşa içinde Londra'ya gidemezler.

Ne felaket ama. İki gün boyunca Juliet'in kayıtsız yorumları ve Knighton'ın sondaj sorularıyla uğraşacak ve onlardan kaçmak için kendi boynunu ilmeğe uzatacaktı.

Ayrıca, ya onlar buradayken Morgan gelirse? Bu tam bir felaket olurdu.

Baş belası amcasını ele geçirene kadar bekleyecekti. Sebastian'ın onunla işi bittiğinde, Lew Amca tehlikeli yabancılara sığınma teklif etmekte o kadar acele etmeyecekti.

Boggs boğazını temizledi. -Milord? Kıyafetiniz?

-Doğru. Ağzının suyunu akıttığın o sabahlık takım hala bende mi? Hiç giymediğim desenli kadife yelekli olan mı?

-Evet, lordum, biliyorsunuz!

~ 65 ~

Boggs her zaman efendisine kendi deyimiyle -uygun bir kıyafet|| giydirmeye hevesli olmuştur. Zavallı adam uşak olarak yeteneğini hiç gösterememişti. Sebastian çoğu zaman fustian giyerdi. Daha iyi malzemeler gibi leke tutmuyordu, bu yüzden her saat bir takım elbiseyi mahvetmiyordu.

-"O zaman süper ince giyeceğim.

-Boggs umutla, "Ya ipek çoraplar?" dedi.

Gülümsemesini bastırdı. -Evet, Boggs, ipek çoraplar.

Boggs aceleyle soyunma odasına giderken yüksek sesle -Kravatlarda sorun yaşayabiliriz|| diye düşündü. -Detaylı bir tane bağlamayalı o kadar uzun zaman oldu ki birkaç deneme gerekebilir. Ama en azından bir

matematiksel ya da belki bir Gordion düğümü. Bence bunlar çok ince olanlar için yeterince etkileyici...||

Boggs'un tereddütlerini görmezden geldi, o gün giyeceği kıyafetlerle ilgili tartışmanın sadece uşağını meşgul etmekle kalmayıp, pervasız John Thomas'ı da yatıştırmış olmasından dolayı rahatlamıştı. Boggs takım elbiseyle geri döndüğünde, tekrar arkadaşlarının karşısına çıkabilecek durumdaydı.

Boggs'un onu giydirmesi bir saat kadar sürdü ama Sebastian ilk kez buna katlandı.

Her gün olduğu gibi bugün de iyi görünmeliydi. Servetinin Knighton'ı ne kadar etkilediğinden emin değildi ama her şeyin yardımı olurdu.

Bir de Juliet vardı. Dünkü sıkıcı kıyafeti muhtemelen onun bir kadını nasıl memnun edeceğini bilmeyen beceriksiz bir taşralı hödük olarak algılanmasına katkıda bulunmuştu. Bu ona, daha önce onu cezbeden -korkusuz|| davranışları engelleyen konumunu ve sorumluluklarını hatırlatacaktı.

Ayıldı. Bu ona ailesine ve mülküne karşı olan görevini de hatırlatacaktı.

Bir dahaki sefere onun yanındayken kontrolünü kaybetmesini engelleyebilirdi.

Boggs sözlerini bitirir bitirmez Sebastian kahvaltı salonuna yöneldi ama o kadar geç kalkmıştı ki orada kimse yoktu. Tanrı'ya şükür. Plan yapmak için zamana ihtiyacı vardı. Juliet dün gece onunla yaptığı konuşmayı ilişkilerine anlatmış olabilir miydi? Hiç sanmıyordu, çünkü yalnız başına bir erkekle buluştuğunu kabul etmek istemezdi. Ve onun, paylaştıkları o öpücükleri ortaya çıkardığını hayal bile edemiyordu. O tamamen akılsızca, inanılmaz erotik öpücükleri...

~ 66 ~

Bunu düşünmeyi bırakmalı! Ya da daha sonra onun bu konudaki lanet fikirlerini. Kaşlarını çatı. Pekala, son yıllarda toplumdaki mevcut kadınları tam olarak kesip biçmemişti; bu çok iyi öpüşemeyeceği anlamına gelmiyordu, çok teşekkür ederim.

Ayrıca, onu ilk kez öpen de oydu.

-Kalbini hızlandırmış ve kemiklerini eritmişti." Kadınların yapmaya alışkın olduğu gibi o da bu anıyı sadece uydurmuştu. Zihninde -Morgan|| onu tutkuyla sürükleyen pervasız bir maceracıya dönüşmüştü ve saygıdeğer erkek kardeşi onunla kıyaslanamazdı bile.

Bir dahaki sefere onu kollarına aldığı anda, gök gürültüsüyle, ona saygıdeğer bir beyefendinin kafasına koyduğunda neler yapabileceğini gösterecekti.

Hayal kırıklığıyla bir inilti çıkardı. Ne düşünüyordu ki? Tanrı aşkına, onu tekrar kollarına almayacaktı. Ondan uzak durmalıydı - bu kesinlikle zorunluydu. Eğer Knighton öpüşüklerini duyarsa.

Sebastian dişlerini sıktı. Ne yaparsa yapsın, ailesi büyük bir baş belası olacaktı. Hizmetçiler her zamanki gibi sabah tostunu ve reçelini getirdiler, o da yiyip bitirdi ve birkaç yudum çay içti. Sonra da kendini işe vermeyi umarak çalışma odasına doğru yürüdü. Knighton'ın çoktan oraya yerleşmiş olduğunu görmek ruh halini daha da bozdu. Bu adamın düşmanlarını beklemekten başka yapacak işi yok muydu?

Heyecanını dizginleyerek masasına doğru yürüdü. -Günaydın Bay Knighton. Uşağım bana Charnwood Hall' birkaç gün kalmak zorunda kalabileceğinizi söyledi.

En azından Knighton bundan pek memnun görünmüyordu. -Bu zorlama için özür dilerim, ama arabacım bana kasabaya giden yolda bile ilerlemenin artık imkansız olduğunu söyledi. Bir süre daha konukseverliğinize güvenmek zorundayız.

Knighton kesinlikle Juliet onu korumaya almış gibi davranmıyordu. Yani gerçekten de sessiz kalmış olmalıydı, bu da minnettar olunacak bir şeydi.

Sebastian elinden geldiğince nazikçe gülümsedi. -En azından bunu yapabilirim. Evim senindir ve istediğin kadar kalabilirsin." *Ya da ben senden kurtulana kadar.*

Sebastian konuşmanın sona erdiğini umarak masasının arkasına oturdu, ama öyle bir şans yoktu. Knighton orada durmaya devam etti. Sebastian iç çekerek bir sandalyeyi işaret etti: -Lütfen efendim, aklınızdan geçenleri söyleyin.

Knighton sertçe yerine oturdu. -Bir ricam var, Templemore. Sana kendi evinde nasıl davranman gerektiğini söylemeye hakkım yok ve dünkü aceleci davranışlarımdan sonra-" acı gülümsedi. -Dünden sonra size fazla bir şey söylemeye hakkım yok. Ama Juliet'in şimdiki vasisi olarak, biz buradayken baldızımdan uzak durursanız memnun olurum.

Adam açık sözlü değilse hiçbir şeydi. -Kesinlikle. Nasıl istersen.

Knighton'ın yüzünde rahatlama parlıyordu. -Onun peşinden koşmanı beklemiyordum.

Tüm bunlar onun için yeterince zor zaten. Dün sizinle yaptığımız röportaja rağmen, dün akşam yemekten önce hala sizin Morgan Pryce olduğunuz konusunda ısrar ediyordu.

-Onu suçladığımı söyleyemem,|| dedi soğukkanlılıkla, ama yaklaşan felaketin ağırlığı başının üzerinde geziniyordu. Dün geceki tartışmadan ailesine bahsetmemiş olsa bile, belli ki argümanlarını önceden onlar üzerinde denemişti.

Knighton elini umursamazca salladı. -Duygusal genç ne düşünürse düşünsün, senin gibi önemli bir adamın adam kaçırma pratiği yapması gerektiğine inanacak kadar aptal değilim. Ama Juliet...|| Omuz silktili.

-Bu durum onu çok üzdü. Kendisine haksızlık eden adamın suretini görmek her şeyi geri getirdi ve kardeşinin adalete teslim edilmesine tanık olamayacağı için, bunun yerine seni bu amaç için kullanmak istiyor. Bu yüzden kendini senin o adam olduğuna inandırıyor.

-Juliet'in bir zamanlar olduğu çocuk için anlaşılabilir bir tepki. Ama yeni Juliet için değil. Hayır, ne hakkında olduğunu çok iyi biliyordu. Ya da en azından dün gece onun atölyesine geldiğinde anlamıştı. Neyse ki, onun

-Yeterli öpüşme, patlat onu.

Ama bu sadece geçici bir çözümdü. Eninde sonunda hepsi gerçeği öğrenecekti, tabii Morgan döndüğünde. O gün geldiğinde, hazırlıklı olmak en iyisi olacaktı.

Juliet'in tam olarak ne kadar kızgın olduğunu ve meseleyi ne kadar ileri götürebileceğini bilmek için.

-Yine de Leydi Juliet'in neden intikam almaya bu kadar kararlı olduğunu açıklayabilirsin. Bana anlattıklarınıza göre, ağabeyim aslında ona zarar vermemiş ve onu iffetli bırakmış.

~ 68 ~

Knighton'ın yüzünde acımasız bir suçluluk duygusu vardı. -Gerçekten ne yaptığını bilmiyoruz.

Adam kaçırılma olayından kendini sorumlu mu hissediyordu? Ne de olsa Crouch'un peşinde olduğu şey Knighton'dan intikam almaktı.

Knighton soğukkanlılıkla devam etti. -"Hikaye için sadece onun sözüne güvenebiliriz ve kardeşinin ona hiç dokunmadığı konusunda ısrar etse de, buna inanmakta zorlanıyorum.

Sebastian daha da sertleşti, çünkü Knighton şüphelenmekte haklıydı. -"Kardeşim bir beyefendidir, efendim.

-Onu kaçırdı. Bu benim bildiğim hiçbir toplumda centilmence bir davranış değildir.

-"Doğru," diye itiraf etti Sebastian, sözcük boğazında düğümlenmişti, "Bana bir şey söyle. Eğer bir şans eseri kardeşim İngiltere'ye dönerse-

-Oceana'yla birlikte battığını söylemiştin," diye araya girdi Knighton, gözleri kısılmıştı.

-Aksine inanmak için bir nedenim yok. O mektubu gördünüz. Ama bir ticaret adamı olarak, insanların yıllar sonra, aileleri onları tekrar görme umudunu yitirdikten sonra denizden döndüklerini bilirsiniz. Kayıtlar yanılır, bilgiler kaybolur... Biz hâlâ umudumuzu yitirmedik." Knighton'ın ifadesi yumuşayıp sempatiye dönüştüğünde, hızlı bir suçluluk duygusu hissetti.

-Peki Morgan geri dönerse ne yapacaksın?

Knighton'ın sempatisi kayboldu. -Neden sordun? Onu bizden saklamak için mi? Onu uyarmak için mi?

-Hayır, kesinlikle. Telafi istemek için her türlü hakka sahipsizsiniz. Ben sadece bu telafinin ne şekilde olacağını bilmek istiyorum. Kendimi hazırlamak için, olduğu gibi.

Beyefendinin mavi bakışları çelik gibi keskinleşti. -"Adam kaçırmaktan yargılanmasını istiyorum.

Sebastian ilmeğin boynuna dolandığını hissedebiliyordu, adamın intikamcı bir öfkesi vardı. -Bu ailen ve Juliet için bir skandal anlamına gelir.

~ 69 ~

-Dediğim gibi, ben de bunu isterdim. Ama ifade vermek zorunda kalacak ve bu onu mahvedecek. Özellikle de Stratford'u kendi isteğiyle terk ettiği ortaya çıkarsa.

Rahatladı. -"O zaman sana başka ne kaldı?

-Onu her zaman çağırabilirim. Bu her şeye hızlı bir son verirdi.

Lanet olsun adama, düellolar hiçbir şeyi çözmez. Sebastian'ın babası bunu kanıtlamıştı.

-"Dövüşmeyi seviyorsun, değil mi?" Knighton sinirlenince aceleyle ekledi: "Ama Morgan birinin kafasını gerektirmeyecek bir kefaret ödeyemez miydi? Juliet'le evlenebilir. Morgan'la anlaştıktan sonra Sebastian'ın Juliet'le evlenmemesi için hiçbir neden yoktu.

Knighton öfkeyle ayağa fırladı. -Tanrım, adamım, sen deli misin? Bırak evlenmeyi, o sefilin ona dokunmasına bile izin vermezdim. Bu nasıl bir kefarete olurdu? İhanetine karşılık o tatlı kızın elini ona vermek! Bu fikir bile iğrenç!

İsyan etmek oldukça güçlüydü. Üstelik artık bir -kız|| değildi ve kendi kararını verebilirdi. -Kendisi o kadar iğrenç bulmayabilirdi. Daha önce bir kez onunla kaçmıştı." Tamam, dün gece Sebastian'ın öpücüklerinden hiç etkilenmemişti ama bunu değiştirebilirdi. -Ben sadece baldızın için en iyisini düşünüyorum, anlıyorsun değil mi?

Knighton kaskatı kesildi. -"Juliet için en iyisi bir alçakla evlenmesi değil.

Sebastian'ın öfkesi alevlendi. -O zaman başka bir kefarete belki. Maddi bir tazminat mı?

Çünkü kardeşimin adına bu tür bir tazminatı seve seve teklif ederim - çeyizine bolca zam yaparak dedikodulara aldırmadan bir koca bulabilmesini sağlarım.

Knighton gururla ayağa kalktı. -Sizi temin ederim ki buraya baldızımın talihsizliği için lord hazretlerinden para koparmaya gelmedik.

Knighton'ın iğneleyici sözlerinden etkilenen Sebastian ayağa kalktı. -
"Kastettiğim bu değildi.

-"Juliet'in senden gelecek paraya ihtiyacı yok." Sebastian'a ters ters baktı. -
Kardeşini bir daha görürsem, intikamımı kendim alırım. Onun mahvolmasını sağlayacağım.

~ 70 ~

Donanmada, toplumda, iş dünyasında, ona ulaşabileceğim her şekilde. Ve sizi temin ederim ki nasıl yapacağımı biliyorum.

Kuşkusuz. Lew Amca'nın Knighton'ın makul olabileceğine dair umudu buraya kadarmış.

-Ama onun geri dönme ihtimali olmadığına ve ben de bu şanstıan mahrum kalacağıma göre," diye devam etti Knighton, "baldızımın bu kötü ilişkiyi atlatmasına yardım etmekle yetinmeliyim. Bu da onu senden uzak tutmak anlamına geliyor. Son zamanlarda biraz canlanmaya başladı, ama senin yüzünü görünce geçmişı düşünmeye başlarsa bu da yok olabilir.

Sebastian ateşli bir karşılık verdi. Onun yüzünü görmek Juliet'i daha da cesaretlendirmiş gibiydi, dün geceki -ruhuna|| bakılırsa. Ailesi onu sandıkları kadar iyi tanımıyordu.

Düşününce, ilk seferinde onun planlarına bu kadar kolay kapılmasının nedeni de buydu. Üzerine titrenmesinden ve bir çocuk gibi davranılmasından bıkmıştı. Kanatlarını germek istemişti ve pervasız -Morgan|| ona izin vermişti.

Ne yazık ki şu anda germek istediğı tek şey -Morgan'ın|| boynuydu. İntikam istemediğini ne kadar söylerse söylesin, dün geceki öfkesi aksini kanıtlıyordu.

-"Yani bir beyefendi olarak üzerine düşeni yapacak mısın?" diye sordu Knighton kibirle.

Sebastian başıyla onayladı. -"İsterseniz baldızınızdan uzak dururum." Şimdi bir de baldız ondan uzak dursa, onlar gidene kadar bu işi sağ salım atlatabilirdi.

-Hafifçe yumuşayan Knighton kapıya doğru yürüdü, sonra eklemek için durakladı,

-Size rahatsızlık verdiğimiz için üzgünüm ama yapacak bir şey yok. Sizi temin ederim ki yol açılır açılmaz yola çıkacağız.

Sonra da gitti, Tanrı'ya şükür. Sebastian, Juliet'in işgüzar kayınbiraderini bir gün için yeterince dinlemişti.

Ama işkencesi bitmemişti. Bir saat sonra çalışma odasının kapısı çalındı ve Leydi Rosalind içeri girdi. Gök gürültüsü adına, bugün kaç kişi onun başına bela olmak istiyordu? Birazdan Knighton'ın hizmetkârları suçlamalar ve suçlamalarla içeri doluşacaktı.

~ 71 ~

Sinirini bastırmaya çalışarak koyun kırkma üzerine bir makaleyi kenara koydu.

-"Günaydın, Leydi Rosalind." Ayağa kalktı ve kocasının daha önce boşalttığı sandalyeyi işaret etti. -Yardımcı olabilir miyim?

-Umarım öyledir." Otururken, dolgun yüzünü aydınlatan ve Knighton'ı ilk başta kendisine çeken şeyin ne olduğunu gösteren göz kamaştırıcı bir gülümsemeyle parladı. -Görüyorsunuz... yani... nasıl başlayacağımı bilmiyorum ama sizinle konuşmam gereken bir konu var... şey...||

-Lady Juliet,|| diye bitirdi yerine otururken.

-Evet! Nereden bildin?

-"Buna sezgi diyebilirsin," dedi kuru bir sesle. -"Ziyaretiniz sırasında ondan uzak durmamı istiyorsunuz sanırım." Belki de kocasının öğütlerini ona anlatarak bu konuşmayı

-Hayır, kesinlikle! Hem de hiç! Bu felaket olur!" Gözlerini kırptırdı.

-Pardon?

-Canım, seni şok ettiğimi görüyorum. İnsanlara bunu yapma eğilimim var. Belki de en baştan başlamalıyım.

-Tanrı aşkına, bu iş bitmeden önce Juliet Laverick hakkında daha kaç uzun tartışmaya katlanmak zorundaydı?

Leydi Rosalind şalını omuzlarına yerleştirdi. -Juliet iki yıl önce ağabeyinizin yaptıklarından çok etkilenmişti. Bu onu tamamen değiştirdi.

Güçlü iradeli, inatçı ve çıldırtıcı biri haline geldiğini mi söylüyorsun? -Ne şekilde?

-Buna rağmen onu yaşamak ile Biz at Knighton Ev ve sahip olmak En iyi çevrelerde hareket etmek için her fırsatta, bir zamanlar olduğu gibi mutlu bir kız değil.

oldu. Daha az gülüyor ve uzun saatlerini düşünerek geçiriyor." Leydi Rosalind, ailesini hizaya getirme ihtiyacından çok bunalmış birinin ağır iç çekişini yaptı. -Keşke bu olay olmadan önce onu görebilseydiniz. Çok tatlı bir çocuktı, belki biraz fazla yumuşak başlı ve saftı ama yaşama sevinciyle doluydu. Her zaman herkes hakkında en iyisine inanmaya hazırdı. Şimdi daha temkinli, hatta alaycı.

-Normal bir ilerleme. Onun sonsuza kadar çocuk kalmasını istemezsin.

~ 72 ~

-Hayır. Ama kaçırılmak yetişkinliğe adım atmak için iyi bir yol değil.

Sebastian sessiz kaldı, vicdanı sızlıyordu. Şeytan kabul ediyordu, elinden geleni yapmıştı, onu diğer erkeklerden korumuştı ve sadece gururunu zedelemişti. Ama bunlar bahaneydi. Kadınlığın eşiğindeki bir kızın gururunu zedelemek onu ömür boyu değiştirebilirdi.

Ve görünüşe göre vardı.

-"Bize ilk döndüğünde, kayıtsızlığı bize kardeşinize özlem duyduğunu, yaptıklarından sonra bile hala ona karşı bir şeyler hissediyor olabileceğini düşündürdü.

Ama Juliet dün gece bunu inkâr etmiş, Morgan'ın bir alçak olduğunu anladıktan sonra artık onunla hiçbir şey yapmak istemediğini söylemişti. -Ve sonra?

Dürttü, gerçeği için duyduğu aceleci dürtü sağduyusunu bitiriyordu.

-Sonra ev işlerine, özellikle de iğne işlerine karşı kudurdu. Birdenbire saatlerini nakış işleyerek, dikiş dikerek, eski elbiseleri yeniden dikerek ve... kim bilir daha neler yaparak geçirmeye başladı. Günün birinde gözlerini mahvedecek.

Gülümsememek için kendini zor tuttu. -"Ve bunun için kardeşimi suçluyorsun." Yuvarlak çenesini yukarı kaldırdı.

-Aslına bakarsan var.

-"Yani daha önce ev işleriyle hiç ilgilenmiyor muydu?

-"Hayır, hayır, mesele bu değil," dedi bıkkınlıkla, sanki adam kasıtlı olarak anlamazlıktan geliyormuş gibi. -Mesele şu ki, hayatla yüzleşmekten kaçınmak için kendini ev işlerine gömüyor. Kardeşinin davranışları onu ürkekletti.

Gerçekten mi? Leydi Rosalind kafasına bir tabanca tuttuğundan söz ettiğinde herhangi bir ürkeklik fark etmemişti. -Ve inatçı, da,|| diye devam etti Leydi Rosalind .

-Birçok evlilik teklifi almasına rağmen, bunları reddetmeye devam ediyor Hepsisi.

-"Öyle mi?" Aha, demek öpücükleri onun yüksek beklentilerini karşılamayan tek -saygın beyefendi|| o değildi. Ve belli ki sözde dedikodular

~ 73 ~

Onları buraya getirmek taliplerini uzak tutmamıştı. -Belki de sadece ayrımcılık yapıyordur.

-Kısa süre önce Londra'nın en bekarlarından Montfort Dükü'nü reddetti.

Kaşlarını çattı. -Bu da demek istediğimi kanıtlıyor. Montfort müzmin bir çapkın. Montfort'un Juliet'in yanına yaklaşması fikri onda bir şeylere, tercihen Montfort'un mağrur yüz hatlarına vurma isteği uyandırdı.

Şaşırmış görünüyordu. -"Bunu hiç duymamıştım.

-Belki de gençliğimde babamla birlikte Galler'i yakıp yıktığımız o yaz burada geçirdiğinden beri değişmiştir. Ama bundan şüpheliyim." Hatırladığı kadarıyla dük, babalarının daha genç bir versiyonuydu ve Juliet için tamamen yanlış bir adamdı.

-Belki de bu konuda haklıydı. Ama iyi koca olabilecek başka iyi beyler de vardı ve hiçbirisi ona cazip gelmedi.

-"Ve sen bunun kardeşimin suçu olduğunu düşünüyorsun.

Öne doğru eğilerek sesini gizli bir mırıltıya alçalttı. -Bence Morgan'ı zihninde hayattan daha büyük biri, başka hiçbir erkeğin ulaşamayacağı gösterişli bir efsane olarak kurgulamış. Shakespeare'in gibi, "Kaybedileni", hatırayı değerli kılar. Onu küçümserken bile onun özlemini çeker. Bir an için onu kurtardığı için bir kahraman, bir an sonra da onu kaçırdığı için bir canavardır. Biri ya da diğeri arasında bocalıyor.

-Komik, ama dün kararsız değildi. Kardeşimden kesinlikle hoşlanmıyordu.

-Onu başka bir ruh halinde görmediniz. Bazen saatlerce oturur, **derin derin** el işi yapar.

-Tefekkür. Evet, biliyorum. Leydi Rosalind, konuya gelebilir misiniz?

-Özür dilerim. Bana öyle geliyor ki, bu zorunlu yakınlık döneminde senin varlığın Juliet'e yardımcı olabilir. Kardeşine benziyorsun ama karakter olarak ondan farklısın.

~ 74 ~

, o da kız kardeşi kadar kötüydü. -Karakterimden nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?

Benimle daha yeni tanıştın." Eğer kız saygıdeğer ya da uygun sözcüklerini ağzına alsaydı, onu çalışma odasından atardı.

Gözlerini dramatik bir şekilde devirdi. -"İyi karakterli bir beyefendiyi gördüğümde tanırım. Onunla tanıştığımda kocam bir iş adamı kılığındaydı ve ben onun kılık değiştirdiğini hemen anladım.

Juliet iki yıl önce böyle anlatmamıştı ama Leydi Rosalind'i düzeltmenin kendi yararına olacağından şüpheliydi. Ayrıca, en azından sorumluluk ve görevi bir ahmağın ziyneti olarak değil, birer değer olarak görecektik kadar sağduyuluydu. -Çok iyi.

İyi karakterli bir adam olduğumu kanıtladınız. Bunun kardeşinize ne faydası olacak?

-Eğer sizinle zaman geçirebilirse, hatırladığı yüzün sadece diğerleri gibi bir adamın yüzü olduğunu görebilirse, hayatının o dönemine verdiği tepkileri yumuşatabilir ve bu olayı aklından tamamen çıkarmasını sağlayabilir.

Bu şimdiye kadar duyduğu en garip mantıktı. Leydi Rosalind'in ona attığı sinsi bakıştan, gerçek amacının bu olmadığını bile tahmin etmişti. Ama neden onun kız kardeşiyle vakit geçirmesini istesin ki?

Tabii...

Yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. Demek Leydi Rosalind kız kardeşine talip olarak onu seçmişti. Mantıklı olan tek açıklama buydu.

Görünüşe göre, Morgan Pryce'a karşı çıksa da, Charnwood'un tek sahibi ve baron olan kardeşi Sebastian'a bir itirazı yoktu.

Eğer bu kadar saçma olmasaydı, bunu eğlenceli bulurdu. Juliet'in onunla evlenmesini istiyordu, Knighton tam tersini istiyordu ve Juliet onun kellesini istiyordu -Morgan'ın kellesini-

bir tepsiye monte edilmiş. Onu ne şeytani bir duruma .

Hayır, bu adil değildi. Kendini işe sokmuştu. Amcası şimdi başına gelen tüm belaları hak ettiğini söyleyecekti.

İlgi çekici bir fikir." Nasıl cevap vereceğini düşündü. -Ama kocanız daha önce çalışma odamı ziyaret ettiğinde, benden mümkün olduğunca uzak durmasının daha iyi olacağını söylemişti.

Uzun iç çekişi bıkkınlık yayıyordu. -Lütfen onu görmezden gelin. Kız kardeşim için en iyisinin ne olduğu hakkında hiçbir fikri yok. Onu çok daha iyi tanıyorum, sizi temin ederim.

Ailesinden herhangi birinin Juliet'i tanıyıp tanımadığını merak etmeye başladı. Onun da tanıdığından pek emin değildi. -Ama bir açıdan haklı olabilirdi. Benim varlığımı bile istemeyebilir.

-Balderdash, neden olmasın ki? Sen iyi bir beyefendisin, iyi eğitilmiş ve kıbarsın." Kadın ona geniş geniş gülümsedi. -Ayrıca yakışıklısiniz. Hangi kadın sizin arkadaşlığınızdaki hoşlanmaz ki?

Knighton içeri girerken kapı aralığından bir ses -Ne kadın amaç dedi. -"Sevgilim, yakışıklı erkekleri arkadaş olarak uygunluklarına göre değerlendirdiğini hayal bile etseydim, seni daha önce aramaya gelirdim." Kelimeleri hafifçe söylese de, Sebastian'a hançer gibi bakışı rahat tonunu yalanlıyordu.

Leydi Rosalind ayağa kalkarken güldü. -Saçmalama. Nereledeydin? Her yerde seni arıyordum.

-Hâlâ Sebastian'a bakmakta olan adam kolunu uzattı ve Sebastian da kolunu tuttu. -Affedersin Templemore, ama karımla konuşmamız gereken bazı konular var.

-"Elbette," diye mırıldandı Sebastian. Harika. Şimdi Knighton'ın boynuna ilmik geçirilmesini istemek için daha fazla nedeni vardı.

Kapıdan çıkmaya başladılar ve sonra Leydi Rosalind durakladı. Ona dönüp "Yani anlaştık mı?" diye sordu.

-Onu ve kıskanç kocasını çalışma odasından çıkarmak için neredeyse her şeyi söyleyebilirdi.

Gittiler. Ayak sesleri koridorda yankılanırken, Knighton'ın ona -Neydi bütün bunlar diye sorduğunu duyabiliyordu, ama Knighton'ın verdiği cevabı anlayamadı.

Çalışma odasının etrafında bilgi yüzbaşları gibi yürüyen kitap sıralarına bakarak oturdu. Ne yazık ki hiçbirine içine düştüğü bu savaş için tavsiye içermiyordu.

~ 76 ~

Onunla evlenebilirsin, bu her şeyi çözer. Leydi Rosalind'in entrikalarının kalıcı bir etkisi olan bu fikir tekrar ortaya çıktı. Yine de bu fikri hemen reddetmedi.

Evliliğe karşı bir tiksintisi yoktu. Kesinlikle bir gün evlenmeye niyetliydi. Birinin bir varis doğurması gerekiyordu ve o kişi oydu.

Peki neden Juliet'le evlenmedi? Hayatını nasıl mahvettiğini telafi etmek için geleceğini garanti altına almaktan daha iyi ne olabilirdi? Kimse onun uygun bir eş olacağını inkâr edemezdi. İnsanlarla ilgilenmeyi seviyordu; onunla tanıştığında babasının hemşiresiydi. Leydi Rosalind'in ve birlikte geçirdikleri zamana dair hatırladıklarına bakılırsa, evcimen bir eğilimi vardı.

Yatak odasında da sorun çıkmayacağından eminim.

Bu düşünceyle kanı şakaklarında ve başka yerlerde delice çarpmaya başladı. Bir yeminle ayağa kalktı ve kendine bir kadeh konyak doldurmaya gitti. Genelde günün bu erken saatlerinde içmezdi ama bu şartlar altında...

Bu yeni fikri düşünürken orada durup brendisini yudumladı. Elbette Knighton kıyameti koparacaktı, özellikle de Sebastian'ın onu kaçıran kişi olduğunu öğrendiğinde. Ve eğer Knighton bunu yasakladıysa, babasının da yasaklayacağından şüpheleniyordu. Yine de Juliet yetişkin bir kadındı - neredeyse rıza gösterecek yaşıydı- ve her zaman Gretna Green vardı.

Gözlerini devirdi. Sanki bir daha bir erkekle kaçacakmış gibi.

-Morgan'S||

zengin, unvanlı kardeşi. -Morgan'ın saygıdeğer, sıkıcı kardeşi.

İşe yaramasının tek yolu, gerçeği düğünden sonraya kadar ondan saklamasıydı. Bu ona fazla zaman vermedi. Ve bu, ona kur yapması gerektiği anlamına geliyordu.

Bir zamanlar önemseydiği -korkusuz maceracı|| Morgan yerine gerçek kişiliğiyle.

Ama bu mükemmel bir çözümdü - Knighton farkına varmadan onu evliliğe ikna etmek. Sebastian gerçeği açıklamak zorunda kaldığında, durumu tamamen yatıştırmayı başarabilirdi.

Brendinin geri kalanını içti. Ne kadar zor ki? Leydi Rosalind zaten müttefikiydi. Juliet'i bir kez Morgan olarak kazanmıştı, neden Sebastian olarak da kazanmasıındı?

~ 77 ~

Pekâlâ, diye düşündü test edercesine, Sebastian'ı o kadar da heyecan verici bulmuyordu. Ama o bütün bunları değiştirebilirdi. Bundan emindi.

Kapısındaki saten hışırtısı başını kaldırıp bakmasına neden oldu, tam zamanında Leydi Juliet'in kararlı adımlarla ofisine girdiğini gördü. Gülümsemesini gizledi. Ne düşündüğünü bir bilse...

-Kız yaklaşırken, "İçeri buyurun leydim," diye takıldı. Çalışma odasının loşluğu altın kızın saçlarını soldurmuştu ama yine de yeni açmış bir erguvan güzel ve taze parlıyordu. Evet, gerçekten de ona iyi bir eş olacaktı.

Erken gelen heyecanını bastırarak kendine bir kadeh daha doldurdu, bardağını masasına götürdü ve oturdu. -"Şimdi benden ne istiyorsun?" Dürtüyle ekledi: "Bazı konulardaki deneyimsizliğini daha fazla mı göstereceksin?"

Ona ters baktı. -"Benimle aptal bir çocukmuşum gibi konuşma.

-Öyle olduğumu fark etmemiştim.

-Hayır, kesinlikle değilsin, diye düşündü, eğer öyleysen.

-Ailem bana akılsızmışım ve kendi bilmekten tamamen acizmişim gibi davranmakta ısrar etse de, bunu yapmanıza izin vermeyeceğim.

Yani.

-Tamam.

Ses tonunun düzgünlüğü ve ciddi anlaşması onu şaşırtmış gibiydi. Şeri rengindeki gözleri ona dikilmişti. -"Sana bir teklifim var.

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. -Tahmin edeyim, burada sıkışıp kaldığın sürece senden durmamı istiyorsun.

-Hayır.

-"Sen burada sıkışıp kalmışken sana kur yapmamı mı istiyorsun?

-Kesinlikle hayır!

~ 78 ~

Ama kızardı ve bu onu duraksattı. Belki de öpücükleri o kadar da sıkıcı değildi.

Sandalyesinde arkasına yaslanarak parmağını konyak bardağının kenarında gezdirdi.

Bu çok ilgi çekiciydi ve gerçekten de eğleniyordu. -Ben sadece enişteniz ve kız kardeşinizin bu sabah bana ayrı ayrı sundukları iki teklifi tekrarlıyorum.

Kızarması öfkenin koyu kırmızısına dönüştü. -"Griff ve Rosalind sana benden mi bahsetti?

-Evet.

-Tam onlara göre. İkisi de işgüzar.

-Öne doğru eğildi. -Söyle bana, eğer senden uzak durmamı istemiyorsan, yine de yakınında olmamı istemiyorsan-

-Öyle bir şey demedim. Sadece bana kur yapmanı istemediğimi söyledim. İkisi arasında çok büyük bir fark var. Bana kur yapmadan da yanımda olabilirsin.

Kadehini kaldırdı ve yudumladı, bu fikri düşünürken kendini pek de centilmen hissetmiyordu. Bakışları kızın pembe dudaklarına kaydı. -"Elbette yapabilirim.

- "Ve bu senin düşündüğün şey de değil," diye itiraz etti kız hararetle.

- "Ne düşündüğümü bilmiyorsun.

- "Oldukça doğru bir fikrim var.

Yanlış anlamış gibi bile yapmadı. -Çok fazla saygın olduğumu sanıyordum.

bu tür düşünceler için.

Bu onu telaşlandırdı. -Şey... bu doğru. Ama sonuçta sen de bir erkeksin ve kendi cinsinin en centilmenleri bile bu konuda tahmin edilebilir.

Kıkırdadı. Belirsiz, utangaç Juliet ne zaman bu küstah fingirdeşmeye dönüşmüştü? -Öyle mi? Pekâlâ, beni daha fazla bırakma, eğer hemen bir sonuca varmamı istemiyorsan... bakışlarının onun tatlı formunu taramasına izin verdi.

~ 79 ~

Gözle görülür bir şekilde sertleşmesine rağmen, onun güzel kızarıklıklarından daha fazlasını toplamadı.

Başını geriye attı. -"Öğretmenim olmanı istiyorum.

Bu onu şaşırttı. Ona öğretmek isteyeceği binlerce şey düşünebilirdi ama o bunların hepsini kesinlikle onaylamazdı. Sakince kadehini dudaklarına götürdü.

- "Peki sana ne öğreteceğim?

- "Alçaklar nasıl tanınır?

Brendisini yudumlarken neredeyse boğuluyordu. Öksürerek bardağı sıkıca masanın üzerine koydu. - Affedersiniz?

- "Şüphesiz, işgüzar akrabalarımın biri size koca seçiminde yaşadığım zorluklardan bahsetmiştir.

- "Böyle bir şeyi ima ettiler.

- Bu sabah aklıma geldi ki benim sorunum başından beri gerçek beyefendileri beyefendi kılığına girmiş düzenbazlardan ayırt edememekmiş. Morgan Pryce'ı bir beyefendi sandığımdan beri erkeklerle ilgili içgüdülerime güvenemiyorum.

Anlıyorum," dedi sıkıca.

- "Bu durum eş seçimini çok zorlaştırıyor," devam etti, "özellikle de herkesin gerçek doğasını gizlediği bir toplumda. Bir erkek ne kadar kabul edilebilir görünürse görünsün, onu her zaman şüpheli buluyorum.

Görünüşe göre kız kardeşi bu konuda haklıydı - gerçekten de ürkekleşmişti. - "Yani sana sapla samanı nasıl ayıracağını öğretmemi mi istiyorsun?

- Aynen öyle.

Biraz daha konyak yuttu. - "Saygın bir beyefendinin

benim gibi böyle bir görev için nitelikli biri var mı?

- "Baban da böyle bir alçaktı, değil mi?

~ 80 ~

Ürkek ve açık sözlü. -Evet, tam bir alçaktı, özellikle de kadınlar söz konusu olduğunda. Ama ben onun faaliyetlerine katılmadım." Bardağını yere bıraktı ve alaycı bir tavırla ekledi: "Ben bunun için fazla uygunum, unuttun mu?"

-Yine de, nasıl çalıştığını gözlemleme fırsatınız olduğuna eminim. Bir kadına boş pohpohlamalar yaptığını, inandırıcı yalanlar söylediğini ya da aslında ona değer vermediği halde onu önemseydiğine ikna ettiğini görmek için.

Deuce onu alsın, bu iş biraz fazla yakınlaşmaya başlamıştı. İki yıl önce ona ilk kur yaptığında yumuşak baştan çıkarıcıyı oynamak zorunda kaldığı için sık sık pişmanlık duymuştu. -"Arada bir fırsat çıkıyor, evet," homurdandı.

-O zaman bana bu tür hileleri nasıl fark edeceğimi öğretmekte hiç zorlanmayacaksınız.

Kardeşinizle ve toplumla ilgili deneyimlerime rağmen, ben de alçakları tanıma konusunda hala çok beceriksizim. Bu yüzden güvende olmak için herkesi aynı fırçayla tarıyorum.

Ama böyle devam edersem, hayatım boyunca bekar kalacağım. Evde kalmış bir kız olmak istemiyorum lordum. Olmamamı sağlamada oldukça faydalı olabilirsiniz.

Gerçekten de yapabilirdi. Ama onun düşündüğü şekilde değil. -Bir tekliften bahsetmiştin.

Önermeler genellikle iki bölümden oluşur. "Ben sana bir iyilik yapacağım, sen de bana bir iyilik yapacaksın. Benim için ne yapacaksın?"

Ela gözleri sertleşerek yeşil-gri çeliğe dönüştü. -Kayınbiraderimi, kardeşinin bana ve aileme yaptıkları yüzünden ailenin adını çamura bulamaya ikna etmekten kaçınacağım.

-Demek intikam almaya .

Rahat bir tavır takındı ve devam ederken eldivenlerini sakince düzeltti. -"Elbette, benimle birlikte olmanın karanlık aile sırlarınızı daha fazla açığa çıkaracağından korkuyorsanız, reddetmekten çekinmeyin. Sizi rahatsız etmek istemem.

Neredeyse yüksek sesle gülecekti. Küstah herif onunla vakit geçirmesi için ona meydan okuyordu. Hayır diyeceğinden değil. Kendi -karanlık aile sırlarını|| yeterince iyi saklayabiliyordu, dün gece bunu kanıtlamıştı. Ve bu tam da ona kur yapmak için ihtiyaç duyduğu fırsattı.

Ama çok hevesli g r nmemeliydi, yoksa kadın ondan ş phelenirdi. - Teklifinizi kabul etmeye tamamen hanımefendi. Sadece ailenizin tepkisi konusunda endişeliyim.

Kayınbiraderin senden uzak durmamı istediğini açıkça belirtti.

~ 81 ~

Ona yavru kedi gibi bir gülümseme fırlattı. -O zaman derslerimizi gizli tutmamız gerekecek, değil mi? Ne de olsa sadece bir ya da iki gün sürecek.

Nefesini içine çekti. Juliet'le bir ya da iki günlük özel buluşmalar. Her sözünü izlediği, ona gerçeği söylemeden kur yaptığı bir ya da iki gün. Onun masum, yıkıcı fl rtleriyle geçen bir ya da iki gün. Aklını kaçırmış olmalıydı.

Bu yüzden biraz şaşkınlıkla, -Nasıl isterseniz, dediğini duydu. Yardım etmek için elimden geleni yapacağım.

-"Ne zaman başlayabiliriz?

-Aşçı saat iki için hafif bir öğle yemeği hazırlıyor. Neden ondan sonra başlamıyoruz?" Bir  ğleden sonrası için kendini hazırlaması o kadar uzun sürerdi.

-dersler||

sevgili düşmanı ile.

-Mükemmel.  ğrenmeye lordum." Kapıya doğru ilerledi, sonra durakladı ama ona bakmadı. -Bir şey daha var. Hiçbir koşul altında bu dersler herhangi bir... şey... yakınlaşma içermeyecek.

Engel olamadan bir kakhaha attı. -Daha açık olmalısın.

Ne tür samimiyetlerden" bahsediyorsunuz, kardeşimle paylaştığınızı iddia ettiğiniz türden mi? Ya da dün gece paylaştığımız türden?

Ona sinirli bir bakış fırlatarak, -Öpüşmeyi kastediyorum, efendim, diye tersledi. Öpüşme olmayacak.

Ne kadar ilginç. -Neden olmasın? Öpücüklerim bu kadar az etkiliyorsa, rahatsız etmemeli. Bir alçağın öpücüğü ile saygıdeğer bir beyefendinin öpücüğünü ayırt etmeyi başka nasıl öğretebilirim?

Zarif saç çizgisinden aşağıya, korsajının üstünden görünen yumuşak göğüs kabarıklığına doğru renklendi. -"Bu da zaten yeterince öğrendiğim dersin bir parçası.

- "Emin misin?" Tembel bir gülümsemeyle arkasına yaslandı ve bakışlarının onun pembe elbisesi içindeki zarif formunda gezinmesine izin verdi. "Çünkü dün gece centilmence öpüşmenin tüm çeşitlerini göstermem için bana adil bir şans vermedin. Sonsuz çeşitlilik var ve her birini göstermekten memnuniyet duyarım.

~ 82 ~

Yüzünü endişe kapladı. -Eğer buna teşebbüs edersen-|| diye patladı, sonra kendini tuttu. -Neyin peşinde olduğunu anladım. Benimle oyun oynuyorsun. Ama ben ciddiym, efendim.

-Ona kurt gibi bir gülümseme fırlattı, bu da onun sertçe yutkunup bakışlarını kaçırmasına neden oldu. Onunla olan şansı konusunda kendini kesinlikle daha iyimser hissediyordu.

Suyu test etmek isteyen adam, onun meydan okumasına karşılık verdi. -Tabii ki, öpüşmemin pratikle gelişebileceğinden ve böylece sizi uygunsuz davranmaya teşvik edebileceğinden korkuyorsanız, teklifinizi geri çekmekten çekinmeyin.

- "Hiç de değil lordum." Ani gülümsemesi çeliğin üzerine sürülmüş bal gibiydi.
- Eğer beni öpmekte ısrar ediyorsan, zaman öp. Terbiyesizliğiniz yüzünden sizi tokatlamak için bir bahaneden daha iyi bir şey istemem.

Topuklarının üzerinde dönerek kapıya doğru fırladı. - "Juliet?"

Durdu. -Evet, Lord Templemore?

- "İstediğimi elde etmek için biraz acı çekmeyi göze alırım.

Omzunun üzerinden ona alaycı bir bakış fırlattı. - "Bunun sadece ' bir acı olacağını sana düşündüren nedir?" Bununla birlikte kapıdan çıkıp gitti. Ve o gittikten sonra uzun dakikalar boyunca orada oturup güldü.

~ 83 ~

Bölüm 6

"İntikam soğuk yenen bir yemektir.

- Bir zamanlar Templemore'un okul odasının duvarına asılmış bir listede yazılı olan İngiliz atasözü Lanet olsun, çok büyük bir taktik hatası yapmıştı. Juliet, Lord Templemore'a verdiği aptalca sebepten ötürü onunla yalnız kalmayı teklif ettiğinde, bunun onun maskesini düşürmek için iyi bir yöntem olduğunu düşünmüştü. Böyle oyunlar oynamaktan hoşlanmasa da, o bu kadar inatçıyken bundan başka bir yol göremiyordu. Düşünmediği şey, onun bu konuyu nasıl değerlendireceğiydi.

Çalışmada bunu açıklığa kavuşturmuştu. Bunu her iyi sporcunun yapacağı gibi değerlendirdi. Açık sezon olarak. Ona karşı. Bu yüzden iki saat sonra onunla ve ailesiyle öğle yemeğinde otururken, başına gelecekler için endişelenmekten kendini alamıyordu. Bu, erkeklerle olan deneyimlerinin çok ötesindeydi. Ah, neden onun öpüşme yeteneğini eleştirmenin davasına yardımcı olacağını düşünmüştü? Neden onun üstlenmeye fazlasıyla hevesli görüldüğü bir eldiven bırakmıştı?

Eğer yaparsa, başı büyük belaya girerdi. Çünkü Lord Templemore öpüşme konusunda zaten olduğundan daha iyi olduğunu kanıtlamaya kalkışırsa, onunla işi bittiğinde onu yerden kazımaları gerekecekti.

Kibirli ve görkemli yemek salonunda masaya başkanlık eden adama kaçamak bir bakış fırlattı. İşgüzar ve resmi olan adam, çapkın karakterini iyi saklıyordu.

Onu tepeden tırnağa okşayan o şehvetli gülümseme gitmişti. Hayallerin ötesinde hazineler vaat eden bir mağara gibi siyah ve gizli, meydan okuyan bakışlar gitmişti.

Sosis, ekmek ve yerel peynirden oluşan hafif bir tabakta yemek yerken, Rosalind ve Griff'e gösterdiği uzaktan nezaketin aynısını ona da gösterdi. Ama başka kimse bilmeseyse bile o bunun bir saçmalık olduğunu biliyordu. Çalışma odasındaki alaycı yorumları ve dün geceki öpücükleriyle çok keskin bir tezat oluştuyordu.

İnledi. Onun sıcak, sert ağzının kendininkine en doğal olmayan, en ilgi çekici şeyleri yaptığını düşünmeyi reddediyordu. Gecenin yarısında onun ipeksi, ustaca öpüşlerini, onu sahiplenerek kendisine bağlayan ellerini hatırlayarak uyanık kalması yeterince kötüydü-

Bu kadar yeter! Çok keskin hafızasını azarladı. *Planı hatırla. Dikkatini dağıtmasına izin verme.* Sinsi flörtlerinin hepsi buydu - onu etkisiz hale getirmeye yönelik dikkat dağıtıcı şeyler. İki yıl önce böyle bir ilgi için dua ettiğinde aldığı tek şey neredeyse mahvolmuş bir itibar ve küstah bir öpücük olmuştu. Bu yüzden bu kez onun ilgisinin kendisini etkilemesine izin vermemesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Eğer onun ayaklarının dibinde eriyip gideceğini düşündüyse, fena halde yanılıyordu.

-Konuşma uzayınca, "Amcanız bugün nerede Lord Templemore?" diye sordu. Yüce lord hazretleri muhtemelen açık konuşmasını önlemek için adamı uyarmıştı. -Bay Pryce'ın zamanının çoğunu burada geçirdiğini sanıyordum.

-Emin olun hanımefendi, kar olmasaydı burada olacaktı. Çocuklar yürüyüş yollarını küreyip patikaları dövdükten sonra, o her zaman cebimizde olacak.

Özellikle de yemeklerde. Benim aşçımı tercih ediyor.

-"İyi bir nedenle," diye ekledi kız kardeşi. Rosalind en sevdiği elmalı tartı ısıırken mutlu görünüyordu. -Griff, lord hazretlerinin aşçısına bunun tarifini yazdırmalıyız. Knighton Evi'ndeki aşçı bizimkini çok ekşi yapıyor.

Griff, sanki aŞçısının üstün tartlar yapması Lord Templemore'un suçuydu gibi, masanın üzerinden lord hazretlerine baktı. -"Bunu not edeceğim, sevgilim." Sandalyesine oturdu ve elmalı tart rakibine kusur arayan bir adamın yoğunluğuyla baktı.

Juliet kıskandığı için Griff'i suçlayamazdı. Charnwood, sunduğu olanaklar ve belli ki yetkin yönetimiyle her malikâneye rakip olabilirdi. Kaçakçılara pervasızca bulaşan bir adamın aynı zamanda müthiş bir malikâne yöneticisi olması ne garipti. Tozlanmamış tek bir köşe bile bulamamıştı. Lavabosundaki su her zaman tazeydi, oda kapları

hep boşaltılırdı. Hizmetçiler gümüş kaselerin altlarını bile parlatırdı ama kimsenin aklına oraya bakmak gelmezdi.

Juliet hariç tabii.

~ 85 ~

Hizmetçilerine çok iyi ödeme yapıyor olmalı. Ya öyle yapmalı ya da onları korkutarak şeytan gibi çalıştırmalıydı. Rosalind'in hizmetçisi Polly'nin anlattığına göre, o onlarla konuştuğunda bütün hizmetçiler yerinden sıçırıyormuş. Ama da aynı şeyi yapacağını düşündüyse, büyük bir şok yaşayacaktı.

Griff, -Templemore, amcanla ilgili bir konuyu merak ediyorum,|| dedi.

-Lord Hazretleri, Griff'in düzenli aralıklarla kendisine doğru fırlattığı öfkeli bakışlar karşısında takdire şayan bir sakinlikle tatlısını yedi.

Griff kendi elmalı turtasına dokunmamıştı. -Bay Pryce evli mi? Evinizde çok zaman geçiriyor gibi görünüyor.

-Lord Templemore, Griff'e acı dolu bir bakış fırlattı. -O dul. Teyzem beş yıl önce amansız bir hastalıktan öldü ve o da bazen yalnız kalıyor. Ama Shropshire'a pek sık gelmiyor, o yüzden burada görüldüğü kadar çok zaman geçirmiyor. Genellikle Bath'daki konağında aylaklık etmeyi tercih ediyor.

-Rosalind, "Bath'da bir evi var, değil mi?" dedi.

Lord Templemore hüznle gülümsedi. -"Hayır, var.

Rosalind doğruldu. -"Amcanın evini kullanmasına izin vermen çok cömertçe." Juliet'e bilmiş bir bakış fırlattı, belli ki kız kardeşini bu zengin cömertlik timsaline ne kadar çabuk bağlayabileceğini hesaplıyordu.

Juliet kız kardeşini görmezden geldi ve kendi elmalı tartını parçalara ayırmaya odaklandı.

-Griff homurdandı: "Cömertlikten çok gözü karalığa benziyor," dedi. -
"Akrabalarının senden faydalanmasına izin ver, Templemore, yakında hiç paran kalmayacak.

Juliet, Griff'in yorumundan biraz incinmiş bir halde, -Ya da seni aptalca işlerle kırlarda sürüklerler, diye takıldı.

-Rosalind, Griff'e uyarıcı bir bakış fırlattı

-Griff sertleşti. -Ve bu aptalca bir iş değildi. Bilmemiz gereken bazı şeyleri öğrendik.

Bir kısmı mı? Griff de onun kadar şüpheli olabilir miydi? Hayır, onun argümanlarını nasıl anlamsız bulduğunu göz önüne alırsak. O kadar iyi bir adamın

~ 86 ~

Lord Templemore'un itibarı bu kadar iğrenç bir şey yapabilirdi. Griff lorddan hoşlanmıyor olabilirdi ama adamın aptal bir babanın talihini tersine çevirmek için gösterdiği çabadan etkilenmişti. Griff adamın ihanetine kolay kolay ikna olmazdı.

Ama hiç etkilenmemişti, hem de hiç. Düşmanı için hiçbir şey görüldüğü gibi değildi. Adamın verimli bir malikâne işletiyor olması, amcasına iyi davranması ve teninin karıncalanmasına neden olması, onun her yönüyle bir alçak olmadığı anlamına gelmiyordu. Sadece onun gerçek karakterinin maskesini nasıl düşüreceğini bulması gerekiyordu.

-"Biliyor musunuz, Lord Templemore," dedi kayıtsızca, "bir konuda hâlâ kafam karışık.

Eğer kardeşiniz öldüyse ve yaptıklarından haberiniz yoksa, kaçırılma söylentilerini kim başlattı? Ve neden?

-"Size daha önce de söyledim, o kesinlikle bir hizmetkârdı.

-Griff, "Benimkilerden biri değil," dedi. -"Hizmetçilerim dedikodu yapmamaları için iyi para alırlar.

- "Evet," dedi Lord Templemore, "ama mesleğinizi göz önünde bulundurursak-

demek istiyorsun?" diye tersledi Griff.

- "Kaçak mal ticaretinden bahsediyorum," dedi lord hazretleri yumuşak bir sesle.

Griff kıllandı. -Artık bunu yapmıyorum. Benim işim yıllardır yasal.

Omuz silkti. -Yine de, bu bağlantı şüphesiz sizi düşman yaptı. Birileri hizmetkârlarınıza sadakatsizlik etmeleri için daha da fazla para ödemiş olabilir.

-Griff dedikodunun kendi suçu olabileceği düşüncesinden rahatsız olmuş gibiydi. -Bir düşman, baldızımın itibarını lekelemekten nasıl fayda sağlayabilir?

Lord Templemore geri çekildi. -"Bu sadece bir varsayımdı.

-Griff, "Hem kötü bir tane," diye karşılık verdi.

Griff'in lord hazretlerine laf sokması amacına uygun değildi. Bu sadece Lord Templemore'un gardını düşürürdü. -"Griff'in hizmetkârları değildi," diye araya girdi, "bizimkiler de değildi.

Helena her şeyi çok iyi örtbas etti. Notumu sadece o gördüğü için

~ 87 ~

Herkese -hizmetçilere, kasaba halkına- balayından erken dönen Griff ve Rosalind tarafından Londra'ya çağrıldığımızı ve bizimle orada buluşacaklarını söyledi. Sonra benim peşimden yola çıkmadan önce herkese, son dakikada halletmesi gereken bazı emlak işleri olduğu için önce beni göndermek zorunda kaldığını söyledi.

- "Ve bunu yuttular mı?" dedi Lord Templemore kuşkuyla. - "Senin ani ayrılışınla Morgan'ınki arasında bir bağlantı kurmadılar mı?

-Bildilerse bile bana ya da aileme hiçbir şey söylemediler. Stratford'daki herkes Yüzbaşı Will Morgan'ın yakında sözde alayına dönmeyi beklediğini biliyordu. Helena da her zaman nezaket timsali olarak ün yapmıştı. Ailesinde herhangi bir uygunsuzluğa göz yumacağını asla düşünmezlerdi.

-Ama genç hanımlar edep konularında her zaman ablalarını dinlemezler. Ablanızın mükemmel örneğini görmezden gelebileceğinizden şüphelenmediler mi?

Juliet ona ters ters bakınca, gülümseyerek ekledi,
-Bağışlayın ama iyi yetiştirilmiş genç kadınlar bile biriyle kaçacak kadar aceleci olabiliyor.

"Kardeşim gibi atılgan haydutlar.

Kendi sözlerini yinelemeye nasıl cüret etti? -Kasaba halkı tarafından hiçbir zaman aceleci ya da cesur olarak görülmedim.

- "Kaçma riskini göze aldığınıza göre bu niteliklerden birazına sahip olmalısınız.

- "Kaçtım çünkü kardeşin beni kandırdı ve onun değerli bir talip olduğunu düşündüm.

-Lord Templemore soğukkanlılıkla, "Eğer onu değerli bir talip olarak görseydiniz," dedi,
-Onu babana elini istemesi için gönderirdin.

Tanrım, ama adam onu nasıl kışkırtacağını biliyordu. Planı unutma, diye kendini uyardı. Kendini kaybetme. -Bunu yapmaya çalıştım ama Morgan bunun anlamsız olacağına beni ikna etti. Babamın sıradan bir ordu yüzbaşıyla evlenmemi asla onaylamayacağını söyledi." Adamın da çok iyi bildiği gibi bunların hepsi doğrudu.

Rosalind araya girdi: -Morgan haklıydı, seni evden uzaklaştırmak için bir bahane olsa bile,|| dedi. -Babam bunu hiç onaylamazdı. Senin için daha iyisini isterdi.

Ancak bugünlerde kasapla evlenmek isterseniz çok memnun olacaktır.

~ 88 ~

-Juliet zayıfça itiraz etti, kız kardeşi konuyu değiştirdiği için minnettardı. Sanki Lord Templemore kendi davranışları için onu suçluyormuş gibi rahatsız edici bir ses çıkardı. Onun kendi suçlamalarını yinelemesine ihtiyacı yoktu. Özellikle de onu yanlış davranmaya zorladığını gayet iyi bildiği halde.

Rosalind ısrar etti: -Babam evlenmeni istiyor, biliyorsun. -"Hepimiz istiyoruz.

-Griff, "Juliet' şimdiye kadar taliplerini reddetmekte haklı olduğunu söylüyorum," dedi.

-Huysuz kayınbiraderi onun tarafını tuttuğu için çok . Genelde sanki kız kendi başına düşünemiyormuş gibi davranırdı. Savunmasını sevimli bir göz kırpmayla tamamladığında, kadın ona gülümsedi.

-Rosalind, "Tanrı aşkına onu cesaretlendirmeyin," dedi. -Birkaç talibinden hoşlandım. Şu hoş Lord Havering'e ne dersin? Ona itiraz edemezdin, Griff. Genç, yakışıklı, nazik.

-Griff, "O tam bir aptal," dedi. -Bir keresinde Prinny'yi Falstaff'a benzetmiştim, o da bana Falstaff'ın kim olduğunu ve neden onunla toplum içinde tanışmadığını sormuştu.

Rosalind, -Shakespeare bilmemek onu aptal yapmaz, diye homurdandı.

Juliet güldü. -Gerçekten mi? Ama Lord Andrew'u bana bu yüzden kötülemedin mi? Çünkü o senin değerli Shakespeare'in oyunlarından birini Marlowe'a atfetmişti.

-"Bu farklı." Burnunu çekti. -"Lord Andrew *gerçekten* aptal.

-Juliet, "Lord Havering gerçekten de iyi bir adam," diye devam etti. Ondan gerçekten hoşlanmıştı.

Onunla evlenmeyi düşünemiyordu. -Ama biz uygun olmazdık.

Lord Templemore yüksek sesle, -Havering,|| diye düşündü. -Düelloda kullanılacak tabancayı arkadaşına verirken yanlışlıkla kendini ayağından vuran adam değil mi o?

Griff şaşırılmış görününce ekledi: "Lew Amca'dan duydum. Anladığım kadarıyla Havering'i Londra'nın alay konusu yapmış.

Griff'in gözleri mizahla parladı. -Düelloya da gölge düşürdü.

Rosalind içini çekti. -Pekâlâ, belki de Juliet, Lord Andrew ya da Lord Havering olmadan daha iyiydi, gerçi Havering'in bu kadar mantar beyinli olduğunu fark etmemiştim.

Peki ya Kinsley Markisi?

~ 89 ~

-Lord Templemore, "Kinsley zaten evli değil mi?" diye sordu.

-Griff açıkladı. -Üç çocuklu. Görünüşe göre, karım Juliet'in yarı büyümüş bir aileyi miras alma şansını kaçırmaması gerektiğini düşünüyor.

-"Beni rahatsız eden çocuklar değildi." Juliet bir parça elmayı bıçakladı.

-Onları çok sevdim. Ama Lord Kinsley'i...şey...tatsız buldum.

-"Zevksiz mi?" Rosalind tersledi. -Neden?

-Bunu tartışmamayı tercih ederim," diye mırıldandı ve bu utanç verici konuyu kapatmaları için dua ederek elma dilimini yedi.

Arsız kız kardeşini daha iyi tanımalıydı. -Rosalind muzaffer bir edayla, "Bekle, nedenini biliyorum," dedi.

-Puroları yüzünden. Sigara içen erkeklere tahammül edemezsin.

Sigara içmeyi utanç verici bir alışkanlık olarak görmesine rağmen, -Bu yüzden değil|| diye itiraz etti.

Nevresimlerden kokuyu çıkarmak çok zordu.

-Bunu inkar edemezsin. Her zaman sigara içmek ya da enfiye çekmek ya da yırtık tırnaklar ya da-

-Neden kız kardeşi onu her zaman Hıristiyanlık âlemindeki en aptal yaratık olarak görmek zorundaydı?

-Sonra ne olacak?

Peçetesini yere attı ve ağzından kaçırdı: -Çünkü dans ederken üstümden başka bir yere bakmazdı. Bir yüzüm olduğunu bile bilmediğini söyleyebilirim.

İşte, şimdi mutlu musun?

Acı dolu bir sessizlik oluşup Rosalind'in rengi solunca Juliet patlamasına pişman oldu.

Sonunda kız kardeşi fısıldadı, -Ah Juliet, özür dilerim. Bilmiyordum.

-Griff sertçe, "Bize söylemeliydin," dedi. -Onu kaçırdım.

~ 90 ~

Lord Templemore'un gürleyen yüz ifadesine bakılırsa, adam Griff'in duygularını paylaşıyordu. Daha önce kendisinin de onun bedenine nasıl baktığı düşünülürse, bu oldukça ikiyeüzlüydü.

-Lord Templemore'a sivri bir bakış fırlattı.

-Sanki bunu yapan ilk adam o değilmiş gibi." Adam pişmanlık duymadan bir kaşını kaldırdı ve kadın bakışlarını Griff'e geri çevirdi. -Sadece Lord Kinsley çok barizdi.

Belli ki aklında tek bir şey vardı.

Griff öfkeyle göğsünü kabartınca, kadın tersledi: -Sen de bu konuda bu kadar kendini beğenmiş olmamalısın. Rosalind Fransız elbiselerinden birini giydiğinde bakışlarının nereye düştüğünü gördüm.

Griff ona ters ters bakınca Rosalind'in kahkahası öksürüğe dönüştü.

Lord Templemore peçetesinin arkasına bir gülümseme sakladı. -Cidden Knighton, her aptalın baldızına kur yapmasına izin mi veriyorsun?

-Griff karşılık veremedi tısladı. -Bilmenizi isterim ki, efendim, erkeklerle başa çıkma konusunda son derece yetenekliyim.

-Kendini beğenmiş ses tonu ona daha önce bu konudaki içgüdülerinin eksikliğinden şikâyet ettiğini hatırlattı. Dün gece lord hazretlerinin kendisini utanmadan öpmesine izin verdiğinden bahsetmiyorum bile.

Bakışlarını onun üzerinde gezdirdi. -Kinsley ve Montfort gibi adamların ilgisini kabul ettiğin zaman, merak etmek zorundayım.

-"Montfort mu?" diye yankılandı. -Onu nereden biliyorsun?

Rosalind mırıldandı, -Ben...şey...daha önce bir şeyden bahsetmiş olabilirim-

-Juliet ağır bir alaycılıkla, "Ah, bu harika," dedi. -Devam et, Rosalind. Neden bir yabancıya kur yaparken yaşadığım felaketleri anlatmakla yetineyim ki? Neden tüm aptal çocukluk tuhaflıklarımı da anlatmayayım -tereyağı yayığına sıkıştığım zaman ya da ben-

-"Bana sadece Montfort Dükü'nün davasını reddettiğinizi söyledim." Lord Templemore araya girdi, sesi garip bir şekilde yumuşaktı. "Ben de ona bunu yapmakta haklı olduğunuzu söyledim.

~ 91 ~

Bu onun utancını hafifletti. -O zaman Montfort'u tanıyorsun.

Lord Templemore omuz silkti. -Biraz. İkimiz de on dört yaşındayken ve babalarımız arkadaşken burada bir yaz geçirmişti. O hala

"Kamusal alanda edep ve özel alanda uygunsuzluğun ruhu?"

-Griff, "Onun karakterini tam olarak tarif ettin," dedi. -Bunu söylediğini duyduğuma şaşırdım. Onu tanıyan erkekler bile onun... şey... eğilimlerinin farkında değiller.

-"Ne gibi eğilimlerden bahsediyorsun?" Rosalind araya girdi.

-Lord Templemore, Juliet'e bir bakış atarak kesin bir tavırla, "Genç hanımların önünde konuşulacak türden değil," dedi.

Griff, -Bu pek bilinmez sevgilim,|| diye açıkladı, -ama Montfort akranları arasında tam bir centilmen gibi davransa da... Şunu söylemek yeterli, Montfort her anneyi cazibesine hayran bırakabilir ve her küçük hanım onun kalbini çalmak için yanıp tutuşabilir, ama o görüldüğü gibi biri değil.

-Madem onun hakkında bunları biliyordun, neden onu Juliet'ten uzak tutmadın?" diye sordu Rosalind, açıkça meraklanmıştı.

Juliet, -Şimdi bak, taliplerimi uzak tutmak için Griff'e ihtiyacım yok,|| diye itiraz etti.

Hepsi onu görmezden geldi. Griff, -Kadın onu reddedinceye kadar onun gerçek karakterini keşfedemedim,|| dedi. -O zaman Daniel bana onun düzenli olarak... şey... belirli yerleri ziyaret ettiğini söyledi.

Bakışları Juliet'e kayarken Rosalind dehşetle baktı. -Bunu biliyor muydun?
||

-Sadece beni rahatsız ettiğini biliyordum. Bir keresinde onu yalan söylerken yakalamıştım. Bir gece baloya giderken arabasını şehrin kötü bir yerinde gördüm ve daha sonra yanıldığıma dair yeminler etti." Omuz silkti. -"Ama ben kör değilim.

Rosalind sıkıntılı görünüyordu. Görünüşe göre Juliet'in dükle evlenmesine büyük umutlar bağlamıştı. -"Islah olmuş çapkınların en iyisi olduğunu söylerler.

kocalar-||

-Griff araya girdi: -Bunu söyleyenler, son kurbanlarını baştan çıkarmaya çalışan çapkınların ta kendileridir. Buna inanan her kadının başı zaten yarı beladadır.

~ 92 ~

Lord Templemore başını salladı. -"İslah olmuş hırsızların en iyi banka memurları olduğunu da söyleyebilirsiniz. İngiltere Bankası'nın yankesicileri işe almaya başladığı gün, ıslah edilmiş tırmıkçıların iyi karakterine inanacağım gündür.

-Rosalind itiraz etti: -Eniğtem Daniel kız kardeşimle evlenmeden önce biraz çapkındı ama ondan daha sadık bir koca bulamazsınız. Aşk bir erkeğin alışkanlıklarını düzeltmesini sağlayabilir.

Juliet, -Daniel bir istisna, diye karşılık verdi. -Ama Griff ve lord hazretleri haklı değiller mi acaba? İğrenç bir hayat süren bir adam aşk için bile olsa gerçekten değişebilir mi?" Lord Templemore'a alaycı bir gülümseme attı. -Morgan İngiltere'ye dönse, değiştiğine yemin etse ve sonra da benimle evlenmek istese, emin olun çok şüphelenirdim.

-Griff, "Umarım öyledir," diye . -"O adam seni kaçırdı.

Lord Templemore pek memnun görünmüyordu. -Ama ya yaptıklarının iyi bir nedeni olduğunu keşfederseniz?

-Ne gibi? Aileme çektirdiği acıları, itibarımı neredeyse yerle bir etmesini ya da senin soyadına verdiği zararı nasıl mazur gösterebileceğini hayal bile edemiyorum. gibi bir sebep gösterebilir ki?" Cesurca bakışlarını onunkilere dikti, cevap vermesi, hatta gerçeği ima etmesi için ona meydan okuyordu.

Çenesinde bir kas çalıştı. -Hâlâ kardeşimin kötü biri olmadığını söylüyorum.

Korkak, diye düşündü. -"Ve ben hala kanıtı davranışlarında diyorum.

Bir uşak odaya girip bardak olan bir tepsi taşıyarak Rosalind'e yaklaştığında Rosalind onun hoşnutsuzluğunun tadını çıkarıyordu.

-Size kısrak sütü, leydim. Aşçı size biraz bulabildiğini söyledi.

Rosalind bembeyaz kesildi ve kocasına hızlı bir bakış fırlattı. Juliet de onun bakışlarını takip ederek Griff'in masadan kalkarken kaşlarının çatıldığını gördü.

Rosalind hızla bardağa uzandı ama Griff'in sesi ,

-Elleri havada asılı kaldığında, Griff uşağa emretti: "Şu iğrenç şeyi götür. Ve şu andan itibaren aşçına söyle, karımın özel isteklerini görmezden gelsin.

~ 93 ~

Uşak çaresizce efendisine baktı, o da üstünkörü bir baş selamı verdi. Juliet, Lord Templemore'un bir erkekle karısı arasına asla girmeyeceğini bilmeliydi. Bütün bunlar da neyin nesiydi?

Rosalind ayağa fırladı ve peçetesini yere attı. Bu sefer çok ileri gittin Griff Knighton! Bu ne cüret?

O da ayağa kalktı. -"O zehri vücuduna sokmana izin vermeyeceğim!

-Bay Arbuthnot diyor ki

-Şu lanet şarlatan! Koyun idrarı, tavşan kanı ve kısrak sütüyle... Tanrı bilir iksirinde başka ne çürükler vardır! Buna izin vermeyeceğim, duydun mu?

-Sen tam bir canavarsın! Buna hakkın yok...|| Rosalind gözyaşlarına boğuldu, sonra odadan kaçtı. Juliet şok içinde arkasından bakakaldı. Rosalind dramatik olmaya eğilimliydi, ama bu dramın ötesine geçti. Rosalind büyük bir kıskırtma olmadan asla ağlamazdı. Ve bunu bir yabancının önünde yapmak...

Juliet'in suçlayıcı bakışları Griff'e kaydı. Bir eli sandalyesinin arkalığını kavramış, diğer eli ise hâlâ ayakta duruyordu.

masanın üzerinde. Adam kadının bakışlarını yakaladı, sonra hem onun hem de Lord Templemore'un neye tanık olduğunu anlamış gibiydi.

Titreyen bir nefes verdi. -"Eğer... ikiniz de izin verirsiniz, karımı görmeliyim." Sonra aceleyle odadan çıktı.

Böylesine duygusal bir patlamanın ardından keskin ve ani bir sessizlik çöktü.

Lord hazretlerine ne söyleyeceğini, hatta tartışmanın kaynağını nasıl açıklayacağını bile bilmiyordu. Kısırak sütü mü? Rosalind bunu neden istesin ki? Ve tavşan kanı ve...

-Lord Templemore'un sert sesi, -Özür dilerim, ama kız kardeşiniz bir ihtimal... yani...|| dedi ve tedirgin bir sessizliğe gömüldü.

Kadın ona baktığında, yüzünde başka bir adamın dolaplarını karıştırırken yakalanmış bir adamın rahatsızlığı vardı. -"Ne?" diye dürttü.

~ 94 ~

Ona bakmazdı. -Kısırak sütü, tavşan kanı ve koyun idrarı zaman zaman şarlatanlar tarafından bir kadının doğurganlığını artıracak özelliklere sahip olarak lanse edilir.

Juliet ona boş boş bakmaya devam etti.

Bakışları yumuşayarak ona döndü. -"Kız kardeşin hamile kalmaya çalışıyor olabilir mi?

Yanaklarında bir kızarıklık belirdi, aynı zamanda binlerce küçük ayrıntı dikkatini çekmek için haykırıyordu.

Helena'nın bebeğinin yaklaşan doğumundan bahsedildiğinde Rosalind'in verdiği garip tepki. Son zamanlarda eczacılarla olan meşguliyeti. Ne zaman çocuk görse yüzünde beliren hüznü ifade.

-Yine de sabır Rosalind'in erdemlerinden biri değildi. Gebe kalmadan geçen iki buçuk yıl ona bir ömür gibi gelirdi. Juliet, Helena ikinci evliliğini yaptıktan sonra ilk kez hamile kaldığında ailenin Rosalind'e yönelttiği iyi huylu alayları hatırlayarak yüzünü buruşturdu. Ve Rosalind'in onlar dalga geçtiğinde genellikle yaptığı gibi gülüp geçmediğini.

Aklına başka bir şey geldi. -"Kısrak sütünü nereden biliyorsun?" diye ağzından kaçırdı. Adamın yanaklarına belli belirsiz bir renk değince inledi. Bir erkekle böylesine hassas bir konuyu tartışmaya hiç hakkı yoktu. Yine de merakına yenik düştü. -Sadece daha önce hiç duymadım. Ve babamın hastalığı sırasında ona baktığım için hekimliğe aşınayım.

Gergin bir şekilde boğazını temizledi. -Bu çok eski bir ilaç. Artık akli başında hiçbir kadın kullanmıyor ama bu, şarlatanların ve ara sıra aptal ebelerin onu eski moda bir çözüm olarak lanse etmesini engellemiyor. Ya da gebe kalmak için çırpınan kadınların bunu denemesine.

- "Evet, ama sen bunu nasıl duydun?" diye ısrar etti. Omuz silkti.

- "Annem denedi.

Bu onu şok etti. -Peki genç bir adam annesi hakkında böyle bir şeyi nasıl öğrenir?

~ 95 ~

Elini peçeteye kapatıp mırıldandı: -Amcam anlattı. Belli ki çocuk sahibi olmak için bir dizi çare denemiş.

Parmakları peçeteyi sarsıcı bir şekilde sıkıldığında, bir acıma hissi duydu. Annesi neden gebe kalmak için bu kadar uğraşmış ama çocuklarından birini geride bırakmıştı? Hiç şüphesiz o da aynı şeyi merak ediyordu. Yine de yüzündeki yasaklayıcı ifade, bu konudaki herhangi bir sorunun hoş karşılanmayacağını açıkça ortaya koyuyordu.

Kadının kendisine endişeyle baktığını fark etti ve çenesi gerildi. Bir şeyi tartıyor gibiydi, sonra dedi ki

yerel bilge kadına danışıyordu.

-"Akıllı kadın?

Belli belirsiz gülümsedi. -Burası Shropshire olabilir Leydi Juliet, ama annem de dahil olmak üzere bu bölgede yaşayanların çoğunun kanı Galler'den geliyor. Çaresizlik içinde babamın kiracısı Winifred ile konuşmuş, Winifred'in şifalı otlarıyla her şeyi tedavi edebildiği söylenir. Anneme ne verdiyse işe yaramış. Annem ikizlere hamile kaldı.

-"Belki de sadece şanslıydı.

-Belki. Ama Lew Amca beş yıldır denediğini söyledi. Ve Winnieyi ilk ziyaretinden sonraki üç ay içinde gebe kalmış." Peçeteyle oynadı. -Biliyorsun, Winnie hâlâ şifalı bitkiler ve tavsiyeler dağıtıyor. Kız kardeşiniz de onu ziyaret etmeyi düşünebilir. Onu götürmekten mutluluk duyarım.

Bu teklif onu şaşırttı, çünkü bu onun çok hassas bir aile meselesine karışması anlamına geliyordu. -Çok nazıksınız. Neden böyle bir şey yapasınız ki?

Özellikle de kayınbiraderimin itiraz edebileceğini bile bile.

Ona esrarengiz bir bakış fırlattı. -Kız kardeşiniz bu sabah bana bir öneride bulundu ve ben de bunun doğru olduğunu düşünmeye başladım. Ben sadece bu iyiliğe karşılık vermek istiyorum. Ve bilge kadının zararlı bir şey önermeyeceğine söz verebilirim.

Bu onu biraz rahatlattı. -"Karışmalı mıyım bilmiyorum." Bu konuda değil.

Bu konuyu Lord Templemore ile konuştuğunu Rosalind'e nasıl söyleyebilirdi?

~ 96 ~

-En iyi olduğunu düşündüğün şeyi yap, ama fikrini değiştirirsen, genellikle erken kalkarım. Kahvaltıda değilsem, çalışma odamda ya da atölyemdeyimdir. Bunu kız kardeşine söyle,

ve kayınbiraderinizi telaşlandırmayacak küçük bir ziyaret ayarlayabiliriz.

-Yani arkasından iş çevirmek.

-"Eğer isterse.

İç çekti. -"Bunu düşüneceğim." Doğrusu araya girmeyi çok istiyordu. Çiftin tartıştığını görmek onu rahatsız ediyordu ve son zamanlarda aralarında gerginlik vardı. Ama her zaman hayatına nasıl müdahale ettiklerinden şikâyet ediyordu, bu yüzden aynısını yapması pek adil değildi. -Her neyse, teklifiniz için teşekkürler Lord Templemore.

-"Lütfen bana Sebastian de," dedi usulca. -En azından baş başayken.

Ses tonundaki samimiyet, kız kardeşinin sorunlarıyla ilgili tüm düşünceleri kovdu. Ona baktığında, sanki onu kendisinden daha iyi tanıyormuş gibi, içini çırılçıplak soyan bir tarzı vardı. Bu onu tedirgin ediyordu. Bu onu heyecanlandırırdı.

Ona bu kadar... tanıdık bir şekilde hitap etmeyi reddetmeliydi, yine de kendi kendine şöyle dediğini duydu,

-Bu isim ona Lord Templemore'dan, hatta Morgan'dan daha çok yakışıyordu. Templemore yüce bir lordun, Morgan ise pervasız bir maceracının adıydı. Sebastian sağlam bir İngiliz ismiydi, bir başkası annesi için aynısını yaptığı için bir yabancıya yardım etmeyi teklif eden bir adam için mükemmeldi. Bu adamı anlayabilir ve hatta sevebilirdi.

Şimdi sadece hangi adamın gerçek olduğunu bulabilseydi.

Memnun bir gülümsemeyle ayağa kalktı ve elini uzattı. -"Ve şimdi, leydim, zamanı geldi.

-Ne için?

- "Benden daha önce ne istediğini unuttun mu?" Gülümsemesi genişledi.
- "Alçakları tanımak için ilk dersinizin zamanı geldi.

~ 97 ~

Bölüm 7

"İltifatların hiçbir maliyeti yoktur, ama yine de birçok kişi onlar için çok para öder.

- Juliet Laverick'in, Helena onu on beş yaşında tatlı dilli bir uşakla flört ederken yakaladıktan sonra kefareti olarak çalıştığı Alman örnekleme desenleri kitabı Sebastian, aklını kaçırdığından emin bir şekilde Juliet'i salona doğru götürdü. Onu Leydi Rosalind'e yardım teklif etmeye iten şey neydi? Kıskanç kocası zaten onu boğazlamak için bahane arıyordu, bu hiç de iyi olmayacaktı.

Yine de... Knighton'un koruyucu müdahalesi ve Leydi Rosalind'in öğle yemeğindeki sevecen sataşmaları onu derinden etkilemişti. Sebastian, teyzesinin ölümünün Lew Amca'yı perişan etmesinden bu yana bu kadar uyumlu bir çift görmemişti. Mükemmel dengelenmiş bir tabanca gibi, Leydi Rosalind'in coşkusu Knighton'un alaycılığını, sağduyusu da onun düşüncesizliğini telafi ediyordu.

Tartışmalarına kadar. Hangi erkek Leydi Rosalind'in gözlerindeki acıyı ve Knighton'un gözlerindeki kasvetli umutsuzluğu görmezden gelebilirdi ki? Çocuk sahibi olamamak iyi bir evliliği bile zehirleyebilirdi -Sebastian bunu çok iyi biliyordu. Annesiyle babasının arasının açılmasına annesinin gebe kalma sorununun neden olup olmadığını sık sık merak ederdi.

Belki de annesi kendini çocuk sahibi olmuş olarak bulduğunda, evliliklerini kurtarmak için çok geç olmuştu.

Belki de değildi, ama birbirlerine bu kadar bağlı oldukları apaçık ortadayken başka bir çiftin böyle bir sorun yaşamasını görmekten nefret ediyordu.

Juliet'le birlikte salona girerken, Juliet'in güneşte dalgalanan saçlarına baktı. Bir de bu işe karışmasının pratik bir nedeni vardı: Juliet'in iyi niyetini kazanma olasılığı gibi. Tanrı biliyordu ki bu konuda yardıma ihtiyacı vardı. Kadın ne ona, ne de Morgan'a karşı en ufak bir iyi niyet hissetmiyordu ve talipleri konusunda çok titiz olduğu belliydi.

Onu suçladığından değil. Ama bu durum işleri kolaylaştırmıyordu.

Ona kanepeyi gösterdikten sonra yandaki sandalyeye oturmaya başladı. Sonra arkasından bir şey onu ısırdı ve bir çığlıkla sıçramasına neden oldu: -Bu da ne-|| Arkasına uzanarak arkasından bir iğne çıkardı ve masanın üzerine bıraktı, bir pırıltıyla yere düştü. -"Gelecekte oturduğum yere daha dikkat etmem gerektiğini hatırlat bana.

-Ayağa kalkıp sandalyeden tahta bir alet çıkardı, sonra onu yan masanın üzerine koydu. -Bu benim nakışım. Öğle yemeğine gittiğimizde burada bırakmış olmalıyım. Genelde daha dikkatliyimdir. Canını yaktı mı?

-"Birinin poposunu delen sıradan bir iğneden daha fazla değil," diye homurdandı.

Sıkıntıyla mırıldanarak hızla arkasından dolandı ve ceketinin kuyruğunu kaldırdı.

Aniden yüzünü ona döndü. -Ne yapıyorsun?

-Kanaman var mı diye bakıyorum.

-İhtiyacı olan son şey Juliet'in yakın mesafeden kıcını incelemesiydi.

Yine de onun üzerine titremesi hoşuna gidiyordu. Yıllardır hiçbir kadın onun üzerine titrememişti.

Ağrıyan yeri ovdu, sonra parmaklarını uzattı. -Görüyor musun? Kan yok.||

şükür," dedi büyük bir pişmanlıkla. -"Gerçekten, bunu yapmak istememiştim.

-Bu senin hatan değil. Önce bakmalıydım." Ona alaycı bir gülümseme fırlattı. -Ama Charnwood Hall'da kadınların ve onların tüm aletlerinin olmasına alışık değilim.

-"Biliyorum." Kanepedeki yerine oturmak için onun etrafından dolandı.

Ayakta kaldı. Sandalyesinin döşemesinde başka nelerin gizlendiğini bilemezdi. Bir kadın bir seferde kaç iğne kullanırdı? Bir mi? Altı mı? Hiçbir fikri yoktu. İğne işi hakkındaki bilgilerinin toplamı bir tabancanın kilidine sığabilirdi.

Sonra gözlerini kırıştırdı. -Ne demek istiyorsun? Kadın konuklarım için o kadar kötü bir ev sahibi miyim? Yoksa bunu bir sandalyenin saldırısına verdiğim tepkiden mi çıkardınız?

~ 99 ~

Küçük bir gülümseme dudaklarını süsledi. -Hayır. Bunu hizmetçilerinizin Rosalind'in hizmetçisine söylediklerinden çıkardım. Yıllar sonra ilk kez bir hanımefendiyi burada görmekten çok mutlu olmuşlar.

-"Görüyorum ki konuşkan hizmetçilerimi uyarmam gerekecek.

-Sakın buna cüret etme! Zaten senden korkuyorlar.

Bu onu kısa düşürdü. -Neden? Onlara yeterince iyi davranıyorum.

-"Evet, tabii ki, konu maaşlara ve çalışma koşullarına gelince. Ve sadece kadınlar şikâyet ediyor." Adam sinirlenince, aceleyle ekledi,

-Beni yanlış anlamayın, size büyük saygı duyuyor gibiler. Ama Ayrıca senden de korkuyorlar.

-Ne saçmalık! Onları korkutacak ne yaptım?

-Bu senin yapmadığın bir şey. Sohbet etmek ya da teşekkür etmek için durmadan emir veriyorsunuz.

Onlara katı bir resmiyetle davranıyorsunuz ve onlar da bunu onaylamadığınızın bir kanıtı olarak görüyorlar.

-"Hizmetçilerle uygun değildir.

-Uşağınızla sohbet ediyorsunuz, değil mi? Ya uşağınla? Peki ya uşakların? Sadece kadınlara kaba . Dün gece sana

kadınlardan hoşlanmasa bile, bu boş bir varsayım değildi. Hizmetçiler konuşur, bilirsiniz.

Sonunda sorunun kaynağını anlayarak iç çekti. Sandalyeyi yuvarladı, sonra öne doğru eğilerek katlanmış kollarını arkalıgına hafifçe dayadı. -"Açıklığa kavuşturmalıyım ki, bir erkek efendinin kadın hizmetçileriyle sohbet etmesi uygunsuzdur.

- "Nedenini hayal bile edemiyorum" diye başladı.

-Çünkü başka bir şeyle karıştırılabilir. Özellikle de önceki baron böyle bir-'
Bunu tartıştığına inanamıyordu. Ama onun hizmetkârlarına karşı fazla işgüzar davrandığını düşünmesini istemezdi. Onu zaten sıkıcı ve kendini beğenmiş bulurken değil. -Bu malikanenin yönetimini devraldığımda, babamın eğilim gösterdiği birkaç kadın hizmetçiyle uğraşmak zorunda kaldım...İsohbet'

fazla uzun, demek istediğimi anladıysanız. Görünüşe göre, haklı olarak şunu fark etmişler.

~ 100 ~

Babamın eliyle uğradıkları yıkımı maddi olarak telafi edecektim.

Gözleri doldu ve öfkeyle kızardı. -Oh.||

-Çoğu artık yok. Onlara koca bulmak için elimden geleni yaptım. Yeni hizmetçiler bunu pek bilmiyorlar, ben de böyle istiyorum." Acı acı gülümsedi.

-Çocukken babamın hizmetçilerinin neden bana saldıracakmışım gibi davrandıklarını merak ederdim.

her an. Bana sürekli ellerimi kendime saklamam gerektiğini hatırlatıyorlardı. Yanaklarını okşamama bile izin vermiyorlardı. Nedenini öğrendikten sonra, kadın çalışanlarımın bu konuda benden asla şikayetçi olmamaları gerektiğine karar verdim. Ama belki de...

abarttın.

Belki biraz," dedi nazikçe. -Arada bir çabalarını takdir etsen fena olmaz. Bu haliyle, onları sevmediğinizi düşünüyorlar.

Sertleşti. Hizmetçilerine nasıl davranması gerektiği konusunda ders almaya alışık değildi.

-"Onları çok sevdiğimi düşünmelerinden daha iyidir.

-"Bunun bir ortası yok mu?

Sesindeki yumuşak sempati adamın kırılan gururunu yatıştırdı. -Hiç şüphe yok ki var.

Belki bulmama yardım edebilirsin.

Bu durum onu rahatsız etmiş olacak ki başını öne eğdi ve elbisesini kurcalamaya, görünmeyen kırışıklıkları düzeltmeye, görünmeyen tüyleri yolmaya başladı.

-"Böyle bir şey yapmak benim haddime değil.

Olabilir, diye düşündü ama söylemedi. Daha ona kur yapmaya başlamadan onu korkutmamalıydı. -"Ayrıca," diye ekledi, "nasıl yapacağımı bilmiyorum.

-Bundan şüpheliyim. Bir kere sen kadınları benden daha iyi anlıyorsun.

-Arada bir bazılarını ziyarete davet ederseniz onları daha iyi anlayabilirsiniz. Bekârların bile ev partileri olur. Sizin yapmamanıza şaşırdım.

-"Kimse bunun için Londra'dan Shropshire'a onca yolu tepmek istemez.

En azından istediği biri değildi. Sözde sosyetik kadınların bir mendille babasının yatağına atladığını gördükten sonra, diğer kadınlara ilgi duymamıştı.

~ 101 ~

kaliteli. Ya da diğer türden. Babasının utanç verici davranışlarından kaçınma konusundaki kararlılığı onu yerel bir metres edinmekten alıkoymuştu. Londra'da,

Hafif eteklilerle birkaç gizli buluşması olmuştu ama burada keşif hayatı yaşıyor, tutkularını silah tasarımına döküyordu.

Ama belki de kendini toplumdan soyutlamakta çok aceleci davranmıştı. Juliet'in etrafta uçuşması, ona eziyet etmesi... onu heyecanlandırması... hayatında nazikçe yetiştirilmiş kadınların yokluğunu en şiddetli şekilde hissetti. Bir eşe ve Charnwood Malikânesi'nde bir metrese ihtiyacı vardı.

Özellikle de Juliet ise. Onun varlığı salonu aydınlatıyor, kenarlarını yumuşatıyordu. Ve ona borçlu olduğu şeyi düşünürsek, en azından onunla evlenebilirdi.

Sanki onun aklından geçenleri okuyabiliyormuş gibi başını aniden yukarı kaldırdı ve ona muzip bir bakış fırlattı. -"Çok uzaklara gittik lordum. Bana bir ders vereceğinizi sanıyordum.

- "Evet." Gülümsedi. -Gerçi buna ihtiyacın olduğundan emin değilim. Öğle yemeğindeki sohbete bakılırsa, alçakları tanımakta oldukça beceriklisin. Taliplerinizi reddetmek için gayet iyi nedenleriniz varmış gibi görünüyor.

- "Sadece beş kişiydiler," dedi.

- "Kaç tanesini reddettiniz?

Kaşları düşünceli düşünceli çatıldı. -Bir bakayım... Bay Rowland vardı, York'lu bankerin oğlu. Ve Lord Ferguson ve Sör Patrick Welch, gerçi ikisinin de sadece çeyizimle ilgilendiklerinden şüpheleniyorum. Bir de şu İtalyan kont vardı... Adı her neyse...||

-Kaç tane lanet olası erkek ona kur yapmıştı ki? Bu onu şaşırtmamıştı. Onun gibi bir meleğin masasını süslemesini ve yatağını paylaşmasını istediği için evlilik düşünen bir beyefendiyi kim suçlayabilirdi ki? -Hepsi kayınbiraderinin dediği kadar kötü müydü?

-Hepsinin sevmediğim bir özelliği vardı, ama gerçekten kötü olup olmadıklarını kimse tahmin edemez. Rosalind hayır diyor; Griff evet diyor. Benim hiçbir fikrim yok. Bu yüzden sana ihtiyacım var, değil mi?

Onun kendisine tamamen başka bir şey için ihtiyaç duymasını istiyordu ama bu bir başlangıçtı.

-Belki de bana onların kurlarının hangi yönlerinin size en çok sorun çıkardığını söyleyerek başlamalısınız." Böylece seleflerinin hatalarından kaçınabilecektir.

Çenesini yukarı kaldırdı ve yeni, tedirgin edici derecede doğrudan bakışlarıyla ona baktı.

-Bir kere iltifatlar var. Erkekler bana hep iltifat eder, ama ne zaman samimi olduklarını asla bilemem.

-Ne fark eder ki? Bir erkek bir kadına iltifat ederken gerçeği gölgeliyorsa, bu onun ilgisinde samimiyetsiz olduğu anlamına gelmez. Sadece kazanmayı hedeflediği ve bu hedefe ulaşmak için ne gerekiyorsa onu söyleyeceği anlamına gelir. Buna neredeyse takdire şayan diyebiliriz.

Narin kaşlarını kaldırdı. -Kanepeye yaslandı, dudaklarında muzip bir gülümseme kıvrıldı. -Yoksa bir kadını kazanmaya çalışırken yaptığın şey bu mu, gerçeği gizlemek mi? Kurnazlık mı?

Gök gürültüsü aşkına, saf Juliet ne zaman çapkın olmuştu? Sorusunda gizli bir anlam vardı ama yine de tek odaklanabildiği o güzel, öpülesi ağızdı. -"Benden bahsetmiyoruz.

-Parmağını kanepenin minderinde gezdirdi ve adam bunu sanki kalçasını okşuyormuş gibi net bir şekilde hissetti. -Pekala, bunu sadece merak olarak düşün. Bir kadını elde etmek için ne söyledin, Sebastian? Örneğin bana kur yapmak isteseydin, gerçeği nasıl gölgelerdin?

Ona sertçe baktı. Amacının kur yapmak olduğunu tahmin etmiş miydi? Yoksa sadece onunla oynuyor muydu? -"Seninle gerçeği gölgelemem. Buna gerek yok.

Çok teşekkür ederim," dedi alaycı bir sitemle. -Benim bu kadar kolay bir fetih olacağını düşündüğünüze göre kendinizden oldukça emin olmalısınız.

Gülümsemesini gizledi. -Hiç de değil. Sadece sizi haksız yere övmenin imkânsız olduğunu söylemek istedim. Bir erkeğin bir kadını ölçebileceği her standardı aşıyorsunuz.

Güldü. -*İşte bu*, lordum, tüm iltifatlara son verecek bir iltifat. Ve kesinlikle gerçeğin bir gölgesi.

~ 103 ~

O da güldü, onun aldığı zevkin tadını çıkarıyordu. Onunla ilgili çok iyi hatırladığı bir şey vardı: gülüşünün içtenliği. Ne kadar yumuşak ve kadınsıydı ve bazı hanımefendilerin sahip olduğu yapmacıklıktan yoksundu. Juliet kıkırdayabilirdi ama asla titremezdi.

-Beni yakaladınız, madam. En bariz dalkavukluğu fark edip edemeyeceğinizi görmek için sizi test ediyordum." Gözleri parladı. -Peki geçtim mi?

-Kesinlikle. Ama bu sadece dersin başlangıcı. Daha ince iltifatlara geçmeliyiz." Sandalyeyi yuvarladı ve kanepede onun yanına oturdu.

-Bakışları onu temkinli bir şekilde takip etti.

-"Her zaman bir kadının hoşça giden özelliklerinin kataloğu vardır. Babamın en sevdiği yaklaşım buydu." Uzanıp ipeksi sarı bir bukleyi eldivenli parmağına doladı. -"Örneğin, bir erkek senin güzel saçlarının rengini bal rengine benzetebilir. Ya da kuğu tüyü kadar yumuşak olduğunu söyleyebilir.

-"Bunlar ince iltifatlar değil efendim." Başını, kilidini çekip çıkaracak kadar oynattı. -Ayrıca, bal ve kuğu tüyü kötü bir kombinasyon. Eğrilmiş altın ve kuğu tüyü birlikte daha iyi olur, öyle değil mi?

-Ya da bal ve krem şanti. Erkekler yemek metaforlarını iyi kullanırlar, çünkü çoğu zaman mideleriyle düşünürler.

Bu küçük bir gülümsemeye neden oldu. -Peki ya zamanın diğer yarısı?

Morinalarıyla düşünüyorlar. Bu, gerçeği kesinlikle gölgelemesi gereken bir zamandı. -"Elbette akıllarını kullanıyorlar.

- "Ama ben aşık erkeklerin akıllarını tamamen kaybettiklerini sanırdım.

-Bilemem. Hiç aÇık olmadım ve bundan tamamen uzak durmayı umuyorum." Yine de kız gözlerini kocaman açıp nazlı nazlı ona baktığında, aklını kaçırmaya çok yakın korktu.

Neden aşktan kaçırıyorsun?" Sesi belli belirsiz hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

~ 104 ~

Az önce yanlış bir şey söylediğini hissetmesine rağmen tökezleyerek devam etti.

-Bu çok aceleci bir duygu. Senin de sayısız kez belirttiğin gibi, ben böyle bir vahşilik için yaratılmadım. Ayrıca, çoğu insan bunu istediklerini yapmak ve sorumluluklarından kaçmak için bir bahane olarak kullanıyor. "Ben aşığım," diye itiraz ediyorlar ve bunun her şeyi kabul edilebilir kıldığını düşünüyorlar. Ama öyle değil.

Ona ters bir bakış attı. -"Sanırım beni de o kaytaranlardan biri olarak görüyorsun.

Adam ona şaşkın bir bakış fırlattığında ekledi: -Sonuçlarına aldırmadan kardeşinle kaçtığımın beri.

-Ah, şu. Aslında seni düşünmüyordum. Ama madem bahsettiniz, kaçışınızın beni haklı çıkardığını kabul etmelisiniz. Eğer iki yıl önce 'a olan " kararlarını etkilemeseydi, onunla kaçmanın mantığını sorgulayabilirdin. Onun görüldüğü gibi biri olmadığını fark edebilirdin.

Belki." Merakla ona baktı. -"Peki kimi ?

Konuyu değiştirmeye başladı ama sonra vazgeçti. Eğer onunla evlenmeye niyetliyse, ailesi hakkında bilgi edinmeye hakkı vardı.

Sert bir yutkunmayla gözlerini kaçırdı. -Ailem. Bizim evde aşk nadiren iyi sonuçlanırdı. Lew Amca'ya göre annem babamı seviyordu, ama onun sevgisinden hiç nasibini almamış gibiydi. Ve sonunda, kocasını ve en büyük oğlunu terk etmesinin, bir eş ve anne olarak görevlerini ihmal etmesinin nedeni olarak -sevgiyi|| gösterdi.

Annesinin neden gittiğini ona söylemeye cesaret edemiyordu. Juliet'in gerisini biliyor olması yeterince kötüydü. En acı verici sırrını duymasına gerek yoktu.

-"Sonra babam vardı, serseri," diye devam etti. -Sanırım yüzlerce kez aşık oldu. Bir saat içinde aşık oldu." Sesine eski bir acı sızdı. -Ve her yeni aşk yeni talepler doğurdu. Talepler her zaman yalnız oğlununkilerden önce geldi.

Onun gözlerinde acıma duygusuyla kendisine baktığını fark edince sertleşti. -"Görüyorsun ya, bir düzenbaz için aşk büyük bir enerji ve planlama gerektirir. Bütün oyunu kazanmak ve kadının erdemini kendine zarar vermeden elde etmektir.

Kadının yüzündeki acıma ifadesi derinleşti ve adam içten içe küfretti. Bu acıyı yüzünden silmek için acil bir ihtiyaç duyan adam, kızın elini tuttu ve elbisesinin iki düğmesini açtı.

~ 105 ~

eldiveni bileğinden. Kadın bunu yapmasına izin verdiğinde, adam eldiveni her seferinde bir parmağını çekerek çıkarma isteğinden yararlandı. -Serserinin her hareketi hesaplıdır. Eğer narin ellerinizi övüyorsa, bu sadece onları şehvet dolu gözlerine gösterebilmek içindir.

Eldiveni onun kucağına bırakarak elini tuttu ve başparmağıyla parmaklarını okşadı, her bir kıvrımı çizdi, her bir boğumu okşadı. -Eğer yumuşak tenini övüyorsa, bu sadece onu okşayacak kadar yanına yaklaşmasına izin vermen içindir." Kadından ürpertici bir nefes çıktığında, içinde patlayan ihtiyaçla ailesinin sorunlarını anında unuttu.

-Ve eğer dudaklarını överse...|| diye fısıldadı, bağıını onunkine doğru eğerek.

Ani bir panik ifadesiyle elini onun elinden çekip eldivenini aldı ve tek bir hareketle koltuktan kalktı. -"Sanırım dersin bu kısmını kavradım, Lordum.

Aceleyle odanın diğer ucuna gitti ve eldivenini büyük bir aceleyle geri çekti. Adamın büyük memnuniyetine rağmen, kızın yanakları kızarmış ve hareketleri titriyordu. Belki de onun ilgisine karşı o kadar da bağışık değildi.

Yine de onun bakışlarıyla tekrar karşılaştığında, kontrolünü yeniden kazanmış gibi görünüyordu.

-Şu ana kadar bahsettiklerinin hepsi bir kadının görünüşüne yapılan iltifatlar. Bir alçak, bir kadının karakterine hiç iltifat etmez mi?

-Kesinlikle. Eğer bunun ona bir Gey kazandıracağını düşünüyorsa." Odanın öbür ucuna sıçrayıp onu kucağına almamak için kendini zor tuttu. Bunu yaparsa kız ne yapardı?

Muhtemelen performansı hakkında bir değerlendirme daha yapacaktır.

-O zaman bana bu tür samimiyetsiz iltifatlardan örnekler vermelisiniz.

emretti. -"Böylece onları duyduğumda tanıyabilirim, anlıyor musun?

Bunu düşünüyormuş gibi yaparak, kadının odada dolaşmasını, porselen bir kutuyu ortalamasını, mermer satranç masasındaki taşları ayarlamasını izledi.

O kadar kadınsıydı ki, öyle bir zarafet ve güzellik senfonisiydi ki, bakışlarını ondan alamıyordu. Annesi de Charnwood'dan böyle mi geçmişti?

Hayır, nasıl gittiğine bakılırsa muhtemelen hayır. Anlatılanlara göre, annesi sonunda bu evden ve içindeki herkesten nefret etmeye başlamıştı.

~ 106 ~

Ama Juliet yapmazdı. Her nasılsa, sadece hizmetkârları hakkındaki yorumlarından, onun da Charnwood'a gibi değer vereceğini biliyordu. Onunla ilgilenecek, ona bakacak ve koridorlarını kahkahalarla dolduracak çocuklar doğuracaktı.

Gök gürültüsü adına, Juliet'i ilk seferinde nasıl geride bırakmıştı? Belki de amcası haklıydı. Eğer kalıp sonuçlarıyla yüzleşseydi, telafi etmek için onunla evlenseydi...

Gözlerini devirdi. Oh, kesinlikle. Sanki Knighton onu kaçırana evlenmesine izin verecekti. Sebastian bir hafta içinde en yakın darağacında sallandırılırdı. O zaman Charnwood'a ne olurdu? Özellikle de ölümü, mülkün tek varisi olan Morgan'ı İngiltere'de bir şampiyondan yoksun bıraktıysa.

Hayır, yapması gerekeni yapmıştı. Ama bu süreçte, Londra'da ona kur yapmaya çalışan tüm o lanet olası adamlara onu geri vermişti. Gerçekten kaç kişi vardı?

O büyüleyici yürüyüşüyle, en az geri kalanı kadar ince işlenmiş bacaklarını zar zor gösteren o narin etek hareketiyle kaç kişiyi büyülemişti? Kaç erkeğin umutlarını yıkmıştı?

Kız onunkini bozmazdı. Onu bir şekilde evlenmeye ikna edecekti. Hatalarını telafi etmeyi ona borçluydu ve evlenip bir varis doğurmayı da ailesine ve mülküne borçluydu. Böylece evleneceklerdi, çünkü yapılması gereken mantıklı ve sorumlu şey buydu. Çünkü kız onun sofrasına güzel bir zarafetle başkanlık edecek, ev işlerini ustalıkla halledecek... soğuk ve yalnız yatağında ona mükemmel bir arkadaş olacaktı.

Aklına, onun altında iç çekip inleyen, ellerini, ağzını ve itişlerini karşılamak için eğilen kızın kışkırtıcı görüntüleri gelirken nefesini içine çekti.

İçinden küfrederek yan masadaki iğne oyasını aldı, gülümsemesinden başka hiçbir şeyi olmayan kızın nasıl görüneceğini düşünürken dikkatini dağıtacak bir şey arıyordu. Karmaşık ve başarılı el işine odaklanması uzun bir anını aldı.

-"Lordum?" diye dürttü. -"Bir kadının karakterine iltifat mı?

Düşüncelerini toparlamak ve dürtülerini saygın bir hale getirmek için çabaladı. -"İğneyi çok iyi kullanıyorsun," diye homurdandı.

~ 107 ~

Onun aldırmadan güldü. -Bu çok açık bir şekilde samimiyetsiz bir iltifat. Bir erkek benim iğneyle aramın iyi olup olmadığını nereden bilebilir?

Ayrıca, erkekler böyle şeyleri umursamazlar.

-Bu doğru değil. Zeki bir adam iyi işçiliği gördüğünde tanır ve saygı duyar, ister bir tabancanın tasarımında ister bir iğnenin işlenmesinde olsun. Ve gerçek ki...|| Sırıtmayı başardı. -Bu benim sana kendi iltifatımdı. Yeteneğiniz gözümü o kadar kamaştırdı ki dürüst bir gözlem yaptım.

Ona şüpheyile baktı. -O zaman bu iltifat işinde beklediğimden daha beceriklisiniz efendim. Ama bir erkeğin samimi olmadığını anlamamda bana yardımcı olmanız gerekiyor.

Kendini toparlayarak kanepeye yaslandı. -Pekâlâ, bu konuya başka bir açıdan yaklaşalım. Bana geçmişte samimiyetsiz bulduğunuz iltifatlardan örnekler verin.

Dudaklarında muzip bir gülümseme belirdi. -Ne harika bir fikir. Buna ne ? Utangaç değilsiniz leydim, sadece ihtiyatlısınız. Hayatınıza girmesine izin verdiğiniz kişiler konusunda temkinli olmakta yanlış bir şey yok.

Bu kulağa tanıdık geliyordu, ancak sıradan bir iltifat gibi görünmüyordu.

-Bunun neden olabileceğinden emin değilim.

-Ya da şu: İNazik doğanız, biri hakkında kötü düşünmenizi imkansız kılıyor. Kız kardeşleriniz ne derse desin, bu bir kusur değil, bir erdemdir.

Gülümsemesi kayboldu.

Yaklaşarak soğukkanlılıkla onun yüzüne baktı. -Ya da benim favorim: "Sen her erkeğin rüyasısın, mükemmel kadın. "Bir erkeğin bir kadını ölçebileceği her standardı aşıyorsun. "un bir varyasyonu.

Bağırsaklarında bir düğüm oluştu. Kendini onun bekleyeceği, cevabını zaten bildiği soruyu sormaya zorladı. -"Bu iltifatları neden samimiyetsiz buluyorsun?

Ona ters ters bakmak için bir adım ötede durdu. -"Bu sözler kardeşin tarafından beni ailemden uzaklaştırmaya çalışırken söylendi.

~ 108 ~

Tabii ki. Ne yazık ki onun mükemmel hafızasına sahip değildi. Ama neden onun iltifatlarını seçmişti? Neden duruşu bir meydan okumayı ima ediyordu? Eğer daha iyi bilmeseydi, onun daha önceki şüphelerine geri döndüğünü düşünürdü.

Bu . Hiçbir şeyi ağzından kaçırmamıştı, bir kez bile. Ve dün gece onun doğruluğuna ikna olduğunu söylemişti.

Yine de...-Ağabeyimin bunları hilekârca kullanmış olması samimiyetsiz oldukları anlamına gelmez. Aslında, karakteriniz için uygun değerlendirmeler gibi görünüyorlar.

Narin bir kaşını kaldırdı. -Yani beni gerçekten "mükemmel kadın" olarak mı görüyordu?

Crouch'tan kaçmama yardım ettikten sonra beni bu kadar kolay geride bırakması ne kadar garip.

Kadının sözleri onu şaşkına çevirmişti. Dün gece, koca olmaya uygun olmayan bir adamdan kurtulduğu için mutlu olduğunu ima etmişti. Ona yaklaşmak için aniden koltuktan kalktı. Kadın irkilerek bir adım geri çekildi.

-Morgan'ın seni yanında götürmesini gerçekten istiyor muydun? Yaptıklarından sonra? Seni ve aileni soktuğu tehlikeden sonra?

Rengi değişti, sonra bakışlarını onunkilerden ayırdı. -Hayır, gerçekten. Saçmalama.

Ama şeytan aldı, o aldı. Bunu onun yüzünde görebiliyordu. Bu da Leydi Rosalind'in onun hakkında haklı olduğu anlamına geliyordu. Genç Juliet onun görüldüğü gibi biri olmadığını öğrendikten sonra bile romantik düşünceler beslemeye devam etmişti.

Bu düşünce karnındaki suçluluk düğümünü daha da sıkılaştırdı. -Eminim seni terk ederek duygularını incitmek istememiştir, Juliet. Muhtemelen onsuz daha iyi olacağını düşünmüştür. Sana ihanet ettiği için onu aşağılık bulduğunu açıkça belirttiğine şüphe yok.

Başını kaldırdı, gözleri parlıyordu. -Duygularımı incitmedi. Ben sadece iltifatlarının neden samimiyeysiz olduğunu açıklıyordum.

-"Seninle evlenmemiş olsa bile, bu seninle geçirdiği zamanın yalan olduğu anlamına gelmez.

-"Öyle değil mi?" Uzun bir süre ona baktı ve sonra genellikle açık olan yüz hatlarının üzerine bir maske indi. -"Ah, sen anlamazsın. Senin gibi dürüst bir adam değil.

~ 109 ~

Kadının sesinde alaycılık duyduğuna yemin edebilirdi.

Hızla devam etti. -"Kulağa son derece doğal ve çalışılmamış gelen iltifatlar, kardeşinin dilinden çıktığı gibi senin dilinden çıkmıyor.

- "Az önce iltifatlarımın dilimden çok iyi çıktığını sanıyordum," diye tersledi.

-Evet, ama kardeşinle kıyaslandığında değil. Hilekâr bir adamın nasıl olup da bir kadının ona güvenmeden edemeyeceği kadar içtenlikle pohpohlayabildiğini kadar dürüstsün.

Saçların eğrilmiş altın renginde' ve 'tenin kuğu tüyü kadar yumuşak' gibi hazır ifadelere güveniyorsun, ki bu da kadınlarla deneyimi bu kadar sınırlı olan bir erkek için doğal.

Gök gürültüsü adına, kadın bir erkeğin gururunu nasıl inciteceğini biliyordu. Bildik cümleler, gerçekten.

-Bakın, bunlar benim iltifatlarım değil, başka erkeklerin söyleyebileceklerinden örneklerdi. Ve sınırlı deneyim" son otuz yılımı bir manastırda geçirdiğim anlamına gelmiyor, Tanrı aşkına. Sadece her iç etekli kadının peşinden koşmadığım anlamına geliyor.

Elbette," dedi zarif bir el hareketiyle. -Ve eminim ki burada tanıştığın kadınlar iltifatlarının yumuşak ya da **zekice** olmamasına aldırmazlar.

- "Yani şimdi ben bir embesilim, öyle mi?" diye homurdandı.

Kadın dönerek uzaklaştı ama uzaklaşmadan hemen önce gülümsediğine yemin edebilirdi.

-Ben sadece senin kadınları dalkavuklukla kandırmakta ağabeyin kadar usta olmadığını söylüyorum. **Bunu** başarmak için belli bir tür erkek olmak gerekir.

- "Zeki bir adam, sanırım," diye mırıldandı.

-Bir dünya adamı. Böyle bir zekâyâ talip olmazsınız, değil mi?

-Şakaklarını ovuşturdu. Bütün bu konuşma başını ağrıtıyordu. Neden ne zaman iki benliğini karşılaştırmaya başlasa, Sebastian sıkıcı bir taşralı aptal, - **Morgan**|| ise duygusuz bir kıta alçağı olarak ortaya çıkıyordu? İkisinin de vücut bulmuş hali

zarar görmeden. Üstelik bunu o kadar kayıtsızca yaptı ki, sanki onu yaralarını sararken bıraktığından habersizdi.

Juliet'in asla bu kadar kurnaz olamayacağını bilse, onun bunu bilerek yaptığını düşünürdü.

Yapabilir mi?

~~

Büyükbabasının oniks ve gümüş satranç taşlarının bulunduğu kareli mermer masada durdu ve onları hareket ettirmeye başladı, ona iki yıl önce kulübede ne kadar iyi satranç oynadığını hatırlattı. Hmm.

Gözleri kısıldı. -Bakalım doğru anlamış mıyım. Beni düzgün, saygıdeğer bir embesil olarak görüyorsun.

-Ben sana embesil demedim. Bunu siz söylediniz, lordum.

-Affet beni. Düzgün, saygıdeğer bir beyefendi, zekâdan o kadar yoksun ki sadece klişeleri konuşuyor ve kadınlar konusunda o kadar deneyimsiz ki gerçekten çok sıkıcı öpüşüyor-

-Ben de senin öpücüklerine sıkıcı demedim." Kadın ona dikkatle baktı, belli ki adamın ruh halindeki tehlikeli değişimi sezmeye başlamıştı.

Yaklaştı. -Onlara "yetersiz" dedin.

"Bana kalırsa .

Bir adım geri çekildi. -"Seni aşağılamak istememiştim.

-Satranç masasının üzerinde yarı tökezlediğinde, adam onu kollarının arasına aldı. -"Beni sandığınız gibi beceriksiz bir aptal olmadığımı göstermem için bana bir şans daha vermeniz adil olur, hanımefendi.

Yanakları kızardı ve endiGe güzel yüzüne yayıldı. -"Gerçekten, lordum, kanıtlamanız gereken bir şey yok.

-Ama sanırım var.

Adam kızın çenesini kavradı, ama ağzını kızınkine yaklaştırırken kız küçük elini adamın göğsüne koydu: -Öpüşmeme konusunda anlaşmıştık.

-Kabul ettin. Sadece beni tokatlamana izin vermeyi kabul ettim. Öyle de olabilir. *Sonra*
İşimiz bitti.

Sonra ona itiraz edecek zaman bırakmadan ağzını kendi ağzıyla kapattı.

İlk başta öpücüğü nazikçe tuttu, onun tadının ve kokusunun tadını çıkardı... ta ki kızın karşılık vermediğini fark edene kadar. Sert duruşu ve sıkılı dişleri direnme kararlılığının bir ölçüsüydü ama bunun onu durdurmasına izin vermeyecekti. Onun

~~

Kadınlarla olan deneyimi -sınırlı|| olabilirdi ama kaliteli bir deneyimdi ve onun aksini düşünmesine izin verirse lanetlenirdi.

Adam öpücüğü derinleştirmeye çalıştı ama kadın buna izin vermedi. Sadece yayvan parmaklarının altında titreyen kırılgan boğazı onu etkilediğine dair bir işaret veriyordu. Bu yüzden yavaşça okşadı ve kız sertçe yutkunduğunda bir anlık zaferin tadını çıkardı.

Ama kızın ona verdiği tek şey buydu; kollarının arasında kaskatı durmuş, eğilmeyi reddediyordu.

Daha da yaklaşıp kadının yumuşaklığına doğru sertleşirken, saatlerdir onu tahrik eden kadının özünü ararken, uyarılmışlığı kalçalarının arasında ağır bir şekilde titreşiyordu.

Yine de hareketsiz, kalmıştı. Bu onu çılgına çevirdi.

Onu yanıt vermemekte kararlı kılan her neyse dikkatini dağıtması gerekiyordu. Çünkü bunun kolayca üstesinden gelinebilecek aptalca bir neden olduğundan emindi.

Adam geri çekildiğinde kadının sahte bir kayıtsızlık ifadesiyle kendisine baktığını gördü.

Bunun yanlış olduğunu biliyordu, çünkü çenesi titriyor ve nefesi kesinlikle öncekinden daha hızlı geliyordu. Ayrıca, ona tokat atmamıştı.

- "İşin bitti mi?" diye mırıldandı titrek bir sesle.

Bu herhangi bir tokattan daha kötüydü. Gök gürültüsüyle, bütün öğleden sonrayı alsa bile onun savunmasını kıracaktı. -Satranç masasına doğru uzanarak ağır gümüş taşlardan üçünü aldı, sonra elini taşların etrafına kapattı. -Bunları tut. Eğer yapabilirsen. ||

-Parmakları otomatik olarak onları kavrarken bile "Neden?" diye sordu.

Gülümsedi ve diğer eline bastırmak için oniks parçalarından üçünü aldı.

-Çünkü kalbinizi hızlandırabileceğimi ve kemiklerinizi eritebileceğimi kanıtlamak niyetindeyim.

~~

Bölüm 8

'Küçümseme, elveda! ve kızlık gururu, !

Böylelerinin arkasında şan şöhet kalmaz.

-William Shakespeare'in Much Ado about Nothing adlı eseri, on yedi yaşındaki Juliet tarafından bir mendile işlenmiş ve mendili çok seven ve alıntıyı görmezden gelen kız kardeşi Rosalind'e Noel hediyesi olarak verilmiştir

Kemiklerim eriyor mu? Sebastian başını tekrar eğdiğinde Juliet panik içinde düşündü.

O zaman Tanrı yardımcım olsun. İlk öpücüğü onu sersemletmişti. Karmaşık nakış desenlerini ve satranç manevralarını düşünerek onu unutmaya çalışmıştı.

Bu sadece biraz rahatlama sağlamıştı. Adam geri çekildiğinde, kadın başarısından dolayı kendini tebrik etti.

Onun bu işin peşini bırakmayacağını bilmeliydi. Dudaklarından uzaklaşıp başka yerlerine -şakaklarına, yanaklarına, savunmasız boynuna- öpücükler kondurmasına rağmen ağzı şimdi daha da baştan çıkarıcıydı. Kız onun aptal satranç taşlarını tutarken adamın her yerini öpmekte kendini özgür hissetmesi, her şeyi tanımlanamaz derecede daha baştan çıkarıcı kılıyordu. Onları bırakmalıydı. Gerçekten bırakmalıydı.

Yine de yapmadı. Bir kere, ona bu zevki tattırmayı reddetti. Onun istediği de buydu, değil mi? Onun tepki vermesini sağlamak? Yani burada durup etkilenmemiş gibi davranırsa, kesinlikle aşağılanacak ve vazgeçecekti.

Ne yazık ki, yakışıklı, erkeksi bir adam insanın boğazına öpücükler kondururken... ağzı açık bir şekilde çenesinden kulaklarına kadar okşarken... sonra da diliyle kulaklarını en çirkin şekilde okşarken etkilenmemiş gibi davranmak çok zordu.

, burası çok sıcaktı. Ve oda dönüyordu.

- "Kulak memelerin çok lezzetli, Juliet." Kulak memelerini dişleriyle ısırduğında, kızın omurgasında şaşırtıcı bir sarsıntı oldu. Talihsiz kulağındaki sıcak nefesi nabzını bir kademe daha hızlandırdı.

~~

- Adam kulağından yanağına ve oradan da aşağıya doğru bir yol öperken kekeleydi.

Tam olarak değil." Ağzının köşesini öptü. -Dudakların da çok lezzetli.

O kadar dolgun ve hassaslar ki, beni çok ama çok acıktırıyorlar." Yavaş, nazik öpücüklerle onları çizmeye devam etti, onu asla tam olarak öpmedi. Bu onu deli ediyordu.

- "Tabancayla ateş etmekte usta bir adama göre nişancılığın çok kötü." Bunu, öpücüğünün işkenceyi durduracağına dair kuru ve esprili bir hakaret olarak düşünmüştü. Bunun yerine, bir davet gibi boğuk ve şehvetli bir şekilde çıktı.

O da öyle anladı, çünkü kıkırdadı. - "O zaman yörüngemi geliştirmem gerekecek," dedi ve ağzını kendi ağzıyla mühürlemek için gerekli santimi hareket ettirdi.

Bu sefer nazik ya da tatlı değildi. Açtı, öyle açtı ki onun da açlığını uyandırdı. Bu öpücük saygı istiyordu, buna hiç şüphe yoktu. Adamın ağzı alıyor, kadın da veriyordu, bu kadar basitti. Onun diğer baştan çıkarıcı öpücükleriyle zaten hazır olan kadın, bu öpücüğe gülünç bir kolaylıkla kapıldı. Ve adam tekrar derinleştirmeye çalıştığında, kadın onu karın yağmasını engelleyemediği kadar engelleyemedi.

İşte o zaman işler ilginçleşti. Ağzını öylesine ustalıkla baştan çıkarıyordu ki, kıza çıkarabileceğini bilmediği sesler çıkarttırıyor, vücudunun daha önce hiç yapmadığı yerlerini yumuşatıyordu. Sebastian onun iradesini çalan o derin, çarpıcı öpücüklerle onu ne kadar uzun süre öperse, kadın da o kadar çok arzuluyordu. Sebastian bu samimi öpüşme işini kesinlikle mükemmelleştirmişti. Babası gibi bir çapkın olmayabilirdi ama yine de babasının oğluydu.

Birden eli, boynunda delicesine atan nabzı ölçmek için yukarı kaydı.

-Kalbinin hızla çarptığına inanıyorum, tatlım,|| diye mırıldandı onun ağzına karşı. -Kontrol et.

Bu tuhaf yorumu düşünecek zamanı ancak bulabilmişti ki, adamın elleri belinde ve kalçalarında gezinmeye başladı, sonra tekrar yukarı çıkıp kaburgaları boyunca dans etti. Uzun, yavaşça genişleyen vuruşlarla, elleri vücudunun hatlarını dudakları ve dili ağzını öğrendiği kadar kesin bir şekilde öğrendi. Kısa süre sonra sadece öpücüklerini değil, okşamalarını da arzulamaya başladı. Onun da kendisini okşamasını, ellerini kollarında ve göğsünde gezdirmesini ve-

Ayaklarının dibindeki yumuşak gümbürtüler satranç taşlarını düşürdüğünü haber veriyordu. Ama umursamadı. Sadece kollarını onun boynuna doladı ve tutundu.

~~

Ona muzaffer bir edayla gülümsedi. -İşte kemikler eriyor. Bu şah mat olurdu." Sonra onu tekrar anlamsızca öpmeye başladı.

Onun küstah yorumları bile heyecanını azaltmadı. Ellerinin bir kez daha boş olmasından memnun, bundan yararlanarak onları ceketinin içine, ince ve ipek katmanların arasına kaydırды. İçerisi sıcaktı ve yeleği ona o kadar iyi oturmıştı ki, parmaklarının dokunuşuyla kaslarının kumaşın altında esnediğini hissedebiliyordu. Elleri adamın kaburgalarını sıyırdı ve adam inledi, sonra onu daha şiddetli öptü.

Ama elini boynundan aşağı indirip göğsünü avher şey değışti. İlk başta öpücüğün içinde kaybolduğundan fark edemedi. Sonra adam tûlbentin üzerinden onu yağurmaya ve okşamaya başladı, bu da onu kendine getirmeye yetti.

Onu kendisinden uzaklaştırırken -Sebastian, kes şunu!|| diye bağırdı.

-"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" İçgüdüsel olarak geri çekildi ve satranç masasını devirdi. Masa boğuk bir gürültüyle halıya çarptı, taşlar etrafa saçıldı.

O bunu görmezden geldi. Adamın nefesi kesilmişti, gözleri yoğun, yırtıcı bir siyahtı ve kadının omurgasında ahlaksız bir ürperti yarattı. -Sanırım, madam, ben

senin titiz zevklerine uyacak kadar iyi öpüşebildiğimi kanıtliyorum.

Bunu inkâr edemezdi. O öpücöklere hınzır bir demi-rep'in tüm coşkusıyla karşılık vermişti. -Bu yapman gerektiğı anlamına gelmiyordu... yapabilirdin-

-''Saygıdeğer bir beyefendi bile, bir kadın onun kemiklerini eritmesine izin verdiğinde kendini kaptırır.

Oh, ne kadar utanç verici. Yanaklarının kızardığını hissedebiliyordu.

Sanki ellerini tekrar ona dokunabilecekleri bir yerde bırakmaktan korkuyormuş gibi ellerini frakının ceplerine soktu. -Ya da belki beni sandığın kadar saygın biri değildir. Bu da gelecekteki derslerimizi senin için çok daha yararlı kılacaktır.

-Bir daha bu tür dersler olmayacak,|| diye tersledi.

Kapı aralığından bir ses -Burada her şey yolunda mı?|| diye bağırdı.

~~

Juliet arkasını döndüğünde Griff'in kapıda durduğunu gördü. Lütfen bizi öpüşürken görmesin, diye dua etti.

Sebastian'a bir bakış fırlattı, ama Sebastian'ın bakışlarının sanki onun ispiyonlamasını bekliyormuş gibi yüzünü incelediğini gördü. Ama bu ikisi arasındaydı ve her zaman da öyle olmuştu. Bunu kendi yöntemiyle, kendi zamanında halledecekti.

Griff içeri girdi, gözleri ondan Sebastian'a doğru gidip geliyordu; Sebastian'ın yüzündeki acımasız ifade, yaptıklarının sonuçlarıyla yüzleşmeye kararlı bir adam olduğunu gösteriyordu.

Bunun için biraz geç olduğunu düşündü sinanırcasına. Bunu yıllar önce yapmalıydı.

Merhaba, Griff.|| Sesini normal çıkarmak, sesindeki boğuk ihtiyacı temizlemek için mücadele etti. -Sadece satranç oynuyorduk.

Sebastian ona sertçe baktığında, kadın ona uyarıcı bir bakışla cevap verdi.

Ne bekliyordu ki, Sebastian'ın ellerini üzerinde gezdirmesine izin verdiğini kayınbiraderinin önünde itiraf etmesini mi?

Griff masaya ve dağınık taşlara şüpheyile baktı. -Satranç mı?

-Sebastian ateşli bakışlarını ona dikti. -Şah mat dedim ve Leydi Juliet o kadar telaşlandı ki birkaç taşı düşürdü. Onları almaya gittiğinde masayı devirdi. Şimdi tekrar oynamak zorundayız.

Zaferini her şekilde ilan etmek Lord Kibirli'ye kalmıştı. Sakarlığımı göz önüne alırsak, bunun akıllıca olduğunu sanmıyorum, değil mi?" Oh, neden bu kadar nefes nefese... ve... ve ahlaksızca konuşmak zorunda? -Masanızı mahvetmek istemem.

-"Sizi evimde rahat ettirmek için kırık bir masayı seve seve göze alırım, Leydi Juliet.

Sebastian'ın dumanlı sesi kokulu bir Doğu tütsüsü gibi etrafında dönüyor, baştan çıkarma... unutturma... tatmin sunuyordu.

Yutkundu, onun çalışma odasındaki benzer ifadesini hatırladı: *İstediğimi elde etmek için biraz acı çekmeyi göze alırım.*

Nedenmiş o? Kız istemediğini bildiği halde onu istiyormuş gibi davranıyordu. Kızın, onun yaklaşımlarını hoş karşılamayabileceğini kabul edemeyecek kadar gururlu muydu? Yoksa onun maskesini düşürmemek için dengesini mi bozmaya çalışıyordu?

~~

Tanrı onun bu tür entrikalar için yeterince sinsi olduğunu biliyordu.

Griff kaşlarını çatarak Sebastian'a baktı. -Arabacım bugün havanın karın bir kısmını eritecek kadar ısındığını söyledi. En geç yarından sonraki gün yola çıkabiliriz. Bunu duyduğuna sevindiğini biliyorum.

Sebastian, ateşli bakışları onun yüzünden hiç ayrılmaya da, -Hiç de değil, sizi temin ederim,|| diye cevap verdi. -"Arada bir arkadaşlıktan hoşlanırım.

Özellikle de belirli bir topluluk, der gibiydi bakışı. Kahretsin, yine yüzü kızarmıştı. Şeytan onu nasıl tedirgin edeceğini çok iyi biliyordu.

Onun kendisini tekrar böylesine tutkuyla öpmesine izin verdiğini düşünmek! Ve daha da kötüsü, bundan zevk aldığını, daha fazlasını yapmasını, onu öpmesini, okşamasını ve sıcak şarap kadar sıcak, tatlı ve baharatlı bir arzunun içinden geçmesini istediğini...

Bu hiç adil değildi. İngiltere'deki onca erkek varken, neden kalbini hızlandıran ve kemiklerini eriten kişi, neredeyse hayatını mahveden aynı güvenilmez alçak olmak zorundaydı?

-"Juliet, seninle konuşmam gerek." Griff Sebastian'a baktı. -"Özel olarak.

Panik göğsünde yükseldi. Eğer Griff onu Sebastian hakkında sorgulayacaksa, ona ne söyleyebilirdi ki? Elbette, cehennem lordu en ufak bir endişe duymuş gibi görünmüyordu.

-Kesinlikle. Zaten çalışma odamda yapacak işlerim var. İkinizle de yemekte görüşürüz.

Arkasına bile bakmadan, onu sarsılmış bir halde bırakarak çıkıp gitti. Sinsi alçak!

Onun gittiğine sevinmişti. Evet, sevindi.

Keşke oda onun yokluğunda bu kadar dar ve sıkıcı görünmeseydi.

-Griff, "Bu adamdan hoşlanmıyorum," diye homurdandı. -Kadınlara karşı çok kibar. İçinde babasından daha çok şey taşıdığından şüpheleniyorum. Ona güvenmiyorum.

-Ben de öyle.

Ona spekülasyon bir bakış attı. -İyi. Bunu aklından çıkarma ve ondan uzak dur. Bu seni güvende tutacaktır.

~~

Sebastian'dan mı? İmkansız. Onu öptüğünde, iradesini yok etti. Yoksa asla avucunun göğsünü okşamasıyla son bulmazdı...

Hayır, o utanç verici anının üzerinde durmayacaktı.

-Griff devam etti: -Seninle konuşmak istediğim konu bu değil.|| Bağıparmağını tavana doğru salladı. -Rosalind kendini yatak odamıza kilitledi. Yanına yaklaşmama izin vermiyor. Bazı şeylere çok kızgın. Daha önce yaptıklarına.

Dikkati dağılmış bir halde parmaklarını saçlarında gezdirdi. -Onunla konuşup, o lanet şarlatanın reçetelerine uymaması gerektiğini anlamasını sağlayabileceğini umuyordum. İlaçlar hakkında bir şeyler biliyorsun. Benim onu çileden çıkardığım yerde sen onu ikna edebilirsin.

Adamın isteği onu ürkütmüştü. Onun ilaçlarla ilgili az da olsa bildiklerini fark ettiğine inanamıyordu. Ayrıca Rosalind'in dinleyeceği son kişi küçük kız kardeşiydi. -"Ben-

-Lütfen, başka ne yapacağımı bilmiyorum. Kendine zarar vereceğinden endişeleniyorum.

Sesi çatallaştı. -Juliet, onu kaybetmek istemiyorum.

Zavallı adam çok perişan görünüyordu. -"Griff, yapmayacaksın," diye onu temin etti. -Bu şarlatan ilaçların kulağa kötü geldiğini kabul ediyorum, ama karnını ağrıtmaktan başka bir işe yarayacaklarını sanmıyorum. Ölümcül olduklarını sanmıyorum.

-Ağır bir nefes almak için durdu. -Boş ver. Biri onun mantıklı düşünmesini sağlarsa kendimi daha iyi hissedeceğim. Deneyecek misin?

Gülümsemeyi başardı. -Elbette. Elimden geleni yapacağım.

Yüzündeki rahatlama hissediliyordu. -Önce kapıyı açması için onu ikna etmen gerekecek.

Aman Tanrım, Rosalind gerçekten kızgındı, değil mi? Ve tabii ki Griff ev sahibinden ya da hizmetçiden anahtarını isteyemeyecek kadar gururluydu.

kendi yatak odası.

-Çok iyi. Ama bir süre daha kalabilirim." Başını salladı.

~~

Odadan çıkıp merdivenlere yöneldiğinde endişeli ifadesi yüzünde asılı kaldı. Zavallı, yanlış yola sapmış Griff. Rosalind'in iyiliğini ne kadar isterse istesin, onu herhangi bir şeye zorlamayı önünde zorlu bir mücadele vardı.

İstediği kadar iksiri kullanmasını yasaklasın, Rosalind canı ne isterse onu yapardı.

Bu yüzden Rosalind'in yerine daha az zararlı birini bulmak daha iyi olacaktır.

Sebastian'ın daha önceki önerisi haklıydı. Yaşlı bilge bir kadının şifalı otlarının ne zararı olabilirdi ki? Ve ilaçlar başarısız olsa bile, sadece başarı umudu bile Rosalind'i sakinleştirebilirdi.

Ne de olsa Griff, Juliet'in müdahalesini istemişti, yani gerçekten müdahale ediyor gibi değildi, değil mi?

Öte yandan Sebastian'ın teklifini kabul etmek, onunla daha fazla zaman geçirmek anlamına geliyordu. Onu itiraf etmeye zorlamak için daha fazla zaman. Ona olan aptalca hisleriyle savaşmak için daha fazla zaman. Ateş Tanrısı'yla dans edersen yanacağın kesindi. Yine de onunla dans etmek, sırlarını ortaya çıkarmanın tek yolu gibi görünüyordu.

En azından Rosalind'in varlığı onun daha fazla sinsi numara denemesini engelleyecekti. Başı sadece onunla yalnız kaldığında derde giriyordu, o yüzden bundan kaçınacaktı. Ve eğer tüm çabalarına rağmen böyle bir şey olursa, kararlılığını koruyacaktı. Midesi ne kadar lezzetli olursa olsun, o -samimi|| öpüşmelerden ya da dokunmalardan hiçbiri olmayacaktı.

Rosalind'in Griff'le paylaştığı yatak odasına ulaştığında, Rosalind'e Sebastian'ın teklifinden bahsetmeye karar vermişti. Bırak Rosalind yapsın.

seçim.

O zaman Juliet elinden geldiğince yardım edecekti, ama Sebastian'la yalnız kalmadan. Kapıya vurdu.

-"Lanet olsun sana Griff, buradan!" diye boğuk bir çığlık geldi odanın içinden.

Juliet omuzlarını dikleştirdi. Rosalind'in öfkelenmesi kolay bir şey değildi.

-"Griff değil, benim," diye seslendi kapıdan. -Hizmetçiler koşarak gelmeden kapıyı açın.

-Rosalind, "Tanrı'nın kendisi koşarak gelse bile umurumda değil," diye patladı. -Sadece git.

Griff'e söyle, onunla ya da temsilcisiyle konuşmak istemiyorum.

~~

Tanrım, şimdi ne yapmalı? Tanrı aşkına, burada durup meseleleri tartışamazdı. Sesini alçaltarak, -Dinle canım, seninle... şey... Lord Templemore hakkında konuşmam , dedi.

Sessizlik. Sonra daha yakından, kısa ve kuşkulu bir ses -Ne ona?

Koridorda bir aşağı bir yukarı göz gezdiren Juliet, duyma mesafesinde kimsenin olmaması için dua etti. -"Beni öptü." Bu gerçektir, değil mi?

Rahatlamış bir halde anahtarın kilide girdiğini duydu ve ardından kapı açıldı. Juliet iterek içeri girdi. -Teşekkür ederim. Tavsiyenize acilen ihtiyacım var." Neyse ki Rosalind, Juliet'in işlerine karışmaktan kendini alamıyordu.

Rosalind başını kapıdan çıkarıp koridor boyunca iki yana bakarken Juliet de odayı inceledi. Temizdi. Düzenliydi. Hiç de iyiye işaret değildi. Rosalind odasını düzeltmeye tenezzül ettiyse, son derece üzgün olmalıydı.

Rosalind kapıyı kapatıp tekrar kilitledi, sonra kaşlarını çatarak Juliet'e baktı.
, Lord Templemore'un seni öpmesi de neyin nesi?

Rosalind'in gözlerinin kan çanağına dönmüş ve şişmiş, burnunun da morarmış olduğunu söylemeye gerek bile yoktu. -Juliet, Rosalind'in yatağına ,
"Ağlıyordun," dedi.

-Rosalind sözlerini yalanlayan bir kokuyla tuvalet masasına doğru yürüdü.
Masanın önündeki tabureye oturdu ve aynadaki yüzüne kaşlarını çatarak baktı.
-Her şeye lanet olsun, neden görünmek zorunda? Onun görmesini istemiyorum.

-Sanırım Griff'i kastediyorsun. Kocanızın aşağıda sinsi sinsi dolaştığını bilmelisiniz.

-Rosalind taburenin üzerinde döndü. -Onun elçisi olarak geldiğini biliyordum!" Kapıyı işaret etti. -Bu seni ilgilendirmez, Juliet. Çık dışarı!

-Buraya Griff'le olan tartışmanız için gelmedim. Buradayım çünkü Lord Templemore yardım teklif etti." Rosalind ona sertçe baktı. -Ne konuda yardım?

Şimdi zor kısım geldi. -Lord Hazretleri Griff'le aranızda neler olduğunu anladı.

~ 120 ~

Rosalind bakışlarını kaçırarak eline bir tambur aldı ve gerçekten de iğneyi eline aldı. Daha da kötüsü. Rosalind dürtüklenmeden nakış yapıyordu, Juliet şimdi gerçek bir endişe duyuyordu.

Rosalind kumaşı deldi. -Ne demek istediğinizi anlayamıyorum. Griff ve ben biraz tartıştık, hepsi bu.

-"Evet, bir kadının çocuk sahibi olmasına yardımcı olmak için kullanılan bir karışım üzerine." Tambur yere çarptı. "Nasıl... Yani, bu saçmalık.

Kalbinin boğazında düğümlendiğini hisseden Juliet yataktan kalkıp kız kardeşinin yanına gitti. -Bu utanılacak bir şey değil. Pek çok kadının gebe kalması zaman alıyor.

Elini Rosalind'in omzuna koydu ama kız kardeşi damgalanmış gibi ayağa fırladı. -İki yıl mı? Tek yaptığımız... işimizde bu kadar gayretliyken... ah, zahmet, ne demek istediğimi anlıyorsun.

Juliet kızardı. -Teoride evet.

-Yani bunun için bir neden yok, bunun dışında...|| Bir lanetle sözünü kesti.

-Evet mi?

Rosalind ona baktı, gözleri çaresizdi. -"Bende korkunç bir sorun var.

-Juliet tamburu aldı ve tuvalet masasının üzerine koydu.

Sonra kolunu kız kardeşinin beline dolayarak onu yatağa götürdü: -Sadece zaman alıyor, hepsi bu.

-Rosalind mırıldandı, ama Juliet'in kendisini oturtmasına izin verdi, sonra da Juliet'in yanına oturmasına katlandı. -Anlamıyorsun, çok uzun oldu. Ve bir çocuğu o kadar çok istiyorum ki, Griff'in ...|| Rosalind'in yüzündeki ıstırap Juliet'in kalbini sızlattı.

Sonra Rosalind'in sesi sertleşti. -"Ama inatçı kocamın umurunda bile değil.

Juliet, Rosalind'in sırtını yatıştırıcı darbelerle ovarak, -Tabii ki önemsiyor,|| dedi.

-"Eminim o da en az senin kadar çocuk istiyordur.

~ 121 ~

- "O zaman neden vücudumu düzeltmek için yapmam gerekeni yapmama izin vermiyor?

- Muhtemelen vücudunuzda bir sorun olduğunu düşünmediği için o zaman olmaz. Tedavi. Rosalind kaşlarını çattı, Juliet eklendi,

- Ayrıca, aldığın bu kısrak sütü karışımı işe yaramıyor bile.

ve olabilir olmak Tehlikeli. Griff'in doğru hakkında o Çok fazla, ve Lord Templemore da öyle diyor.

Rosalind şaşırmış görünüyordu. - Onunla ben ve Griff hakkında mı konuştun?

- Hayır! Yani, tam olarak değil. Çoğunlukla ailesini konuştuk. O ve Morgan dünyaya gelene kadar annesi de hamile kalmakta zorlanmış. Çocuğu olmadan önce beş yıl geçirdi.

Rosalind'in gözlerindeki ani ışığa bakılırsa, Juliet sonunda onun ilgisini çekmişti. - Ne oldu?

Juliet, Sebastian'ın ona söylediklerini anlattı ve teklifini açıkladı.

- "Bilge bir kadın mı? Taşrada böyle insanların yaşadığını duymuştum." Bir an düşündü, sonra daha dik oturdu. - Denemeye hazırım. Ama Griff'e söyleyemem. Hâlâ aşırı tepki gösterdiğime inanıyor. Bunu asla kabul etmez. Alçak herif çok inatçı.

Juliet'in aklına hemen siyah tencere ve çaydanlıklar geldi. - "Eğer bu plan işe yarayacaksa,

Juliet, - Öfke nöbetinin geçtiğine onu ikna etmelisin, dedi. Yoksa asla gizlice kaçamazsın.

Rosalind başını salladı, zeki aklı şüphesiz şimdiden bir plan üzerinde çalışıyordu.

- Juliet, "Bu özür dilemen gerektiği anlamına geliyor," diye dürtükledi.

Rosalind gözlerini devirerek ayağa kalktı. - Keskin bakışlarını Juliet'e çevirdi. - "Bilmesem, bu bilge kadın masalını Griff'le kavga etmeyelim diye uydurduğunu düşünürdüm.

Juliet sırtıttı. -Ama biliyorsun ben o kadar sinsi değilim.

-Rosalind kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

-Lord Templemore'un sizi öptüğü konusunda yalan mı söylediniz?

~ 122 ~

Keşke öyle olsaydı. Juliet yüzünü gizleyerek ayağa kalktı. -Rosalind'in sorgulamasını daha fazla sürdürmemesini umarak kapıya doğru yöneldi. - Şimdi gel bakalım. Griff aşağıda seni bekliyor.

Ağır bir iç çekişle Rosalind onu takip etmek için ayağa kalktı.

Juliet kapıyı açtı. -Kocanın küstah açıklamalarının seni sinirlendirdiğini biliyorum, ama senin için her şeyi yapabileceğinin farkındasın, değil mi? Bütün bu olanlar onu çok üzdü. Seni kaybetmekten korktuğunu bile söyledi.

-Beni kaybediyorsun! Ne kadar saçma. Şimdi kim aşırı tepki gösteriyor? Rosalind, Juliet'in yanından geçip kapıdan içeri girdi. -Sadece küçük zararsız bir ilaçtı.

-Juliet kız kardeşine yetişmek için acele ederken kuru bir sesle, "Koyun idrarı mı?" dedi.

Rosalind yüzünü buruşturdu. -"İdrarın kulağa biraz şüpheli geldiğini kabul ediyorum ama Bay Arbuthnot bunun yüzyıllardır kullanıldığını söyledi.

-İdrar yüzyıllar boyunca şatoları temizlemek için de kullanıldı, ancak bu bir kovayı onunla doldurup duvarları ovmak istediğim anlamına gelmiyor, özellikle de elimde hazır sabun varken. Peki ya içmek? Ugh!

Rosalind'in dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi. -"Haklısın." Juliet'in yanında yürürken omzunu okşamak için uzandı. -Bugünlerde tutkulu fikirlerle dolusun, değil mi? Gerçekten küçük bir savaşçıya dönüşüyorsun.

Juliet boğazındaki yumruyu bastırmak için sertçe yutkundu. Rosalind ilk kez onun artık aptal bir kız olmadığını fark etmiş gibiydi. -Deniyorum.

Rosalind onun omzunu sıktı. -"Çok zorlama," diye şaka yaptı.

-Yoksa sen de benim kadar küstah olursun ve bu asla . Ailede bir tane açık sözlü, huysuz kadın yeter de artar bile.

~ 123 ~

Bölüm 9

"Dilini başkalarının et suyunda haşlama.

- Bir zamanlar Templemore okul odasının duvarına asılmış bir listede yazılı olan İngiliz atasözü Ertesi sabah Sebastian Charnwood Hall'un orta merdivenlerinden aşağı indiğinde güneş ufukta burnunu yeni göstermişti. Fuayenin boş olduğunu fark edince pencereden ön tarafta bekleyen damatlara baktı. Kadınlardan hiçbir iz yoktu.

Dün akşam yemekten önce Juliet'le baş başa birkaç kelime konuşmuşlar ve üçünün şafakta burada buluşması konusunda anlaşmışlardı. Ona erken saatin Leydi Rosalind'in kocasına fark ettirmeden kaçmasına yardımcı olabileceğini söylemişti. Peki hangi cehennemdeydiler?

Aklı başka bir can sıkıcı konuya takılınca volta atmaya başladı. Dün Juliet'le karşılaşmaları, Knighton'ın onları neredeyse yakalayacağı düşünülürse, aceleye gelmiş olabilirdi ama çok önemli bir gerçeği kanıtlamıştı. Öpüşmesine ne kadar karşı çıkarsa çıksın, Juliet ondan etkilenmişti. *Ondan, Sebastian'dan.* Diğer halinden değil, -Morgan. ||

Çünkü eğer öyle olmasaydı, Knighton'a ondan bahsetmiş, sonra da Knighton'ın onu asmasını keyifle izlemiş olurdu. Hayır, ona karşı hisleri vardı.

Ama belli ki ona karşı bir şeyler hissetmekten pek hoşlanmıyordu, yoksa bu kadar kararlı bir şekilde inkar etmezdi. Bunu anlamamıştı. Evlenmek istediğini ve onun da buna uygun bir adam olduğunu söylemişti. Öyleyse neden öpücükleri onu etkilememiş gibi davranıyordu?

Belki de Sebastian'ın onun gibi olmasından korkuyordu.

-"Kötü kalpli" bir kardeş. Ve etkilenmemiş gibi davranmanın onu kendisinden uzak tutacağını düşündü.

Ha! Bir erkeğin gururuna hakaret etmenin onu korkutup kaçıracağına inanıyorsa erkekler hakkında çok az şey biliyor demektir. Kendine saygısı olan bir adam değil. Onun gibi bir adam değil. Sadece daha iyisini yapması için ona meydan okudu.

~ 124 ~

Dudaklarından kendini beğenmiş bir gülümseme geçti. Dün bu meydan okumayı çok iyi karşıladığını söyleyebilirdi. Kızın küçük ellerinin ceketinin içinde kaydığını ve harika ağzının bir bahar gülü gibi açıldığını hâlâ hissedebiliyordu...

-Arkasından yumuşak bir kadın sesi geldi ve Juliet'i beklerken nabızı hızlanarak döndü.

Ama gelen sadece bir mutfak hizmetçisiydi ve bu da gülümsemesini kaş çatmaya dönüştürdü.

-"Ne oldu?"

diye sordu.

Hizmetçi kız bakışlarını indirirken yüzü kızardı. -"Aşçı, hanımların mutfakta tost yediklerini ve birazdan burada olacaklarını söyledi.

Rahatladı. -Ah.¶

Şimdi bu küçük gizem açıklığa kavuştuğuna göre, Mary'nin titrediğini fark etti. Juliet'in sözleri aklına geldi: *Senden çok korkuyorlar... Onlarla sohbet etmek ya da teşekkür etmek için hiç durmadan emir yağdırıyorsun.*

Hepsine lanet olsun. Sesine biraz sevecenlik katmaya zorladı. -Teşekkür ederim, Mary.

Şaşkınlıkla başını kaldırdı, sonra küçük bir reverans yaptı. -Sorun değil lordum. Şimdi hepsi bu kadarsa...¶ diye mırıldandı ürkekçe, evin arkasına doğru dönerek.

-Mary-¶ diye seslendi onu durdurmak için.

Dondu kaldı, sonra yüz hatlarında bir parça endişe ile ona döndü. -Evet, lordum?

Kendini tamamen denizde hissediyordu. Rahatsızlığını giderecek bir şeyler bulmak için telaşla ararken, birden Boggs'un bu sabah bahsettiği bir dedikoduyu hatırladı. -"Anladığım kadarıyla kız kardeşin hastaymış.

Gözleri kocaman oldu. -Söz veriyorum, işimi zerre kadar etkilemeyecek lordum!

Tanrı aşkına, onun bir canavar olduğunu mu düşünüyorlardı? -Sadece sağlığı hakkında bilgi almak istemiştim. Daha iyi mi? Bir doktora ihtiyacı var mı?

Bir soytarıya ihtiyacı olup olmadığını da sorabilirdi, çünkü kadın şaşkın şaşkın ona bakıyordu. -"Mary?" diye dürttü. -"Ailenizin evine bir doktor göndereyim mi?

~ 125 ~

Yüzünde sabah kadar geniş bir gülümseme belirdi. -Hayır lordum, hayır. Şimdi daha iyi durumda. Sorduğunuz için teşekkürler.

-Bir Gey değil,|| diye cevap verdi, kızı memnun etmek için ne kadar az Gey gerektiğini düşünerek eğlendi.

Hızlı bir reverans daha yaparak, hâlâ gülümseyerek aceleyle uzaklaştı ve Juliet ile Leydi Rosalind'in orada durduğunu gördü.

Juliet'in sıcak bakışını fark ettiğinde, onun onayından duyduğu memnuniyetle, talimatlarını bir aptal gibi yerine getirdiğini gördüğü için duyduğu kızgınlık arasında bocaladı.

-Günaydın hanımlar. Umarım iyi uyumuşsunuzdur.

-Juliet, uşak aceleyle kendisine mantıklı yün pelerinini ve kız kardeşinin kıpkırmızı kadife pelerinini getirirken, "Gayet iyi," diye cevap verdi. -Geç kaldığımız için özür dilerim." Leydi Rosalind'e alaycı bir gülümseme attı. -"Sonsuza dek aç olan kız kardeşim yemek için mutfakta durmak zorunda kaldı.

-"Kahvaltı etmeden hiçbir yere gitmediğimi biliyorsun," diye homurdandı Leydi Rosalind.

- "Sorun değil," diye araya girdi. Knighton'ın her an onları aramaya gelme ihtimali varken, boş boş konuşacak zamanları yoktu. -Haydi gidelim.

Winnie'nin kulübesi arazide ama yine de epey uzakta. Ve bu karda...|| Onları kapıdan aceleyle çıkararak kaygan merdivenlerde ilerlemelerine yardım etmeye başladı.

Dibe yaklaştıklarında Leydi Juliet haykırdı, -Kızak! Kızağınız mı var?

Kıvrımlı bıçakları ve pelüş koltuklarıyla özenle boyanmış altın ve siyah renkli ekipmana baktı. -Evet. Lew Amca yıllar önce annemle Morgan'ı görmeye gittiğinde Cenevre'den almıştı." Leydi Rosalind'in içeri girmesine yardım etti. -Onu İngiltere'ye geri götürmek için çok uğraştı ama dayanamadığını söyledi.

Ne yazık ki, nadiren işe yarayacak kadar kar oluyor. Ve gerçekten iki kişi için yapıldığından sıkışık olacak. Ama araba şu anda işe yaramadığına göre, atlar yerine kızağı tercih edersiniz diye düşündüm.

-Juliet ona yardım ederken yüzünde bir gülümseme belirdi. -Daha önce hiç kızağa binmemiştim. Ve hava bunun için mükemmel.

~ 126 ~

Leydi Rosalind pelisesini omuzlarına doğru çekerken, -Mükemmel gerçekten,|| diye homurdandı. -Soğuk ve sefil. Ne kadar hoş.

Uşaktan iki kürklü cüppe alan Sebastian, bunları hanımlara uzattı.

- "Rosalind'e aldırma," dedi Juliet özür dileyerek, "erken kalkmaktan nefret eder.

-Sebastian arabaya tırmanıp iki kadının arasına sıkıştı, sonra da dizginleri eline aldı. Knighton akıllı olsaydı, uzun süre yatardı.

Yola çıktıklarında Juliet kucak bornozunu çekıştırerek onun bacaklarını da örttü. Bu şefkatli jest onu kürkten çok daha fazla ısıttı. Juliet'le aynı kızağı paylaşmanın Leydi Rosalind'in homurdanmasına değebileceğine hemen karar verdi.

Özellikle de Juliet'i böylesine neşelendirdiğinde. Soğuğa rağmen, kızak yola çıkarken kapüşonunu geriye attı ve bir sevinç çıղlığıyla yüzünü parlak mavi gökyüzüne kaldırdı. -"Ah, temiz hava!" Yanakları zevkle kızardı. -"Sabahın erken saatlerinde dışarıda olmayı çok seviyorum.

Onun bulaşıcı coşkusuna karşı koymak zordu. Leydi Rosalind bile Sebastian'a küçük bir gülümseme göndermeyi başardı. -Kız kardeşim her zaman taşradan yanaydı lordum. Evlenme arzusu olmasaydı, sanırım Londra'daki Knighton Malikânesi'ni terk edip ailemizin Swan Park'taki köhne malikânesine yerleşmekten son derece memnun olurdu.

-Juliet güldü, küçük soğuk hava püskürtüleri çıkardı. -"Ah, Rosalind, bunu nasıl canlandırıcı bulmazsın, sen ki güçlü ve canlandırıcı her şeyi seversin?

-Onları sadece günün ilerleyen saatlerinde, tadını çıkaracak kadar uyanık olduğumda severim. Ayrıca, bu güçlü ve canlandırıcı değil, sadece soğuk. Sıcak yatağında kocamla olmayı tercih ederim.

Sebastian, -Senin de orada olmanı tercih ederdi herhalde,|| dedi.

-Bu sabah değil. Gittiğimi fark edeceğinden bile şüpheliyim." Gözleri ani bir mizahla parladı. -Onu geç saatlere kadar ayakta tuttum. Dün gece yaptığı farklı yolculuktan sonra kendine gelmesi için zamana ihtiyacı var.

~ 127 ~

-"Rosalind!" diye haykırdı Juliet. -"Böyle şeyler söylediğine inanamıyorum, hem de lord hazretlerinin önünde!

-Leydi Rosalind kız kardeşine kendini beğenmiş bir tavırla, "Ben sadece dünkü emirlerinizi yerine getirdiğimi bildiriyordum," dedi.

-Emirlerim! Sen neden bahsediyorsun?

-Griff'ten ikna edici bir şekilde özür dilememi söylemiştin, değil mi? Neyin peşinde olduğumuzdan şüphelenmesin diye mi? Ve kocamın bazı aktiviteleri sevdiğini düşünürsek-

-Juliet kızarak araya girdi. İkisine de bakmayı reddetti. -Eminim hepimiz ne demek istediğinizi anlıyoruz. Sizin uygunsuz, **yakışıksız**-

-"Seni utandırdım mı, sevgili kalbim?" Leydi Rosalind alay etti. -Öyle demek istemedim.

-Juliet, "Evet, öyle," diye homurdandı. -Bu senin en sevdiğin eğlence. Gerçi bunca yıldan sonra bu sporun sönük kalacağı düşünülebilirdi. Ya da evli bir kadın olarak biraz edep öğrenmiş olman gerekirdi.

-Leydi Rosalind Sebastian'a sinsice göz kırptı. -Sizce de öyle değil mi Lord Templemore?

-Hayır, beni bu aile kavgasının içine **çekemezsiniz**|| diye itiraz etti, ama onların bu kolay, ailevi sataşmalarını kışkırtıyordu. Kendi akrabalarını tanıma fırsatı bile . Kardeşini geri almak için ne yaparsa yapsın, bu durum devam etmeyecekti.

-Juliet, "Sadece beni kışkırtmaya çalışıyor, biliyorsun," diye yakındı. -"Beni kızartmayı seviyor.

Kızağı bir tepeden aşağı indirirken ona yan gözle baktı. -Bunun için kız kardeşini suçlayamam, *ben* bile seni kızartmaktan hoşlanıyorum. Özellikle de bunu çok güzel yaptığında.

Bu, kızın allığının kıpkırmızı olmasına neden oldu ve adam gülümsedi. Elinde değildi, onun kızarmasını büyüleyici buluyordu. Ve düpedüz kışkırtıcı. Nasıl olmuştu da Londra sosyetesinin tüm zorluklarına göğüs germiş ve hâlâ o ferahlatıcı masumiyetini korumayı başarmıştı? Bu ve

Yeni apkın tavırları ona lml bir kadın cazibesi cephaneliği sağladı.

Tek istediği onu yalnız bırakmaktı, böylece onu atış talimi için kullanabilecekti.

-Demek böyle olacak, mi?" Leydi Rosalind ona ilgiyle baktı.

-Kız kardeşim.

-Juliet araya girerek uzaktaki mtevezı bir Palladyan villasını işaret etti.

Konuyu değiştirmek için ne kadar bariz bir manevraydı. Sebastian başını salladı ama onu bu işten sıyırmaya karar verdi. şimdilik. -Bu Foxglen, Lew Amca'nın malikanesi.

Yolumuzun üstünden geçeceğiz.

-Juliet, "Ailesi hep bu kadar yakında mı yaşıyordu?" diye sordu.

- "İkimiz de doğmadan önceydi." Sebastian onları şehrin dışına doğru götürdü.

- "Pryces ve Blakeley'ler yüzyılı aşkın bir süredir komşudurlar, ancak ne gariptir ki iki aileyi evlilik yoluyla bir araya getiren benim ailem olmuştur.

İ geçirdi. -Ne yazık ki, ailenin Pryce kolu Lew Amca ile sona erecek gibi görünüyor. Geç yaşta evlendi ve halam hastalanmadan önce sadece birkaç yıl birlikte oldular. Yani hiç çocukları olmadı. şimdi Lew Amca evlenme yaşının geçtiğini söylüyor, ki elli yaşında olsa bile bu çok saçma. Bekr kalmaya niyetli göründüğü ve erkek varisi olmadığı için Foxglen'i bana bırakacağını söyledi.

-Sanırım bu yüzden Bath'daki evinizi kullanmasına izin vermekte bir sakınca görmüyorsunuz.

Leydi Rosalind belirtti.

-Sebastian güldü. -Sizi temin ederim, reddetmem hiçbir şeyi değiştirmez. Amcam sadece kendini ev halkına kabul ettirmenin bir yolunu bulur ve çok geçmeden buranın sahibi olduğunu düşünürler.

Ama kadın haklıydı. Sebastian'ın, adamın asalaklığına ve her şeye burnunu sokmasına tahammül etmesini sağlayan şey gerçekten de amcasının durumuydu. Sebastian bir gün amcasının mirasına konarak büyük bir günah işleyecekti, bu yüzden elinden geldiğince Lew Amca'nın acısını hafifletmeye çalışıyordu. Ayrıca, yaşlı alçağın bunu kendi hakkı olarak görmesi de hoşuna gidiyordu.

~ 129 ~

-"Lew Amca'nın bu kadar erken kalkmadığına şükret, yoksa kendini de davet , " diye ekledi. -Böyle çiğ bir sabahta Winifred'e neden gizlice gittiğimizi açıklamak için iyi vakit geçirirdik.

Kışın sessizliğini bozmak için sadece bıçak gıcırtaıları ve buzlu yollardaki at nal sesleriyle rahat bir sessizlik içinde bir süre at sürdüler.

Ormanlık alanlarından birini daha geçtikten sonra Juliet hayranlık dolu bir ses tonuyla, -Harika arazileriniz var Lord Templemore, dedi. Oldukça da geniş. Ve bütün o küçük koruları, parkları ve bahçeleri çok seviyorum.

Güzel, diye düşündü onun güzel çıplak kafasına bakarken, çünkü bana bir şans verirsen hepsini ayaklarının altına sermek niyetindeyim tatlım.

Ve üzerinden geçtikleri oymalı ahşap köprüyü ve kiracıların düzenli kulübelerini övdüğünde, bir gurur dalgası hissetti. Charnwood'u nadiren gösterme fırsatı bulurdu.

İşle ilgilenen ya da tabancalar hakkında konuşmaya meraklı birkaç ziyaretçisi onun mülkünün farkına bile varmamıştı. Kesinlikle hayranlıklarını hiç bu kadar etkilenmemiş bir zevkle ifade etmemişlerdi.

Belki de Juliet'i onunla evlenmeye ikna etmek o kadar da zor olmayacaktı. Eğer onun malikanesinden hoşlandıysa ve saygın, güvenilir biriyle evlenmek istediye

Adamım... neden olmasın?

Onu bu sefer iyi niyetli olduğuna ikna etmeli.

-Morgan.

Tanıdığı Morgan olsa bile. Ama eninde sonunda onun korkularını yatıştırabilirdi. Kur yapmanın olağan yöntemleri başarısız olursa -şüpheli bulunduğu iltifatlar gibi- ona istediği dersleri vereceğine ve kız kardeşine yardım edeceğine her zaman güvenebilirdi.

Ve öpücükler. Juliet ne kadar karşı çıkarsa çıksın öpücükleri severdi.

Ama onu yola getirecekti. Onu yola getirmek zorundaydı. Çünkü karısı olarak onunla birlikte yaşamının, yalnız yaşamaktan çok daha faydalı olacağını düşünmeye başlamıştı.

Winnie'nin kulübesine vardıklarında Juliet ıslıl ıslıdı. Leydi Rosalind yolculuklarının büyük bölümünde sessiz kalmıştı, ama o bunu bilge bir kadınla karşılaşmanın verdiği gerginliğe bağlıyordu.

~ 130 ~

-Kızak saz çatılı yapıya yaklaşırken Winnieyi seveceksin," diyerek onu rahatlatmaya çalıştı. -Bazen açık sözlüdür ama şifalı bitkiler ve eski ilaçlar hakkında herkesten daha çok şey bilir. Eğer o size yardım edemezse, kimse edemez.

Dün gece Juliet'le konuştuktan sonra, Winnie'yi planlarından haberdar etmesi için bir seyis göndermişti. Bu yüzden yaklaştıklarında kulübenin kapısının açılması ve Winnie'nin tüm beyaz saçlı, yirmi taşlı ihtişamıyla, baştan aşağı pembe yün bir şala bürünmüş olarak onları karşılamak için dışarı fırlaması hiç de şaşırtıcı değildi. Kocaman bir badem ezmesine benziyordu.

-"Günaydın Lord Templemore," diye mırıldandı. -Kızağı durdururken Juliet ve Leydi Rosalind'e baktı.

-İkiniz de güzel şeyler değil misiniz? Lord Hazretleri'nin Charnwood Malikanesi'nde böyle güzel ziyaretçileri ağırlamaktan memnun olduğunu söyleyebilirim.

-"Elbette öyleyim," dedi dürüstçe. Dışarı çıktı, sonra kadınlara yardım etmek için döndü. -Umarım bu senin için çok erken değildir, Winnie.

-Siz daha iyi bilirsiniz lordum. Tavukların yanındayım, öyleyim. Ve size şunu söylemek istiyorum...||

Winnie'nin sözlerinin geri kalanı, Juliet'in ince elini tutup aşağı inmesine yardım ederken kayboldu. Sadece bu kısa temas bile kanının kulaklarında gümbürdemesine neden oldu. Elini olması gerekenden daha sıkı tutmasına rağmen hemen bırakmadı. Kadının bakışları bir an için adamın nefesini kesmeye yetti. Yolculuktan dolayı kızarmış, taze, parlak ve mutlu görünüyordu. Onu kucaklamak ve eriyene kadar öpmek için yanıp tutuşuyordu.

Sanki onun düşüncelerini okumuş gibi yüzü alev alev yanıyordu. Elini çekip kurtardı ve adamla kızağın arasından kayarak onu hayal kırıklığına uğramış ve bir halde bıraktı. Sonra Leydi Rosalind'e yardım etmek için döndü ama Rosalind çoktan diğer tarafa tırmanmıştı ve gözlerini ona dikmişti.

-Arkasından Winnie'nin sesi geldi, sanki yükseklerden geliyordu. Döndüğünde Winnie'yi bilmiş bir gülümsemeyle karşıladı.

-Evet mi?

-Henley'i bacamı temizlemeye gönderdiğin için sana teşekkür ediyordum.

~ 131 ~

Ancak o zaman onun söylediği tek bir kelimeyi bile duymadığını fark etti. -Ah. Evet. Tabii ya.

Aptal gibi saçmalıyordu. Juliet'in onun üzerinde böyle bir etkisi vardı.

Dikkatini vermek için kendini zorladı. -Şimdi daha iyi mi çiziyor?

-Gerçekten de öyle. İyi iş çıkardı." Winnie kırıışık ellerini geniş karnının üzerinde kavuşturdu ve Sebastian'a göz kırptı. -Ama son gönderdiğin adam kadar yakışıklı değildi. Ne güzel kasları vardı! Ve ne kadar kızarmış yanakları! Yetişkin bir erkeğe göre oldukça utangaçtı.

Harika, yine uşakların yüzünü kızartıyordu. Tanrı bilir zavallı delikanlıya - güzel kasları|| hakkında neler söylemişti.|| Winifred hiçbir konuda sözünü sakınmazdı, ama özellikle de konu yakışıklı, iri yarı gençlere gelince.

-Leydi Rosalind ve Juliet'e gülümseyerek, "Ama lord hazretlerinin çocukları göndermesi çok iyi oldu," dedi. -Lord Hazretleri bana çok iyi bakıyor. On üç yaşından beri bana bakıyor.

-Juliet şaşkınlıkla, "On üç mü?" diye yankılandı.

-"Winnie abartıyor," diye mırıldandı.

Bilge kadın, -Bah, ona ve onun alçakgönüllülüğüne kulak asma, diye karşılık verdi.

-Mülkün yönetimini devraldığında on üç yaşındaydı. Yaşlı baron onu Eton'a göndermeye çalıştı ama o buna izin vermedi. "Hayır, efendim," dedi, "lütfen burada kalacağım.

Bana öğretmen tutabilirsiniz.' İşte o zaman Charnwood'u düzene sokmaya başladı. Yetiştiricilik ve mahsullerle ilgili bütün o büyük kitapları okudu, buralardaki çiftçilerden öğrenebildiklerini öğrendi ve hırsız kâhyayı kovdu. Tanrı biliyor ya, yaşlı baron araziye beş kuruş bile vermiyordu. Eğer lord hazretleri olaya el koymasaydı, kim bilir hepimize ne olurdu? Ve sonra o Morgan ortaya çıktı.

-"Winifred!" dedi sertçe. Bilge kadın muhtemelen bir şey bilmiyordu, ama yine de tedbirli olmak için... -Bayanlar bununla ilgilenmiyor. Konuşmamız gereken başka konular var.

İnce ağzında sinsi bir gülümseme kıvrıldı. -İki kadını süzdü. -Peki hanginiz bebek istiyor?

Bakışları Juliet'in üzerinde gezindi, o da aceleyle, -Ben değil, dedi. Ben evli bile değilim.

~ 132 ~

-Winnie, Sebastian'a gizemli bir bakış fırlattı. -"Ve düşündüğünden daha kısa sürede, garanti ederim.

Adam ona kaşını kaldırdığında, kadının gözleri neşeyle doldu. Eğer böyle şeylere inansaydı, Galli kadının ikinci bir görüşe sahip olduğunu düşünürdü. Ama büyük olasılıkla onu evli görmeyi umuyordu ve en iyi olasılık olarak Juliet'i seçmişti.

Winifred'e verebileceği tek şey, mükemmel bir zevki olduğuydu.

Winifred, Leydi Rosalind'i incelemeye tabi tutarak büzüşmüş dudaklarını büzdü. -Demek o kişi sensin. Çocuk doğurmak için yeterince sağlıklı görünüyorsunuz. Peki ya kocanız? Senden çocuk kadar genç ve dinç mi? Dersleriniz düzenli mi?

Sebastian yutkunarak yemin etti. -Winnie, neden sen ve hanımlar içeri geçip bunları konuşmuyorsunuz? Siz işinizi bitirene kadar ben kızağın yanında kalacağım.

- "Bu soğukta mı?" dedi Winnie. - "Ateşin yanına gelmeyi tercih etmez misin?

Ve Leydi Rosalind'in kadın sorunlarının mahrem detaylarını konuşmalarını mı dinleyeyim? Hayır, teşekkürler. -Burada iyi olacağım.

Sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi güldü. -"Böyle konuşmalara alışsanız iyi olur lordum, eğer bir eş almak niyetindeyseniz.

-Zamanı geldiğinde size danışacağımdan emin olabilirsiniz, ancak o zamana kadar bana biraz merhamet göstermeniz için dua ediyorum.

Elini ona doğru salladı. -Oh, devam et o zaman sen ve senin erkeksi titizliğin. Kendi altı küçük çocuğuna sahip olana kadar bekle. O zaman merhamet dilenmek için gerçek bir nedenin olacak." Kulübesinin kapısını açtı ve Juliet ile Leydi Rosalind'e seslendi. -Gelin . Biz

konusacak çok şeyimiz var ve lord hazretlerini rahatsız etmek istemiyoruz.

- "Bunun için çok geç," diye mırıldandı nefesinin altında. Ne demek istiyordu?

- "Kendi altı küçük çocuğunuz" mu? Sanki önceden planlanmış gibi. Tanrı aşkına, ikinci kez görmese iyi olur. Çocuk sahibi olmak istiyordu, ama Tanrı aşkına, altı tane mi?

Yine de Juliet'in çocuğuyla birlikte ağırlaşacağı düşüncesi şaşırtıcı bir çekiciliğe sahipti. Harika bir anne olacaktı, sıcak ve sevgi dolu, kendisinin hiç sahip olmadığı türden bir anne. Eğer bir kadının altı çocuğu olması gerekiyorsa, o da Juliet'ti.

~ 133 ~

Sonra onun ne kadar küçük ve kırılgan olduğunu, kendi annesinin doğum sırasında nasıl öldüğünü hatırladı ve bu onu duraksattı.

Juliet'in doğum sancısı çekmesi gibi rahatsız edici bir fikri aklından uzaklaştırmak için Winnie'nin kulübesinin çevresini dolaştı ve gerekli olabilecek onarımları not etti. Saçmalıklarına rağmen yaşlı kadına karşı belli bir düşkünlüğü vardı. O olmasaydı belki de hiç doğmayacaktı. Bu yüzden fırsat buldukça ona bakıyordu, özellikle de kocası ölüp gömüldükten sonra.

Görünüşe göre bu bahar sazın yenilenmesi gerekecekti ve son ziyaretinden bu yana bir kepenk gevşemişti. Henley'i daha sonra gönderecekti. Ya da Tompkins'i. Böylece Winnie adamın -güzel kaslarına|| biraz daha hayran kalabilirdi. Tanrı biliyordu ki kadının bu yaşta yeterince zevki yoktu.

İncelemesini bitirmiş, kulübenin etrafında yarım düzine tur daha atmıştı ve kulübenin kapısı açılıp Juliet dışarı çıktığında tüm bunların daha ne kadar süreceğini merak etmeye başlamıştı. Leydi Rosalind hemen arkasından geliyor, Winifred'le konuşmasına devam ederken elinde büyük bir bez çanta tutuyordu.

-Winifred, Leydi Rosalind'in elini tutarak onu kızağın yanında durdurdu.

-Bir hafta boyunca her gün kırmızı ahududu yaprağı çayı içeceğim. Kırmızı yonca çiçekleri en iyi nane ile demlenir. Bunu istediğim zaman içebilirim ve istersem papatya çayı ile birlikte içebilirim.

-İşte böyle. Ama unutmayın, rahatlamazsanız şifalı bitkiler size iyi gelmeyecektir leydim." Winifred, Leydi Rosalind'in elini okşadı. -Kendinizi arıya açılan bir çilek çiçeği gibi düşünün. Çiçek arıyı tokatlamaz ya da sokma korkusuyla yapraklarını kapatmaz. Arının içeri uçmasına ve nektarını içmesine izin verir. Ve baharda tatlı çileklere sahip olmanın tek yolu bu, değil mi? Bu yüzden endişenin kaderinizle savaşmanıza neden olmasına izin vermeyin. Onu kucaklayın, bağrınıza basın.

Ve orada meyve verecektir." Bu ona çok saçma gelmişti ama o bu tür şeylerden ne anlar ki?

Leydi Rosalind kollarını yaşlı kadının boynuna doladı ve kâğıttan yanağına bir öpücük kondurdu: -Çok teşekkür ederim!

~ 134 ~

-Rica ederim leydim. Ve işe yararsa bana söylemelisin, duydun mu?

Bana Londra'dan bir mektup gönder. Lord Hazretleri bana getirmekten mutluluk duyacaktır.

Gülümsemesini bastırdı. Onu uşak rolüne indirgemek Winnie'ye kalmıştı.

Görünüşe göre malikânede onu korkutmayan tek bir kadın vardı.

İki kadının kızağa binmesine yardım etti. O da arkalarından bindikten sonra Winifred, -Bekle! Bir şey daha unuttum leydim. Kocanız her gün banyo yapıyor mu?

Leydi Rosalind şaşkınlıkla ona baktı. -Gerçekten de öyle. Ve lütfen bana yapmaması gerektiğini söylemeyin, yoksa asla çocuğumuz olmaz, çünkü bana on adım yaklaşmasına izin vermeyeceğim.

Sebastian ve Juliet kıkırdadı.

Winnie, -Hayır, banyo iyi,|| dedi, -suyun sıcaklığına dikkat etmeli.

"Çok sıcak olmamalı, anlıyor musun?

-"Ama Griff sıcak banyoları sever!" diye feryat etti Leydi Rosalind.

-"Sev ya da sevme," dedi Winnie korkunç bir bakışla, "bir adamın tohumundaki gücü tüketiyorlar. Bu çok kötü. Onlardan bir daha almasına izin vermesen iyi olur.

Leydi Rosalind koltuğuna yığıldı. -Buna nasıl engel olabilirim?

Winnie bilmiş bakışlarını Sebastian'a çevirdi. -Şu anda evde değilsin.

Lord Hazretleri için böyle bir şeyi idare etmek çok kolay olmalı. Tek yapması gereken hizmetçilerine sıcak su getirmemelerini emretmek.

Juliet ve Leydi Rosalind yalvarırcasına ona baktıklarında inledi.

-Hayır, . Onun arkasından ikinizle gizlice iş çevirmem yeterince kötü.

Şimdi benden zavallı adamın rahatını bozmamı mı istiyorsunuz-

Zavallı adam beni dinlemiyor." Leydi Rosalind ona kirpiklerini kırıştırdı.

-Ayrıca, neden sıcak banyo yapamadığını açıklamak zorunda kalırsam, bu fikre nereden kapıldığımı da açıklamam gerekecek. Bu da beni buraya Winnie'yle tanışmaya kimin getirdiğini, hatta ondan bana kimin bahsettiğini söylemem anlamına geliyor.

Lanet olası şantajcı fahişe. -"Hizmetçilerimin ona neden sıcak su vermediğini nasıl açıklayacağım?

~ 135 ~

-Juliet kucak halısını onun ve kendisinin bacaklarının üzerine yaymakla meşguldü.

-Hizmetçiler banyoları sıcak yerine ılık yapsınlar. Bırak ne yaptıklarını bilmediklerini düşünsün.

Ona ters ters baktı. -Dün bana hizmetçilerime nasıl davranmam gerektiği konusunda ders verdikten sonra, şimdi de onları önümüzdeki birkaç gün boyunca bir misafirin şikayetlerine maruz bırakmamı istiyorsun.

-Winnie, "Birkaç gün yeterince uzun değil," diye ekledi. -Bundan daha uzun sürmesi gerekecek, en azından hanımefendileri doğurgan olana kadar bir hafta. Ve eğer o zaman gebe kalmazsa, kaç ay sürerse sürsün, gebe kalana kadar devam etmesi gerekecek.

-Sebastian ağladı.

-Leydi Rosalind hemen araya girdi. -Griff asla o kadar uzun kalmaz ve Helena'nın bebeğinin doğumunu kaçırمام. Biz gittikten sonra şansımı deneyeceğim, ama Winnie'nin önerilerini denemek için en azından bir haftam olsa...||

Sebastian'a yalvaran bakışlarından birini daha fırlattı. -Biz ayrıldıktan sonra Griff hanlarda ve Londra'da sıcak su isteyecek ve ben onu durduramayacağım. Burada olmak zorunda. Tabii lord hazretleri misafirperverliğinizi biraz daha uzatırsa.

Deuce yardım etmeye gönüllü olduğunda, binlerce hileye başvuracağını tahmin etmemişti. Bu neredeyse bir kadının kaçırılması için mühendislik yapmak kadar kötüydü.

Öte yandan, kalmaları ona Juliet'i ikna etmesi için zaman kazandıracaktı.

-Kocanızı yollar hazır olur olmaz Londra'ya gitmemesi için nasıl ikna edeceksiniz?

Leydi Rosalind kaşlarını çatdı. -Bilmiyorum... Sanırım ona hasta olduğumu söyleyebilirim. Bütün bu seyahatlerin midemi rahatsız ettiğini falan.

-Winnie araya girdi: -Kocan hasta bir kadını yatağına almak istemiyorsa, bu iGe yaramaz. Bu arada sık sık yatağına girmeyeceksen burada kalma zahmetine girmenin bir anlamı yok, biliyorsun.

İki kız kardeş de şiddetle kızardığında Sebastian dişlerini sıktı. Bazen Winnie herkese fazla gelebilirdi. Ama haklı olduğu bir nokta vardı.

~ 136 ~

-Juliet, "O zaman hasta olan ben olacağım," diye cüret etti. -Zaten benim için Rosalind'den daha kolay olacak. Rosalind'in hizmetçisi Polly'nin beni ziyaretçi kabul edemeyecek kadar hasta ilan etmesini sağlayabilirim ve hastalık belirtisi göstermeme de gerek kalmaz.

-"Teşekkür ederim, Juliet!" diye haykırdı kız kardeşi. -"Bu gerçekten işe yarayabilir.

Leydi Rosalind için işe yarayabilir ama Sebastian'ın kur yapmasına yardımcı olmaz. Patlama.

-Artık bu işi hallettiğimize göre," diye homurdandı, -tüm komplolarınızın farkında olmayan alıcısı uyanmadan önce geri dönsek iyi olur. Ya da daha kötüsü, sıcak bir banyo yapmadan.

İki arkadaşı gülerek Winnie'yle vedalaşırken, o da atları yürümeye teşvik etti. Yola koyulduklarında, sesini sıradanlaştırmaya çalışarak tartışmayı yeniledi. -"Biliyorsunuz Leydi Juliet, hasta numarası yaparsanız sürekli yatak odanıza kapanmak zorunda kalırsınız.

-Öyle bir şey yapmayacağım. Polly Griff'i odadan uzak tutar, Rosalind de ona düzenli olarak ne kadar kötü hissettiğimi anlatır. -Sonra da gizlice çıkıp istediğimi yaparım. Charnwood, sinir bozucu kayınbiraderimden kolaylıkla kaçabileceğim kadar büyük. Özellikle de Rosalind'le meşgulse.

Sen de benimle meşgul olabilirsin," dedi ona bakarak. Kucak bornozunun altından baldırını onunkine sürttü. -Satranç oynayabiliriz. Bundan hoşlanıyor gibisin.

Boyayarak bacağını uzaklaştırdı, ancak yakın mesafede bunu yapmak biraz zaman aldı.

Leydi Rosalind ona sinsi bir bakış attı. -Juliet'in satranca olan düşkünlüğünü unutmuşum.

Bunu nasıl keşfettiniz lordum?

-Kazara oldu. Ama kız kardeşin çok iyi oynuyor. Gerçi o bir kaybeden, meydan okumaları reddetmeye meyilli.

Juliet'in bakışları buz gibiydi. -"Teklif ettiğiniz her meydan okumaya cevap veririm lordum, her zaman. Özellikle de satrançta.

Gülümsedi. Onu yemlemek çok kolaydı. -Mükemmel. O zaman satranç.

-"Griff'in haberi olmadığı ve uygun bir refakatçi olduğu sürece," diye uyardı Leydi Rosalind, "sanırım sorun olmaz.

~ 137 ~

-Juliet tatlı tatlı, "Elbette," dedi. -"Polly'ye şaperonluk yaptıracağız, değil mi Lord Templemore?

-Knighton'ın müdahalesi olmadan Juliet'i sonsuz saatler boyunca meşgul edebileceğini düşününce kanı hızlandı. -Bir refakatçi, satrançta seni yenme şansı için ödenecek küçük bir bedeldir.

-"Beni alt edebileceğini nereden çıkardın?" diye tersledi.

-"Son oynadığımızda seni yenmiştim, değil mi?" Ona bakmadan kalçasını onunkine bastırdı ve keskin bir nefes alışıyla ödüllendirildi. -Hatırladığım kadarıyla büyük bir hızla şah mat yapmışım.

- "Bu bir daha olmayacak." Ama yüksek rengi ve titrek sesi aksini söylüyordu.

Kendini kesinlikle daha neşeli hissederek, kızakla tehlikeli yollarda ilerlemeye odaklandı. Leydi Rosalind ailesi ve bağlantıları hakkında, belli ki Juliet'e uygun bir koca olup olmadığını belirlemek için tasarlanmış bir dizi küstah soruya başladığında aldırma bile. Planları Leydi Rosalind'in planlarıyla örtüştüğü için, ona cevap vermekten büyük mutluluk duyuyordu.

Ama Juliet bunu onaylamıyor gibiydi. Sürekli denerdi -başarısızlıkla -Konuyu değiştirmek için. Ancak Charnwood'a dönmek için yolu yarılacaklarında uygun bir dikkat dağıtıcı buldu. - "Şuraya bak Rosalind," diye bağırdı,

- Ne kadar şirin bir kulübe. Merak ediyorum da biz bunu fark etmediğimizde ilk bu tarafa geldi.

- "Kaya yüzeyi diğer yönden onu gizliyor," diye açıkladı.

- "Bunu görmek için geriye bakmanız gerekirdi.

- "Başka bir kiracınıza mı ait?" diye sordu Leydi Rosalind. - Yemin ederim lordum, çok fazla kiracınız var. Tam olarak kaç tane?

Juliet gözlerini devirince adam kıkırdadı. - Aslında o kulübede ve müstemilatında artık kimse yaşamıyor. Eskiden malikânenin demircisiymiş ama babamın zamanında ölmüş. Çırağı kasabadaki demirciye katılmayı tercih etti, ben de demirhaneyi ondan satın aldım. Buraya biraz silah demirciliği yapmak için geldim, çoğunlukla fişeklerin pirinç ve gümüş kaplamaları gibi ince, küçük parçalar için.

- "Bir şeyler mi dövüyorsun?" dedi Juliet. - "Sen gerçekten Hephaestus'sun!

~ 138 ~

- Hephaestus?

- Yunan Ateş Tanrısı ve diğer tanrılar için silahlar yapan ölümsüz demirci. Onun da bir demirci ocağı var.

Yunancasını hatırlamaya çalıştı. - "Çirkin ve topal değil miydi?

-Juliet ona sırtıttı. -"En azından metal işçiliğinde çok iyiydi.

-Bu karşılaştırmadan hoşlandığımdan emin değilim,|| homurdandı. Ona pek çok şey söylenmişti ama çirkin bunlardan biri değildi.

-Juliet'e aldırmayın, o sadece sizi kışkırtıyor, diye araya girdi Leydi Rosalind.

-Ayrıca Hephaistos Afrodit'le evliydi, yani o kadar **da** çirkin olamaz, değil mi?

Bu yorum darbeyi önemli ölçüde yumuşattı. Bir tanrıçayla evlenmek onun kendi amacıydı. Hâlâ sırtan Juliet'e baktı ve kendi kendine gülümsedi.

İstediğin kadar sırt, Afrodit'im, ama öyle ya da böyle benim karım olacaksın. Ve olduğun zaman, sana sözlerini yedireceğim. Yatakta. Kendimi çok fazla dövmeye niyetlendiğim yerde.

Bu düşünce onu rahatsız edecek kadar azdırmıştı. Neyse ki yolculuğun geri kalanı çabuk geçti. Daha az şanslıydı ki Foxglen'e vardıklarında amcası ayağa kalkmıştı. Kızak malikâneye yaklaşırken Lew Amca onları selamlamak için dışarı çıktı.

Sebastian iç çekerek onu .

Lew Amca onları karşılamak için yaklaştığında, iki bayana anlamlı anlamlı baktı, sonra Sebastian'a sorgulayan bir bakış fırlattı. Ah evet, Lew Amca işlerin nasıl değiştiğini bilmiyordu. En son konuştuklarında Sebastian Juliet'ten uzak durmaya yemin etmişti. Şimdi buradaydı ve onunla uğraşıyordu. Daha sonra açıklamak zorunda kalacaktı.

-"Sabah gezintisine mi çıktın? Hem de böyle güzel bir havada," dedi Lew Amca alaycı bir ifadeyle. -Ben de tam Charnwood Hall'a gidiyordum, ama üçünüz de iliklerinize kadar donmuş görünüyorsunuz. Neden sizi ısıtacak bir çay içmek için içeri gelmiyorsunuz? Mütevazı evimi gösteririm, sonra da atımı alıp sizinle gelirim.

~ 139 ~

-Özür dilerim amca, ama oyalanacak vaktimiz yok,|| dedi Sebastian yumuşak bir sesle.

-Knighton muhtemelen karısı için endişeleniyordur. Planladığımızdan daha uzun sürdü.

-İstersen Leydi Rosalind ile devam et. Ama Leydi Juliet'in bir süre daha benimle kalmaması için bir neden göremiyorum. Sadece hoş arkadaşlarınızdan biriyle yetineceğim.

Sebastian inledi. Demek o lanet olası aptal sonunda önceki gece kendisine söyleneni yapmaya karar vermişti. Ne yazık ki çok az ve çok geç olmuştu.

Sebastian, -Leydi Juliet'i refakatçisiz bırakmamız gerektiğinden emin değilim,|| dedi.

-Ailesi bu tür konularda çok titizdir.

-Leydi Rosalind oturduğu yerde sabırsızca kıpırdandı. -Amcanızın saygıdeğer biri olduğu belli ve eminim etrafta hizmetçiler de vardır. Ben tek başıma giderdim ama kızakla miyim bilmiyorum.

-"Ben de kalmak isterim," diye ekledi Juliet. -Foxglen'i görmeye ve amcanın Morgan'la senin hakkında anlattığı hikâyeleri dinlemeye bayılırım.

Deuce bunu hiç düşünmemişti bile. Amcası, onun şüphelerini yeniden uyandıracak bir şeyi ağzından kaçırabilirdi. -"Buraya bak, Juliet.

-Amcası, "Knighton' bekletmemelisin, oğlum," diye ekledi. -Leydi Juliet ve ben hoş bir sohbet edeceğiz. Kötü aile sırlarımızı anlatarak onu büyüleyeceğim.

Lew Amca'ya uyarıcı bir bakış fırlattı. Lanet olsun, bu bir oyun değildi!

Ama amcası elini Juliet'e uzatırken sadece göz kırptı. Sebastian'a omzunun üzerinden alaycı bir gülümseme göndererek ayağa kalktı ve aşağı indi.

Sebastian tereddüt edince Lew Amca eliyle kışkırtıcı bir hareket yaptı. -Haydi, diyorum! İyi olacağız.

Şeytan ikisini de aldı, ona başka seçenek bırakmamışlardı. Dişlerini sıkarak yoluna devam etti. Leydi Rosalind'e Charnwood Hall'a kadar eşlik edecek, sonra da hemen Foxglen'e dönecekti. Juliet ve Lew Amca ne kadar az konuşurlarsa o kadar iyiydi.

~ 140 ~

Ancak koridora yaklaştıklarında, çok tanıdık bir figür, haince buz tutmuş basamaklara aldırmadan giriş merdivenlerinden aşağı atladı. Sebastian nefesinin altında bir yemin mırıldandı. Knighton.

-Kızak önünde dururken Knighton Leydi Rosalind'e, "Hangi cehennemdeydin sen?" sordu. Sonra da Sebastian'a kaşlarını çatı. -Bu havada karımı dışarı çıkarmakla ne demek istiyorsun, Templemore?

Knighton ona yardım etmek için acele ederken Leydi Rosalind, -Oh, onu suçlama Griff, dedi. -İçeride tıklıp kalmaktan çok yorulmuştum. Bay Pryce'ın önceki gün yemekte sözünü ettiği Hamlet baskısını bana gösterebilmesi için amcasının evine gittik. Uyuyordun ve seni uyandırmak istemedim.

Knighton bu açıklamayla sadece biraz yatışmış görünüyordu. -Juliet nerede? Hizmetçi seninle geldiğini söyledi.

-Leydi Rosalind yalan söyledi: "Bizimle gelmek için yola çıkmıştı ama kendini iyi hissetmiyordu ve yatmaya karar verdi. Hizmetçi muhtemelen onun geri geldiğini görmemiştir.

Sebastian, kızakta onunla baş başa bir görüşme yapıyormuş gibi görünmesine neden olmasaydı, kadının yaratıcılığını alkışlardı. Knighton sanki birini boğmak istiyormuş gibi görünüyordu ve Sebastian bunun kim olabileceği konusunda oldukça iyi bir fikre sahipti.

Patlat, patlat, patlat! Bu üçü beladan başka bir şey değildi. Ve onlar konuşurken Lew Amca'nın gevşek diliyle neleri açığa vurduğunu sadece Tanrı biliyordu.

Burada durmuş oyalanıyordum.

-"Pekâlâ, Knighton," dedi çabucak, "artık uyandığınıza göre ikiniz rahat bir kahvaltı yapabilirsiniz. Amcama geri dönüp kiracılardan biri hakkında onun... şey... kâhyasıyla konuşacağıma söz verdim. Anlarsınız ya, emlak işleri falan.

Leydi Rosalind kaşlarını kaldırdı ama kocasına sadece, -Evet hayatım, hadi kahvaltı edelim, dedi. Çok acıktım. Sonra da Juliet'e bakarım.

Çift merdivenleri çıkarken Sebastian kızağı Foxglen'e doğru geri çevirdi ve bu karda atları fazla zorlamamak için dua etti. Ama Juliet'i Lew Amca'yla gereğinden fazla bırakmaya da cesaret edemiyordu.

~ 141 ~

-"Birazdan bir torba yulafınız olacak," diye mırıldandı atlara.

-"Sadece biraz daha uzakta, rahatça dinlenebilirsiniz.

Ne yazık ki aynı şeyi kendisi için söyleyemiyordu. Bir yerde dinlenebilmesi için daha uzun bir süre geçmesi gerektiğini düşünmeye başladı.

~ 142 ~

Bölüm 10

"Çok çaba, çok refah.

- Juliet Laverick tarafından bir havlu üzerine işlenmiş Euripides'in Sarhoş Kadınlar'ı

-Bay Pryce bir saat sonra Juliet'e orta halli bir koridorda açık bir kapıya doğru eşlik ederken, "Lucinda'nın en sevdiği oturma odasını mutlaka görmelisiniz," dedi. -"Sanırım size çekici gelecektir.

Gülümsemeyi başardı. Sebastian gittiğinden beri konuyu ona ve Morgan'a getirmeye çalışmıştı ama Bay Pryce her seferinde ustalıkla konuyu zararsız bir konuya, mesela rahmetli karısının oturma odasına getirmişti. Kaba olmak istemiyordu ama Tanrı aşkına, Bay Pryce yeğenlerinden bahsetmezken Sebastian'ın maskesini düşürmesine yardımcı olacak bir şeyi nasıl öğrenebilirdi ki?

-"Bana aile sırları vereceğine söz vermiştin," dedi ona hafifçe, "ama bir tanesini bile duymadım.

-Onun kolunun üzerinde duran elini okşadı.

-"Her şeyin zamanı var, canım, her şeyin zamanı var.

Adam onu oturma odasına götürdüğünde hâlâ bu esrarengiz ifadeyi düşünüyordu. Yeğenleriyle ilgili düşünceler aklından uçup gitti. -Aman ...
|| diye fısıldadı etrafına huşu içinde bakarken.

Bir duvardaki nefes kesici güzellikteki goblenden her sandalyenin karmaşık bir şekilde işlenmiş koltuk minderlerine kadar, oda bir iğne işi kutlamasıydı. Askılar, şömine perdesi ve hatta masa örtüleri bile keten, saten ve hatta dantel üzerine narin ipeklerle işlenmiş ya da tamamen işlenmişti. Yarı şaşkın bir halde onun yanından ayrılıp bir parçadan diğerine geçerek renk seçimlerine, dikişlerin inceliğine ve tasarımın tutarlılığına hayran kaldı.

-Bay Pryce arkasından, "Bu benim karımın tutkusuydu, görüyorsunuz," dedi. - Sizin gibi o da tamburunu ya da iğnesini yanından hiç ayırmazdı.

-Juliet hayranlıkla, "Bütün bunları o mu yaptı?" diye mırıldandı.

-Tam olarak değil. Goblen nesillerdir ailemizdeydi ve diğer parçalardan bazılarını onun için satın aldım. Ama geri kalanı-" Elini zarif bir kavis çizerek tüm odayı kapladı. -"Hepsi onun elleriyle yapıldı.

Kelimeleri boğazına bir yumru getiren yumuşak bir gururla söyledi. Ona baktı. -Sormamın sakıncası yoksa, o... yani...||dan önce ne kadar süredir evliydimiz?

-"On yıl." Gri sabah ışığı, odayı tararken solgun saçlarını külle tozlandırdı. - Son iki yılının çoğunu burada geçirdi, hastalığının son dönemlerinde. Bu odada kendi el işleriyle çevrili olmak onu rahatlatmıştı." Dudaklarına belli belirsiz bir gülümseme değdi. -"Beni de rahatlatmıştı.

Lucinda'ya olan açık sevgisi onun ağlamak istemesine neden olmuştur. Rosalind'in sevgili kocasından bir çocuk sahibi olmak için çaresizce çabaladığını gördükten sonra, Mr.

Pryce rahmetli karısından bu kadar övgüyle bahsedince Juliet kıskandı. İhtiyaçlarının ve isteklerinin eşdeğer olduğu hiç kimsesi yoktu ve bunun tam tersi de geçerliydi. Kız kardeşlerine ne kadar karşı çıkarsa çıksın, bunu o kadar çok istiyordu ki ihtiyaçtan içi sızlıyordu.

Gözlerinin dolduğunu hissederek başını çevirdi. Bay Pryce'ın eli babacan bir hareketle omzuna geldi ve gözyaşlarını daha da yaktı.

Sesi rahatlatıcı bir mırıltıya dönüştü: -Lucinda iğne işi yapmayı tercih ediyordu çünkü vücuduna olanlar gibi başka hiçbir şey üzerinde ustalaşamadığı bir zamanda ustalaşabileceği bir şeydi. Hiç şüphe yok ki enerjinizi bir şeylere harcamanın ne kadar gerekli olduğunu anlıyorsunuz.

Başka bir yerde hiç kontrolünüz yokken size bir ölçüde kontrol sağlayan bir tutkuya dönüşür.

Tek yapabildiği başını sallamak oldu. Uzun zaman önce iğne işine olan düşkünlüğünün, onu saran çaresizlik duygularına göre azalıp çoğaldığını fark etmişti. Ne zaman babam ve Helena onu uyarsa ya da Rosalind işe karışmaya başlasa, Juliet tamburunu aramaya koyuluyordu.

Hayatında iğne işinin onu tüketmediği tek zaman, Morgan'la özgürlüğe kavuştuğunu düşündüğü sözde kaçış dönemi idi.

~ 144 ~

Bunun da başka bir tuzak olduğu ortaya çıkmıştı.

Bay Pryce onu bir kanepeye götürdü. Kadın oturunca, Bay Pryce da onun yanına oturdu.

-Sanırım yeğenime çok benziyorsun. O da hayal kırıklığını tutkusuna döküyor, ancak tutkusu tabancalar oluyor. Silahları ona hayatı üzerinde sahip olmadığı kontrolü sağlıyor.

Şu anda kendini kıyaslayacağı son kişi Sebastian'dı. Ona acı acı baktı. -Yeğeniniz nasıl oluyor da hayatı üzerinde kontrol sahibi olamıyor, söyler misiniz? Mutlak güçle yönettiği geniş, engelsiz bir mülkü var.

Hatta zaman zaman sizi ve mal varlığınızı kontrol ediyor gibi görünüyor.

Bu sadece bir yanılsama, hepsi." Bir an sustu ve odanın diğer ucuna baktı. tekrar konuştuğunda, sesi bir kenarı taşıyordu.

-Charnwood bugünlerde ince işlenmiş bir saat gibi çalışıyor ama Sebastian bu verimliliğin ne kadar kolay bozulabileceğini herkesten iyi biliyor. Bunun daha önce de olduğunu gördü.

-Buna inanmakta zorlanıyorum.

Bakışlarını tekrar ona çevirdi. -Yeğenime pek düşkün görünmüyorsun. Kardeşinin yaptığı şey yüzünden mi?

Onun -kardeşi,|| ha! Ona kaşlarını çatı. Adam gerçeği biliyor muydu? Çünkü eğer biliyorsa ve Sebastian'ın yalanlarını örtbas ediyorsa, başka türlü görünmesine rağmen o da yeğeni kötüydü. -Öyle de denebilir.

Herhangi bir yargıya varmadan önce Morgan ve Sebastian hakkında bazı şeyleri bilmelisin." Yüzünü aradı. -"Ve kayınbiraderim, Sebastian'ın babası hakkında.

-Teklif ettiğiniz aile sırları bunlar mı? Çünkü eğer bana önceki baronun kötü şöhretli bir çapkın olduğunu söylemek istiyorsanız, bunun farkındayım.

-Ama bunun yeğenlerimi nasıl etkilediğinin farkında değilsiniz. Edward'ın çapkınlıkları yüzünden kız kardeşim evliliği terk etmek zorunda kaldı ve Morgan sürgünde, Sebastian da annesiz ve arkadaşsız büyüdü. Bunun onlar için ne anlama geldiğini bilmeniz mümkün değil.

~ 145 ~

Çenesini yukarı kaldırdı. -Aslında annesiz büyümenin nasıl bir şey olduğunu biliyorum.

Kendi annem beni doğururken öldü." Adamın gözlerinde parlayan sempati o kadar gerçektir ki, ona bakmak canını acıttı. Sertçe yutkunarak bakışlarını kaçırdı.

-Ama anne rolünü dolduracak kız kardeşlerin vardı. Ve hayatının bir parçası olan bir baban. Sebastian'ın kimsesi yoktu.

Şimdi meselenin özüne gelmişlerdi. Sebastian. Morgan değil, Sebastian. Bay Pryce'a sert bir bakış attı. -Babası vardı. Ve sen.

-Bay Pryce kararlı bir şekilde, "Kimsesi yoktu," diye tekrarladı. -Kız kardeşim gittikten sonra Edward Sebastian'ı Charnwood'da bir hemşire ve hizmetçiyle bıraktı, sonra eğlenmek için Londra'ya döndü. Sebastian nadiren

Onu gördüm." Yüzünde bir pişmanlık izi vardı. -Annem ve babam öldüğü için ben de günlerimi Londra'da geçirdim. Şehirde genç bir delikanlı olarak, küçük yeğenimle ilgilenmedim, malikanede ona iyi bakıldığına inandım.

Hizmetçiler tarafından mı? diye düşündü, tüm ailesi tarafından görmezden gelinen ve kocaman, ruhsuz bir malikanede kendi haline bırakılan küçük bir çocuğa duyduğu sempatiyi boş yere bastırmaya çalışıyordu.

-Bay Pryce devam etti: -Evlendiğimde on dört yaşındaydı, ama karım ve ben Foxglen'e nadiren gelirdik. Kasabanın zevklerinin tadını çıkardık." Ağır bir iç çekiş onu sarstı.

-Hastalandıktan sonra tedavi umuduyla doktor doktor dolaştık. Buraya geldiğimizde, Lucinda ölmek üzereyken Sebastian yirmi iki yaşındaydı. Karım zaten tüm dikkatimi bana vermemi istiyordu. Yardımına ihtiyacı olsa bile yeğenime ayıracak zamanım yoktu.

Onun ifşaatları kalbini sızlattı ve bu da onu çileden çıkardı. -Oturduğu yerden kalkıp ateşin önüne gitti ve onun yürek burkan ifşaatlarından kendini uzak tutmaya çalıştı.

-Bana hayatında nasıl kontrol sahibi olmadığını sordun. Ben sadece açıklıyorum." Kesik ses tonu kadının sırtını deldi. -Sebastian yalnız ve arkadaşsız büyüdü, kaçınılmaz olarak babasının çektiği skandallarla lekелendi. Burada bile gazeteler çıkıyor, biliyorsun, ve onlar Edward'ın maceralarıyla doluydu. Sebastian, komşularının babasından aşâğılama ve kınama ile bahsettiğini duymadan kasabaya gidemezdi. Çocukken, babasının davranışlarının Sebastian'ı dünyaya getirirken Ophelia'nın ölümüyle bağlantılı olduğundan emin olarak kendini suçladı.

~ 146 ~

Böyle bir durumda, haklı olsun ya da olmasın, bir çocuğun hissedebileceği suçluluk duygusuna aşına olduğunuza şüphe yok.

Sözsüzce alevlere baktı. Evet, oldukça aşınaydı. Annesinin onu dünyaya getirirken öldüğünü bilmek onu hâlâ rahatsız ediyordu,

Ailesi onun suçluluğunu ne kadar reddetse de.

-Sebastian, Edward'ın davranışını kınayan herkesle tartışarak tepki gösterdi.

Kasaba halkı eleştirdikçe, Sebastian onu daha çok savunuyordu. Bu onların acımasına yol açıyor, bu da onu daha da kızdırıyordu. Edward'ın Londra'daki savurganlıklarını -metreslerini ve diğer eğlencelerini- ödemek için mirasının parçalarının satılmasını izlemek zorunda kalması da yardımcı olmadı. Ya da Edward'a beceriksizlikleri hakkında defalarca yazmasına rağmen, art arda gelen kâhyaların babasını kör etmesine tanık olmak zorunda kalması da yardımcı olmadı. Yine de Edward'ın gerçek karakterini gösteren tüm kanıtlara rağmen Sebastian inatçıydı. Her fırsatta babası için bahaneler üretti.

-Yıllar boyunca babamın davranışları için ürettiği tüm bahaneleri düşündü. - Ama on üç yaşına geldiğinde her şey değişti.

Duyduğu diğer şeyleri bir araya getirirken aniden farkındalığı arttı. Onunla yüzleşti, kalbinin göğsünde sıkıştığını hissetti. -Annesi hakkındaki gerçeği öğrendiğinde.

Bay Pryce başını salladı. -Annesinin babasından kaçmak için kasten onu terk ettiğini öğrendiğinde, Edward'ın yaptıklarını artık mazur göremezdi. Ne de adamın karaktersizliği ve sorumluluk duygusundan yoksunluğu yüzünden kendisini, ailesini ve mülkünü yok etmesine seyirci kalabilirdi.

-"Demek Sebastian Charnwood'u kendisi yönetiyordu," diye yüksek sesle düşündü.

Ona ilgiyle baktı. -Bunu duydun, değil mi? Evet, Edward'dan talep etti ve neyse ki Edward kabul etti. O noktada, kayınbiraderim o kadar ahlaksızlığa batmıştı ki, Charnwood'da ne olduğunu pek umursamıyordu.

-"Yine de, işlerini on üç yaşında bir çocuğun ellerine bırakmak.

-Bu Edward'ın yaptığı tek akıllıca şeydi." Pürüzlü dudaklarında yarım bir gülümseme belirdi. -Sebastian on üç yaşındayken ortalama bir insandan daha yetenekliydi.

Yirmisinde bir adamdı, sizi temin ederim. On yedi yaşına geldiğinde, tehlikeli düşüşünü tersine çevirmişti.

~ 147 ~

Babasının başlattığı sarmal. Yirmi altı yaşına geldiğinde ve Edward bir düelloda öldüğünde, Sebastian Charnwood'u eski ihtişamına kavuşturmuştu. Ve bunu tek başına yaptı. İşte o böyle bir adam.

Boğazı acıyla daraldı. Kaçakçılar adına genç bir kadını kaçırarak türden bir adam değildi. Bu kadar sorumluluk sahibi biri, korumak için çok mücadele ettiği aile adını nasıl riske atabilirdi?

Yine de onu kaçıranın Sebastian olduğundan her zamanki gibi emindi. Nitekim Bay Pryce'in ona karşı sempati duymasını sağlamaya çalışması da bunu kanıtlıyordu.

-Kollarını göğsünde kavuşturup savunmaya geçti. -Morgan'ın beni kaçırmasıyla ne ilgisi var?

Soru onu rahatsız etmiş gibiydi, tam da kadının niyet ettiği gibi. Gözlerini kaçırdı. -Hatırlarsanız, bu konuşma bana Sebastian'ın nasıl kontrolden yoksun olduğunu sorduğunuzda başlamıştı. Ben sadece hayatının yarısını kontrolsüz geçirdiği için şimdi her alanda kontrol sahibi olmak için aşırıya kaçtığını anlatmaya çalışıyorum.

Kartlarını masaya koydu. -Yani, açıklamayacağı bir amaç için kibar bir kadını kaçırarak mı?

Bakışları telaşla ona döndü. -"Bundan Sebastian sorumlu değildi.

Kahretsin, gerçeği bilmiyor muydu? Yoksa sadece sadık mı davranıyordu? Her iki durumda da, konuyu zorlayarak hiçbir yere varamazdı. Yeğeni gibi, o da sadece topuklarını kazacaktı.

Başka bir yol denedi. -"Morgan eylemi gerçekleştirmiş olabilir, ama Sebastian'ın planlamanın bir parçası olmadığını nereden bileceğim?

Bu soruya cevap vermek yerine kendi sorusunu yöneltti. -Bu yüzden mi buraya geldin? Kardeşinin yaptıklarını yeğenime ödetmenin bir yolunu bulmak için mi?

Hayır, buraya gerçeği öğrenmeye geldim, hepsi bu," dedi şiddetle. -Bunu neden yaptığını bilmek istiyorum. Ne hakkında olduğunu. Neden Crouch'a beni ve ailemi rahat bırakmasını söylemedi? Her şey bittikten sonra neden beni terk ettiğini bilmek istiyorum.

Daha fazlasını söyleyemeden kendini tuttu. Sert bir nefes alarak, -Sadece gerçeği istiyorum|| dedi.

~ 148 ~

Onun sözleriyle gözle görülür bir şekilde sarsılmış görünüyordu. -Tamamen anlaşılabilir. Ve sen de bunu hak ediyorsun. Ama bazen gerçek karmaşıktır ve bunu bilmek hiçbir şeyi değiştirmez.

-Benim için öyle. Gki yılımı yeğeninizin tuzağına düGecek kadar nasıl aptal olabildiğimi düĞünerek geçirdim. Ama bunu bir heves ya da para kazanma umudundan daha fazlası için yaptığını düşünseydim...|| Yüzü aydınlandı. -Charnwood için paraya ihtiyacı olabilir miydi? Bu nedenle yapmış olabilir mi?

-"Morgan mı?" diye sordu soğukkanlılıkla. -"Charnwood'u neden umursasın ki?

Dişlerini sıktı. Gerçeği bildiğinden emin olmasına rağmen gerçeği kabul etmeyi reddediyordu. -Bay Pryce devam etti: -Bunun için para almadığını söylemişsiniz. Sadece bilgi.

-Evet, ama belki de Oceana'ya gidebilmek için bu bilgiyi istiyordu. Belki de Crouch 17 Temmuz'da yüklenecek... bilmiyorum... zengin bir kargo biliyordu, Morgan'ın gemiye binmesine degecek bir kargo.|| Mantıklı geliyordu. Gerçekten de, kanıtlar ışığında mantıklı olan tek açıklama buydu.

Yüzü kapandı. -Morgan'ın o kaçırma olayından para kazanmaya hiç niyeti yoktu. Bundan eminim. Bu onun karakterinde yok.

- "Evet, ama eğer kardeşi **ondan** bunu isterse-

- Bu Sebastian'ın karakterinde de yok. Sana söylediğim hiçbir şeyi duymadın mı?

Evet, her kelimesini. Sebastian'ı affetmesi, onun aldatmacalarını ve ihanetlerini unutması için ona her şeyi anlatmıştı. Ama onun -ya da Sebastian'ın- hassas duygularını kendisine karşı kullanmasına izin vermeyi reddetti.

- Yeğenlerinizin hayatlarında zorluklar yaşadıklarını kabul ediyorum. Ama bana anlattıklarınız yüzünden onların yaptıklarını mazur görmemi bekliyorsanız, beni çok iyi tanımıyorsunuz demektir. Benim babam da alçağın tekiydi. Hayatımızın bir döneminde çocuklarına büyük bir utanç yaşattı, ancak kız kardeşlerim ve ben bunu hiçbir zaman kötü davranmak için bir bahane olarak kullanmadık.

- "Siz zor bir vakasınız Leydi Juliet." **Tertemiz** ceketindeki bir toz zerresini fırçaladı.

~ 149 ~

Ailesi, onunla gitmek için tüm edep ve sağduyuyu göz ardı eden sizsiniz.

Peki iki yıl önce "kötü davranmak" için nasıl bir bahane buluyorsunuz?

İrkildi, ama sorusu haklıydı. -Hayır. Benimle yeğenin arasındaki fark, benim bahane üretmemem. Aptallığının sonuçlarından kaçmak istemiyorum. Kendi yatağımı kendim yaptığının farkındayım ve şimdi o yatakta yatmalıyım.

Ama ben ödemek zorundaysam, o da ödemeli.

-Ve eğer ölürse ve ödeyemezse, intikamını Sebastian'dan mı alacaksın?

- "Bu intikamla ilgili değil!" Kanepeye doğru yürüdü, oturdu ve onun elini tuttu. -Bu adaletle ilgili. Lütfen, Bay Pryce.

Anlıyorum. Yakında Londra'ya dönüp bu dedikodunun etkileriyle yüzleşeceğim. Kimin başlattığı ya da kimin yaydığı önemli değil; eninde sonunda birileri bunun doğru olduğunu anlayacak kadar derine inecek. Kimse kaçırıldığımı inanmayacak, ailem dava açmadı. Bu yüzden toplum sadece bir adamla kaçtığımı ve eve bekar döndüğümü not edecek. Bu gerçekleştiğinde, hiçbir erkek benimle evlenmeyecek.

-Buna inanmakta güçlük çekiyorum." Babacan bir ilgiyle elini okşadı ve kızın çığlık atmasına neden oldu. -Sizin gibi güzel bir kadın, sunacak çok şeyi olan? Eminim aileniz durumu açıkladığında-

-Her şeyi basitçe açıklayabileceklerini düşünselerdi ailem burada olmazdı." Yalvarırcasına ona doğru eğildi. -Ve mahvolmuş kadınlara ne olduğunu biliyorsun. Diğer kadınlar tarafından hor görülürler, saygın erkekler tarafından dışlanırlar ve böyle bir kadını kolay bir hedef olarak gören alçaklar tarafından aranırlar.

-Belki bazı durumlarda, ama-||

-Bana haksızlık eden adamın toplum içinde özgürce dolaşması, benimse beni baştan çıkarmak isteyen her serserinin ilgisine maruz kalmam sizce adil mi?

-"Tabii ki hayır!" Alnında boncuk boncuk ter vardı. Kararsız bir ifadeyle titrek eliyle bir mendil çıkardı ve alnını sildi. -Ama benden ne istediğinizi bilmiyorum. Morgan öldü. Ne önerebilirim ki-

-Gerçek, lanet olsun! En azından bunu hak ediyorum! Eğer bu dedikodu yüzünden duygusuz alçakların tacizlerine ve uygunsuz yaklaşımlarına katlanmak zorunda kalırsam

-||

~ 150 ~

Kapı aralığından bir ses -Yapmayacaksın!|| diye gürledi. Başını kaldırdığında Sebastian'ın orada durduğunu gördü, yüzü öfkeyle parlıyordu. -Bir daha asla böyle bir şey yaşamayacaksın. Sana söz veriyorum.

Bölüm 11

'Kalbimin bilge olmasına izin ver. Tanrıların en iyi hediyesidir.'

- Euripides'in Medea'sı, Juliet Laverick tarafından bir mendil üzerine işlenmiş Sebastian odaya adımını attığında, kadının sözleri kulaklarında çınliyordu: duygusuz alçakların elleri ve uygunsuz yaklaşımları. Tanrı , erkekler ona böyle barbarca mı davranıyordu? Onun yüzünden mi? Tecrübesiz öpüşmelerinden ve saflığından bu tür uygunsuzluklara asla katlanmayacağını düşünmüştü ama görünüşe göre yanılmıştı.

Knighton bunun bu kadar uzun sürmesine nasıl izin verebilmişti? Neden buraya daha önce gelmemiştir? Sebastian'ın Londra'da neler olup bittiği hakkında en ufak bir fikri olsaydı.

Ama tabii ki bilmiyordu. Gazetelerde ondan söz edilirken hep saygılı davranılırdı: -Lady Juliet Laverick opera binasında **görüldü** ya da -Partinin bir üyesi de Leydi Juliet'ti. Onun hakkında tek bir kötü söz söylenmedi.

Yine de... -Kimsenin sana zarar vermeyeceğinden emin olacağım, duydun mu?" diye tekrarlardı. -"Dedikodulara bir son vereceğim, yemin ederim.

Ayağa fırladığında yüz hatlarını bir öfke kızarıklığı kapladı. -Peki bunu nasıl yapacaksın?

Seninle evlenerek, senin üzerinde hak iddia ederek, böylece bir daha hiçbir erkek sana dokunmaya ya da senin hakkında kötü konuşmaya cesaret edemeyecek. Bunu yüksek sesle söylemeye cesaret edemedi. Yine de. -Nasıl yapacağım konusunda endişelenmene gerek yok. Yapacağım, söz veriyorum. Londra'ya döndüğünde adın en ufak bir skandalla anılmayacak." Amcası ayağa kalkıp konuşacak gibi olduğunda Sebastian ona sakinleştirici bir bakış fırlattı. -Bununla bizzat ilgileneceğim. Sana söz veriyorum.

Lew Amca'nın bakışları onunkilerle buluştu, şüphesiz Sebastian'ın niyetini anlamaya çalışıyordu.

İşlerin nasıl değiştiğini açıklamak için daha sonra bolca zamanımız olacaktı.

Bu arada Sebastian'ın Juliet'e özel olarak söylemesi gereken çok şey vardı, amcasına yaptığı şaşırtıcı yorumlardan sonra öğrenmesi gereken çok şey vardı. Ve bunu yapmanın tek yolu onu oradan uzaklaştırmaktı. Bakışları tekrar ona kaydı. -"Sen de gelsen iyi olur.

Tereddüt etti, bakışları sessiz bir itiraz içinde amcasına kaydı. Lew Amca'yı müttefiki olarak görmeye çalışması Sebastian'ı rahatsız etmişti. Hem o gelmeden önce ne konuşmuşlardı ki?

Sebastian ekledi: -Biz geldiğimizde Knighton Charnwood Malikânesi'nin önünde duruyordu. -"Çok öfkeliydi." Rosalind'in tereddütü bir anda telaşa dönüştü. -Rosalind ona nerede olduğumuzu söylemedi, değil mi?

Sebastian -Hayır,|| diye cevap verdi, -Ama-||

-"Neredeydin?" diye sordu amcası. Sebastian bunu Juliet'in cevaplamasına izin vermenin en iyisi olacağını düşündü.

-Lew Amca'ya özür dileyen bir gülümseme fırlattı. -Gitmem gerek.

Bilgilendirici tartışma için teşekkür ederim. Umarım bunu bir ara bitirebiliriz.

Rahatsız görünüyordu. -"Size çıkışı göstereyim," diye mırıldandı ve ilerlemeye başladı.

Sebastian kaşlarını çatarak onun koluna girdi. -"Zahmet etme amca.

Lew Amca bilge bir adamdı ve bu şeytani durumda Sebastian'ın isteklerine karşı gelmemesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Adam sertçe, -Çok iyi,|| dedi ve sonra kanepeye çöktü.

Sebastian hangi odanın özel bir görüşmeye uygun olacağını düşünürken onu salona götürdü. Bunu burada, Foxglen'de yapmayı tercih ederdi, ondan kolayca kaçamayacağı bir yerde.

Kulak misafiri olmaktan çıkar çıkmaz Griffin'in elini kolundan çekmeye çalıştı ama Griffin bırakmadı. -"Peki Griff ne dedi?" diye tersledi. -Nerede olduğumuzu öğrenmek istedi mi? Rosalind nasıl cevap verdi? Onun iddialarını doğrulamamı mı bekliyor?

Koridorun diğer ucundaki kış bahçesinin kapısını gördü ve adımlarını hızlandırdı. -Bizimle olduğunu bile bilmiyor. Ona hasta olduğunu söylemiş.

~ 153 ~

Kış bahçesine ulaşmışlardı. Kapıyı açtığında bereketli bir sıcak hava çarptı yüzlerine. Onu aceleyle içeri soktu. -"Onları son gördüğümde kahvaltıya gidiyorlardı ve amcamı ziyarete gittiğimizi söylemesi onu tatmin etmiş görünüyordu.

Yuvarlak, cam tavanlı odadaki çiçekli ebegümeci, eğrelti otları ve saksı palmyelerinin oluşturduğu cümbüşe şaşkınlıkla baktı. Adam kapıyı arkasından kapatırken, kadın dönüp baktı. -"Griffin öfkeli olduğunu söylemiştin.

-Öyleydi. Ama şimdi değil. Ben sadece seninle konuşmak istedim.

Sözlerini anlaması bir saniye sürdü ve dünden beri ilk kez yalnız olduklarını fark etmesi de bir saniye daha sürdü. Sonra gözleri paniğe kapıldı. Onu azarlamak için duraksamadan etrafından dolandı ve kapı koluna uzandı. Kadın daha kapıyı açmadan adam elini kapıya dayadı.

-"Çıkarın beni!" diye bağırdı, kapı kolunu tıkırdatarak.

-"Tartışmamızı yapana kadar olmaz.

Onunla yüzleşti, kendini kapıya yasladı. Leylak rengi kokusu üzerine sinmişti, narin ve güzeldi. Onu tutup kendine yaklaştırmak istedi ama bunu denerse muhtemelen onu boğacaktı. Yine de, kolunu omzunun üzerinden kapıya dayadığında, o kadar yakındı ki, onları sadece bir nefes ayırıyordu. Adam kızın yüzüne bakarken tüm kasları gerildi.

Ah, ama çok güzeldi, özellikle de burada. Bahar ve güzellik tanrıçası Afrodite gibi o da Kıbrıs'ın ılık korularına aitti, ay ışığında dans ederken parmaklarından   ekler damlıyordu. Londra sosyetesinin hain ormanlarına ait olmadığı kesindi. Onu ormanda tek başına dolaşması için asla bırakmamalıydı.

Nefesinin aniden hızlanması onun da adamın farkında olduğunu gösteriyordu. Bakışlarını onun kravatının içine dikti. -" u anda seninle konuşacak bir şeyim yok.

Ona doğru eğildi. -Bana Londra'daki alçaklardan bahset, hani  u seni elleyenlerden. Onlardan kaçınmak için tırmıklar hakkında bilgi edinmek istediğini söylediğinde, bunun "uygunsuz tekliflerde" bulundukları için olduğunu fark etmemiştim.

~ 154 ~

Pürüzsüz kaşları küçük bir şaşkınlıkla çatıldı. -Sen neden bahsediyorsun? Londra'daki erkekler bana kur yapmış olabilir, ama hiçbiri-

Birden sözünü kesti ve ifadesi düzeldi. -Kulak misafiri olursan böyle olur. Hoşuna gitmeyen bir şey duydun, değil mi?

-"Şeytan alsın, kim olduklarını bilmek istiyorum!

-Tanrı aşkına, amcana söylediklerimi yanlış anladın. Ben zaten olanlardan değil, bu dedikodu devam ederse olabileceklerden bahsediyordum.

Rahatlama onu neredeyse dizlerinin üzerine   kertecekti. Ne düşünüyordu ki? En başından beri, onun yaşındaki bir kadının olabileceği kadar masum olduğunu göstermişti. Kıskançlık dolu öfke onu öylesine ele geçirmişti ki, kızın karakterine dair gördüklerini düşünmek için bile durmamıştı. Elbette kimse ona elini sürmemişti.

Dedikodular konusunda başından beri haklıydı. Eğer varsa bile, önemsizdi. Sadece birinin sempatisini kazanmak istediğinde bundan bahsediyordu.

Amcasının.

-Böyle saçmalıklar için endişelenmene gerek yok. Eğer bu konuda söyleyecek bir şeyim varsa, devam etmeyecektir.

Ona isyankâr bir bakış fırlattı. -Bunu durdurabileceğini sana düşündüren ne? Ve benim çok yaramaz bir kız olduğumu kesin olarak öğrendiklerinde bütün çapkınların nasıl davranacağını biliyorsun. Kaçırılma olayını öğrendikten sonra nasıl davrandığına şahit ol.

Beni öpmekte ve bana dokunmakta özgür hissettin.

-Bununla hiçbir ilgisi yoktu. Seni öptüm çünkü seni istiyordum. Seninle tamamen uygun koğullarda tanışmıŸ olsaydım seni öperdim." Onu Londra'daki o alçaklarla aynı kefeye koyabilmesi onu çileden çıkarmıŸtı. Hangisinin daha kötü olduğunu bilmiyordu; onun kendisini beceriksiz bir embesil olarak görmesi mi, yoksa kalpsiz bir baştan çıkarıcı olarak görmesi mi?

Özellikle de ne olursa olsun onun ilgisini umursamadığını çoktan kanıtlamışken. -Bütün o öpüşmelerde ve dokunmalarda yalnız değildim ki,|| diye tersledi. -Bunu memnuniyetle karşıladığını sen de çok iyi biliyorsun.

Kibirli bir kokuyla başını çevirdi. -"Bu çok saçma.

öfke fıŸkırdı. Dünden sonra, hala rol yapabiliyor-

-Bunu ben hayal etmedim Juliet, bu yüzden bana ne kadar "yetersiz" olduğunu söylemeye devam edebileceğini sanma.

~ 155 ~

öpücüklerimi. İstekli ağzını hatırlıyorum. Yumuşak zevk iç çekişlerini hatırlıyorum. Sıkılmış ya da kırılmış bir kadın böyle davranmaz. Sen de beni öpmeyi unuttun mu? Ellerini ceketimin içine sokmayı? Artık beni istediğini inkar edemezsin. Dün bunu kanıtladım.

-"Hiçbir şey kanıtlamadın." Kapıdan uzaklaştı. -"Ben asla-" demedim.

-Onu geçmeye çalışan kızın kolunu yakaladı.

-"Hareketleriniz yeterince iyi konuştu.

-"Ben sadece... ana kapılmıştım," diye fısıldadı, ama onun bakışlarıyla karşılaşmadı. -Ama bunun bir anlamı olduğunu düşünüyorsan-

-Bu her şey demek ve sen bunu biliyorsun. Beni önemsiyorsun demek. Gözlerimin içine bakıp bunu inkar etmen için sana meydan okuyorum.

Juliet zaten sallantıda olduğunu biliyordu ama adamın istediğini yapma hatasını yapınca daha da sarsıldı. Aman Tanrım, ama adam bir bakışıyla ayaklarının altındaki zemini yerinden oynatabilirdi. Öyle çekici bir bakış, öyle düşünceli bir bakış... Kendini onun kollarına atmak istemesine neden oluyordu. Ya da kaçmak. Dün misafir odasında da ona böyle bakmıştı.

-Tıpkı açlıktan ölmek üzere olan bir deniz yılanının saldırıp yemeden hemen önce kayalara bağlanmış bakireye baktığı gibi.

Onun her şeyi tüketen ihtiyacı, zaten oldukça karışık olan düşüncelerini karıştırdı ve bu, bu gizli kış cennetinde göze alabileceği son şeydi.

Cevap vermeden kolunu kurtardı ve aceleyle üç mermer basamaktan aşağı inerek kış bahçesinin ortasına geldi. Dışarıya açılan bir kapı ararken, üzerinde etkileyici bir saksı begonyasının hüküm sürdüğü devasa bir mermer kaidenin etrafındaki dairesel yol boyunca ilerledi.

Faydası olmadı. Onun kendisini takip ettiğini hissetti, odanın misk kokulu rutubetinde arkasında onun kandil gibi sıcaklığını hissetti. -"İnkâr , değil mi?" diye homurdandı.

-Seni kaçırın kişinin kardeşine ilgi duymak hoşuna gitmeyebilir ama öylesin.

dişlerini dürtüsüne karşı protesto etmek için o ve onu -"Çocuk hırsızı" tek ve aynıydı. Onu kaçınılmaz bir şekilde tuzağa düşürene kadar onunla yüzleşmeyi reddetti. -Bu bir cazibe değil. Sen sadece yanlış anladın.

-Beni istiyor musun? Hiçbir uyarıda bulunmadan kolunu onun beline doladı ve onu kendi sert bedenine doğru çekti. -"Yani seni tutmamı istemiyor musun?" diye mırıldandı saçlarına doğru. "Bunu iğrenç mi buluyorsun?"

Tanrım, keşke bilseydi. -Sebastian, yapma-

-Sarılayım mı? Öpmek mi? Seni de istiyor muyum?" Kızın kabarık saçlarını okşadı, sonra çıplak boynuna lezzetli bir öpücük kondurdu.

Konuşamıyor, düşünemiyor ya da... hiçbir şey yapamıyordu. Dudakları teninin üzerinde öpücükler dans ettirirken, onu tensel olasılıklar dünyasına uyandırırken değil.

-"Seni yalnız bırakmamı istediğini söyle," diye dürtükledi. -Söyle, ben de söyleyeyim. Eğer söylersen yemin ederim sana bir daha asla dokunmayacağım.

Onun için ne kadar küçük bir istek. Onun içinse çok büyük bir istek. Çünkü adam onu ne kadar uzun süre tutarsa, kız da onun kucağına o kadar bağımlı hale geliyordu. Adamın sırtına ve poposuna baskı yapan sert, erkeksi üst gövde hissine. Vücudunun onunkinin etrafında kıvrılmasının sıcaklığına. Adamın tutuşu kadının bir kolunu hareketsiz bırakmıştı ama yine de çok az güç uyguluyordu. İsterse onu gerçekten bırakacağına inanıyordu.

Sormadı.

İstedğin bu mu, sana dokunmamam mı?" Ayrık dudaklarını kulağına değdirdi ve tenini tatlı bir ürperti kapladı. -Eldivenli elini birkaç santim kaldırıp tam göğsünün üzerine, skandal yaratacak şekilde yerleştirdi.

-Bu, tatlım, yanlış bir ilerleme. Bunun için beni azarlamaktan çekinmeyin.

Tam da bunu yapmak için ağzını açtı. Sonra adam zarif, yavaş ve baştan çıkarıcı daireler çizerek sürtünmeye başladı ve kadın, adamın bu ilgi çekici hareketi sürdürmesini içermeyen herhangi bir kelime ya da düşünce oluşturamadı.

- "Hoşuna gidiyor, değil ?" Kulağına sıcak sıcak fısıldanan sözcüklerde zafer vardı. -Ellerimin üzerinde olmasından hoşlanıyorsun. Söyle.

-Çünkü o zaman o kazanırdı. O sefil yalancının kazanmasına izin veremezdi.

Yine de bir sonraki hamlesinin ne olacağını, onu etkilemek için hangi yaramaz dokunuşları kullanacağını görmek için sabırsızlanıyordu. Neden görmesin ki? En azından o zaman bilirdi. O alacaktı

~ 157 ~

İki yıl önce önünde sallandırdığı, sonra da elinden kaçırdığı yasak meyvenin tadına bakacaktı. Ondan sonra, onu tokatlamak ve uzaklaştırmak için çok iyi bir nedeni olacaktı. Ve yapacaktı da. Sonrasında.

Sanki onun düşüncelerini okumuş gibi eldivenlerini çıkardı, sonra iki çıplak elini kadının giyinik göğüslerinin üzerinden geçirerek en cüretkâr okşamalara girişti. Avuç içleri onu ustaca okşadı, parmakları sıkı, parmakladı ve kadın heyecandan ölmek isteyene kadar tülbentin içinden okşadı.

Bir şeyler istemesine neden oluyordu, inanılmaz, kötü şeyler... Çıplak teninde o uzman elleri hissetmek için giysilerini yırtmak istemesine neden oluyordu. Meme uçlarında, evet, karnında ve...

Aman aman aman. Onu durdurmalı. Gerçekten. Şimdi...

-Sana dokunmamı seviyorsun, benim yaramaz meleğim. et.

-Sebastian...|| diye fısıldadı, protesto etmeye çalıştı ama sadece bir talepte bulunabildi.

Kıkırdadı. -Bunu neden kelimelerle itiraf edemediğini biliyorum. Neden bunca zamandır benimle oynadığını, beni istediğini itiraf etmeyi reddettiğini.

Kadın dondu kaldı. Ne yapmaya çalıştığını tahmin etmiş miydi? -Neden?

- "Aptal ağabeyimin senin sevgini kazanıp sonra da seni terk ederek sana yaptıkları yüzünden." Kulak memesini ısırdı Ama seni Morgan gibi terk etmeyeceğim. Eğer birazcık akılsaydı, o da terk etmezdi. Fırsatını bulduğunda seninle ata biner ve seni doğruca Gretna Green'e götürürdü. Bunu yapmamakla aptallık etti.

Adamın sözleri kadının bilincine sızarak okşamalarının yarattığı şehvetli bulanıklığı dağıttı.

Artık çok geçen böyle şeyler söylediği için ona lanet olsun! Birkaç öpücük ve tatlı sözle her şeyi düzeltebileceğini düşünerek nasıl böyle davranmaya cesaret edebilirdi?

Onun çok cazip kollarından sıyrıldı ve gözleri alev alev yanarak ona döndü.

-Evet, "Morgan" bir aptaldı. Bu konuda haklısın. Ve bu ona benimle olan şansını kaybettirdi.

İradesinin gücü gece yarısı siyahı gözlerinde parılıyordu. -Ama bu benim şansıma mal olmayacak." Ona doğru uzandı. -Buna izin vermeyeceğim.

~ 158 ~

-Sana lanet olsun, Sebastian.

Onu çiğ, muhtaç bir öpücükle durdurdu, elleri onu sabit tutmak için kollarını kavradı.

Öfkeli kızgınlık içinden geçiyordu ama ellerini göğsüne bastırıp onu itmeye çalıştıysa da adam bırakmadı. Zeki ağzını onunkinin üzerinde tutarak direncini kırdı, öfkesini daha ateşli, daha tehlikeli bir şeye dönüştürdü. Onu mermer kaideye yaslayıp öpücüğü derinleştirdiğinde, neden ona izin vermemesi gerektiğini tamamen unutmuştu.

Tabii ki şeytan da bundan sonuna kadar yararlandı. Bir iniltiyle dilini kızın ağzına soktu ve bir yanıt istedi. Ve o da bir tane aldı. Kadın

Tehlikeli sularda boğulan bir kadın gibi yakalarına yapıştı. Kaidenin mermer kenarı sırtına batıyordu ama hissettiği tek şey adamın aç ağzının onunkiyile beslendiği idi.

Onu dizlerinin üzerine çöktürüp gevşettikten sonra geri çekildi. Cam tavandan süzülen sulu güneş ışığı onun özlem dolu yüz ifadesini aydınlattı. Kadının korsajına sıkıştırılmış fichu'yu çekiştirerek çözdü, kadın ona uzanmaya çalıştığında onu uzanamayacağı bir yere fırlattı. -Beni istediğini kabul et, tatlım. Yoksa beni aşırı önlemler almaya zorlayacaksın.

bir heyecan geçti. -Ne gibi?

Gözleri karardı. -Parmak uçlarını hafifçe göğüslerinin kabarıklığı üzerinde gezdirdi, sonra bir parmağını korsajın altına daldırıp göğüs ucunu sıyırdı, sıkılaşıp sertleşene kadar ileri geri hareket etti.

-Kes şunu!

-İtiraf edene kadar olmaz. İki seçeneğin var. Ya beni küçümsediğini söyleyeceksin ya da beni istediğini itiraf edeceksin. Her iki seçim de size özgürlüğünüzü kazandıracaktır. Aksi takdirde...||

-"Yoksa?" diye kekeledi, daha iyi düşünmesine rağmen meraklanmıştı.

-Ona karanlık bir gülümseme fırlatarak, saksıdaki begonyayı geniş mermer kaideden çıkarmak için arkasına uzandı. Adam saksıyı yere koyarken kadın aptal gibi ona bakakaldı. Sonra başka hiçbir uyarıda bulunmadan doğruldu ve onu mermerin üzerine kaldırdı.

~ 159 ~

-Ne yaptığını sanıyorsun?" diye tısladı, şaşırmıştı. Muhtemelen bu şeyin üstünde kir vardı, böcekler ve-

Bacaklarının arasında yarattığı boşluğa bastırarak bacaklarını açtı, böylece ona doğru eğilip eteklerini mermere sabitleyebildi. Saniyeler içinde onu tuzağa düşürdü.

-Seni bir kaideye koyuyorum, Afrodite. Her tanrıçanın ait olduğu yere.

-"Ben bir tanrıça değilim, lanet olsun!" Göğsünü itti, ama göğsü cehennem kadar geniş olduğu kadar boyun eğmezdi de. -Öyle olsaydım, kölelerime seni çoktan ait olduğun yere, yeraltı dünyasına sürgün ettirirdim!

Çirkin bir sırtışla, elbisesinin üst düğmesini açmak için arkasına uzandı.

-Yapamazsın. Ben Hephaestus'um, hatırladın mı? Tanrıçalar tanrıları yeraltı dünyasına sürgün edemez.

-Sebastian, hemen vazgeç!|| diye itiraz etti, kollarından tutarak. Ama o lanet olası demirci tanrıyla ortak olan birçok özelliğinin arasında güç ve çevik parmaklar da vardı. Adamın iri kollarını iterken bile elbisesinin hafifçe sıyrıldığını hissetti.

Kızın elbisesinin düğmelerini açarken durakladı ve çapkınca gülümsedi. -
"Beni istediğini söyle.

Çenesini yukarı kaldırdı. -"Hayır." Çünkü eğer yaparsa, adam kesinlikle avantajını Ayrıca, sadece blöf yapıyordu. Sebastian özünde bir beyefendiydi. Ona gerçekten kötü bir şey yapmazdı, değil mi?

Bir düğme daha gevşedi. Belki de her şeye rağmen yapardı.

-"Hadi ama tatlım," diye dürtükledi. -Sadece dört kelime. "Seni istiyorum, Sebastian.

Çok basit. Ve bunun doğru olduğunu biliyorsun.

-"Öyle değil!" diye itiraz etti.

-Geceliğini omuzlarından kaydırды.

Bu farklı taktikler gerektiriyordu. -Senin sorumlu ikiz olduğunu sanıyordum. Charnwood'u tek başına restore eden.

yaşlı kadınlara ve serseri kardeşlere bakar-

~ 160 ~

Ağzı onunkinin üzerine kapandı, şimdi vahşi ve öfkeliydi. Başı dönene kadar onu öptü ve geri çekildiğinde kadın uykulu gözlerle ona baktı. Beynindeki örümcek ağlarını temizlemesi birkaç dakika sürdü, ama bunu yaptığında, onu kombinezonunu çözerken buldu.

Sert bakışları kızın yüzünü taradı. -Sorumlu ikiz olmaktan bıktım. Bu bana ne kazandırdı? Benden korkan hizmetçilerle dolu bir malikanede keşiş hayatı. Ve arzuladığım tek kadın, Morgan kadar serseri olduğumu kanıtlamadıkça beni arzuladığını kabul etmeyecek. Pekala, eğer istediğin pervasız bir maceracıysa, o zaman gök gürültüsü sayesinde ona sahip olacaksın.

Aniden, elbisesinin ve kombinezonunun kenarını bir göğsünün serbest kalmasına yetecek kadar aşağı çekti, sonra eğilip dilini göğüs ucunda gezdirdi.

Saf bir inançsızlıkla ona bakakaldı. -"Bu... hiç uygun değil," diye .

Kıkırdadı. -"Hayır. Bu da değil." Sonra ağzı kızın göğsüne kapandı.

-Ah... Tanrım...|| diye fısıldadı, adam diliyle meme ucunu emmeye, kızdırmaya ve en inanılmaz Çeyleri yapmaya bağıladığında. -Aman Tanrım... yapmamalısın... yapmamalısın... aklını mı kaçırdın?

Ona sırtacak kadar uzun süre ağzını serbest bıraktı. -Kesinlikle. Artık tamamen içgüdülerimle hareket ediyorum. Sen de denemelisin.

İçgüdüler böylesine cazip hisler yaratırken buna cesaret edemedi. İtiraz etmek için nefesini topladı ama artık çok geçti. Adamın ağzı çıplak göğsünü en keyifli şekilde okşamaya geri dönmüştü.

Kıpırdamaya cesaret edemeyerek, başının göğsündeki gerçek dışı görüntüsüne baktı. Tüm yarım itirazları boğazında düğümlendi. Gözleri kapalı bir şekilde onun etini emerken ve dillerken çok mutlu görünüyordu.

Bu ne kadar samimiydi, iki yıl önce onun olmasını istediği kadar samimiydi. Ve belirsiz ve şekilsiz hayallerinde hayal ettiğinden çok daha heyecan vericiydi.

Kadın büyük bir hayranlıkla izlerken, adam diğer göğsünü serbest bırakmak için elini geceliğinin içine kaydırđı, sonra utanmadan okşadı, dişleri diğerini çekiştirirken meme ucunu parmaklarının arasında hafifçe yuvarladı. Bir beklenti heyecanı karnına doğru aktı ve bacaklarının arasındaki ağrıyı ürküttü.

~ 161 ~

Ona bakmak için doğruldu, boştaki eli göğsündeki ağzının yerini aldı. - "Morgan umursamaz biri olabilir ama bahse girerim bunu asla yapmadı, sana asla böyle dokunmadı.

- "Yapmadığını biliyorsun," diye nefes aldı.

- O bir aptaldı. Elinde bir tanrıça varken onu bir kenara atmak... tam bir aptallık.

Ona karşı daha önce duyduğu öfkeyi toplamaya çalıştı ama sözlerindeki pişmanlık o kadar elle tutulur, o kadar gerçektir ki bunu yapamadı.

- "O zaman olanları sana unutturacağım, tatlım," diye fısıldadı.

- İstediğinin ben olduğumu sana itiraf ettireceğim. Ben, Sebastian.

Zavallı adam. Kızın ikisini de istediğini göremiyor muydu? Tanrı yardımcısı olsun, ama o kadar açgözlüydü. Güvenilir Lord Templemore'u ve onu alıp götüreren pervasız Morgan'ı istiyordu.

Morgan'ın yaptıklarına rağmen. Sebastian'ın yalanlarına rağmen. - "Çünkü Tanrı biliyor seni istiyorum," diye ekledi.

Bu da mı yalandı? - Neden? Neden beni istiyorsun?

- Çünkü sen yumuşaksın. Ve tatlısın." Açık ağzını kızın çenesinde gezdirmek için eğildi.

- "Bana sorumluluk sahibi ve saygıdeğer biri olmam gerektiğini unutturuyorsun." Adamın ellerinden biri göğsünü bırakıp eteğini ve kombinezonunu bacağından yukarı çekti.

- "Çünkü etrafta kıştan başka bir şey yokken, seninle her zaman bahar." Eli kızın kalçasında gezindi ve kız dokunduğu her yerde titredi.

Dudakları yanağına öpücükler kondururken -Ah, sen... bu konuda çok iyisin|| diye mırıldandı.

- Neye? İltifatlara mı? Yoksa dokunmaya ve öpmeye mi?

- "Hepsi.

- "Morgan'dan daha mı iyi?" Kulağına sokuldu.

~ 162 ~

- Onu kışkırtmak için, "Ben o kadar ileri gitmezdim," dedi.

Daha iyi bilmeliydi; adam bunu sadece bir meydan okuma olarak algıladı. Kalçasındaki eli önce donunun üzerinden, sonra da yarıktan içeri kaydı. - Başparmağı onun özel saç yuvasına battı, ovuşturduğu gizli bir yer aradı ve onun kaide üzerinde dik durmasına neden oldu.

- Hayatında hiç bu kadar şok edici bir şey hissetmemişti! Okşamalarını durdurmak için boşuna bir çabayla onun kolunu tuttu.

- "Saf olabilirim ama bunu yapmamanız gerektiğini biliyorum.

Zeki alçak gülümseme cüretini gösterdi, sonra tekrar parmaklayarak bir iç çekti. - Beni istediğini söyle, tatlım. Kelimeleri söyle, ben de durayım.

Onun durmasını istemiyordu. Gerçekten de eli adamın koluna saplandı ve onu orada tuttu. Çok kötüydü, çok kötüydü.

Gülümsemesi genişledi. - Bu hoşuna gidiyor, değil ? İnkâr anlamı yok.

Sanki yapabilirmiş gibi. Bir eli göğüslerini okşuyor, diğeri iç çamaşırlarının içinde onu çılgına çeviriyordu... İnkâr edecek ne vardı ki? Adam ona baktı, yüzünü incelerken kasları gerilmişti. -Evet, hoşuna gitti. Hoşuna gittiğini hissedebiliyorum. Çok sıcak ve ıslaksın, benim yaramaz tanrıçam.

Islak mı? Nereden biliyordu... Tabii ki biliyordu. Başparmağı kızın kaygan, sıcak ve istekli hissettiği o çok mahrem yere bastırdı. Sonra aniden, onu okşayan sadece başparmağı değil, parmağıydı ve parmağı içinde kayıyordu...

- "Tanrım... || diye inledi. -Yaratılıştta ne yaptığını sanıyorsun?
||

- "Hoşuna gitmedi mi?" Adam derin derin okşadı, kadının titremesine ve ürpermesine neden oldu. Tabii ki hoşuna gitmişti. - "Hoşlanmamalıyım.

- "Neden bilmiyorum," diye homurdandı. -Tanrı biliyor ki biliyorum.

Sonra onu öpüyordu... uzun, uyuşturucu öpücükler. Başparmağı, orada olduğunu bile bilmediği dar bir et yumrusu üzerinde oynarken, parmağı en şaşırtıcı şekilde içine girip çıkıyordu. Kesinlikle herhangi bir parçasının böyle hissedebileceğini hiç bilmiyordu.

~ 163 ~

Dudaklarını onunkilerden çekerek mırıldandı: -Senin için yeterince pervasız mıyım?
||

-Evet, oh evet... ||

Göğsünün üzerindeki eli onu ince bir hassasiyetle okşuyordu. Onu işliyor, şekillendiriyor ve öylesine zarif bir özenle biçimlendiriyordu ki, kadın tüm zaman ve benlik duygusunu kaybetmeye başladı. Tek bildiği, parmağının içinde olduğu, ellerinin tenini şimdiye kadar bilinmeyen zevklere uyandırdığı gerçeğiydi. - "Morgan'ı mı düşünüyorsun?" diye sordu.

Konuşamadı, sadece başını hayır anlamında sallayabildi. -Kimi istiyorsun tatlım?

Söyle, lanet olası!

Adam ağzını bir öpücükle muzaffer bir şekilde boğana kadar adını alçak sesle ve ısrarla tekrar tekrar mırıldandı.

Sonra onu ciddiyetle çalıştırdı, kendisinden bile sakladığı gizli bir vahşiliğı bedeninden çekip çıkardı. Bir tanrı gibi, onun bedenine hayat üfledi, öyle lezzetli bir yaratma eylemiydi ki, kadın onun ellerinde kil olmak için sıçradı. Çok geçmeden kendi elleri adamın kollarına girerek omuzlarını kavradı ve kalçaları adamın parmaklarına karşı isimsiz bir istekle dalgalandı...

-"Evet," diye mırıldandı, "uzan ona, Afrodite'im... uzan..."

İşte o zaman oldu, o kadar mutlak ve keyifli bir şekilde ki ışlığı yukarıdaki cam tavanda ve onları çevreleyen tuğla duvarlarda yankılandı.

Vücudu o güne dek tattığı en lüks zevkle zonklarken -Sevgili Sebastian...|| diye nefes aldı.

Sonra keyifli bir uyuşukluğa gömüldü, adamın ellerinin hâlâ ona dokunuyor olmasından duyduğu haz dışında her şeyden habersizdi. Ona ne yapmıştı? Nasıl yapmıştı? Ve bir daha ne zaman yapacaktı?

Bu gerçekten de skandal bir düşünceydi.

Elini bacaklarının arasından çekip eteklerini indirdi ama göğsünü okşayan eli hareketine devam etti. Kadının nefes alış veriş i yavaşladı ama adam elmacık kemiğı boyunca öpücükler kondururken kadının ki hızlanmış gibiydi.

~ 164 ~

Hoşuna gitti, değil mi?

- "Evet." Bunu inkar edemezdi. Bunu bilmemesi için kör ve sağır olması gerekirdi.

- Bir daha bu konuda yalan söylemeyesin diye kelimeleri istiyorum. Sana zevk verdiğimi, bunu Morgan'ın değil benim yönettiğimi kabul et. Bu sözleri duymayı hak ediyorum.

Sadece Sebastian'ın yapabileceği türden tipik bir kibirli ifadeydi. - "Neden, egemenliğindeki diğer herkesi kontrol ettiğin gibi beni de kontrol edebilmek için mi?

Geri çekilerek alaycı bir kahkaha attı. - Keşke yapabilseydim. Ama senin yanındayken kendimi bile kontrol edemiyorum - Tanrı aşkına, seni nasıl kontrol edebileceğimi sanıyorsun?" Elini tuttu ve pantolonunun paçasına bastırdı.

İçindeki sert şişkinlik dokunuşunun altında sıçradı ve gözlerini kocaman açarak ona bakmasına neden oldu.

- "Gördün mü?" dedi kısık sesle. - "Zavallı John Thomas'ım, sen buraya geldiğinden beri kontrol edilemiyor.

- Senin... John Thomas?

- "Bu, tatlım, bu." Eli parmaklarını sert çıkıntının etrafına bastırdı.

- "Bir erkeğin seni istediğinin işareti.

Onu serbest bıraktı ama merakı elini geri çekmesine engel oldu. Demek bu bir erkeğin .|| Sadece etin bu kadar sertleşebileceğini asla tahmin edemezdi.

Ve bir erkeğin bacakları arasında durması gereken bir şey için çok büyük görünüyordu.

Parmaklarını onun üzerinde gezdirip, tıpkı onun kendisine yaptığı gibi onu keşfettiğinde, adam inledi ve kendini onun eline doğru itti. -Evet, ... Evet. Dokun bana. Yıllardır bana dokunmanı hayal ettim.

- "Öyle mi?" dedi nazikçe ve onu tekrar okşadı. Bir kez olsun onun üzerinde güç sahibi olmak güzeldi.

Sonra yavaş yavaş sözleri aklına . Kalbi çarpmaya başladı. -Onu okşamaya devam etmesine rağmen "Yıllardır mı?" diye dürttü. -"Yıllardır, Sebastian?

~ 165 ~

Gözleri kapalıydı, yüz ifadesi dalgındı. -"Seni... o tiyatroda ilk gördüğüm günden beri." İlk kez Stratford'daki tiyatroda karşılaşmışlardı.

Zafer kanını kabartırken, gülümsemeye başladı. -Sebastian, sonunda seni yakaladım.

~ 166 ~

Bölüm 12

"Suçlu bir vicdanın suçlayıcıya ihtiyacı yoktur.

- Bir zamanlar Templemore okulunun duvarına asılmış bir listede yazılı olan İngiliz atasözü Sebastian, Juliet'in sesindeki tuhaf zafer notasını duyunca gözleri fal taşı gibi açıldı. Aleti hâlâ Juliet'in elindeydi ve ilk başta bunu kastettiğini düşündü.

Sonra kanının ateşi düştü, kadının sevinçli bakışını gördü ve ne söylediği kafasına dank etti. Tiyatro hakkında.

-"Artık inkâr edemezsin," dedi. Elini geri çekerek kadınsı bir neşeyle gülümsedi. -"Yapamazsın." Adamın üzerine soğuk bir gerçeklik çöktü ve sanki kadın onu karla ıslatmış gibi ateşini dondurdu. Kadın biliyordu. Gerçekten biliyordu.

Ve ailesini onun yeteneklerinden habersiz olmakla suçlamıştı! Onun sandığından çok daha sinsi ve silahsızdı. Tüm bu küçük oyunlar ve dersler... cazibe ile ilgili değildi, onun için değil. Sinsi yükü tuzaklar kuruyor, birine basıp kendini asmasını bekliyordu.

Ve tam da onun eline oynamıştı. Neden şimdiye kadar onun neyle ilgili olduğunu görememişti? Onu kör eden neydi?

Kendi kibri, işte bu. Ve John Thomas'ın ihtiyaçları, babasının çöküşüne neden olan şeyle aynıydı. Gök gürültüsü onunkini kanıtlamayacaktı.

Yaptığı hatayı nasıl örtbas edeceğini ararken kendine zaman kazandırmak için -Neden bahsediyorsun? -Neyi inkar edeyim?

Gözleri parlıyordu. -Bu sefer aptalı oynayamazsın, seni haydut. Ne olduğunu biliyorsun.

Beni hayatında sadece bir kez tiyatroda gördün.

Tiyatrodan bahsetmesi, yaptığı gafın çözümünü ateşledi. Rahatlayarak neredeyse masaya doğru sarkacaktı. -Evet, bu doğru. Ama beni gördüğünü bilmiyordum.

~ 167 ~

Baş döndürücü gülümsemesi soldu. -Ne? Tabii ki seni gördüm. O zaman tanışmıştık, oyun hakkında konuşmuştuk ve-

-Onu çileden çıkaracağını bildiği kelimeleri söylemek için kendini zorladı. - Hiç konuşmadık. İki yıl önce ikimiz de Londra'dayken seni uzaktan gördüm. Tanışmadık ama seni kutumdan gördüm. Sen hatırlamazsın tabii, ben de bugüne kadar hatırlamıyordum ama-

-Sen...sen...|| diye mırıldandı. -Onu sertçe itti ve adam içgüdüsel olarak geri çekilerek kadının kaideden aşağı atlamasına izin verdi. Endişe verici bir telaşla kombinezonunu bağladı, sonra elbisesinin düğmeleriyle boğuşmaya başladı. - İddia etmek niyetinde değilsin... elbette bundan sonra **hala**-|| Ona baktı, gözleri acıyla kararmıştı. -Nasıl yaparsın? Nasıl burada durup beni öper ve bana dokunursun, sonra da dönüp yüzüme karşı yalan söylersin...||

Sesi kesildi, nefesi gözyaşları içinde geliyordu ve bu da onun tüm öfkesini söndürüyordu. Amaçlarının engellenmesine duyduğu öfkeyle başa çıkabilirdi.

Ama onun yaralı duygularını görmek, Tanrım, bu onu derinden yaraladı.

Yine de sözlerini geri alamadı. Daha önce birbirleri için ne oldukları gerçeğini çıkarmaya cesaret edemiyordu. Çünkü bunu yaptığında her şey değişecekti ve bunun nasıl olacağını kestiremiyordu.

Gerçeği bilmenin onu intikam almaya kışkırtma olasılığı, şimdi kısa bir süre öncesine göre daha gerçek görünüyordu. Onun kendisine ısındığını düşünmüştü. Şimdi bunun, gardını düşürüp kendini açığa vurmasını sağlamak için bir oyun olduğunu biliyordu. Bu tür önlemler almak için tek bir nedeni olabilirdi: İntikam.

Onu daha önce hafife almıştı. Bunu tekrar yapmayacaktı. -"Neden bahsettiğini... bilmiyorum." Her bir kelime içinden bir yerlerden kopup geliyordu.

En acı ironi ise tiyatro konusunda doğruyu söylüyor olmasıydı. Onu iki yıl önce, kaçırıldıktan sonra Londra'da görmüş ve iyi olduğundan emin olmak istemişti. Ya da kendine öyle söylemişti. İsteddiği şey onu bir an olsun görebilmektir, ne kadar kusurlu olursa olsun herhangi bir an.

Olabilecekler için pişmanlık duyarak, özel bir locada gizlenmiş ve birbiri ardına genç aptalların tanıştırılmak için ona yaklaşmasını izlemişti.

~ 168 ~

Kendisi konuşamazken, cesaret edemezken onunla konuşabildiği ve flört edebildiği için boğmak istediği kişi.

-"Gerçekten Juliet, seni bir tiyatroda gördüğüm tek an..." diye başladı.

-Düğmeleriyle uğraşmaya devam ederken küçük, yürek parçalayan bir sesle - Hayır, yapma dedi.

-Yüzündeki acıdan dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacı vardı.

Ve bir şekilde hata yaptığına dair huzursuz bir his. Onu düğmelerini ilikledi. - Seni Londra'da gördüm, biliyorsun. Gördüm.

-Kes şunu! Gerçeği bildiğim halde yalanlarını duymaya dayanamıyorum. İkimiz de gerçeği bildiğimizde. Önceden yeterince zordu, ama artık rol yapamam.

Kadın uzaklaşmaya başladı ama sözleri adamın ihanet duygularını yeniden alevlendirmişti.

Onu durdurmak için kolundan tuttu. -Yani tüm nazlı oyunların, flörtlerin ve öpücüklerime verdiğin karşılıklar sadece benim Morgan olduğumu kanıtlama çabandı,

değil mi?

-Hayır!

-"Benden tek istediğın, seni haklı çıkaracak gafilce bir ifadeydi. Ve bunun için bana izin vermeye hazırđın-" Ruhunu ekşiten acıyı bastırdı. -Sandığımdan daha kalpsizmişsin Juliet.

Yüzünü kaldırarak ona acıyla kazınmış bir yüz ifadesi gösterdi. -Senden daha fazla değil. Neden beni baştan çıkarmaya çalıştığını bilmediğimi mi sanıyorsun?

Gözlerini kırıştırdı. Ona kur yaptığını tahmin etmiş miydi? -Ne demek istiyorsun?

-Ben aptal değilim. Beni amacımdan , buraya ne için geldiğimi unutturacak kadar büyüne yeniden kaptırmak istediğini hemen anladım. Ama umurumda değildi. Beni öperken değil." Sesi fısıltıya dönüştü. -Sen zeki bir haydutsun Sebastian. Hep öyleydin. Ve bir kadının seni istemesini nasıl sağlayacağını çok iyi biliyorsun. O kadar etkilendim ki, az önce gerçeğı kabul etseydin, her şeyi affedebilirdim.

Körü körüne başını salladı. -Ama bunun için seni asla affetmeyeceğim. Asla.|| Arkasını dönerek kapıya doğru koşmaya başladı.

~ 169 ~

Tek yapabildiğı, kadın koridora doğru kaçarken yumruklarını sıkarak orada durmaktı.

Umurumda değildi. Sen beni öperken umurumda değildi. Şeytan onu bunun için aldı. Kendi baştan çıkarmaya çalışıyordu ve onu kendi baştan çıkarması için suçlu mu hissettirmeye çalışıyordu? En azından aklında evlilik vardı. Onun tek düşüncesi intikamdı.

Yine de onu suçlayamazdı; Tanrı biliyordu ki iyi bir nedeni vardı. Ve sanki onunla evlenmek istediğini ona söylememişti. Onu korkutmamaya çalışmakla o kadar meşguldü ki, onun bu teklifi nasıl karşılayacağını düşünmemişti.

Gelişmeler. Özellikle de onu kaçıranın o olduğunu bilmekten asla vazgeçmediği için.

En kötüsü de, eğer her şeyi yeniden yapacak olsaydı, sırf onun yüzünün zevkle parladığını görmek, parmaklarının altında etinin sıcak ve yumuşak olduğunu hissetmek, kollarında titremesini sağlamak için bir kalp atışında yapardı.

Gök gürültüsü onu gerçekten etkilemişti. Ellerini saçlarının arasından geçirerek kaidenin etrafında bir daire çizdi. Şimdi ne yapacaktı?

Kış bahçesinin kapısı çarparak kapandı ve amcasının odaya girdiğini görmek için başını kaldırdı.

-Lew Amca, "Neler oluyor, Sebastian?" diye sordu. -Leydi Juliet gitme hevesiyle neredeyse beni koridorda deviriyordu. O kadar sarsılmıştı ki, Charnwood Malikânesi'ne yanında bir refakatçi olmadan kızakla dönmesine izin vermeye korktum ama o ısrar etti. İkinizin de uzun zaman önce ayrıldığını sanıyordum ama anlaşılan karakterinizi yanlış değerlendirmişim. Ona ne yaptın?

-Juliet'i Lew Amca'yla tartışmayı reddetti. -"Kadınlar genellikle hiçbir şey için gözyaşları içinde evimden kaçmazlar." Başını kaldırdı.

-Ağlıyor muydu?

Amcası mermer basamaklardan inerken, -Su yanaklardan süzülüp burnun kıpkırmızı olmasına böyle diyorlar sanırım,|| diye tersledi.

-*"Çok komik," diye homurdandı Sebastian. Bunun için seni asla affetmeyeceğim. Asla.* O denedi-

ve başarısız oldu-vicdanını rahatsız eden suçluluğu görmezden geldi.

-*"Bir yeğenimin bir kadını gözyaşlarına boğduğu günü göreceğimi hiç sanmıyordum.*

- "Her şeyin bir ilki vardır.

Yanına yaklaşan amcası omuzlarından tutup sarstı.

- "Tanrım, senin ruhun yok mu?

Sebastian onu itti. - Beni asmak istiyor! Nasıl tepki vermemi bekliyorsun?"

Lew Amca gözlerini kırıştırdı, sonra bir adım geri çekildi.

- "Ne demek istiyorsun?

- Yani, onu kaçıranın ben olduğumu biliyor. Sadece şüphelenmiyor. Biliyor.

- "Emin misin?

- Evet. Son iki gündür itiraf etmem için beni kandırmaya çalışıyor.

- O zaman neden onunla vakit geçiriyorsun? Bana onu uzak tutmamı söyledin ve sonra bir baktım onunla buraya geliyorsun-

- Sen Charnwood Hall'dan ayrıldıktan sonra geldikleri ilk gece atölyeme geldi. Beni suçladı ve ben...|| Ona olan çekiciliğimin hareketlerimi yönetmesine izin verdim. - Onu hatalı olduğuna ikna ettim. Ya da onu ikna ettiğimi sandım. Güvende olduğumu düşündüm." Sert bir nefes aldı. - Belli ki tatlı yüzlü güzellere sandığımdan daha kolay kapılıyormuşum. Onu hafife almışım.

- Sen mi? Bir karar hatası mı yaptın? Asla!

Sebastian amcasının alaycılığından çabuk sıkılmıştı. - Görünüşe göre, benim asılma olasılığımı eğlenceli buluyorsun.

Amcası homurdandı. - Senin asılmanı istemiyor. Kız zaten sana yarı aşık.

Aşk kelimesi nabzını hızlandırdığında, hem amcasının körlüğüne hem de kendi körlüğüne kaşlarını çattı. - "Bunu mezar taşıma kazıdığınızdan emin olun.

- "Seni küstah pislik, buraya neden geldiği hiç aklına gelmedi mi?

- Nedenini biliyorum. Kanım için, ve onu almak için ne gerekiyorsa yapacak.

~ 171 ~

Lew Amca kollarını göğsünde kavuşturdu. -Bence yanılıyorsun. Tek istediği gerçek. Çünkü onu terk ettiğinde kalbini kırdın. Bunu anlamak için sadece kısa bir konuşma yetti. Bunu neden yaptığını duymak istiyor. Ve bilmeyi hak ediyor. Ona anlatmalısın. Yapılacak en doğru şey bu.

-Ellerini kaidenin üzerine koydu ve kafeslere tırmanan gül sarmaşıklarından oluşan bir ormana gözlerini dikti. Bir Cennet'e dönüştü bu.

-Ama niyeti bu kadar belirsizken bunu riske atamam. Hem benim hem de Morgan için çok şey tehlikede.

-O zaman belki de konservatuarımdaki genç bayanı baştan çıkarmamalısın. Yoksa baştan çıkarmanın ona olan borcunuzu unutturacağını mı düşündünüz?

Sertleşti. Amcasına bakamıyordu. Adam suçluluğunu yüzünden okuyabilirdi. - "Onu baştan çıkardığımı nereden çıkardın?

-En sevdiğim begonya yerde, Leydi Juliet'in fichu'su eğretili otumun üzerinde, eldivenleriniz kaidenin üzerinde ve o gittiğinde kesinlikle darmadağın görünüyordu.

Yüzünü buruşturdu. - "Ben...o...düşündüğün gibi değil.

- "Sanırım babanın izinden gitmeye karar verdin.

Kör edici bir öfke onu ele geçirdi, ama amcasının ona kendini beğenmiş bir şekilde baktığını görmek için arkasını döndüğünde, ilgilenmesi gereken başka biri olduğunu fark etti

hafife almak.

Öfkesini kontrol altına almak için çelik gibi bir irade göstermesi gerekti. - "Ona kur yapmak istemiştim," dedi sertçe. -Onunla evlenmenin her şeyi düzelteceğini düşünmüştüm.

- "Onu baştan çıkarmanın kur yapmanızı ilerletmesi mi gerekiyordu?

-Elini yüzünde gezdirdi. -Konuşuyorduk. Londra'daki dedikodular hakkında. Bir şey diğereine yol açtı ve... kendimizi kaptırdık.

Lew Amca bir kaşını kaldırdı. -Anlat. Yeğenim bir karar hatası yapıyor ve bir günde kendini kaybediyor. Mucizeler hiç bitmeyecek mi?

~ 172 ~

-Sebastian, "Bunu hiç kolaylaştırmıyorsun," diye tersledi.

-Dairesel alanda sıralanan doğru yürüdü ve oturdu. -Leydi Juliet'in koruyucuları ikinizin ne yaptığından habersiz görüldüğü için, niyetinizin ne olduğunu anlamak için onun adına devreye girmeye çalışıyorum. Çünkü genç bayandan oldukça hoşlandığımı fark ettim. Ve onun hayatını iki kez mahvettiğinizi görmekten nefret ediyorum.

-Onun hayatını mahvetmek istemiyorum. Bugüne kadar onunla evlenmek istiyordum.

-Böylece onun intikam ihtiyacını ve kendi suçluluğunu yatıştırabilirdin sanırım. Ne kadar kurnazsın." Böyle söyleyince amaçları pek de takdire şayan görünmüyordu.

- "Tek neden bunlar değildi." Kuru dudaklarını ıslattı. Bunları amcasına itiraf etmek zordu ama babasıyla aynı türden bir baştan çıkarıcı olarak görölmekten nefret ediyordu. -Onun ne kadar hoş biri olabileceğini unutmuşum. Onu daha önce tanı mıyordun ama bazen genç Juliet'i görüyorum, herkese gülümseyen, her ilgiyi memnuniyetle karşılayan, her ihtiyacı karşılayan Juliet'i. ||

-Eğer o genç Juliet olsaydı, o da değişmediğini söyledim. Seninle ilgili sorularla beni rahatsız etmediği zamanlarda, son derece çekici bir kadın.

-Çekici, belki, ama güvensiz. Eskiden açık ve kuralsızdı, hiç kimseden kuşkulalmazdı. Onu nasıl bu kadar zahmetsizce kendimden uzaklaştırdım sanıyorsun?" Bakışlarını başka yöne çevirdi. -Ve şimdi herkesten şüpheleniyor. Özellikle de benden.

Bu onu öngörülemez ve tehlikeli yapıyor. Maskemi düşürmek için her türlü hileye başvuracaktır.

-Bu senin hatan. Ona erkeklerin hain olduğunu öğrettin, bu yüzden gerçeği öğrenmek için hileye başvurmaktan başka ne yapabilir ki?

Haklıydı. -İşte bu yüzden kur yapmanın işe yarayacağını düşünmekle aptallık etmişim." Huzursuz bir enerjiyle ileri geri volta attı. -O bana asla güvenmez, ben de ona asla güvenemem. Benimle evlenmeyi kabul etse bile, bu sadece onun küçük oyunlarından biri olur. İlk içgüdüm doğrudu, Knighton'lar gidene kadar ondan uzak durmalıydım. Knighton zaten onun şüphelerine inanmadığını söyledi, bu yüzden onu kaçıranın ben olduğumu itiraf etmesi için kandırabileceği bir yerde olmadığım sürece yapabileceği hiçbir şey yok.

~ 173 ~

Amcası kıkırdadı. -Daha önce ondan uzak pek başarılı değildin. Bu sefer de daha iyisini yapamayacağından şüpheleniyorum.

Öfkelendi. -Neden olmasın?

-Onu istiyorsun. Bu her şeyi değiştirir. Çünkü bir erkek bir kadını istediğinde, onu elde etmek için her türlü aptalca şeyi yapar.

Boynunu ilmiğe geçirme riskini göze almak gibi. Bu düşünceden kurtuldu. - Ben babam değilim.

Fiziksel dürtülerimi kontrol edebilirim.

Lew Amca bankın bir ucundan sarkan sarmaşığı boş boş okşadı. -Bunun doğru olduğundan kesinlikle emin değilim. Ama öyle olsa bile, sizi tuzağa düşürecek olan fiziksel dürtüler değildir. Düşüşünüzü kanıtlayacak olan diğer dürtülerdir.

-Başka hangi dürtüler?

-Güvenebileceğiniz yumuşak bir kadına sahip olmanın cazibesi. Seni anlayan bir arkadaşın cazibesi. Sevgi ihtiyacı.

Başını salladı. -O zaman endişelenmene gerek yok. Annemin -kız kardeşinin-hayatında nasıl bir tahribata yol açtığını keşfettiğim gün aşka olan ihtiyacımı geride bıraktım. Bu benim hareketlerimi yönetmeyecek.

-İnsan sevgiye ihtiyaç duymaktan vazgeçmez, sevgili yeğenim. Lew Amca yeşil sarmaşığı eldivenli parmağının etrafına doladı. -Ama bir sarmaşık gibi, hiç beklemediğin bir anda kalbinin etrafına dolanır ve eğer çok dikkatli olmazsan, seni öyle bir ele geçirir ki, ancak ihtiyacını gidererek kendini özgür bırakabilirsin.

Onu endişelendiren de tam olarak bu ihtimaldi. -Yaşlandıkça sıkıcı bir şekilde filozoflaşıyorsun, Lew Amca. Tanrı'ya şükür içimizden biri bu tür duygusallıklara karşı bağışıklık kazanmış, yoksa hepimiz kaybolur giderdik.

Bununla birlikte, döndü ve kış bahçesinden dışarı çıktı.

Bu yüzden amcasının mırıldandığını duymadı, -Kaybolmadığını ve çoktan bitmediğini kim söylüyor, oğlum?

Bölüm 1C

"Adam nasılsa, siz de ona öyle davranmalısınız."

- Terence'ın Kardeşler'i, Juliet Laverick tarafından on yedi yaşında kişisel lifine işlendi Bir hafta sonra Juliet yatak odasında volta atıyor, iğnesini batırmaktan ve bulabildiği küçük kirleri temizlemekten yorulmuştu. Silecek, temizleyecek ya da düzeltecek bir şeyi kalmamıştı. Zaten iyice parlatılmış olan gümüş, şimdi görüntüsünü şaşırtıcı bir netlikle yansıtıyordu. Yatağının üstündeki tozları bile temizlemişti.

Rosalind'in planı sayesinde gizlice dışarı çıkmak neredeyse imkânsızdı. Koridorlarda her zaman birileri vardı ve hizmetçilere onun hasta olduğu söylenmişti. Sadece Rosalind'in hizmetçisine güveniyorlardı, çünkü sözde Juliet'e o bakıyordu. Bir hafta sonra Juliet, kız kardeşi ve Polly'den başka konuşacak kimsesi olmadığı için giderek delirmeye başlamıştı.

Bu onun da hatasıydı. Son karşılaşmalarındaki duygusal patlamasıyla Sebastian'ı kendisinden uzaklaştırmıştı. Bütün hafta boyunca ondan tamamen kaçmıştı. Onu bulabilse bile, artık asla itiraf etmezdi.

Ve onu bulamadı. Konuşmaları gerektiğini söyleyen notlar göndermeyi denedi. Adam onları görmezden geldi. Gece gizlice dışarı çıktığında, onu hiçbir yerde bulamadı. Bir keresinde yatak odasına bile yaklaşmıştı ama orada değildi.

Bu onu istediğinden daha fazla tedirgin . Rosalind'e göre, bazen yemeklere gelse de, zamanının geri kalanını başka yerlerde geçiriyor olmalıydı.

Foxglen'de belki? Ya da bir arkadaşınla?

Şimdiye kadar hiç aklına gelmemişti ama adamın şehirde bir metresi olabilirdi. Şu anda başka bir kadının yatak odasında olabilir, onu okşuyor, öpüyor ve...

Gözlerinden yaşlar süzüldü ve onları acımasızca sildi. Öyle olup olmaması umurunda değildi! Umurunda değildi! İki gün boyunca onun ceplerinde kaldıktan sonra, onsuz bir hafta geçirmenin tuhaf hissettirmesine aldırmadı. Son zamanlarda az yediğini ve az uyuduğunu da umursamıyordu. Uyuduğunda da şok edici, fantastik rüyalar görüyordu: kış bahçesinin zemininde gül yaprakları içinde çırılçıplak yuvarlanıyordu. Ya da sarmaşık sarmaşıkları kalçalarına, karnına ve göğüslerine dolanıyordu, ta ki birdenbire sarmaşık olmaktan çıkıp yağmacı parmaklara ve sıcak, okşayıcı dudaklara dönüşene kadar.

Lanet olsun alçağa! Onu rüyalarından kovması iki yılını almıştı ve şimdi o arkasını döndüğünde tekrar içeri sızabileceğini düşünüyordu. Buna hakkı yoktu!

Yatak odasının kapısı çarparak açıldı ve onu ürküttü. Yatağına doğru gecikmiş bir sıçrayış yaptı ama kız kardeşi içeri girdiğinde yere yayılarak düştü.

-"Pek inandırıcı bir hasta yatağı performansı değil," diye tersledi Rosalind. -Griff'in bir centilmen olması ve kapıyı çalmadan içeri dalmaması iyi bir şey.

Juliet oturdu ve kaşlarını çattı. -Ne yazık ki karısı onunla aynı terbiyeyi paylaşmıyor.

-Rosalind en ufak bir hakarete uğramadan yatağın ucuna çöktü: "Tanrım, beni delirtiyor.

-"Öyle mi?" O zaman en azından ıstırabında bir arkadaşı vardı.

-O ve onun kanlı sıcak suyu. Banyo hakkında homurdanıyor. Senin hasta olmandan yakınıyor. Lord Templemore'un çoğu yemeğimize katılmamasından yakınıyor, çünkü konuklarıyla birlikte yemek yemeyen her adamın bir yerlerde bela planladığından emin.

Griff yarı yarıya yanılıyordu. Sebastian aslında beladan kaçmak için bir yerlere gitmişti.

-Hatta son derece cana yakın olan ama sırf 'güvenilmez' Lord Templemore'un akrabası olduğu için Griff'in düşmanlığını kazanan Bay Pryce hakkında bile homurdanıyor.

Bunun berbat bir fikir olduğunu düşünmeye başlıyorum.

-Güzel. Bu güzel yatak odasında bir gün daha geçirmek zorunda kalırsam, çıldıracağım. Mucizevi iyileşmemin zamanı geldi.

~ 176 ~

-Öyle değil! Kurslarım normalde gelecek hafta başlayacaktı ve bunların işe yarayıp yaramadığını görene kadar Shropshire'dan ayrılmayı reddediyorum. Winnie'ye tekrar danışmak zorunda kalabilirim.

Juliet inleyerek yastıklara yaslandı. -"O zaman Tanrı aşkına, beni bir süreliğine bu odadan çıkarmanın bir yolunu bul." "Sebastian'ı görmemin bir yolunu bul.

Rosalind gülümsedi. -Aslında ben de bu yüzden buradayım. Griff'i bir günlüğüne şehre gitmeye ikna ettim. Alışveriş yapmak istediğimi söyledim. Tanrı biliyor ya, Llanbrooke'da muhtemelen fazla bir şey yoktur, ama ona bir gezintiye ihtiyacım olduğunu söyledim, o da kabul etti. Zavallı hasta kız kardeşime bakmayı bitirir bitirmez yola çıkıyoruz.

-Kasabaya gitmenin bana ne faydası var? Hizmetçiler her yerde, bu yüzden neredeyse bir tutsağım.

Rosalind'in gözlerinde yaramazlık parlıyordu. -Seyise Polly için bir at eyerlettim. Winnie'nin kulübesine gitmek için hizmetçime ihtiyacım olduğunu söyledim. Ama onun yerine sen yapabilirsin. Winnie'nin evine gitmek zorunda değilsin, istediğin yere gidebilirsin.

Polly seni atıyla birlikte portakallığın yan kapısında bekliyor. Biliyor musun?

-Kanı deli gibi akmaya başladı. Özgürlük!

-Günün bu saatinde bu kanadın arka merdivenlerinde kimse olmaz. Hareketlerini dikkatlice not aldım. Böylece fark edilmeden sıvışabilirsin.

Onu hapisten kurtarmayı Rosalind'e bırakın. -Juliet, "Teşekkür ," dedi.

-Bir gün daha gölgelik saçaklarındaki tozları fırçalasaydım, beni Bedlam'a götürmek zorunda kalacaktınız.

-Dikkatli olun. Kar kalktı, ama bölgeyi bilmiyorsun, ve-

-Tanrı aşkına, sadece git. Git hadi! Griff'le geçirdiğin zamanın tadını çıkar. Ben iyi olacağım.

-Rosalind ayağa kalktı ve kapıya yöneldi. -Bir şey daha var. Arkadaş istersen, geçen gün gördüğümüz o şirin kulübeye gidebilirsin. Sanırım Lord Templemore, Griff'in huysuzluğundan saklanmak için oraya gitti.

Juliet nefesini içine çekti. Tabii ya! Bunu daha önce düşünmeliydi. Hephaistos, düşmanları tarafından kuşatıldığında demirhanesinden başka nereye çekilmişti?

~ 177 ~

Sonra Rosalind'in sorgulayan bakışını yakaladı ve yanaklarındaki kan yükseldi.

-Neden Lord Templemore'un arkadaşlığını isteyeyim ki? Ya da onu arayacak kadar yüz­süz olmayı?

-Yalnız git demiyorum, aptal. Polly'yi de yanına al. Ama adam sen inzivadayken seni meşgul edeceğine söz vermişti ve gördüğüm kadarıyla sözünden iğrenç bir şekilde döndü. İkiniz tartıştınız mı?

Ne kadarını açıklamalıydı? Rosalind, Sebastian'la ne yaptıklarını fark ederse, onu serbest bırakmak yerine yatak odasının kapılarını kilitlerdi.

-Evet, tartıştık. Foxglen'de. Ve o zamandan beri benden kaçıyor.

Rosalind onu dikkatle inceledi. -"O zaman belki de onunla aranı dzeltmelisin.

-Neden?

-Çünkü adamdandan hoşlanıyorsun, kabul et. Ve Tanrı biliyor ki o da senden hoşlanıyor.

Yutkundu, tüm karışık duygularını kız kardeşine anlatabilmeyi diliyordu.

Ama Rosalind anlamayacaktı. Sebastian'ın Morgan olduğuna bile inanmıyordu.

Yine de Juliet onun hakkında böyle aptalca şeyler düşünmeye devam etmesine izin veremezdi.

-Lord Templemore benden hoşlanmıyor, kastettiğiniz şekilde değil. Sadece kardeşinin bana yaptıklarını telaf etmek için kibar davranıyor.

Rosalind başını sallayarak Juliet'in yanına oturdu. -Bir erkek kibar olduğunda, bir kadının her hareketini gözleriyle takip etmez ya da kız kardeşi için tüm ev halkını rahatsız etmez. Sırf onunla birlikte olmak için şafak vakti karda arabayla yola çıkılmaz ve kesinlikle şah mattan bahsederek onu utandırmaz.

şaşkınlıkla başını kaldırıp baktı.

-Griff bana ikinizi salonda yalnız bulduğunu söyledi. Söylediklerine ve Lord Templemore'un ertesı gün satranla ilgili söylediklerine bakılırsa, ikinizin sadece bir tahta üzerinde taşları hareket ettirmedeğinize bahse girerim.

~ 178 ~

Juliet'i kızdıracak şekilde, sa diplerine kadar boyadı.

Rosalind kıkırdadı. -Sana kur yapıyor, seni ahmak. Eminim bunu anlamışsındır.

Juliet ona bön bön baktı. -"Hayır, değil.

-Kesinlikle öyle. Yoksa neden bütün bunları yapsın ki?

Çünkü onu sinirlendirmek ve gerçeği öğrenmesini engellemek istiyordu.

Yine de ondan uzak durarak bunu daha iyi yapabilirdi, değil mi? Yine de ona ders verme teklifini hemen kabul etmişti. Bu haftaya kadar her fırsatta onunla vakit geçirmişti. Morgan olarak, ondan uzak durmalıydı - yapmaya başladığı gibi. Bunun yerine onu öpmüş ve onun tüm tuzaklarına isteyerek düşmüştü.

-Rosalind, "Sana kur yapmasına , değil mi?" diye sordu.

-Ben... ben... bilmiyorum. Şu ana kadar öyle olduğunu düşünmüyordum.

-Senin de ona karşı bir çekim hissettiğini düşündüm. Bir erkeğe ona verdiği tepkiyi verdiğini hiç görmemiştim. Diğerlerinde sıkılmış ya da hafifçe sinirlenmiş görünüyordun, ama o seni...şey, parlatıyor. Ondan hoşlanıyorsun, değil mi?

Onun şehvetli çekimine karşı koymaya çalışmakla o kadar meşguldü ki, ondan hoşlanıp hoşlanmadığını düşünmeye zahmet etmemişti. -"Ondan hoşlanmıyorum," diye geçiştirdi.

-Ama beni sık sık çileden çıkarıyor.

-Rosalind sinsi bir gülümsemeyle, "O zaman ondan hoşlanıyorsun," dedi. -
"İşte böyle başlıyor.

Anlamıyorsun, demek istedi. Birlikte geçirdiğimiz tüm geçmişi inkâr ediyor. Yine de bunu bildiği halde onu özliyordu. Hâlâ onu görmeyi arzuluyordu.

-Rosalind dizini okşadı: -Polly bekliyor, çok geç kalma.

Rosalind gittikten sonra Juliet, altın kordonla süslenmiş yeşil kadife binici elbisesini ve ona uygun altın rengi küçük bir şapkayı özenle giydi.

Püsküller. Muhtemelen aptallık ediyordu. Muhtemelen orada bile değildi. Rosalind kesinlikle yanıliyordu.

~ 179 ~

Peki ya Rosalind haklıysa?

Yeşil püsküllü yarım botları çizirken durakladı. Ya Rosalind tüm bu olanlar hakkında haklıysa? Ya Sebastian gerçekten onunla evlenmek istiyorsa?

Bu sıcak düşünce, sinsi ve baştan çıkarıcı bir şekilde içine .

Sonra başını sertçe salladı. Boş spekülasyonların onu amacından saptırmasına izin vermemeliydi. Eğer ona kur yapıyorsa, bunun haince bir nedeni vardı. -Örneğin kimliği hakkında sessiz kalmasını sağlamak için. Ona karşı bir şeyler hissediyor olamazdı. Arzunun ötesinde elbette. Onu arzuladığını itiraf etti ama bu da muhtemelen sadece baştan çıkarma becerilerini eleştirerek gururunu incittiği içindi.

Sandığımdan daha kalpsizmişsin Juliet.

Onun sözleri hafızasında gürleyerek vicdanını yaraladı. Haksız bir suçlama gibi görünen şey, Rosalind'in söylediklerinin ışığında şimdi doğru geliyordu. Bu sadece yeteneklerini kanıtlamak isteyen bir adamın ifadesi değildi.

Karnında sıkılaşılan bir endişe sarmalıyla yatak odasındaki hapishanesinden kaçtı. Ona gerçekten zarar vermiş olması mümkün müydü? Konservatuarda bir an için-

Suçlamalarının anlamı kafasına dank ettiğinde, yüzünde acıyı görmüştü. O zamanlar kendi acısı onunkini kabul edemeyeceği kadar büyüktü ama şimdi merak etmek zorundaydı...

Bu düşüncenin teşvikiyle aceleyle merdivenlerden indi ve boş koridorlardan Rosalind'in yan kapıya doğru sinsi ilerledi. Polly, Rosalind'in söz verdiği gibi onu bekliyordu ve

Juliet birkaç dakika içinde Polly olmadan atına binip uzaklaştı. Emin olmak için hizmetçinin bu yüzleşmeye tanık olmasına ihtiyacı yoktu.

Şimdi ne olacaktı? Sonunda Sebastian'ı tekrar yalnız bırakma şansını elde etmişti ve bununla ne yapacağını bilmiyordu. Rosalind'in yorumları dengesini bozmuştu. Sebastian ona gerçekten değer veriyorsa, bu durum işleri önemli ölçüde değiştirirdi.

Ne düşünüyordu ki? Onu nasıl umursayabilirdi ki? Tanrı aşkına, kim olduğunu inkâr etmeye devam ediyordu. Kiminle evlendiğini bile kabul etmezken, onun kendisiyle evlenmesini bekleyemezdi.

~ 180 ~

Öte yandan, itiraf etmesini de pek kolaylaştırmamıştı. İlk gece, onu kafasına silah dayamakla tehdit etmişti. Daha sonra, evlenmeyi reddetti

Her koşulda -**Morgan**||. Ve geçen hafta, onu asla affetmemeye yemin etmişti.

Hem de yaptıklarının nedenini bilmeden. Buraya ilk geldiğinde, haklı bir öfkeyle doluyken, iki yıl boyunca terk edilmekten ve eziyet verici sorulardan yaralanmışken davranışı anlaşılabilirdi. Ama onun nasıl bir adam olduğunu öğrendikçe -kendinden emin, sorumluluk sahibi, skandalın ailesini nasıl mahvedebileceğinin son derece farkında- hatasını anlaması gerekirdi. Öfkeyle ona saldırırken, onun bunu nasıl karşılayacağını düşünmeden, bir şey itiraf etmesini imkânsız hale getiren duvarlar örmüştü. Dilsiz kalmasına şaşmamalı.

Misilleme korkusu olmadan konuşma şansını hak etmiyor muydu?

Eyerde kaskatı kesildi. Pekâlâ, ona bu şans verecekti. Bunu tekrar deneyecekti, tüm hileler ve öfke olmadan. Oynadığı onca oyundan sonra kalıbını değiştirmek, eski dikişleri söküp atmak zorundaydı. İkisi de başından beri dürüstçe tek kelime etmemişti. Kadın onu tuzağa düşürmeye çalışmıştı; o da kadının şüphelerini gidermeye.

Ama birinin dürüst olmaya başlaması gerekiyordu ve bu kişi o da olabilirdi. Eğer ona karşı gerçekten bir şeyler hissetmişse, o zaman kesinlikle hâlâ hissediyordu. Ona bunu hatırlatmalıydı. Onu dinlemek istediğini, kendisinin de ona değer verdiğini itiraf etmeliydi. Belki o zaman birbirlerine karşı dürüst olabilirlerdi.

Ya sonuçta onu umursamıyorsa? Ya korktuğu gibi olduysa - hepsi dikkatini dağıtmak için bir planın parçasıysa? Zamanı geldiğinde bununla ilgilenecekti. Şimdi endişelenmek sadece kararlılığını azaltacaktı.

Bununla birlikte atı mahmuzlayarak kulübeye giden geniş patika boyunca tırısra kaldırdı.

Kar onu engellemediği için kısa sürede oraya ulaştı. Kulübenin kendisini görmeden önce duman bulutunu fark etti ve eldivenli elleriyle dizginleri sıktı. Gerçekten de buradaydı. Onu kendine saklayacaktı, o yüzden bu fırsatı iyi değerlendirmeliydi.

Birkaç dakika sonra, kulübenin ve müstemilatının bulunduğu açıklıkta durdu. Atından inerek etrafına bakındı. Bir ucuna boyalı bir hedef yerleştirilmişti. Sebastian'ın atı diğer uçtaki bir kulübenin altına bağlanmıştı.

~ 181 ~

saman çığniyordu. Ve duman bulutu kulübeden değil, ek binadan geliyordu. Onun demir ocağından. Tabii ya.

Kapılar ve pencereler, şüphesiz ateşten gelen ısıyı tahliye etmek için açık duruyordu.

Atını yakındaki bir ağaca bağladıktan sonra yavaşça yaklaştı, artık burada olduğu için gergindi. İçeride metale çarpan metalin gürültüsü de tedirginliğini yatıştırmadı.

Onu son gördüğünde ikisi de kızgındı. Ondan nasıl kaçtığına bakılırsa muhtemelen hâlâ öyleydi. Ve kızgın bir adama ıssız bir yerde çekiçe saldırmak aklına gelen en parlak fikir olmayabilirdi. Yine de diğer seçeneği onu bir daha görmeden Londra'ya dönmektir ki bu hiç de iyi bir seçenek değildi.

Tüm kuşkularını bastırarak içeri girdi. Dışarıdaki soğukla keskin bir tezat oluşturan hoş bir sıcaklık onu sardı.

Sebastian sırtı ona dönük bir şekilde fırının önünde durmuş, demir maşayla parlayan kırmızı bir nesne çıkarıyordu. Adamın belden yukarısının çıplak olduğunu fark ettiğinde kapının hemen içinde dondu kaldı. Yüce Tanrım.

Görünüşe göre ateşin gürültüsünden içeri girdiğini duymamıştı ve önünde böylesine muhteşem bir gösteri varken onu uyarmak için acelesi . Onu hiç gömleksiz görmemişti, kaçtıklarında bile görmemişti ve buraya geldiğinden beri de görmemişti. Bu, evli olmayan bir kadının görmemesi gereken şeylerden biriydi ama yine de gözlerini ayıramıyordu.

Nemli, mürekkep gibi saç dalları boynuna yapışmıştı. Ne kadar da zarif, ince bir boyundu bu; terden parlayan omuzları ve sırtındaki belirgin kaslar kadar güzel yapılmıştı. Sonra güzelce yuvarlatılmış poposu ve dar pantolonunun çok güzel sergilediği kalın, güçlü uylukları vardı.

Aman aman aman.

Sertçe yutkundu. Demek bir erkek ceket ve yelek katmanlarının altında böyle görünüyor. Nedenini bilmiyordu ama bu görüntü karnının derinliklerinde egzotik bir ürperti uyandırmıştı.

Bunun korkunç bir kötülük olduğunu bildiğinden nefesini tuttu ve adamın arkasını dönüp etkileyici erkek fiziğinin geri kalanını göstermesini diledi. Adam bunu sevinçle yaptı ve maşayı sallayarak parlayan nesneyi kızın arasında duran bir kovaya daldırdı.

~ 182 ~

ve onu. Sıcak bir şekilde cızırdadı, buhar onu örtmek için yükseldi, ancak buhar dağıldığında, kendini siyah, kıvrıkcık saçları olan yontulmuş göğsüne bakarken buldu.

O gergin ten parmaklarının altında nasıl bir his uyandırır? Ya da dudaklarının?

Bu düşünceyle kızardı ve tam o sırada adam başını kaldırıp onu gördü. Muhteşem göğsü keskin nefes alışıyla birlikte yükseldi. -"Burada ne arıyorsun?

Kaba ses tonu onu hazırlıksız yakaladı ve gergin bir şekilde dudaklarını ıslattı. -"Ben... ben... seni arıyordum.

-Soğuk şarap kadar soğuk gözler onun üzerinde gezindi. Maşayı kovadan çıkardı, sonra elindeki nesneyi yüksek ahşap bir masaya götürüp oraya bıraktı.

Küçük bir çekiç alarak ritmik ve ustaca vuruşlarla metali içsel bir tasarıma uyacak şekilde şekillendirdi. -Bu ya aklın başına geldi ve yanıldığını anladın demek. Ya da bana Morgan'ın suçunu itiraf ettirmek için yeni bir numara deniyorsun.

Bir hafta önce, üçüncü tekil şahıs olarak -Morgan|| kelimesinden bahsetmek bile onu öfkeliendirebilirdi. Ama başından beri sorunu buydu -öfkesinin onu makul bir şekilde gerçeği sormaktan alıkoymasına izin vermek. - Yanılmıyorum. Ama seni kandırmaktan vazgeçtim. Belli ki bunun için fazla zekisin.

Tıklamayı kesti. -"O zaman neden buradasın?

Adam bu kadar düşmanca davranırken ne istediğini öylece söyleyemezdi. Yine de adamın geçmemeye kararlı görüldüğü boşluğu doldurmalıydı. Bir kadın, bir erkeğin kendisine kur yapmaya devam etmesini istediğinde, bunu ona açıkça söylemek dışında ne yapardı?

Neden, onun çabalarına ilgi gösterdi. -"Bana ateş etmeyi öğretmeni istiyorum.

Bu onun dikkatini çekti. Yavaşça onunla yüzleşti. Ön koluyla alındaki teri sildi, zaten kirli olan cildinde is izleri bıraktı ve ona kıllarla gölgelenmiş koltuk altlarını gösterdi. -"Neyi vurmak için?

-Ne düşünüyorsun? Bir tabanca.

-"Tanrı aşkına bunu neden istiyorsun?

Hızlıca düşündü. -"Londra'daki alçaklardan korunmak için bazı araçlara sahip olmak.

Çenesi gerildi. -Senin korunmaya ihtiyacın yok. Ailen var, unuttun mu?

~ 183 ~

-Yine de ateş etmeyi öğrenmek istiyorum. Ve senin bana öğretmeni istiyorum.

-Hayır.

-Neden olmasın? Ne zararı olabilir ki?

Sert kahkahası odada yankılandı. -Seni kaçırın adamın ben olduğumu düşünüyorsun ama eline silah vermemi mi istiyorsun? O kadar deli mi görünüyorum?

-Tanrı aşkına, seni vurmayacağım.

-Kafama bir tabanca dayarken dizlerimin üzerine çöküp yalvarmamı istediğine dair bir şeyler hatırlıyor gibiyim.

, bütün aceleci yorumları geri dönüp onu rahatsız ediyordu. -"Ben... şey... biraz abartmış olabilirim.

Tek kaşını kaldırdı.

-Seni vurmak ne işe yarar ki?" diye ısrar etti. -"Eğer ölürsen beni kaçırın kişi olduğunu kanıtlayamam." Çenesini yukarı kaldırdı.

-Ayrıca, bana öğretmeyi reddediyorsun çünkü korkuyorsun yine bir şeylerin kaymasına izin verebilir.

-Daha önce ağzımdan bir şey kaçırmadım. Sana söylemiştim.

-Evet, evet, beni Londra'da gördün. Saçmalık." Dişlerini sıktı. -"Eğer bir şeyi itiraf etmekten korkmuyorsan, neden bana öğretmiyorsun?

Omuz silkti. -"Çünkü istemiyorum.

Ona doğru bir adım attı ve sesini alçalttı. -Coward.||

Bir an için gözlerinde alevlenen sıcaklık ona umut verdi. Sonra çabucak geri çekildi ve işine döndü. -Küçük alaylarınız artık üzerimde işe yaramıyor Leydi Juliet. Tüm tekniklerinizin farkındayım. O yüzden seni demirhanemden atmadan önce Charnwood Hall'a geri dönsen iyi olur.

Kalbi sıkıştı. Bu hiç de iyi gitmiyordu. Adam onu yanına bile yaklaştırmazken aralarındaki duvarları nasıl yıkabilirdi ki?

~ 184 ~

Omuzlarını dikleştirdi. Bu şekilde bitmesine izin vermeyecekti. Basitçe yapmayacaktı.

Odayı tararken tam da ihtiyacı olan şeyi gördü; masanın üzerinde duran bir tabanca. Ona doğru yürüdü, eline aldı. -Sanırım kendime öğretebilirim. Sanırım bunun nasıl çalıştığını biliyorum. Bu horoz değil mi? Geri çektiğini biliyorum, ama doldurmaya gelince-

-"Ver şunu bana!" Elinden kapmak için yaklaştı. -Bu oyuncak değil.

-Biliyorum. Ve ateş etmeyi öğrenirken tek bağıma hata yapmak zorunda kalmasaydım çok daha yararlı olurdu, ama bana yardım etmeyeceğinize göre sanırım edeceğim. Seni tanıyorum, şuradaki kulübede her türlü tabanca var.

Ona ihtiyatla baktı. -Yapmazsın.

-"Rahatsız etmeyeceğim, söz veriyorum," dedi parlak bir sesle. -Bir tabanca bulup kendi başıma atış talimi yapacağım. Şimdi barut horozun yanında bir şeye mi giriyor yoksa namlunun içine mi damlatmam gerekiyor?

Adam ona öylesine vahşice baktı ki, kadın yarı yarıya onu vuracağından korktu. Sonra tabancayı masanın üzerine bıraktı ve tersledi, -Git beni dışarıda bekle. Ateş etmeyi öğrenmek mi istiyorsun? İyi o zaman. Ben sana öğretirim. Yıkayıp giyinmem için bana biraz zaman ver.

-Teşekkür ederim|| dedi ve kapıya doğru dönerken gülümsememek için dudağının içini ısırıldı.

Yani onun tüm tekniklerinden haberdardı, öyle mi? Zavallı adam henüz hiçbir şey görmemişti.

~ 185 ~

Bölüm 14

"Bilgelik bazen aptallıkta bulunur.

- Horace'ın Odes'i, Juliet Laverick tarafından bir hizmetçinin çocuğu için bebek elbisesi üzerine işlenmiş Sebastian karışık duygularla onun açıklığa doğru yürüyüşünü izledi. Küçük fingirdek bu sefer kesinlikle onunla iyi oynamıştı. Blöfünü görmeli, istediği tabancayla kafasını uçurabileceğini söylemeliydi.

Ama yapmamıştı. Peki neden? Çünkü şeytan onu alsın, onsuz geçirdiği bir haftanın ardından ona tekrar yakın olmak için eline geçen her aptalca ve pervasız fırsatı kaçırdı. Charnwood'da bir yerlerde ona olan nefretini pekiştirdiğini bildiği halde, onu aklından çıkarmak için tasarlanmış sürekli ağır işlerle dolu çok fazla gün geçirmişti. Onun tatlı gülümsemesini, tatlı ağzını, küçük zevk soluklarını hatırlayarak çok fazla gece uyanık ve tahrik olmuş bir şekilde yatmıştı.

Ve o bitmek bilmeyen, acı dolu gecelerden sonra, neden içeri girip onu bir öpücükle uyandıramadığını, ona her şeyi anlatamadığını ve ona kendisiyle evlenmesini emredemediğini merak ederek yatak odasının dışında volta atarak çok fazla şafak geçirmişti.

Lew Amca haklıydı, Charnwood'dan vazgeçemeyeceği kadar Juliet'ten de uzak kalamazdı. Bu yüzden zamanını burada, günaha girmekten uzakta geçirmeye başlamıştı.

Ve o da haklıydı, bir şeyleri elinden kaçırmaktan korkuyordu. Her şeyi elinden kaçırmaktan korkuyordu.

Hepsi onu istediği içindi, çünkü aptal babasını yutan uçuruma doğru hızla kayıyordu.

Oh, ve onun zayıflığını da bilmiyor muydu, tüm ihtişamıyla ona işkence etmek için buraya geldi. Şuna bakın, açıklıkta duruyor. Elmalı altın bir Yunan tanrıçası.

yeşil, her güneşli gülümseme ile bahar yayıyor. Ne yazık ki Yunan tanrıçalarının karanlık bir tarafı vardı ve o, onunkini ortaya çıkarmıştı.

Peki bu sefer altın kürklü kolunda ne gibi bir numara vardı? Neden -zihni "Kaç!" diye bağırsa da- burada durmuş öğrenmek için bekliyordu?

Çünkü meraklıydı. Çünkü bir meydan okumaya asla karşı koyamazdı.

Çünkü onu o kadar çok istiyordu ki, onunla bir öğleden sonrası için her şeyi göze alabilirdi.

Bakışlarını açık kapıdan ayırarak demir ocağındaki ateşi söndürdü, ardından kurum ve kiri temizlemek için aceleyle leğene gitti. Üzerine bir gömlek geçirdi ve aceleyle pantolonunun içine soktu. Kapıdan çıkarken silah dolabının önünde durdu, kilidini açtı ve bir kutu düello tabancası çıkardı.

Adam ona katıldığında, sanki kadınlar her gün yarı giyinik serserilerden atış dersleri alıyormuş gibi, sanki aralarında başka hiçbir şey geçmemiş gibi kendi kendine mırıldanıyordu.

Güzel. Eğer medeni olabilirlerse ve daha fazlasını yapmazlarsa, belki de onu boğmak istemeden bunu başarabilirdi... ya da onu kollarına sürükleyip nefis vücudunun her tatlı santimini öpmek istemeden.

Adam yaklaşırken döndü ve bakışları gömleğinin açık yakasına sabitlendi.

-Çalışırken ancak bu kadar giyebiliyorum. Eğer resmi bir kıyafet bekliyorsanız, hanımefendi, gelmemeliydiniz.

-"Sorun değil." Bakışları adamın önünden aşağı kaydı ve anlaşılmaz bir şekilde renklendi.

-Mükemmel derecede iyi.||

Tabanca kutusunu açıp ona uzattı. -"Silahınız, madam.

Yüzüne yayılan tedirginlik ifadesiyle çantaya baktı. -"Daha küçükleri yok mu?

-Bugün çok titizsin. Belki de bir sapanı tercih edersin.

~ 187 ~

Bakışları onunkilere kaydı. -Sadece bu büyüklükte bir tabancayı içine alacak kadar büyük bir retikülüm olmadığını düşünüyordum.

Dudaklarında isteksiz bir gülümseme belirdi. -Hayır, olduğunu sanmıyorum. Ama cep tabancaları var. Daha büyük silahları tercih ettiğim için elimde hazır bir tane yok.

-Bu beni neden şaşırtmadı?" Güzel çocuk eldivenlerini çıkarıp eteğinin cebine soktu, sonra da tabancayı çantasından kaptı.

-Dikkatli ol. Bir silahın ne zaman dolu olduğunu asla bilemezsin ve çakmaklı tüfeklerin ürkekliği meşhurdur. Siz hazır olmadan patlamasını istemezsiniz.

Kaşları büyük bir ciddiyetle gerilerek başını salladı. Bu işi ciddiye alıyordu ve döndüğünde karşısına çıkan Londralı beyefendiye acıyordu.

Barut şişesini, tokmağı, deri yamay ve kurşun topu çıkardı, sonra çantayı yere bıraktı. Kısa süre sonra ona çakmak taşını nasıl kontrol edeceğini, yamay ve topu nasıl hazırlayacağını gösteriyordu ama her hareket cinsel bir anlam taşıyordu. Yamayı hazırlamak, onu nemlendirmek için ince deri kareyi emmek anlamına geliyordu; -Şimdi sen dene|| diyene ve o da bunu yapana kadar hiç düşünmediği bir eylemdi. Onun deriyi emmesini izlerken tek düşünebildiği, o narin küçük ağzın kendi aletini emmesinin nasıl bir şey olduğuydu.

-

Bir küfür savurarak tabancayı ondan aldı ve barutun namludan aşağı nasıl döküleceğini ve bilyenin peşinden nasıl çakılacağını gösterdi. Tabii bu, tokmakla derin bir itme darbesi indirmek anlamına geliyordu-

İnledi. Bu çok saçmaydı. Tanrı aşkına, bir silahı doldururken ateşleniyor ve sertleşiyordu!

En azından ateş etme kısmında güvende olacaktı. Tabancayı kaldırarak hedefin ortasına kolayca ateş etti. Atı kişnedi ve küçük bir çığlık attı. Adam ona baktığında solgun görünüyordu. Bir gülümsemeyi bastırdı. Bir tabancayla ateş etmeyi düşünmek başka bir şeydi, bunu yapmak bambaşka bir şey. Silahı ona uzattı. -Şimdi dene. Ama dikkatli ol, namlu hâlâ sıcak. Biraz soğuyana kadar bekle.

Silahı temkinli bir şekilde tuttu, öncekinden daha az istekliydi. -"Ya yanlış yaparsam?"

~ 188 ~

zaman kafanı uçurursun," diye mırıldandı. Kızın bakışları telaşla ona kayınca kıkırdadı. -"Yanlış yapmana izin vermeyeceğim.

Bu onu tatmin etmiş görünüyordu. Alt dudağını ısırarak, onun yaptığı gibi poposunu kalçasına dayadı, sonra onun gösterdiği adımları izlemeye odaklandı. Onun erotik hareketleri üzerinde durmamaya çalıştı. Aklını elindeki işe vermeliydi, yoksa kendine zarar verebilirdi.

Şaşırtıcı bir şekilde, bir silahı kullanmakta da bir iğneyi kullanmakta olduğu kadar becerikliydi.

Eğer kafatasına bir top sokmaya karar verirse Tanrı ona yardım etsin.

Bitirdiğinde popoyu iki eliyle beceriksizce kavradı. -"Yani dolu.

-Evet. Ateş etmeyi denemek ister misin?

-Sanırım.

Bir kahkahayı bastırarak, ellerini poponun etrafına daha güvenli bir şekilde yerleştirmek için yaklaştı.

-Tabancayı kontrol ediyormuş gibi tutun, yoksa ateş etme isteğinize kimseyi inandıramazsınız. Bir tabancaya sahip olmanın gücünün yarısı onu sallamaktan gelir.

Başını salladı ama elleri titriyordu ve parmaklarını yanlış yerleştirmişti.

-"İşte," dedi sabırsızca, arkasına geçerek. Her iki yanına uzanarak parmaklarını doğru pozisyona getirdi.

Onun kollarında bu kadar yakın, bu kadar yumuşak olduğunun acı verici bir şekilde farkındaydı. Saçlarındaki güneşin ısıttığı leylak kokusu, kocaman silahın etrafındaki parmaklarının kırılğanlığı yutkunmasına neden oldu. O parmakların başka bir şeyin etrafında kıvrılmasını, onu kavramasını, okşamasını istiyordu-

-"Nasıl vuracağım?" diye sordu. Şey, önce sıkacaksın...

İçinden küfretti, kadının ellerini bıraktı ve geri çekildi. Kadın neyi tutarsa tutsun düpedüz tehlikeliydi. Bunu hatırlamak en iyisi. -İşaret parmağını tetik deliğine sok.

-Bunu beğendin mi?

Omzunun üzerinden kolayca ellerine baktı. Gök gürültüsüne bakılırsa, minyon bir şeydi, değil mi? -Evet, aynen öyle. Namlunun ucundaki çıkıntıyı görüyor musun? İşte o

~ 189 ~

nişangah. Namludan aşağıya doğru bakana ve hedefin orta dairesinin tam bu tümseğın üzerinde olduğunu görene kadar tabancayı kaldırın.

Söyleneni yaptı. Şimdi daha sıkı tutuyordu. -"Bana bir şey söyle Sebastian.

-Ne?

olmakla neyi riske attığını biliyordun. Seni her an Morgan olarak tanıyabileceğimi biliyordun ama yine de benimle oynamaya devam ettin.

Oyunlar. Neden?

Tabancalar hakkında bir soru bekliyordu. Konunun aniden değişmesi onu gerdi. -"Bunun bir atış dersi olduğunu sanıyordum, senin sorgulamalarından biri değil.

- "Kibarca sohbet ediyorum, hepsi bu.

- "Beni yapmadığım şeylerle suçlamak hiç de kibarca değil.

O buna karşı çıkmadı. Ellerinin titrediğini görebiliyordu ama onu diliyle parçalara ayırmadı. Bunun yerine tetiğe bastı ve topu hedefin ötesindeki ağaçlara doğru bir yere gönderdi.

" dedi hayal kırıklığı içinde.

- "Hiç kimse ilk seferinde vuramaz. Bu pratik gerektirir.

Tabancayı indirdi. -Soruma cevap vermedin.

-Çünkü kendinizi suçlamadan cevap veremeyeceğiniz sorulardan biri. Mesela

"Karınızı dövmeyi ne zaman bıraktınız?

Kadından bir kahkaha patladı. - "Hiç kimse böyle bir soru sormaz.

-Elini tutarak barut şişesini, başka bir top ve yamayı ve tokmağı içine bastırdı.

-Tabancayı tekrar doldur.

Görünüşe göre onun aceleciliğine aldırmadan dediğini yaptı. -Pekâlâ, soruyu yeniden sorayım: Neden benimle vakit geçiriyorsun? Bana "ğretmenlik" yapman için yaptığım aptalca teklifi neden kabul ettin?

~ 190 ~

Yalan söylemenin bir anlamı yoktu. -Her erkeğin büyüleyici bir kadınla vakit geçirmesiyle aynı sebepten. Çünkü ondan etkileniyor. Çünkü ondan hoşlanıyor.

şirket. ||

- "Bundan başka bir şey yok mu?"

Kadının ne aradığından emin değildi. - "Bundan başka bir şey değil," diye tekrarladı.

Nişan almak için silahı kaldırdı, ama ya gergindi ya da namluya nişan almanın nasıl işlediğini tam olarak kavrayamamıştı, çünkü nişanı büyük ölçüde şaşmıştı.

Kolunu sabitlemek için uzandı. -İşte, nişangâhı unut. Silahı işaret parmağınızın bir uzantısı olarak düşünün ve ateş etmek istediğiniz şeye doğrultun.

Ateş etti. Bu sefer top hedefin dış kenarını sıyırdı.

- "Çok iyi." Tabancayı ondan aldı. - "Pratik mükemmelleştirir.

Titreyen ellerini eteğine sildi. -Bunun için mi benimle vakit geçirdin, kadınlar üzerindeki becerilerini geliştirmek için mi? Sanırım ben burada olduğum için benimle sadece eğleniyordun.

Kadının sesindeki acı açıldı ve birden kadının ne bilmek istediğini anladı. -Bu sefer tabancayı kendisi doldurdu, ellerinin ona uzanmasını engellemesi gerekiyordu. -Dürüst olmak gerekirse, benim ilgim daha onurluydu. Sana kur yapıyordum. || Nefesini tuttu, buna ne diyeceğinden emin değildi.

-Rosalind de aynı şeyi söyledi ama ona inanmadım." Nefesini bıraktı.

- "Neden olmasın?"

- "Çünkü beni amacımdan saptırmaya çalıştığına çoktan karar vermiştim.

-Yaptığın buydu. Düşüncesizce bir şey söylemem için beni kızdırmaya çalışıyordun.

-Evet.

Kadının dürüstlüğü onu ürküttü. -Evet?

~ 191 ~

-Hatırlayacak olursanız, ilk gece bu basit yaklaşım beni hiçbir yere götürmedi.

Onu orada yakalamıştı. Dönüp kulübenin ötesindeki tarlalara baktı ve bir haftadır kafasını kurcalayan soruyu sordu. -Yani benim "yetersiz" öpüşmem ve basmakalıp iltifatlarım hakkındaki tüm o konuşmalar...||

--"O kadar da basit olmayan bir yaklaşımdı." Sesini alçalttı.

-İki yıl önce beni öptüğünde kemiklerimi erittin ve o zamandan beri her seferinde bunu yaptın.

Nabızı hızla atarken, ona sertçe bakmak için döndü. -"Dürüstlük senin son numaran mı?

Başını salladı, gözleri yalvaran bir ifadeyle kararmıştı. -Artık numara yok, sana söyledim. Tamamen dürüst olacağım. Ben de senden etkileniyorum. Seninle birlikte olmaktan ben de zevk alıyorum." Yanakları kızardı. -"Yaptığın şeyden hoşlandım... yaptığımız şeyden...|| Sertleşti. -Ama beni neden kaçırdığını bilmeden devam edemem. Çok şey mi istiyorum?

Damarlarında sıcak kan dolaşıyordu. Ona öyle baktığında...

Onu tekrar dibe çekmeden önce ondan kaçmalıydı. -"Hiçbir fikrin yok," bağırdı. Dönerek kulübeye doğru yürüdü.

Bir an dondu kaldı, sonra onu yakalamak için acele etti ve tam kapıyı açtığı sırada ona ulaştı. Onun kolunu yakaladı. -Lütfen beni dinle Sebastian. İntikam istediğimi, gerçeği kullanarak sana zarar vereceğimi düşündüğünü biliyorum ama yemin ederim bunu yapmayacağım. Anlamıyor musun?

Bunu neden yaptığını bilmemek bana eziyet ediyor. Sadece nedenini bilmek zorundayım.

Elini kapı koluna dayamış, ona söyleme ihtiyacıyla titriyordu. Ama ya bu hepsinden daha sinsî bir numaraysa?

Eli onun kolunda sıkılaştı. -İntikam peşinde olmadığımı kanıtlamamın bir yolu yok mu? Bana güvenecek kadar güvende hissetmeni sağlayacak bir şey?

Bir şey vardı. Onun endişeli yüzüne baktı ve içinde bir burkulma hissetti. -"Benimle evlenebilirsin.

~ 192 ~

Solgunlaşarak adamın kolunu bıraktı. -Ne demek istiyorsun?

-Aynen dediğim gibi. Eğer benimle evlenirsen, sırlarımın -eğer varsa- seninle güvende olduğunu bileceğim. Sana güvenebileceğimi kanıtlamış olurum. Kocana sırtını dönmezsin. Yapmayacağını biliyorum.

Kaşlarını çattı ve gözlerini kaçırdı. -"Ama seninle evlenirsem ve düşündüğüm gibi biri olmadığını, karanlık ya da suçlu bir doğaya sahip olduğunu keşfedersem, o zaman geri dönüşü olmayan bir evliliğe hapsolmuş olacağım." Bakışları tekrar ona döndü. -Hayır, önce bana gerçeği söylemelisin. Sonra seninle evlenip evlenmemeyi düşüneceğim. Bu adil olur. Sonuçta haksızlığa uğrayan sen değildin. Bendim.

Kadın haklıydı ve o da bunu biliyordu. Onu o kadar çok istiyordu ki neredeyse kabul edecekti. Ama yaptığı şey hakkında ne kadar güçlü hissettiğini gördükten sonra bu kadar risk almaya hazır değildi. Ve kesinlikle Morgan'ın ve kendisinin hayatı tehlikedeyken değil.

Birden ikilemlerine bir çözüm düşündü. -Pekala. Seni tuzağa düşürmeyecek, ama sırlarımı saklayacak kadar bana değer verdiğini kanıtlayacak bir şey yapabilirsin.

-Bu da ne?

- "Yatağıma gelebilirsin.

~ 193 ~

Bölüm 15

'Dikkat et de ihtiraslar

kararını etkilemesin,

başka türlü özgür irade kabul etmezdi.'

- Milton'ın Kayıp Cennet'i, Rosalind sahneye çıkmaktan bahsederken Juliet Laverick tarafından çizilmiş ama hiç çalışılmamış

Juliet yanlış duyduğundan emin bir şekilde ona baktı. -"Yani-

- "Seninle sevişmeme izin ver." Niyetli bakışları kadının omurgasında dans eden lüks ürpertiler yarattı. -Seni tanıyorum Juliet. Akılsızca kaçıştıktan sonra, gerçeği öğrenmek için bile olsa kendini asla anlamsızca bir adama vermezsin. Eğer yatağımı paylaşırsan, bu bana açık fikirli olduğunu ve kınamaya hazır olmadığını kanıtlayacak. Bana karşı gerçek hislerin olduğunu kanıtlar.

-Ya söylediklerin sana karşı olan hislerimi yok ederse?

- "Olmayacak, yemin ederim." Tabanca kutusunu kapının hemen içine bıraktı, sonra ellerini tutup dudaklarına götürdü ve boğazını sızlatacak kadar nazik bir şekilde öptü. - "Ama eğer olursa, yine de istediğini yapmakta, istediğin yerde evlenmekte özgür olacaksın.

-Nasıl? Mahvolacağım!

-Evet. Ve sana söyleyeceklerim seni ağlayarak Knighton'a ya da yetkililere gönderirse ben mahvolurum -kardeşim mahvolur. Yani ikimiz de bir şeyleri riske atıyoruz, sen de benim kadar." Sesini boğuk bir tınıya indirdiAncak söylediklerim seni dehşet içinde benden kaçmaya itmezse, o zaman evlenebiliriz ve yaptığımız şeyden kimsenin haberi olmaz." Gülümsedi. - Gerçi her zamankinden daha acele bir düğüne ihtiyacımız olabilir.

Ne kadar kurnazdı. Çocuklarla, mutlulukla ve gerçek bir evlilikle dolu bir geleceği ima eden bu sözlerin onu nasıl etkileyeceğini tahmin edebiliyordu. Birdenbire onları birlikte, gündüzleri kendi küçük çocuklarıyla çevrili, geceleri birbirlerinin kollarına sarılmış olarak hayal edebildi. Bu görüntü onu herhangi bir mülk ya da unvandan daha fazla baştan çıkarmıştı.

Aman Tanrım, onun çılgın pazarlığını gerçekten düşündüğüne inanamıyordu. - Titreyerek, "Ne zaman?" diye sordu.

Gözlerinde çıplak bir açlık parlıyordu. -Ne zaman istersen. Şimdi. İşte." Açık kapıyı göstermek için başını salladı. -"Bu kulübede yatak var, biliyorsun.

Sarsılarak yutkundu. Kendini garip hissederek, -**Evet**, ama bir kaidesi var mı?

Nefesini içine çekti. -Onu kollarının arasına aldı ve içeri taşıdı. Tek yapabildiği tutunmak ve tamamen delirmemiş olması için dua etmekte. Sonra onu öylesine açık bir ihtiyaçla öptü ki, kadın kendini tamamen kaybetti. Vücudu hâlâ demirhanenin sıcaklığını taşıyordu ve onu kucaklaması sıcak bir kötülük havuzuna girmek gibiydi. Çok lezzetli bir kötülük.

Adam merdivenlere ulaştığında dudaklarını onunkilerden ayırdı. Adam onu yukarıya, şüphesiz yukarıdaki yatak odasına taşımadan önce rahat çevreye bir göz atacak kadar zamanı vardı. Kalbi bir heyecanla çarparken, alev alev yanan yanaklarını onun göğsüne bastırdı. Adam ateş ve demir kokuyordu; nefesinin boğazında düğümlenmesine neden olan güçlü, kuvvetli kokular.

- "Nerede olduğunu bilen var mı?" diye sordu gürleyen bir sesle.

- "Beni burada arayacağını nereden bildin?

-Rosalind söyledi.

Yüzünü bir telaş kapladı. -Bizim hakkımızda ne kadar şey biliyor?

-Pek değil. Kız kardeşime seninle özel olarak grştğm söyleyecek kadar aptal değilim.

Ama aramızda bir şey olduğunu tahmin etti.

-Kısa bir süre sonra, bırakın iki kişiye, bir kişinin bile zor sığacağı, buruşuk bir yatağın hakim olduğu küçük bir odanın kapısını tekmeleyerek açtı.

Onu yatağın yanına oturtuktan sonra arkasını döndü ve elbisesinin düğmelerini açmaya başladı,

~ 195 ~

sabırsızca, acilen. -Onun ve Knighton'ın bizi bölmek için buraya gelme ihtimali var mı?

-"Birkaç saatliğine kasabaya gittiler." şapkasının düğmelerini çözdü ve bir kenara koydu.

-"Tanrı' şükür," dedi kısık sesle. Kadının yüzünü kendisine çevirdi, elbisesini çıkarıp onu filmsi kombinezonu içinde bırakırken bakışlarında sıcaklık alevlendi. -"Seninle hak ettiğin gibi sevişmek için bu zamanın her zerresine ihtiyacım olacak." Elleriyle onun kollarını, kalçalarını ve belini yokladı, kr bir adam keşfedilmemiş topraklarda yolunu hissediyordu. -Tatlım, bunun için ne kadar uzun zamandır beklediğimi bilemezsin.

-"İki yıl mı?" diye takıldı, dayanamadı.

Kaşları atıldı. Aniden arkasını dönerek şömineye doğru yürüdü ve neredeyse sönmek üzere olan ateşi harlamak için eğildi. -Sorularınız cevaplanacak Bayan Meraklı, ama şimdi değil. Daha sonra. Anlaşmamızı yaptıktan sonra.

Sadece şimdi değil. Daha sonra. Bu rahatsız ediciydi. Kaçırılma sırasında ona davranış şeklini çok yakından yansıtıyordu -tamamen kontrolü elinde tutan bir adamın hoşgörüsüyle.

- "Her şey her zaman istediğin gibi, değil mi?" Saçlarını çözdü, aniden savunmasız hissetti. -Parmaklarını şıklatıyorsun ve hepimiz hazır ola geçiyoruz. Dizginler her zaman senin elinde olmalı, işlerin ne zaman ve nerede yapılacağını her zaman sen söylemelisin.

Gözleri tehlikeli bir şekilde parlayarak ona doğru geri döndü. - "Ne demek istiyorsun?

-Charnwood. Kaçırılma olayı. Bana gerçeği söyledi." Saçlarını salladı.

-Her şey. Her şey senin zaman çizelgeni takip ediyor. Şartlarını sen belirliyorsun ve hepimiz kabul etmek zorundayız. Benimle sevişmeden bana gerçeği söylemeyeceksin, işte buradayım.

Sanki transa geçmiş gibi uzanıp kadının omuzlarına düşen sarı saçlarını okşadı. -Beni aramanı ben istemedim. Ne Charnwood'a ilk geldiğinde ne de bugün. Bu tartışmayı sen başlattın, ben değil. Benden uzakta kalabilirdin. Şimdi bile Londra'ya dönüp teklifimi reddedebilirsin. Seni asla zorlamam.

~ 196 ~

-Bunu biliyorum. Ama gerçeği öğrenmeden gitmek benim için bir seçenek değil." Adamın yüzünü belirsizlik kaplayınca hemen ekledi: "Beni yanlış anlama, ben bu pazarlığı istiyorum. Sadece gerçeği istediğim için değil, ama-

Biraz utanarak yutkundu. Oysa aralarında dürüstlük istediğini söylemişti. - Ayrıca yatağını paylaşmak istediğim için. Bu beni İngiltere'deki en kötü yaratık yapsa bile. Sonrasında bana ne söyleyeceğin umurumda bile değil, bunu o kadar çok istiyorum ki." Silik bir gülümsemeyle yetindi.

- "Sanırım bu göstermelik direnişi aradan çıkarmayı düşündüm. Çünkü ikimiz de biliyoruz ki sen beni öpmeye başladığında ben bir lapa birikintisine dönüşüyorum.

mi?" dedi boğuk bir sesle ve bir adım daha yaklaştı.

Yüzündeki açık memnuniyet onu biraz sinirlendirdi. -Tabii ki. Son derece sinir bozucu. Her seferinde , kaçırma olayıyla, satranç taşlarıyla ve beni o kaideye hapsederek hep üstünlük sağlamandan nefret ediyorum. Ve bunu bilmenden de nefret ediyorum.

Bakışlarını başka yöne çevirip parmaklarını saçlarının arasında gezdirirken yüz hatlarında kararsızlık belirdi: -**Seni** nasıl etkilediğini fark etmedim.

-"Seni rahatsız etmesine izin verme," dedi kuru bir sesle. -"Yakında beni bile rahatsız etmeyecek.

-Ama bana karşı böyle hissetmeni istemiyorum. Zorlanmış hissetmeni istemiyorum.

-"Zorlanmış hissetmiyorum, tam olarak değil.

-Ya bunun için dizginleri senin eline verirsem?

-Ne demek istiyorsun?

-Neden sevişmemizin sorumluluğunu almıyorsun? En azından kendini rahat hissedene kadar.

Ne tuhaf bir öneri. Peki neden damarlarında garip bir heyecan ? -Nasıl başlayacağımı bilemiyorum. Senden başka hiçbir erkekle birlikte olmadım.

Gözleri yoğun bir memnuniyetle ona bakıyordu. -Biliyorum.

~ 197 ~

-"Ve sen çok tecrübelisin.

-"Yani ben beceriksiz bir ahmak değilim, öyle mi?

Burnunu çekti. -Sen hiçbir şeyde beceriksiz değilsin, bunu çok iyi biliyorsun, seni şeytan.

Bu ona geniş bir gülümseme kazandırdı. -"Yine de, hızı siz belirlerseniz, biraz kontrol sahibi olursanız kendinizi daha rahat hissedebilirsiniz." Ellerini tam bir teslimiyet jestiyle avuç içleri dışarı bakacak şekilde kaldırdıMerhametinize kalmış durumdayım, madam. Benden ne istiyorsunuz?

Bir an için ne yapacağını şaşırdı. Ona nasıl devam edeceğini söyleyebileceğini düşünmek gerçekten saçma ve biraz da utanç vericiydi. Yine de konservatuarda geçirdikleri öğleden sonra ona kadınlarla erkeklerin birlikte neler yaptıklarını biraz olsun öğretmişti. Neyin iyi hissettirdiğini ve nelerden hoşlandığını da. Kız kardeşlerinin ona anlattıklarıyla birlikte, belki de bazı şeyleri yanlış anlayabilirdi.

Ayrıca, şu anda ne istediğini çok iyi biliyordu. -"Öp beni." Adam sırtarak ona doğru yöneldiğinde, "Hayır, bekle. Önce gömleğini çıkar.

Durdu, şaşkıındı. -"Madam ne isterse.

Adam kelepçelerini çözdü ve kadının ağzı kurudu. Bunu gerçekten yapacaktı.

Yine de burada öylece durup onun soyunmasını izlemek garip hissettiriyordu. Etrafına endişeyle bakarken yatağın üzerindeki düzensiz çarşafı fark etti: -**Burada** mı uyuyordun?

- "Dün gece, hepsi bu.

- "Ama bir **gece** yatak gittim." Kulağa nasıl geldiğini fark ederek durdu. Adam duraklayarak ona yakıcı bir bakış fırlattı.

-Öyle mi?

Başını meydan okurcasına sallayarak mırıldandı: "Evet, ama sen orada değildin.

-Çok erken gelmiş olmalısın. Son zamanlarda pek uyuyamıyorum." Gömleğini başından geçirirken sesi boğuklaştı. -"İşçiyim.

Yorgunluktan bitap düşene kadar çalışın, sonra sabahın köründe yatağa girin ve şafakta kalkın.

~ 198 ~

-Neden?

Gömleği bir kenara atarak, onu kollarının arasına almak için yaklaştı. -
"Sormak zorunda mısın?"

Yüzündeki ihtiyaç ifadesi çok şey anlatıyordu.

-"Hayır," diye fısıldadı. -Adam memnun bir gülümsemeyle onu öpmek için başını eğdi, ama kadın parmağını dudaklarına bastırdı. -Henüz değil. Önce sana bakmak istiyorum." Adamın gözlerinde belli belirsiz bir kızgınlık belirdi ve kızın içini muzip bir zevkle doldurdu. -"Kontrolü bırakmayı sevmiyorsun, değil mi?"

-Bu kadar iyi karıştılayacağını beklemiyordum, seni alaycı fingirdek,|| diye homurdandı.

Ondan uzaklaşarak, daha önce demirhanede yapmak istediği gibi ellerini göğsünde gezdirdi. Tabancalarından herhangi biri kadar güzel işlenmişti ve iç huzuru için çok daha tehlikeliydi. Başparmaklarını yassı erkek meme uçlarına sürttü ve adam yutkundu, adem elması çılgınca sallanıyordu.

Kalbi, onun dokunuşuna karşı savunmasızlığının bu işaretiyle sıçradı. Dizginleri elinde tutmaya alışabilirdi. Onun hiçbir şeyden vazgeçme konusundaki isteksizliğini bildiğinden, bir daha asla sahip olamayabileceği bu fırsattan sonuna kadar yararlanmalıydı.

Ellerinin adamın kaburgalarında, ince göbeğinde, hatta gölgeli göbeğinde dolaşmasına izin verdi.

-"Muhteşem bir vücudun var, biliyorsun," dedi ona.

-"Tecrübe zengini kadın böyle konuşuyor," diye mırıldandı.

Onun göğsünü hafifçe itti. -"Tecrübesizliğimi yüzüme vurman çok kötü.

- "Güven bana tatlım, deneyim eksikliğini coşkuyla telafi ediyorsun.

Sanırım bir yerlerde bir hakaret var." Ellerini adamın pantolonunun alt kısmına doğru kaydırdı. -Ama umurumda değil.

-Kadın pantolonunun iki düğmesini açarken keskin bir nefes aldı. Tekrar konuştuğunda sesi boğuluyormuş gibi çıkıyordu.

-Coşkuyu severim. Coşkuya bayılırım. Tam tersini tercih ederim.

- "Terbiyeli, saygıdeğer genç hanımların bunu yapmaması gerekse bile

~ 199 ~

- "Evet, öyle olsa bile." Kadın diğer iki düğmeyi de gevşetince ürperdi.

-Ben...ben hevesli bir kadını her zaman saygın bir kadına tercih ederim. Terbiyeli genç bayanlar çok sıkıcı olabiliyor.

Güldü. - "Sanırım yapabilirler." Saygın bir genç hanım olmak ona yalnızlıktan başka bir şey kazandırmamıştı. Nezaket bazen çok abartılmış gibi görünüyordu.

Adamın pantolonuna baktı ve o gün kış bahçesinde olduğu kadar belirgin bir şekilde şişkin olduğunu görmekten memnun oldu. - "Ve beni sıkıcı mı buluyorsun?" diye alay etti.

Bakışları onu yaktı. -Bunun cevabını biliyorsun.

- "Öp beni," diye fısıldadı.

Kollarını ona dolaması, ağzını dudaklarına götürmesi için tek gereken buydu. Bunu bir ahlaksızın tüm hevesiyle karşıladı ve garip bir şekilde hiçbir pişmanlık hissetmedi. Kendisine öğretilen her şeyi terk etmek üzereydi ve bu umurunda değildi.

Çünkü başka hiç kimsenin onu tatmin edemeyeceğini biliyordu. Bu yüzden onunla tanıştığı günden beri başka bir erkeği asla düşünmemişti. Bu yüzden

Şimdi onun açıklamalarını kabul edebilmek için dua ediyordu. Onsuz bir hayatı düşünmek artık dayanılmaz bir hal almıştı.

Adamın eli yukarı doğru kayarak kadının göğüslerini okşadı ve kadın bir an için bu okşayıştan zevk aldı. Ama adam bir kocanın sahipleniciliğiyle elini tülün altından geçirince, kadın onu itti.

Ağır ağır nefes alıyordu, gözleri şeytanın ruhu kadar siyahtı. -"Sana dokunmama izin ver.

fısıldadı. -Sana dokunmak istiyorum, tatlım.

Sözsüzce başını salladı. Muhtemelen sapıkça davranıyordu, çünkü onun kendisine dokunmasını her şeyden çok istiyordu. Ama onun her şeyi aldığı gibi bunu da almasını istemiyordu. Bir kez olsun ona vermek istiyordu.

-"Dizginleri tutabileceğimi söylemiştin.

Elleri iki yanında yumruk oldu. -Gerçekten yaptım. Gerçi pişman olmaya başladım.

Kıkırdarak bir sonraki adımda ne yapacağını düşündü. Ona kendisine dokunmasını söylemeyecekti, çünkü o zaman onun isteklerine boyun eğmiş olacaktı. Onun yerine eliyle pantolonunu işaret etti. -"Çıkar şunları," diye emretti.

~ 200 ~

-"Pantolonunuz, ayakkabılarınız ve çoraplarınız.

Kaşları altında yukarı doğru kalktı. Ama bunu yaparken gözlerini temkinli bir belirsizlikle ondan ayırmadı. -"İç çamaşırını çıkarmayacak mısın tatlım?" diye sordu, genellikle kadının içini eriten o zorlayıcı ses tonuyla.

-Kızarmasına rağmen, "Henüz değil," diye cevap verdi. -"Önce karnımı doyurmalıyım.

-O zaman ben de çekmecelerimi çıkarayım mı? Yoksa bu senin için çok mu fazla?

Gülümsemesindeki alaycı ifade ona bunun böyle olduğunu çok iyi bildiğini söylüyordu. Tam da bu yüzden ona bunu yaptıracaktı. -"Evet, çıkar onları.

Bu şok edici şeyi yaptığına, ona kendisi için soyunmasını emrettiğine inanamıyordu. Ona izin verdiğiğine inanamıyordu.

Görünüşe göre o da yapamamıştı. Belli belirsiz bir şaşkınlık ifadesiyle, eldiveni sıkın çorap parçasından kurtuldu ve -şeyini|| serbest bıraktı. Adam hareketsiz bir şekilde dururken, kadın şaşkınlıkla ona baktı; alaca saçları, pürüzsüz uzunluğu... ucsuz bucaksızlığı karşısında büyülenmişti.

Daha önce ne demişti? John Thomas. Bir şeyi sanki bir insanmış gibi adlandırmayı erkeklere bırakın. Hem de son derece uygunsuz görünen, cesur, pervasız ve kavgacı bir erkek için ne kadar saygın bir isim. Bir erkeğin pantolonunun içinde bu kadar hareketsiz durabilen, ama bir anda bu şaşırtıcı et harikasına dönüşebilen her şey, tehlikeli bir şekilde öngörülemez bir doğaya sahipti.

Ne kadar uzun süre bakarsa o kadar sertleşiyordu, bu yüzden onun işkencesini uzattı, fiziğini her açıdan incelemek için etrafında bir daire çizerek dolaştı. *Aman aman aman.*

Demek Sebastian makatının altından böyle görünüyordu; tüm kasları, gergin teni ve inanılmaz sertlikteki etiyle.

Adamın önüne döndüğünde, onun -Gey||inin Çağırıcı sertliğine bir kez daha hayret etti.

- "Dokunabilir miyim?" diye fısıldadı, kış bahçesinde ne yaptığını hatırlayarak.

- "Tanrım, evet!" diye homurdandı.

~ 201 ~

Çekingen bir tavırla bir parmağını onun sıcak boyu boyunca okşadı. Dokunduğunda sarsılınca parmağını geri çekti ve bir özür mırıldandı. Fakat

Kızın elini tuttu ve sıkıca kavraması için onu zorladı.

- "Hoşuna gitti mi?" diye sordu

- Hayal edebileceğinizden çok daha fazlası.

Ona nasıl okşayacağını gösterdi ve onun hareketlerini taklit ettiğinde, onun derin, içten zevk sesleriyle ödüllendirildi. Adamın eli kadınınkinden ayrıldı. - Ah, tatlım, bu tabancayı da diğerini idare ettiğin gibi iyi idare ediyorsun.

Bir tabanca. Evet, tıpkı bir tabanca gibiydi; sert ve hınzır. Adamın okşamalarından açıkça zevk almasından ve yeni keşfettiği gücünden hoşlanmasından cesaret alan kadın daha sıkı sıkı, daha hızlı okşadı. Adam gırtlaktan bir ses çıkardı ve hevesle elinin içine doğru itti.

Bir süre sonra onu durdurmak için bileğinden tuttu. - "Benim için bu kadar yeter, tatlı ." Durdu ama onu bırakmadı. - Neden?

- "Bunu bir daha yaparsan, kontrolümü kaybederim.

- "Kontrolünü kaybeder miydin?" Dudaklarında bir gülümseme kıvrılırken hareketlerine devam etti. - "Bunu görmeyi çok isterdim." Adamın gözleri kıza doğru parladı. - Hayır, görmezsin.

- "Evet, " dedi sertçe.

Parmaklarını kızın bileğine doladı ve homurdandı: - Böyle değil.

- "Tempoyu ayarlayabileceğimi söylemiştin.

- "Evet, ama ben-" demek istemedim.

- "Vazgeçecek misin, Sebastian?

- Hayır, ama

- Sonra elimi bırak.

~ 202 ~

Bileğini bıraktı, ama homurdandı, -Anlamıyorsun... Yapamam... İstemiyorum-||

-Kontrolü kaybetmek. Oh, ama anlıyorum." Gerçi anlamadı. Tam olarak değil. Tek bildiği, onun daha önce hiç olmadığı kadar güçlü olduğuydu ve bundan vazgeçmek niyetinde değildi. Özellikle de her darbesi adamın nefesinin hızlanmasına ve vücudunun sallanmasına neden olurken.

-"Gerçekten anlamıyorsun," diye . -Lanet , Juliet... İstiyorum... Tanrım, dur... dur... dur!" Birden kendini onun elinden çekip aldı ve neredeyse acı gibi gelen boğuk bir çığlıkla yatağa döndü. Sırtının kasıldığını gördü, çarşafı yakalayıp önüne bastırırken küfrettiğini duydu.

Hemen pişmanlık duyarak onun yanına koştu. -Özür dilerim Sebastian, seni incittim mi? İyi misin?

Çarşafı John Thomas'ın etrafında tutuyordu ama yüz ifadesi daha önce gördüklerine hiç benzemiyordu; mutluluk ve öfkenin garip bir karışımıydı.

-"Seni incittim!" diye haykırdı, dehşete düşmüştü.

-"Hayır, bana zarar vermedin," diye tersledi. -Ama ben senin içinde olmak istiyordum-|| Sözüne kesti, sanki öfkesini dizginlemek için mücadele ediyormuş gibi görünüyordu.

-Şöyle düşünün-

"Okşaman tabancamın erken ateş almasına neden oldu, tamam mı?

Rosalind'in sevişme hakkında söylediklerini hatırlamaya çalışarak şaşkın şaşkın ona baktı. Bir erkeğin kendini kadının içine nasıl soktuğunu ve tohumunu nasıl bıraktığını... Ve Sebastian da içinde olmak istemişti.

Demek -kontrolü kaybetmek|| derken bunu kastediyordu.

-Saç diplerini boyayarak mırıldandı: -Ve şimdi senin...

um... tabanca tekrar ateş edemez.

-Gözleri alev alev yanarak kirli çarşafı yere fırlattı ve onu yatağa kaldırmak için döndü.

Dizlerinin üzerine çökerken -Ben hiçbir şeyden kurtulmak istemiyorum|| diye itiraz etti.

~ 203 ~

Bir anda kadının önünde diz çökerek iç çamaşırının bağlarını çözdü. Hâlâ kızgın görünüyordu.

-"Bilmiyordum...|| diye fısıldadı, -ve sen bana sorumluluk alabileceğimi söylemiştin.

-||

-Evet, ben lanet bir aptalım, öyleyim. Hatırlat da bir daha seni tabancamın başına geçirmeyeyim." Gözleri doldu.

-"Her şeyi mahvetmek istememiştim.

Elleri yumuşadı. -Ah, tatlım, öfkemi bağışla. Hiçbir şeyi mahvetmedin.

Uzun saçlarını bir kenara atıp köprücük kemiğine bir öpücük kondurdu. -"Yeniden doldurmam biraz daha uzun sürecek, hepsi bu." Aceleyle iç çamaşırını çıkardı.

-Ama bu bana senin kontrolünü kaybetmen için bolca zaman veriyor, benim inatçı Afrodit'im.

Onun kontrolünü nasıl kaybedebileceğini düşündükçe nabızı biraz hızlandı. Konservatuarda yaptığı gibi ona yine o gizli yöntemle dokunacak mıydı? Bu hoşuna gitmişti. Çok hoşuna gitmişti.

Birdenbire sonsuz, arayış dolu bir öpücük için başını yukarı kaldırdı. Kız bunu büyük bir heyecan dalgasıyla karşılayınca, adam onu yatağa geri yuvarladı. O da

Öpüşme devam etti ve kadın hava almak için ayağa kalktığında, adamın yarım botlarını çıkarabilmek için yanında dizlerinin üzerine çöktüğünü gördü.

Birkaç dakika içinde, iç çamaşırları yarım botlarını yere kadar takip etti ve adam çoraplı baldırlarının arasında diz çöktü, bakışları açgözlü bir zevkle onun her santimini tararken ellerini dizlerinin üzerinde yumuşattı. Bakışları nereye değse, vücudu tepki veriyordu. Meme uçları sert düğümler halinde sıkılaştı, karnı titredi ve bacaklarının arasından akan gizemli bir sıvı en gizli yerini saklayan bukleleri nemlendirdi. Bu bile onun içten bakışından kaçamadı.

-"Gök gürültüsüyle, eğer seni çıplak görürsem, her yönden mükemmel bulacağımı biliyordum.

Sesi yarı taparcaydı, yarı hınzır. -"Seninle tanıştığım anda anlamıştım.

-"Stratford'da mı?" diye fısıldadı.

Bakışları onunkilere kaydı, araştırdı, tereddüt etti. Sonra : "Stratford'da.

Bu güven kanıtı karşısında kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu ve sevinçten parlayan bir gülümsemeye ona doğru uzandı. -"Kontrolümü kaybetmeme neden olman gerektiğini sanıyordum.

~ 204 ~

Memnuniyet onun da gözlerini doldurdu ve bir tatmin hırıltısıyla kendini ona doğru indirdi. Dudakları göğüslerini okşayarak ve alay ederek dolaştı ve parmakları kalçalarını ve bacaklarının arasındaki hassas yarığı aradı. Oradan ikisi bir dokunma, keşfetme ve okşama ateşinin içine düştüler.

Bir erkekle böyle olabileceğini hiç hayal etmemişti, ancak bir ya da iki kez Morgan'la nasıl olacağını merak etmişti. Sebastian. Onun Sebastian'ı. Artık onu bu şekilde düşünebiliyordu, çünkü kalbinin derinliklerinde onun asla gerçekten suç teşkil edecek bir şey yapamayacağına inanıyordu. Tanıdığı ve saygı duyduğu, kendisinden istese kendi bedeni üzerindeki kontrolünden vazgeçecek olan adam değil.

Onun her yumuşak , yetenekli dilinin her şaşırtıcı hareketini, karnına, kollarına ve göğüslerine bastırđı her tatlı, günahkâr öpücüğü ezberleyebilmeyi diledi. Çok geçmeden parmakları, arzuladığı o skandal okşayışla içine girdi, onu altında kıvranmaya ve yalvarmaya iten muhteşem vuruşlar.

Eli inanılmaz sihrini konuşturerken homurdandı: -Kontrolü kaybediyorsun, öyle mi?

-"Hiç de... değil," diye nefes nefese kaldı, sonra da ekleyerek kendini yalancı durumuna düşürdü,
-Lütfen, Sebastian... böyle... evet...||

Madam ne isterse." Onu aklından çıkararak gizli noktayı parmakladı. -Kendini bana bu kadar özgürce teslim etmeni, titreyip sarsılmanı seviyorum. Boynunu büküşünü ve güzel göğüslerini benim için yukarı kaldırışını seviyorum...||

Bunun gibi hınzırca yorumlar ve daha da hınzırca okşamalarla, kısa süre içinde onu altında kıvrandırdı, zevkin onu milyonlarca mutlu parçaya ayırana kadar içinde bir ateş sıcaklığına dönüştüğünü hissetti ve utanmaz bir ahlaksız gibi zevkini haykırdı.

Ama daha büyük bir şey içine girip onu germeden önce bilinci yerine gelmemişti bile. Aşağı baktığında sert John Thomas'ın yarısının kalçalarının arasına gömülmüş olduğunu gördü. Belli ki yeniden doldurmak için fazla zamana ihtiyaçı yoktu.

Ellerini omuzlarının iki yanına koymuğ, terden sırlıklam olmuğ yüzünde gözleri parlayarak kızın üzerinde duruyordu. -"Acı çekeceğini biliyorsun," diye uyardı gırtlaktan gelen bir sesle, sanki konuşmak bile ona çok pahalıya mal oluyormuş gibi.

~ 205 ~

Hâlâ önceki memnuniyetinin etkisindeydi, ona memnun bir gülümseme gönderdi ve kollarını onun boynuna doladı.

Ateş yüzüne sıçradı. Dudaklarına bir öpücük kondurmak için eğildi, sonra mırıldandı: "Elimden geldiğince az acı çektireceğim tatlım.

Ve yaptı da. İlk geçici itişine eşlik eden sancı onu neredeyse hiç irkiltmedi. Ancak inanılmaz derecede geniş açılmış olma hissini görmezden gelmek o kadar kolay değildi. Adam yavaşça içeri girdi, kök salmış bir meşe gibi iyice içine yerleşti ve kadının aklına onu bir daha asla yerinden sökemeceği gibi çılgınca bir düşünce geldi.

Özellikle de orada olduğu için çok mutlu görünüyorken. -Senin içinde olmanın ne kadar iyi hissettirdiğini hayal bile edemezsin,|| dedi kısık sesle. -"Sevgili meleğim, hiçbir fikrin yok.

Biraz sinirlenerek, -Kesinlikle istemiyorum,|| diye mırıldandı. Hissettiği tek Gey bu istilacı baskı iken, onun için bu kadar iyi hissetmek pek adil görünmüyordu. Helena ve Rosalind neden sevişmeyi bu övüyorlardı? Sadece daha önce olanlar yüzünden mi? Elbette bu harikaydı ama bu...

Sanki kızın sıkıntısını tahmin etmiş gibi gülümsedi. -Bekle, daha iyi olacak. Bana bir şans ver.

Ne yapmak için? Onu ikiye bölmek için mi?

Sonra hareket etmeye başladı. İlk başta sadece rahatsız edici bir sürtünme hissetti. Ama bu çok geçmeden rahat bir sürtünmeye, ardından hoş bir sürtünmeye, sonra kesinlikle muhteşem bir sürtünmeye dönüştü. Bir çalı yangını gibi, zevk kalçalarından karnına sıçradı, indiği her yerde için için yanarak daha fazla zevk, daha şaşırtıcı hisler uyandırdı.

Ve sıcak ağzını meme ucunun etrafına getirdiğinde, dili kız inleyip altında gerilene kadar sıcaklığı yüzeye çıkarırken, kız kardeşlerinin neyi ima ettiğini anlamaya başladı.

Aşağıda, parmaklarıyla yaptığı gibiydi ama daha iyisiydi. Kadının içi ona uyum sağlamak için gevşedikçe, teni canlandı ve kanı damarlarında uğuldadı. Adamın kollarına yapıştı, ulaşabildiği her yerine öpücükler kondurdu - omuzlarına, bıyıklarının gölgelediği çenesine, güçlü boynuna.

Hephaistos'un erimiş metali vuruş üstüne vuruşla dövmesi gibi, itişlerinin hızını artırarak, vurarak, gürleyerek içine girerken boğuk bir sesle -Şimdi o kadar da kötü değil, değil mi?

-Sebastian... Ah... Yüce Tanrım... Yanıyorum...||

-"O zaman birlikte yanacağız." Ona baktı, her şeye gücü yeten bir yaratık, her itici hamlesiyle onu kaynama noktasına kadar ısıtan bir ateş veren.

-"Şimdi... Sonsuza dek... Sadece ikimiz..."

Aralarına uzanarak başparmağını kızın hassas gizli yerine dokundurdu ve kız bir anda patladı, adını haykırarak kendinden geçti.

-Ah, evet...evet!" diye homurdandı, sonra o kadar derine daldı ki, kadın onu sıkıca kavradı ve can havliyle tutundu. Tohumunun sıcak seli onun içine aktı ve vücudu daha önce olduğu gibi kasıldı. Ama bu sefer bunun ne anlama geldiğini biliyordu ve onu bir değil, iki kez kontrolünü kaybetmeye itebileceğini düşünmek ona muazzam bir tatmin verdi.

Bir an için birbirlerine karşı gerildiler, gerildiler ve yapıştılar. Sonra yavaşça normale döndüler ve tekrar yatağa uzandılar. Rahatlayan adam onun yanına uzanmak için yuvarlandı. Kolları birbirine dolanmış, yüzleri birbirine dönük yatana kadar onu kendine çekti.

Saçlarını gözlerinden çekti ve başparmağını nemli dudaklarına sürttü. - "Kontrolü kaybetmek nasıl bir duygu, sevgili Juliet?

Bir kaşını kaldırdı. -"Sanırım senin kadar.

Kıkırdadı. -O kadar mı? O zaman karı koca olarak çok iyi anlaşıcağımızı sanıyorum.

-Eğer evlenirsek. Henüz anlaşmanın sana düşen kısmını yerine getirmedin, biliyorsun.

Eğlencesi bir anda kayboldu. -"Hatırlattığın için sağ ol." Ğ çekerek ondan uzaklağtı ve sırt üstü yatıp tavana baktı. -"Bir erkeğin zevkine nasıl aniden son vereceğini kesinlikle biliyorsun.

-"Özür dilerim," dedi ve ciddiye. -Bu benim için büyük haksızlıktı. Bunu duymak için iki yıldan fazla bekledim. Sanırım birkaç dakika daha beklemekten zarar gelmez.

~ 207 ~

Başını salladı. -"Hayır, ertelemek işleri kolaylaştırmaz.

Vücudunu örtmek için bir çarşaf sürükleyerek, çekmecelerini çekmek için yataktan ayrıldı.

~ 208 ~

Bölüm 16

Dürüst bir zihni açamayan benim

dostum olamaz.

- Euripides'in Medea'sı, Juliet Laverick'in yedi yaşındayken yaptığı örnek çalışması Juliet oturduğu yerden kalkıp çarşafı dolgun kıvrımlarıyla kavrarken, Sebastian pazarlığın kendi payına düşen kısmını yerine getirmeye kararlı bir şekilde yerde volta atıyordu. Ne de olsa onurlu bir adamdı ve ona her şeyi anlatacağına söz verdiğinde ciddiyydi.

- "1815 baharında Crouch'un kaçakçı çetesine katılan kardeşim Morgan'dı." Juliet hayal kırıklığına uğramış gibi bakınca usulca ekledi,
- "Ama seni kaçırın bendim.

Şaşkınlık yüzüne yayıldı. -Bu nasıl olabilir? Elbette sen ve kardeşin çok farklısınız, daha **önce** söylediğim tüm nedenlerden dolayı-

-Evet, öyleyiz. Bence ailenizin, özellikle de Knighton'ın kafasını karıştıran şey, hem Morgan'ın hem de benim Crouch'un bilgisi dahilinde farklı zamanlarda kaçakçılarla iş birliği yapmış olmamız.

Farkına varınca Juliet daha dik oturdu. -Demek senin hakkında haklıymışım. Zaten emin değildim, ama-

- "Haklıydın." Durakladı. -Morgan'ın Noel'de döneceğine söz verdiğini söylerken biraz yalan söyledim. Aslında Temmuz sonundaki hasat için dönmeye söz vermişti. Genelde o zaman malikanede büyük bir ziyafet düzenleriz ve ona dönüp dönmeyeceğini sormuştum. Evet dedi.

-Ama geri dönmedi.

-Hayır. Güneye gittiğini söylemek dışında nereye gittiğini söylemediği için ilk başta bekledim ve hiçbir şey yapmadım. Ama dönmemesi beni endişelendiriyordu. Dönecekti.

gideceği yer konusunda çok gizemliydi. Bu yüzden Ağustos ayının ortalarında Londra'ya gittim ve onu Sussex'teki Hastings'e kadar takip eden bir koşucu tuttum.

Dudaklarını büzdü ve bekledi.

-Orada ne amaçla bulunduğunu bilmeden hemen oraya gittim. Ama Crouch beni kasabada görür görmez Morgan sandı. Yüzüme bir süvari tabancası salladı -hem de birinci sınıf bir tabanca... Fransız, diyebilirim... üç, dört yaşında-

-"Sebastian, tabanca umurumda değil," dedi Juliet sinirli bir şekilde.

Ona alaycı bir gülümseme attı. -Hayır, tabii ki değil. Her neyse, onu bana doğru salladı, beni serbest ticaret yapmayan tek kişi olduğum bir handa köşeye sıkıştırdı ve nasıl kaçtığımı öğrenmek istedi.

-Neyden kaçtın?

Crouch benim Morgan olduğumu sanıyordu, hatırladın mı? Kardeşime ne yaptığını açıklayacağını umarak söylenmesine izin verdim. Söylemeyince, bana söylemesi için onu yönlendirmeye çalıştım ama hata yaptım. Kardeşim bana benziyor olabilir, ama tahmin ettiğiniz gibi aksanlarımız ve tavırlarımız belirgin bir şekilde farklı. Crouch şüphelendi ve kim olduğumu öğrenmek istedi." Yumruklarını sıktı. -Tanrım, keşke o lanet kaçakçıyı gördüğüm anda Morgan'ı taklit etmeyi akıl etseydim.

-Koşulları önceden bilmediğiniz için kendinizi suçlayamazsınız||

Juliet mırıldandı. Başını çevirip baktığında onun sakın, okunamayan ifadesini fark etti.

Yine de içinde onu devam etmeye teşvik

eden bir sempati de vardı.

-Ben de Crouch'a gerçeği, Morgan'ın kardeşi olduğumu ve onu aramaya geldiğimi söyledim.

İşte o zaman beni elinde tutmanın avantajlarını fark etti." Şömineye doğru yürüdü, kömürleri dürttü. -Bir beyefendi gibi görünebilecek biri tarafından gerçekleştirilmesini istediği aptalca bir planı vardı. Seni kaçırmak istiyordu ve kaçma şeklinde olursa daha başarılı olabileceğini düşündü. Ona yardım edersem Morgan'ı serbest bırakacağını söyledi. Morgan'ı esir aldığı düşünmememe izin verdi.

-Alçak herif!

~ 210 ~

-Sebastian onunla yüzleşti. -Onu sulh yargıcına götürüp bana anlatmaya zorlamak istedim. Ama Morgan'ın hayatını riske atamazdım ve Crouch'un gücü bana yetiyordu.

-Demek Crouch'un dediğini yaptın ve beni kaçırdın," diye fısıldadı acılı bir sesle.

Bakışları ona yöneldi. Gözlerinden acı fişkırdı, itibarına zarar verme pahasına kardeşini korumayı seçtiği için acı çekiyordu. Bu onun kalbine bir kazık sapladı. -"Bundan daha fazlası vardı," dedi aceleyle. -Crouch benim yardımımıyla ya da yardımım olmadan seni kaçırmaya kararlıydı. Yetkililere gidemeyeceğimi düşündüğümünden, gidecek hiçbir yerim yoktu. Arkadaşlarına bir kez baktıktan sonra, savunmasız genç bir kadının onların eline düşmesine asla izin vermeyeceğimi biliyordum. Eğer seni alan kişi ben olursam, seni koruyabileceğimi ve Morgan'ın serbest kalmasını sağlayabileceğimi düşündüm.

-"Ya Helena ve Daniel?" dedi kızgınlıkla. -"Onlar ne olacak? Bu küçük planınızda başka insanların da zarar görebileceğini hiç düşünmediniz mi?

O darbeyi kesinlikle hak etmişti. -Konu senin ilişkilerine gelince, yanlış hesap yaptığımı itiraf ediyorum. Leydi Helena'nın Warwickshire'da sözde evliliğimizin haberini bekleyeceğine gerçekten inanmıştım. Kabul etmelisiniz

bir skandalı göze alacak ya da akrabalarının peşinden koşacak türden biri değil. Güneye giderken bana bu konuda defalarca güvence vermişsiniz.

Kendini sertçe toparladı: -Ayrıca, onları dışarı çıkardım, değil mi?

-"Kendilerini dışarı attılar," diye düzeltti onu. -Gerçi sen bana göz kulak olmasaydın çıkamazlardı sanırım.

Çarşafın uçlarını narin yumruklarıyla kavrayıp öylece otururken ne düşündüğünü anlamak çok zordu. Nasıl hissettiğine dair en ufak bir ipucu yoktu.

Bu onu endişelendiriyordu. -"Yapmam gerektiğini düşündüğüm şeyi yaptım." Onun anlamasını sağlamak, sessiz suçlama kalkanını yarmak için yanıp tutuşuyordu. -O noktada Crouch'un Morgan'ı yakaladığına gerçekten inanmıştım. Crouch bana kanıt olarak Morgan'ın tabancasını gösterdi, buradayken onun için özel olarak tasarladığım tabancayı. Morgan onu savaşımadan asla vermezdi. Bu yüzden istediğini yapmazsam Crouch'un Morgan'ı öldüreceğini düşündüm. Ne de olsa adama Kaçakçıların Kralı deniyordu ve zamanının çoğunu tepeden tırnağa silahlı olarak geçiriyordu.

Kadın onun yanından geçip ateşe doğru baktığında, hayal kırıklığı onu çaresiz bıraktı. -Seni Sussex'e getirdikten sonra Morgan'ın Crouch'un elinde olmadığını öğrendim.

~~

İki eliyle yüzünü ovaladı. -O zaman bile, Morgan'ın İçişleri Bakanlığı'nın emriyle casusluk yapmak için kaçakçılara katıldığını bilseydim her şey farklı olabilirdi.

Sonunda ondan bir tepki geldi. -Ne? O bir kaçakçı bile değil miydi?" dedi şaşkınlıkla.

Başını salladı. -Morgan'ın böyle bir şey için ailesine ve ülkesine sırtını dönmeyeceğini anlamalıydım. Anlamış olsaydım, Crouch konusunda yardım almak için İçişleri Bakanlığı'na ya da donanmaya gidebilirdim. Ama tek bildiğim Morgan'ın bir kaçakçı çetesine karıştığıydı. Yakalanıp asılmaması için bunu gizlemek zorundaydım.

-Ve o zamana kadar benimle pazarlık yapmak zorunda kaldın,|| dedi soğukkanlılıkla.

İrkildi. -Evet, her şeye rağmen. Crouch'un Morgan'ın bir ticaret gemisine hapsedilmesi ve Tanrı bilir nereye götürülmesi için para ödediğini öğrenmeme rağmen, Crouch bana ne zaman ve hangi gemide olduğunu söylemeyi reddetti. Önce fidye parasını istiyordu, benim de Morgan'ın yolculuğunu izlemek için onun bilgilerine ihtiyacım vardı. Bu yüzden her şeyi görmek zorundaydım.

-"Neden Morgan için ona kendi fidyeni teklif etmedin?" Kadın hâlâ ona bakmayı reddediyordu. -"Tanrı biliyor ki bunu karşılayabilirsin.

-Aslında öyle yaptım ama ondan kaçmak için zenginlik hikayemi uydurduğumu sandı. Başlangıçta kasabaya Saygıdeğer Lord Templemore'un tüm şatafatı ve gösterişiyle gelmedim, biliyorsun. Ayrıca, tek istediği para değildi; kayınbiraderinizden intikam almak istiyordu. Ve eğer onunla senin arana girmezsem, bunu senin namusuna mal olmasından korktum.

Bakışları onunkilere kaydı ve sonsuz bir yumuşama gösterdi. -O gün mağaralarda ve en başından beri yaptığın şey tam olarak buydu. Benimle Crouch arasında durdun, benimle onların arasında durdun.

İçinden bir rahatlama geçti. Anlamıştı. -Masum bir genç kadını mahvetmek pahasına kardeşimi kazanamazdım. Yaptığım her şey hem seni korumak hem de Morgan'ı bulmak içindi.

-"Ve tüm bunlardan sonra onu yine de kaybettin, değil mi?" Yüz hatlarında merhamet alevlendi. -Zavallı, sevgili Sebastian'ım.

~ 212 ~

Kahretsin, Morgan'ı hâlâ ölü sandığını unutmuştu. Çözmesi gereken bir yalan daha. -Uzun bir süre öyle sandım. Sorgularıma cevap olarak kayınbiraderinize gösterdiğim o mektubu getirdiğinde, neredeyse ölüyordum." Ağır, soğuk havayı içine çekti, hikâyenin geri kalanı için kendini hazırladı, onu hor göreceği kısım için. -Anlaşıldığı üzere Morgan ölmemişti.

Geniş gözlerle ona baktı, çarşafı göğsüne sıkıca bastırdı.

-Hayır mı?

-Hayır." Huzursuzca volta attı. -Birkaç ay önce Donanma Kurulu buraya gelerek Morgan'ın İçişleri Bakanlığı'nın isteği üzerine Sussex'te bulunduğunu, ancak kısa süre önce bir korsan gemisi olan Satyr'de görüldüğünü açıkladı. Batmadan önce Oceana'dan nasıl kaçtığını ya da Korsan Lordu'nun gemisine nasıl geldiğini kimse bilmiyor.

Ne yazık ki, Satyr'in mürettebatı Lord Winthrop'u altınlarından ayırdığında fark edildi.

Lord Winthrop'un bunu onayladığını sanmıyorum," dedi kuru bir sesle. - Altına oldukça düşkündür.

İç çekti. -Gerçekten de öyle. Morgan'ın kellesi için Donanma Kurulu'nu ayağa kaldırdı. Bana bir teklifle geldiler. Korsan Lord'a karşılık Morgan'ın hayatı. Denizlerin belasını yakalamalarına yardım ederse korsanlık suçunu affedeceklerini söylediler. Ben de ondan ne zaman haber alırsam, aracı olmayı kabul ettim.

-Yani hala nerede olduğunu bilmiyor musun?

Başını salladı. -Bana bir mektup yazıp müsait olduğunda eve geleceğini söylemişti. Dönmesini bekliyordum. Ve sonra sen ortaya çıktın.

Belli belirsiz gülümsedi. -"Kana susamış akrabalarım .

- "Kesinlikle.

-Bu yüzden mi gerçeği sakladın, sana yapabileceklerimden endişe ettiğin için mi?

-Ve Knighton'ı ne yapmaya ikna edebileceğini. Morgan'ın affını ayarlamak için özgür olmalıydım, anlıyor musun?" Bir an bunun üzerinde düşündü.

- "Demek her şey bu kadar basitti; kaçırma, yalanlar ve oyunlar." Başını salladı, nefesini tutmuş, baltasının düşmesini bekliyordu. - "Böyle bir şey olabileceğini düşünmüştüm.

Onu yanlış anladığından emin bir şekilde yatağa yaklaştı. - Ne?

Omuz silkti. - Crouch'un istediği fidyenin hiçbirini talep etmemiş olmanıza rağmen, ilk başta amacınızın maddi olduğunu düşünmüştüm. Ama mal varlığınızın büyüklüğünü görünce bu düşüncemden vazgeçmek zorunda kaldım. Servetinizi kaçakçılık yoluyla elde etmiş olabileceğinizi düşündüm ama o zamanlar bile kaçakçıların bir parçası gibi görünmüyordunuz. Griff'in müfettişi de başka bir çeteye katılmadığınızı öğrendi.

Yanına otururken kelimelerini dikkatle seçti. - "Yani kızgın değilsin." Berrak gözleri onunkilerle buluştu.

- "Duruma göre değişir.

- Ne üzerine?

- Bazı soruların cevapları||

Kalbi sıkıştı. Bu kadar kolay kaçamayacağını bilmeliydi. - "Sor bakalım.

Açıklamalarına başladığından beri ilk kez Helena'nın yüzünde bir belirsizlik gördü. - Stratford'a ilk geldiğinde Helena'ya yaklaştın. Neden? Genel olarak erkeklere karşı bu kadar Güpheci olmasaydı, ikimiz burada oturup bu konuşmayı yapmıyor olabilirdik, çünkü seninle gelecek olan o olurdu.

O kadar savunmasız görünüyordu ki kalbi göğsünde çarptı. Kaçmak kardeşinin karakterinde yoktu. Bunu geçmeden anladım.

İç çekti. - Ama bunun benim karakterimde olduğunu söyleyebilirsin.

Yapışkan bir noktaydı ve kadının bunu nasıl göreceğini anlayabiliyordu. Ama şimdi kaçamak cevaplar vermeyecekti. - O zamanlar romantik bir ruhun vardı, tatlım.

İtiraf etmeliyim ki seni etkilemenin daha kolay olacağını düşünmüştüm." Kaşlarını çatarak alt dudağını ısırdı ve aceleyle ekledi: "Ama Leydi Helena tekliflerimi geri çevirdiğinde rahatladığımı söyleyebilirim. Rahatladım ve telaşlandım.

~ 214 ~

-Alarm mı?

Elini uzatıp, yanağından başlayıp gür ve tatlı dudaklarına kadar uzanan bir çizgiyi okşadı.

-Dehşete düştüm desem daha doğru olur. İkinizin de hayatını gereğinden fazla altüst etmek istemedim. Bir centilmen gibi davranmayı planlıyordum ve Helena'yla uzun bir yolculuğun beni kötü davranmaya teşvik etmeyeceğini biliyordum. Aynı şekilde seninle uzun bir yolculuğun da tam olarak bunu yapacağını biliyordum.

Bakışları onunkilere kaydı. -Ama o yolculuk boyunca beni görmezden geldin ve bana bir çocukmuşum gibi davrandın. Ve bir kez beni öpmeni istediğimde, kesin bir dille reddettin.

-Kesinlikle. Alternatifim seni arabaya yatırıp kötü bir şekilde becermekti." Kız şüpheyle bakmaya devam edince başparmağıyla yanağını okşadı. -O yolculuğun çoğunu senin için yanıp tutuşarak geçirdim, tatlım. Seni öpmemi istediğin o gün... Ellerimi saçlarına gömüp yüzünü bana çevirmenin ve seni anlamsızca öpmenin nasıl bir şey olacağını hayal ederek binlerce acı çektim. Seni en başından beri istiyordum. Çok, çok kötü bir şekilde. Sadece seni arkamda bırakacağımı bildiğim zaman seni öperken kendimi güvende hissettim.

Ve bu dürüst bir gerçek.

Gözleri sanki onun ihtiyacını görmemek için kapanmıştı. -O zaman neden beni terk etmek yerine yanına almadın? Neden benimle evlenmedin? Bütün bunları bana anlatsaydın, seni affederdim. O zaman seni affetmek isterdim.

İhanetinden sonra bile sana inanmak istedim.

- "Morgan'ı zorundaydım, görmüyor musun?

- İlk başta, belki. Ama öldüğünü duyunca neden Londra'da bana gelip evlenme teklif etmedin?

- Ve hayatımı riske mi atayım? Ya sana gerçeği söyleseydim ve sen beni mahkemeye sürüklemeye karar ?" Gözleri öfke dolu bir şekilde açıldı.

- Ben bunu yapmazdım!

- Nasıl emin olabilirdim ki? Asılmamı istemeseydin bile Knighton bunun olması için elinden geleni yapardı. En azından beni mahvetmeye " Yataktan kalktı ve şöminenin yanına gitti, alevlere bakarken elini şöminenin en ucuna dayadı. - Ayrıca, Londra'da güvende ve iyi olduğunu biliyordum. Yaptıklarından sonra seni üzme hakkım olmadığını düşündüm.

~ 215 ~

Bitti. Beni kabul edeceğinden bile emin değildim. Hayatını altüst etmenin ne anlamı olabilirdi ki?

Ya da seninki," dedi kuru bir sesle.

Omzunun üzerinden geriye bakarak usulca, - Burada insanlar bana güveniyor, Juliet, dedi. Bu sadece Morgan'la ilgili değil, biliyorsun. Görevlerim ve sorumluluklarım var. Bir zamanlar güzel bir kızdan hoşlandığım için Charnwood'un geleceğini riske atamazdım.

Kadının beti benzi attığında, bu kadar açık konuşmaması gerektiğini fark etti. Ama devam etti. - Bu yüzden onu rahat bırakmanın en iyisi olduğunu düşündüm. Ve Morgan için endişelenmeye başladığımda da... Yapabileceklerini riske atamazdım. Çok fazla şey tehlikedeydi - kardeşim, mülküm, hayatım.

Kararsızca ona baktı. - Şimdi her şeyi riske atıyorsun. Birdenbire güzel bir kızdan hoşlanmaya mı başladın?

Onun aceleci yorumunu yankıladığını duyunca irkildi. -" pazarlık riski oldukça azalttı." Gözlerini tekrar ateşe dikti. -Kendi düşeni yapacağına güveniyorum. Seninle sevişmeme izin verdin. Sana gerçeği söyledim. Ve şimdi anlaştığımız gibi benimle evleneceksin.

Seni tanıyorum, Juliet. Yaptıklarım için iyi bir nedenim olduğuna inanmaya hazır olmasaydın yatağıma gelmezdin.

Juliet kendi kendine onun haklı olduğunu kabul etti. Adamın, alabileceği intikamdan endişe ettiği için gerçeği ondan sakladığını zaten tahmin etmişti. Bunu kardeşini ve mülkünü korumak için yaptığını duymak çok da büyük bir sıçrama sayılmazdı. Ve zaten onu tamamen affetme eğilimindeydi. Bir insanın ailesini korumak için harekete geçmesini herkes gibi o da anlayabilirdi.

Ama iki yıl önce ona deliler gibi aşıkken, onun sadece "güzel bir kızdan hoşlandığını" duymak acı vericiydi. -Evlenmeye karar vermene bizim pazarlığımızın neden olduğunu söylüyorsun ama bu doğru değil. Buraya geldikten kısa bir süre sonra bana kur yapmaya başladın. Beni görmezden gelmek ve bizi bir an önce kapı dışarı etmek daha mantıklı olurdu. Bunca zaman sonra, böyle bir risk varken neden benimle evlenmek istedin?

Omuz silkti. -Senden etkilendim.

Midesi düğümlendi. -Bu işe yaramaz. Kendi itirafınla, iki yıl önce benden etkilenmiştin, ama o zaman beni terk ettin çünkü

~ 216 ~

Ailen ve mülkün için endişeleniyorsun." Kalbine saplanan acıyla mücadele etti. Sorumluluklarını ona tercih etmişti. Bu acı vermemeliydi ama veriyordu.

Çenesinde bir kas çalıştı. -Şimdi her şey farklı. İtibarınız tehlikede olabilir. İşleri yoluna koymayı sana borçluyum.

Asil postuna lanet olsun. Tamamen saygıdeğer bir şey olabileceğini tahmin etmişti...

ve her türlü şefkatten yoksundu. Acısını yutarak kendini hafifçe konuşmaya zorladı. -"Yani kaçırılma olayını telafi etmek için benimle evlenmek istiyorsun. Bir tür kefaret, öyle mi?

Şömineden uzaklaştı, yatağa doğru gözleri parlıyordu.

-Hayır. Öyle değil.

-"Değil mi?" Dökülmemiş gözyaşlarının acısı boğazını tıkadı. "Sana karşı sadece zahmetli bir yükümlülük olmak istemiyorum.

-Sen değilsin! Bana iyi bir eş olacağını biliyorum, evlilikte üzerine düşeni yap.

-Harika. Tabanca seçer gibi eş seçiyorsun. Ne kadar gurur verici.

-Hayır, öyle değil. Neden bunu kaba bir ticaret işlemine dönüştürmek zorundasınız? Senin için doğru olanı yapmak istemenin nesi yanlış?

Başını gururla yukarı kaldırdı. -Artık ne senin ne de ailem tarafından kurtarılması gereken bir çocuk olmadığımı bilmeni isterim. Hayatımı bana değer veren biriyle paylaşmak istiyorum, hatalarını telafi etmekle yükümlü hisseden bir adamın kırıntılarını almak değil.

İç çekerek onun yanındaki yatağa uzandı ve sert, direnen bedenini göğsüne yasladı. "Kendimi pek açık ifade edemiyorum, değil mi?" Saçlarını alnından okşayarak gözlerine sıcak bir şekilde baktı.

-"Uzun zamandır burada yalnızdım, nedenini bilmeden varlığımdan hoşnutsuzdum. Sonra sen geldin ve her şeyi sarstın, ben de eksik olanın sen olduğunu fark ettim.

Acısı biraz azalırken nefesini tuttu.

Boş boş, kızın bir tutam saçını eline doladı. -Beni yanlış anlama.

-Charnwood'u seviyorum. Charnwood'un kalabalığına ve saçmalığına tercih ederim.

Londra." Öptü.

~ 217 ~

Ama boş, sessiz ve yalnız. Bir hanıma ihtiyacı var. Çocuklara ihtiyacı var.

Umut etmeye cesaret edemeyerek yüzünü onunkine çevirdi. -Peki ya sen? Senin neye ihtiyacın var?

-Basitçe, "Sana ihtiyacım var," dedi. Sonra ağzı onunkinin üzerindeydi, onu ihtiyacıyla baştan çıkarıyor, kendisinden başka hiçbir şeyin önemli olmadığı o gizli, mahrem yere doğru emiyordu.

Geri çekildiğinde ikisi de soluk soluğaydı.

Ona o kadar yakın sarıldı ki kalbinin çarptığını hissetti. -"Geçen hafta, burada olduğunu bildiğim halde seninle konuşamadığım, sana dokunamadığım ya da seni öpemediğim için çok acı çektim. Her sabah odanın önünde durup sana gerçeği söyleyip söylememeyi tartıştım.

- "Neden yapmadın?

- "Bunu duyduğunda beni itebileceğin düşüncesine dayanamadım." Ona iyice sokuldu.

- "Seni şimdi itmiyorum.

- "Hayır, Tanrı'ya şükür." Elleri kollarında aşağı yukarı gezinerek çarşafı yerinden Eğer yaparsan buna dayanamam.

- "O halde beni en azından biraz seviyor olmalısın," diye fısıldadı onun geniş ve erkeksi göğsüne doğru.

Dondu kaldı. Sonra yavaşça onun kucağından sıyrıldı ve kendini ondan ayrı tuttu. Belirgin bir tedirginlik kaşlarını çatmasına neden oldu. -Juliet, ben... ben sana karşı büyük bir sevgi hissediyorum. Ama benden bundan fazlasını bekleme. Ben tutkulu bir insan değilim. Seninle bir ilgisi yok. Sadece...

Ona belli belirsiz bir gülümseme gönderdi. -"Beni tutku için fazla sıkıcı ve saygın bulduğunda çok da haksız değildin.

-Bence hiç de sıkıcı değilsin ve kesinlikle tutkudan yoksun değilsin. Ama biz tutkudan bahsetmiyoruz; aşktan bahsediyoruz, tamamen farklı bir şey." Yaptıklarının onun tuhaf fikirlerini değiştirebileceğini ummuştu. Değiştirmediğini bilmek

~ 218 ~

onu tedirgin etti ve hayal kırıklığına uğrattı. -"Kendine izin versen, aşkı hissetmek için mükemmel bir yeteneğin var.

Çenesi gerildi. -Neden yapayım ki? Bu sadece tahribata yol açan pervasız bir duygu. Buna "aşık " denmesinin bir nedeni var, biliyorsun - çünkü düşmek kadar kontrol edilemez ve öngörülemez. Kendimi bu kasırgaya kaptırırsam aptallık etmiş olurum.

-Evet, ama kasırgalar da heyecan verici olabilir. Ve evlilik birbirini seven iki insan arasında çok daha keyiflidir.

Gözlerini dikip ona baktı. -Nereden biliyorsun? Duyduklarından mı, bir sürü gözü dönmüş şairin söylediklerinden mi?

Başını eğip çarşafa baktı. -Kız kardeşlerimin ve kocalarının aşık olduklarında nasıl davrandıklarını gördüm. Ve annemle babamın nasıl birlikte olduklarını duyduğum.

Biraz alaycı bir kahkaha attı. -Benim annemle babam da aşıktı. Ama bu evliliklerini kolaylaştırmadı, sizi temin ederim. Tek yaptıkları sorumluluklarını terk etmeleri için bir bahane bulmaktı.

-Ama birbirlerini gerçekten seviyorlarsa...||

-"Birbirlerini sevdiklerini söylemedim." Kollarını göğsünde kavuğturarak bir yabancının soğuk uzaklığıyla uzaklara baktı. -"Bu çok derli toplu olurdu sanırım.

Sesinde acı parıldıyordu, demirden bir tarafsızlık ifadesinin ardına gizleme çabalarına rağmen düzensiz ve derindi. -Sana söylediğim gibi, babam her ay başka bir kadına aşık oluyordu. Annem...||

Adam sarsılarak yutkundu ve kadın uzanıp onu kollarının arasına almak, tüm acılarını öpüp yok etmek istedi. Ama adam şu anda bunun için fazla yaklaşılmaz görünüyordu. -Annem sevgilisi için babamı terk etti. Sevgilisi için *beni* terk etti. Ailesini terk etti, beni tek erkek kardeşimden ayırdı ve aşka yenik düştüğü için tüm görev, sorumluluk ve sağduyuyu görmezden geldi. Amcamın dediğine göre, hepsi de onu bir yıl içinde terk eden bir adam içinmiş.

Bakışları tekrar ona döndü, acı doluydu. -Bu yüzden benden aşk isteme. Size bu değişken duyguyu sunacak kadar az saygı göstermezdim. Benimkinin aksine

~ 219 ~

Anne babalar, ben her romantik duygu fırtınasında bir o yana bir bu yana savrulmam. Sunduğum şey sonsuz derecede daha iyi - güvenli bir gelecek, size ve çocuklarımıza ömür boyu bağlılık, her zaman sizin yararınıza hareket edeceğime dair söz. Sunduğum şey istikrarlı ve güvenilirdir.

Ve çok saygıdeğer," dedi alaycı bir tavırla. -Evet. Ben bunu kötü bir kelime olarak görmüyorum.

Adam o kadar aşağılanmış görünüyordu ki, kadın sesini yumuşattı. -Sebastian, neden ikisi birden olamıyor? Sevgi ve sorumluluk. Birbirlerini dışlamak zorunda değiller, biliyorsun.

-"Ve bunu engin deneyimlerinizden çıkardınız, öyle mi?" Kadın renk değiştirdi, sonra gözlerini kaçırdı.

-"Bir zamanlar aşıktım, hatırladın mı?

-Bu da sadece başını belaya soktu.

Konuşmalarının ciddiyetine rağmen gülümsedi. -"Bunun için beni azarladığına inanamıyorum. Özellikle de beni kendine aşık etmek için bu kadar uğraşmışken.

-Bu doğru değil. Ben sadece benimle kaçman için seni ikna etmeye çalışıyordum. Aşık olan sendin ve bu sana kalp acısından başka ne getirdi?
||

Onun bu konuda haklı olabileceğini kabul etmeye dayanamadı, bu yüzden hiçbir şey söylemedi.

-"Ve sen de bu dersi kendin öğrendin," diye devam etti, "yoksa taliplerin hakkında daha farklı konuşurdun. Onları sevmediğin için reddettiğini hiç söylemedin.

Şu ya da bu karakter özelliğinden şikâyet ettiniz ama sevgiden söz etmediniz.

Çünkü o zamana kadar gerçeği öğrenmiştiniz: iyi bir koca, şüpheli duygulara sahip erkeklerden çok, kusursuz karaktere sahip erkekler arasında bulunur.

Talipleri hakkında söyledikleri acı bir şekilde gerçeğe çok yakındı. Onların arasında aşk aramıyordu. Ama bunun nedeni dersini almış olması mıydı? Yoksa hâlâ ona aşık olduğu için mi?

Hala ona aşıktı. İnledi. Aman Tanrım, onun nesi vardı? Tüm olanlardan sonra, onun tehlikeli cazibesinin esiri olmuştu.

~ 220 ~

her zamanki gibi. Ve onu sevmiyordu bile! Tek bildiği, onun gerçekten de aşık olamayacağıydı.

Başını kaldırıp adamın yüzüne baktığında, onu duraksatan, muhtaç bir ifadeyle karşılaştı. Hayır, aşık olabilirdi. Ama bundan korkuyor gibiydi; o

Eğer buna boyun eğerse, tıpkı ailesinin onu sevgisiz ve arkadaşsız bıraktığı gibi, bunun da onu yalnız bırakacağından endişeleniyordu.

Bu yüzden orada oturmuş görev, onur ve sorumluluktan bahsediyor, bir yandan da daha fazlasına duyduğu özlemi gizleyemiyordu.

-O zaman ne öneriyorsun, Sebastian? Mantık evliliği mi?

-Hayır!" Reddini o kadar güçlü bir şekilde dile getirdi ki, kalbinde bir umut kıvılcımı çıktı.

-Kolaylık için değil. Bu kulağa istediğimden daha resmi geliyor. Sana değer veriyorum Juliet." Gözlerindeki eriyen yumuşaklık kadının içini sızlattı. -Ve seni arzuluyorum. Birbirimizden zevk alabileceğimiz, birbirimize eşlik edebileceğimiz bir evlilik istiyorum. Bir yatağı paylaşabileceğimiz. Bunu çok istiyorum.

Nefesini tuttu. Tüm bunları ve aşkı da istiyordu ama bu, ona bundan korkmasına gerek olmadığını gösterene kadar beklemek zorundaydı. Ancak bu arada, onun evlilik versiyonuna razı olacaktı. Çünkü bunun eninde sonunda daha fazlasına dönüşeceğine gerçekten inanıyordu.

-"Çok iyi," diye fısıldadı. -Yüzündeki rahatlama onu çocuksu bir ifadeye büründürdü. " zaman benimle evlenir misin?" Zevki bulaşıcıydı. Kadın güldü.

-"Evet, seninle evleneceğim, seni şeytan.

Memnuniyet dolu bir hırıltıyla ona doğru atıldı ve sonra onu öpüyor, çarşafların üzerine bastırıyor ve bir kez daha -kötü bir şekilde- onunla birlikte oluyordu. Bu sefer öncekinden daha da iyiydi, çünkü ne bekleyeceğini, nasıl davranacağını biliyordu.

Muhteşemdi, tek kelimeyle muhteşemdi. Adam aşk sözcükleri söylemiyor ya da ona taptığını iddia etmiyor olabilirdi ama kadın onun hayranlığını her dokunuşunda, aşkını her öpüşünde hissedebiliyordu. Şimdilik bu kadarı yeterliydi.

~ 221 ~

İşlerini bitirip çarşafı ve birbirlerinin kollarına dolandıklarında, adam kızın kulağına fısıldadı, -Bundan ne kadar hoşlansam da, tatlım, buna cesaret edemeyiz

daha oyalanma. Tabii ailenin bizi burada birlikte bulmasını istemiyorsan.

- "Sanırım bu olmaz," dedi belli belirsiz bir pişmanlıkla. - "Griffle benimle evlenmek hakkında konuştuğunda yeterince kötü olacak.

İnledi ve ondan uzaklaştı. -Hatırlatma bana. Kayınbiraderin benden hiç hoşlanmıyor, korkarım.

Kıkırdadı. - "Fark etmemiştim.

-Çekmecelerini aramak için yataktan çıkmadan önce ona bir yastık fırlattı. - "Beni yemlemesini, bana homurdanmasını ve beni içeri tıkmak için belirsiz tehditler savurmasını izlemekten zevk aldığına şüphe yok.

-Biraz. Ne de olsa hak etmiştin.

Çekmecelerini sürükleyip bağlarken kaldırdı.

- "Seninle ilk tanıştığımdan beri oldukça kana susamış bir fahişe oldun.

- "Bunun için sadece kendini suçlayabilirsin," diye alay etti.

Pantolonunu ona alaycı bir gülümseme attı. - "Ne kadar iyi biliyorum.

-Ama yakında her şey bitecek. Griffle aranızdaki bu iğrençlik. Evlendiğimizde sana kötü davranması çok zor. İşin zor kısmı, bana yaptıklarından sonra onu ve babamı evliliğe izin vermeye ikna etmek olacak.

-Seni yatağa atarak mı? Bazı şeylerin gizli kalması daha iyidir, tatlım, sence de öyle değil mi?

Kızardı. Sanki babasına ya da Griffle böyle bir şey söyleyebilirmiş gibi! - Kaçırmayı kastetmiştim. Bunu neden yaptığını açıkladığında, yaygara koparabilir, ama-

-Gömleğini giydi ve paçalarını pantolonunun içine soktu. -İşte bu yüzden ona bunların hiçbirini anlatmıyorum. En azından şimdilik.

Ona baktı, kalbi küçük bir sarsıntı geçirdi. -"Ne demek istiyorsun?

~ 222 ~

-Aynen dediğim gibi. Biz evlenene ve Morgan sağ salım İngiltere'ye dönene kadar kayınbiraderine hiçbir şey söylemeyeceğim." Birden başını kaldırdı ve onun yüz ifadesini gördü. çatıldı.

-"Elbette bunu beklemiyordun.

Kendini aniden onun karşısında savunmasız ve korunmasız hissederek doğruldu ve dizlerini göğsüne çekti.

-"Neden?" Gömleğinin düğmelerini ilikledi, sonra da manşetlerini. -Bu sadece daha fazla sorun yaratacak. Ne anlamı var ki?

-Önemli olan evlenecek olmamız. Önemli olan senin ailemin bir parçası olman. O yüzden bu kadar ciddi bir işe girişmeden önce, bence onlara nasıl tanıştığımız ve neden böyle bir şey yaptığın hakkında bir açıklama borçlusun!

Dudakları inceldi. -Ve bir tane duyacaklar. Morgan döner dönmez ve ben onun güvende olduğundan emin olur olmaz." Kendini toparladı ve savaşa hazırlandı.

-O zaman korkarım bir sorunumuz var.

~ 223 ~

Bölüm 17

'Ya kendi sarayın ol, ya da dünya senin hapishanen'.

-John Donne'un "Sir Henry Wotton'a" adlı şiiri, Rosalind Laverick tarafından on üç yaşında kötü bir şekilde asılmış

Sebastian'ın bu sözler karşısında kanı dondu. -Ne tür bir sorun?

-Onlar gerçeği öğrenmeden seninle evlenmem mümkün değil. Kardeşin dönene kadar evlenmek için beklemek zorundayız.

-Ona baktı, tamamen şaşkına dönmüştü. -Haftalarca, hatta aylarca dönmeyebilir! Morgan ne kadar süreceğinden emin olmadığını yazdı. Tanrı aşkına, nerede olduğunu ya da nasıl geri dönmeyi planladığını bile bilmiyorum!

Soğuk, değerlendirci gözlerle onu izledi. -"Yani ne kadar sürerse sürsün, o zamana kadar bir yalanı yaşamamı istiyorsun. Seninle evlenmem ve yaptıklarıyla ailemi inciten ve beni neredeyse mahveden kişi olduğun gerçeğini saklamam gerekiyor.

Gök gürültüsüyle, ama kadın bir şeyleri nasıl ifade edeceğini biliyordu, böylece adamın vicdanına bir kazık sapladılar. -"Alternatiften daha iyi.

-"Senin için belki, ama benim için değil." Yataktan kayarak indi ve kombinezonunu tekrar giydi. -İki yıl boyunca senin karakterin hakkında tamamen yanıldığıma, bir alçağa aşık olduğuma inanarak acı çektim. Kendimden şüphe ettim, ama daha da kötüsü, ailem de benden şüphe etti. En azından onların içini rahatlatılabilir ve sana inanmakla hata yapmadığımı kanıtlayabilirsin. Bunu yapmaya hazır olduğunda, seninle evleneceğim, bir an önce değil.

Midesi bulandı. Şu ana kadar onun kendisiyle hemen evleneceğine ne kadar güvendiğini fark etmemişti. Kahretsin, her şeyi yanlış anlıyordu. Onunla mantıklı bir şekilde konuşmalıydı.

Kadının açık duran iç çamaşırının olduğu yere doğru yürüdü. Güzel göğüslerinin parıltısı bir an için dikkatini dağıttı. Sadece bir çabayla bakışlarını onun yüzüne kaldırdı. -Beni dinle, Juliet. Seni perişan etmek gibi sapıkça bir arzuyla sessiz kalmanı istemiyorum. Tedbirli olmam için iyi nedenlerim var.

Tek kaşını kaldırdı. -Peki bu sebepler ne ?

-Bir kere, kardeşimin affı için Donanma Kurulu'yla zorlu bir pazarlığın ortasındayım. Şu anda bunu tehlikeye atamam.

Kollarını göğsünde kavuşturarak ona ters ters baktı. -"Aileme gerçeği söylemen bunu nasıl tehlikeye atabilir ki?

-Bu çok açık olmalı. Kayınbiraderin zaten eline fırsat geçerse seni kaçıranı mahvedeceğini söyledi.

, beni kaçıran Morgan değil *sensin*, yani Morgan'a hiçbir zarar gelmeyecek.

Bu konuda, sen de öyle. Griff hikayeni dinlediğinde intikam dürtüsünden vazgeçeceğinden eminim. O adil bir adam.

Sertçe güldü. -Beni ilk ve sen Morgan olduğumu söylediğinde nasıl tepki verdiğini unuttun mu?

- "Hikayenin tamamını bilmiyordu.

-O da umursamadı. Hâlâ da umurunda değil, bunu ben bile görebiliyorum. Çalışma odama geldiği gün, seni kaçıranı mahvetmek için elinden gelen her şeyi yapacağını söyledi. Bu kesinlikle beni cezalandırmak için beceriksiz kardeşimin peşine düşmeyi de içeriyor. Ve ne kadar ikna edersem edeyim fikrini değiştireceğinden şüpheliyim.

- "Ama evlendikten sonra bu haberi nasıl karşılayacağı konusunda endişelenmiyorsun.

Omuz silkti. -O zamana kadar bir önemi kalmayacak. Morgan güvende olduğunda, Griff dilediğini yapsın.

Yüzü soğuduğu anda, hata yaptığını anladı. -Anlıyorum. O zamana kadar bir önemi kalmayacak çünkü endişelenmen gereken bir karın olacak. Ve Morgan'ın ne zaman döneceğine bağlı olarak belki bir ya da iki çocuğun." Çekmecelerini karıştırdı.

-"Görünüşe göre, Griff'e söylemek için beklerseniz, onu bunca zaman kandırdığınızı anladığında iki kat daha fazla kızacağı aklınıza .

~ 225 ~

Hayır, hiç aklına gelmemişti. Knighton'ın düşünceleri neden onun hayatı üzerinde herhangi bir etkiye sahip olsun ki? Juliet onu affetmişti; diğerlerinin ne düşündüğü kimin umurundaydı? -Bırak kızsın. Morgan güvende olduktan sonra bana ne yapacağı umurumda değil.

-Seni mahkemeye çıkarabilir!

-"Bunu şimdi de yapabilir.

-Ama yapmayacak. Çünkü saygın biriyle evlenme şansım olduğu sürece beni bir skandala sürüklenme riskini almaz. Ancak sen ve ben , bu şans ortadan kalkacak. Bu yüzden skandal riskiyle hayatım boyunca beni kaçıran kişiye köle olma riskini tartacak ve beni senden kurtarmayı seçecek. Daniel, Helena ve Rosalind onun yanında olacak ve onu teşvik edecekler.

-Ve itiraf etmemi istediğin adam da bu," dedi Sebastian, sesindeki alaycılığa engel olamayarak.

-"Evlendikten sonra her şey farklı olacak, musun?" Çevik bir hareketle kombinezonunun ilikledi. -Beni elde etmek için beni aldattığını düşünecekler. Ya da beni susturmak için evlendiğini ya da buna benzer bir saçmalık düşünecekler. Senin kim olduğunu başından beri bildiğime onları asla inandıramazsın." Omuzlarını inatla dikleştirdi. -Eğer şimdi susturmazsan, sırf bizi ayırmak için seni zincire götürecekler.

Bu, beni kendimden korumak için yapabilecekleri türden aptalca bir şey. Hâlâ benim dünyanın en kuş beyinli, en yarım akıllı insanı olduğuma inanıyorlar.

-Ailesinin kuşkusuz aşırı korumacı içgüdülerini kendisi hakkındaki düşüncelerinin bir yansıması olarak gördüğünü görmek içini parçaladı.
-"Onlar sadece senin için en iyisini istiyorlar, tatlım," diye mırıldandı, tekrar ona uzanarak. -"Benim gibi.

Onu itti. -Öyle mi? Aileme senin hakkında yalan söylememi istiyorsun. Uygunsuz bir anda gerçeği ağzımdan kaçıracağım korkusuyla yaşamamı istiyorsun. Ve kardeşin döndüğünde, onları her şeyin yolunda olduğuna ikna etmemi istiyorsun, oysa bunun dışında her şeyi düşüneceklerinden eminler. Evliliğimize bir yalanla başlamamı istiyorsun!

-Sırf sen aileme yalan söylemek zorunda kalmayacaksın diye kardeşimin geleceğini riske atmayı reddediyorum!

tersledi. -"Benden bunu isteme.

~ 226 ~

Sesi yalvarmaya dönüştü. -Griff sana ya da Morgan'a zarar vermeyecek, yemin ederim. Morgan'ın dönüşü için yaptığınız görüşmeleri durdurmaya çalışmayacak. Buna izin vermeyeceğim.

-"İkimiz de bunun sözünü veremeyeceğini biliyoruz.

Kadın sertleşti. -Kayınbiraderim ne kadar öfkeli olursa olsun, onurlu bir adamdır. Gerçeklerle yüzleştğinde ve davayı samimiyetle savunduğumda anlayacaktır. Griff'in senin üzerinde iyi bir izlenim bırakmadığını biliyorum, ama o ve ailemin geri kalanı senin iyi ve asil karakterine benim kadar ikna olduktan sonra-

ve yaptıklarınızdan pişmanlık duyduğunuzda, safları sıklaştıracaklardır. Hatta yardım etmeye bile çalışacaklar.

-"Yani kardeşimi kurtarmaya yardım mı edeyim? Tanrı aşkına neden bunu yapacak kadar umursasınlar ki?

-Çünkü önemsiyorum. Çünkü bu senin için önemli ve ben seninle evlenmek istiyorum. Çünkü bunun benim için önemli olduğuna onları ikna etmek niyetindeyim. Ama onları ne kadar uzun süre kandırırsan, dinlemeye o kadar az meyilli olacaklar. Bu yüzden onlara her şeyi şimdi anlatmalısın. Ailemin ne yapacağını bilmek için bana güvenmelisiniz. Eğer bana güvenemezsen-

-Bu sana güvenmekle ilgili değil. Ben sana güveniyorum. Sadece onlara güvenmiyorum.

-Aynı şey!

-Hayır, değil! Onlara duyduğun sevgi, hatalarına karşı gözlerini kör etmiş. Ama beni kör etmedi. İstedğin şeyin büyüklüğünü göremezken evliliğimizin şartlarını dikte etmene izin vermeyeceğim. İkimiz için de en iyi olanı yaptığımı kabul etmek zorundasın.

Beni kaçırdığında yaptığın gibi mi?" dedi kuru bir sesle.

Bu onun sinirlerini bozdu. -Bu çok saçma. Morgan dönene kadar lanet olası ailene hiçbir şey söylemeyeceğim, o kadar. Ve mümkün olan en kısa sürede evleneceğiz. Çocukça ultimatolarınla beni bu konuda etkilemeye .

Başı o kadar hızlı kalktı ki, gitmemesi bir mucizeydi. Ve onun bakışlarındaki ateşi görür görmez hatasını anladı. Patlama.

~ 227 ~

-Çocukça ultimatolar mı? Çocukça mı?" Elbisesiyle ona doğru ilerleyerek göğsünü dürttü. "Doğru olanı yapmayı reddeden sen olduğun halde bana çocukça deme cüretini gösteriyorsun!

-Bak Juliet, öyle demek istemedim.

-Evet, yaptın! İki yıldır hiç değişmediğimi sanıyorsun. O küçümseyici ses tonuyla bana emir verebileceğini, benim de senin dediklerini aynen yapacağımı sanıyorsun.

Aynı fikirde olmadığında ya da meselelerin başka bir şekilde ele alınmasını istediğimde ise bana çocuksu diyorsunuz.

- "Ben sana çocuksun demedim!" Ama onun elinden kayıp gittiğini hissedebiliyordu.

İtirazını duymazdan geldi, o lanet parmağı göğsüne saplanmaya devam ediyordu. -Eğer benim hakkımda düşündüğün buysa, seni... seni kibirli, tabanca atan kabadayı, o zaman fena halde yanılıyorsun. Bana ne yapacağımı söylemene izin verdiğim ilk seferde aptallık ettim. Kaçmanın ve gizlice dolaşmanın babama gidip her şeyi anlatmaktan daha iyi olduğuna beni ikna etmene izin verdim. Eğer beni tekrar ikna etmene izin verirsem lanetleneceğim!

Onu tekrar dürttü, o da parmağını yakaladı. -Juliet, mantıklı ol. Aileni gereksiz yere üzme*k istemezsin*-

- "Geçen sefer de böyle demiştin." Elini serbest bırakarak elbisesini kaptı ve içine girdi.

Şeytan onun kusursuz hafızasını alır. -Bu aynı şey değil ve sen bunu biliyorsun.

-Çünkü bu sefer beni her şeyi istediğiniz gibi yönlendirebileceğiniz*e dair yanlış bir inançla kaçırmıyorsunuz.*

- "Yanlış!" diye patladı. - "Başardım, değil mi?

-Ailemi tehlikeye atmak ve itibarımı yok etmek dışında. Sanırım değerli kardeşinin dönmesini beklerken her ağzı olanın bana iftira attığını görmek seni mutlu ediyor!

~ 228 ~

- "Eğer benimle evlenirsen," diye ısırdı, "ne kadar küçük dedikodu olursa olsun bir önemi kalmayacak, değil mi? Tabii Londra'da kalıp sosyetenin kaymak tabakası olmayı planlamıyorsan.

Kadının soğuk ifadesi adamın yüzüne çarptı. - "benim kadar ailemin de zarar göreceğini unutmuş gibisin. En azından neden acı çektiklerini bilmelerini .

Düğmelerini iliklemek için mücadele etti. Soluğunun altında küfrederek etrafında dönüp arkasında durdu ve elbisesinin kenarlarından tuttu. Kadın bir direk gibi kaskatı dursa da ellerini bıraktı ve onun kendisini bağlamasına izin verdi.

Giyinmesine yardım etmek çok rahat ve doğal geliyordu. Eğer makul davranırsa, yakında bunu istediği zaman yapabilirdi. Ellerini ondan uzak tutamadığına göre, bu şüphesiz sık sık olacaktı.

Yakına eğildi ve sesini alçalttı. -Neden onları bu kadar önemsiyorsun? kişi benim." Üst düğmelere erişebilmesi için başını eğdi. Adam kadının saç tellerini bir kenara savurdu, kadının evliliklerini erteleyebileceğini düşündükçe içi daralıyordu. Tanrı aşkına, bunun yüzünden! -Kocan olacağıma göre, benim isteklerimi ailenin refahından önde tutarsın diye düşünmüştüm.

Bu sözleri söyleyene kadar, ailesinin onun hayatındaki etkisine ne kadar içerlediğini fark etmemişti. Onun için en önemli kişi olmak için ne kadar acı çektiğini.

Bunu bilmesine izin vereceğinden değil. Yalvarmayacaktı, lanet olsun.

-"Sen de aynısını yapıyorsun, Morgan'ın iyiliğini benim isteklerimin önüne koyuyorsun, ben neden aksini yapayım?

Dişlerini sıktı, keşke bu kadar mantıklı olmak için bu özel anı seçmeseydi. -"Yani çözümün düğünü ertelemek.

Omuz silktili. -"Eğer onlara bir şey söylemezsen-

-İşler yoluna girene kadar Morgan konusunda sessiz kalmak zorundaydı.

-Onu bırakarak aceleyle yatağa gitti ve oturup çoraplarını bacaklarından yukarı çekerek adamın ağzının kurumasına neden oldu. Gerçekten düğünü geciktirmek istemiş olamazdı. Öyle değil mi?

-Aileni Shropshire'da daha ne kadar tutabilirsin?" diye sordu, içinde tehlikeli bir bataklığa doğru kayan bir adam gibi hissederken soğukkanlı görünmeye çalışıyordu.

Jartiyerini bağlayıp yarım botlarını giyerken ona bakmadı.

-Aslında ailemle birlikte Londra'ya dönmemiz gerektiğini düşünüyordum. Ne kadar uzak kalırsak dedikodunun yayılma ihtimali o kadar artar. Artık sizin başlatmadığınızı bildiğimize göre, kimin başlattığını bulmalı ve çirkinleşmeden önce önünü kesmeliyiz.

Bataklık derinleşti; içinde dizlerinin üzerine çöktü. -"Burada kalmayacak mısın?

-Morgan dönene kadar kalamayız, biliyorsun. Dedğin gibi, haftalar, hatta aylar sürebilir.

Hiç Güphesiz, kendi sözlerini onun tıkmaktan büyük zevk alıyordu. -"O dönene kadar buradan ayrılamam.

-"Tabii ki hayır," dedi sertçe. -"Sen kal ve kardeşinle ilgilen, her şeyi yoluna koyup ailemle konuşmaya hazır olduğunda Londra'ya gel." Küçük bir sesle ekledi: "Tabii benimle evlenme fikrini değiştirmezsensin."

-"Fikrimi değiştirmeyeceğim." Şimdi göğsü çöküyordu, şimdi de boynu. Onun kendisini gerçekten terk edeceğini düşündükçe nefes alamıyordu. -"En azından ailene nişanlandığınızı söyle."

Yataktan kalkıp omuzlarını dikleştirerek ona baktı. -Ama değiliz. Ve sen onlara gerçeği söyleyene kadar da olmayacağız." Sonra döndü ve kapıya doğru yürüdü.

Panik içinde odayı geçip onu kolundan yakaladı. -"Sana gerçeği söylersem karım olacağına söz vermiştin, ben de söyledim. Ailen anlaşılmaya dahil değil."

Berrak gözlerini ona dikti. -"Hatırladığım kadarıyla, eğer söyleyeceklerin hoşuma gitmezse, istediğimi yapabilirdim."

- "Juliet, seni mahvettim! Ve yaptıklarımın sorumluluğunu alıyorum.

- "Ailenize karşı görevlerinize ilgili düşüncelerinizle çelişmediği sürece.

~ 230 ~

- "Benim de kardeşime karşı sorumluluğum var.

- "Aileme yaptığım gibi.

Ki bu çok saçmaydı. Ailesi tehlikede değildi. Ondan hiçbir şey hak etmiyorlardı.

Ne iddia ederse etsin, bu sorumlulukla ilgili değildi. Bu da onun küçük numaralarından biriydi; onu istediğini yapmaya zorlamak içindi. Onun da kendine göre birkaç numarası vardı.

- Ya Knighton'a senin masumiyetini aldığımı söylersem? O zaman benimle hemen evlenmen için ısrar eder." Kızın güzel yüz hatlarında öfke ve acı birbirine karışmıştı.

- Bunu bana gerçekten yapar mısın? Beni onun önünde utandıracak mısın?

Suçluluk duygusunu acımasızca bastırdı. -ğimdi biraz utanç duyman, daha sonra bir çocuğun olursa büyük bir utanç duymandan iyidir. Evet, gerekirse ona söylerim.

O inatçı küçük çenesi bir çentik yukarı fırladı. -Devam et. O zaman ona gerçekte kim olduğunu söylerim ve her şey açığa çıkar, değil mi?

- "Bunu zaten yapacaksın," diye homurdandı.

İrkildi. -Hayır, tabii ki değil. Bunu senden duymayı hak ediyorlar. Eğer onlara anlatırsam, senin için bunu örtbas etmeye çalıştığımı düşünecekler. Bunu iyi bir sebepten yaptığına inanmazlar ve kelleni isterler. Bu yüzden sen onlara söyleyene kadar tek kelime etmeyeceğim, ne zaman olursa.

Adam ona bakakaldı. - "Sessiz kalmak için her türlü nedenin olmasına rağmen sessiz kalacağına inanmamı mı bekliyorsun?

- "Neye inandığın zerre kadar umurumda değil," diye fısıldadı, adamın elinden kurtuldu. Güzel gözleri yaşlarla parıldıyordu. -Eğer seni korumak isteyecek kadar sana değer verdiğimi göremiyorsan, bu senin sorunun.

Kadın kapıya doğru yöneldi ve adam orada donakaldı. Onu terk etmeyi seçen diğerleri kadar önemsiyordu. Onların da gitmek için her zaman çok iyi sebepleri olduğunu düşündükleri şeyler vardı.

Annesinin gerekçesi aşktı, o şüpheli duygu. Babasınıninki özgürlüktü. Amcasının nedeni Londra'nın ısıltısı ve heyecanıydı.

~ 231 ~

Banyo. Morgan bile başlangıçta tüm ailevi bağları görmezden gelmek için mantıklı bir nedene sahipti -ülkesine olan görevi.

En azından o asıldı. Geri kalanların hepsi Juliet'inki kadar dayanıksız ve kendine hizmet ediyordu.

Ve hepsi de aynı sonucu doğurdu -Sebastian sorumluluklarıyla baş başa kaldı, her şeyle ilgilenmek için yalnız bırakıldı, sonsuza dek yalnız kaldı.

İyi. Daha önce hep atlatmayı başarmıştı ve bu sefer de farklı değildi.

Alternatif onun melodisiyle dans etmek ya da yalvarmaktı ve ikisini de yaparsa lanetlenirdi. Çocukluğundan beri kimseye kalması için yalvarmamıştı. Yetişkin adamlar yalvarmazdı. Ve ona yalvarmayacağından da emindi.

Kapı aralığında durdu ve aniden kararsız kalarak ona baktı.

-Burada iyi olacak mısınız?

- "Hayatımın çoğunu sensiz geçirdim, Juliet," diye ısırdı. -Sanırım birkaç hafta daha idare edebilirim.

-Evet, tabii ki yapabilirsin. Beni özleyebileceğini düşünmekle ne kadar aptallık etmişim." Kapıdan çıkmak için döndü.

Tanrım, elbette onu özleyecekti. Aksini nasıl düşünebilirdi?
-"Juliet?" dedi, ona tam da bunu söylemenin eşiğindeydi.

Sonra ona baktı, yüzü umut doluydu, sanki ondan kardeşini ve görevini unutacağını söylemesini bekliyordu. Ve kelimeler -onu rahatlatmak için yalvarmaya çok yakındı- ondan süzüldü. İçini çekti. -"Çocuğunuz olursa haber gönderirsiniz, değil mi?

Umut yüzünde söndü. -"Elbette.

- "Çünkü bunu yaparsan hemen Londra'ya gelirim.

- "Evet, eminim yapacaksın." Sesi alaycılıkla doluydu. -Bu sorumluluğu kardeşinin hatırı için bile olsa görmezden gelmen imkânsız.

Başını salladı, ne söyleyeceğinden emin değildi.

~ 232 ~

- "Gitsem iyi olacak," dedi hızlıca, ama gözleri kuşkulu bir şekilde sulanmış görünüyordu.

Morgan döndüğünde ve sen de çetrefilli pazarlıklarını hallettiğinde, beni Londra'da bulacaksın. Güle güle, Sebastian.

Kapıdan içeri girdi ve birdenbire yeniden on üç yaşındaydı, annesini ve babasının onu sevmediği için onu nasıl terk ettiğini ve başka bir adamla -aşk||1 en büyük oğluna bakmaya tercih ettiğini duydu.

İçini güçlü bir öfke kapladı ve onu aceleyle merdivenin tepesine çıkmaya itti.

Juliet', sadece birkaç saat önce onu taşıdığı basamaklardan inişini izledi.

Şeytan alsın şu inatçı kızı! Merdivenlerden koşarak inmek, onu kollarının arasına almak ve hemen evlenmeyi kabul edene kadar öpmek istiyordu. Ama onun manipölasyonlarına boyun eğerse lanetlenirdi.

Bırakın lanet Londra'ya, lanet ailesinin yanına dönsün. Eğer istediğini elde edene kadar onunla evlenmeyi reddederse, o zaman onun boş zamanlarını bekleyebilirdi.

Onu küçük parmağına dolamasına izin vermeyecekti! Onun önemli sorumlulukları vardı ve bunu ne kadar çabuk öğrenirse o kadar iyiydi.

Keşke bu bataklık sonunda onu bütünüyle yutmuş gibi hissetmeseydi.

~ 233 ~

Bölüm 18

Hava gibi önemsiz şeyler

Kıskanç onaylar kutsal yazının kanıtları

kadar güçlüdür.

- Shakespeare'in Othello'su, Griff Knighton'ın oyun kopyasında altı çizili Juliet, Charnwood'a dönüş yolunu yarılarmıştı ki, arkasında uzaktan bir silah sesi duydu. Bir an için panikledi. Eminim Sebastian kendine zarar vermemiştir...

Sonra bir tabanca sesi daha geldi ve bunun ne kadar aptalca bir fikir olduğunu anladı.

Sebastian onun istediğini yapacak kadar bile umursamıyordu. Kesinlikle kendini öldürecek kadar da umursamıyordu. O kadar az umursuyordu ki, atış talimine geri dönmüştü.

Ne kadar da uygun. Bir tabancanın tam olarak istediği gibi davranmasını sağlayabilirdi, tek önemseddiği de buydu. Bir tabanca ondan sadakat, destek ya da... hatta sevgi gibi aptalca şeyler istemiyordu.

Gözyaşları gözlerini yaktı ve omuzları yeniden çökmeye başladı. Gözyaşlarını durduramadı. Durduramadı. Lanet olası aptal hergele! Her şeyin kendi istediği gibi olmasını istemek tam ona göre idi. Ona gerçeği ancak onu istediği yere getirdiğinden emin olduktan sonra söylemişti. Ve sonra ailesine söylemeyi reddetti-

Pekâlâ, kızın umurunda olsa bile kıyamete kadar orada kalabilirdi; o, şeytani tabancaları ve değerli kardeşi. Ama ailesine her şeyin yolunda olduğuna dair güvence vermeden onunla evleneceğini düşünüyorsa, o zaman tekrar düşünebilirdi. Kadın haklıydı, kahretsin ve o da bunu biliyordu! Ailesine karşı dürüst olmayı ona borçluydu.

Charnwood ileride belirdi ve o öfkeyle gözyaşlarını sildi. Bunu kimse bilmemeli. Onu onunla evlendirmeye çalışacaklardı.

Hemen. Ya da daha kötüsü, ona zarar vermeye çalıştılar. Onlara izin vermeliydi; Tanrı biliyordu ki o sefil bunu hak etmişti. Ama ona bu şekilde ihanet edemezdi.

~ 234 ~

Bu onu ailesinin gözünde tüy kafalı bir ninni konumuna getirmiş olsa bile.

Belli ki öyleydi de. Yoksa neden kendisini bu kadar az önemseyen bir adama bir değil, iki kez aşık olmasına izin versin ki?

Ama bu sefer bu süreçte kendini mahvetmişti.

Ne fark ederdi ki? Dedikodular daha da kötüye giderse, zaten mahvolacaktı.

Ayrıca, başka biriyle evlenmek istediği de yoktu. Sebastian'la , hiç evlenmeyecekti. Ve şu anda Sebastian'la evlenme kesinlikle zayıf görünüyordu. Kendini Shropshire'da ne kadar uzun süre kilit altında tutarsa, evlenmeye kadar az meyilli olacaktı. Ne olsa ona karşı evlenmeyi istemesine neden olacak güçlü duygular beslemiyordu.

Gözyaşlarını daha fazla kırıştırdı. Ona ihtiyacı olduğuna dair o sözleri söylediğinde, gerçekten ihtiyacı olduğunu ummuştu. Ama belli ki ona vicdanını rahatlatmak için ihtiyacı vardı, başka bir şey için değil. Pekâlâ, eğer vicdanını rahatlatmak istiyorsa, Londra'da onun peşine düşmesi gerekecekti. Çünkü artık Sebastian Blakely'nin ona ne yapacağını söylemesine izin vermeyecekti.

Batan güneş bazı dalların arasından geçerek onu ışıkla kör etti ve aniden saatin ne kadar geç olduğunu fark etti. Tanrım, bu hiç iyi değildi. Griff ve Rosalind şimdiye kadar mutlaka dönmüşlerdi. Polly'nin bekliyor olması gereken limonluk kapısına doğru aceleyle yürüdü ama hizmetçiden hiçbir iz yoktu.

Attan hızla inerek atı yakındaki bir ağaca bağladı ve içeri girdi. Yatak odasının güvenliğine ulaştığında Polly'yi atı ahıra getirmesi için göndermesi gerekecekti.

Kimsenin onu görmemesi için dua ederek, yatak odasının kapısına kadar kimsenin saldırısına uğramadan ulaştığında neredeyse rahatlayarak ağlayacaktı. Ama içeri sızmak için kapıyı açtığında kıyamet koptu.

-"?" Griff ocağın yanındaki sandalyeden fırladı.

-Çok endişelendik.

Juliet kapı aralığında donakaldı, kalbi iki kat hızlı atıyordu. Aman Tanrım, bu tam bir felaketti. Polly köşede durmuş, huzursuz görünüyordu. Juliet'i uyarmasın diye orada belliydi. Beyaz yüzlü Rosalind ise yatakta kaskatı kesilmiş oturuyordu.

~ 235 ~

Juliet panik içinde kız kardeşine baktığında, Rosalind başını hafifçe salladı. Yani Rosalind Griff'e hiçbir şey söylememişti. Ve şimdi muhtemelen Juliet'in onun için yalan söylemesini bekliyordu.

Juliet bu düşünceye isyan etse bile, bunu yapmak için enerjisini topladı. Çünkü bunu yapmazsa, Rosalind ve Griff'in arası yine açılacaktı ve bunu görmeye dayanamazdı. Kendi mutluluk şansının eriyip gitmesi, onlarınkinin de erimesi gerektiği anlamına gelmiyordu.

Sakince kayınbiraderine baktı. -At sürmeye gittim. Ne olmuş?

Öne doğru yürüdü. -Dinleniyor olman gerekiyordu, olan bu! Seyahat edemeyecek kadar hasta olduğumu sanıyordum, oysa burada kırlarda geziniyorsun. Hem de tek başına.

-Bugün kendimi çok daha iyi hissederek uyandım, hepsi bu.

Gözleri kısıldı. -"Rosalind bana bu sabah çok hasta olduğumu, başını zar zor kaldırabildiğini söyledi." Juliet, kız kardeşi inlerken yüzünü buruşturdu. Gerçekten de notlarını karşılaştırmalıydılar.

-Şey, ben...um...||

Griff sertçe, -Polly, ,|| dedi ve hizmetçi minnetle kaçtı.

O gider gitmez kollarını göğsünde kavuşturdu: -Burada neler oluyor? Siz ikiniz neyin peşindesiniz?

-"Hiçbir şey!dediler hep bir ağızdan.

Rosalind'in üzerine yürüdü. -Ben aptal değilim, biliyorsun. Juliet hayatında bir gün bile hastalanmadı ve aniden bir hafta boyunca hasta mı kaldı? Ve bir doktorun yaklaşmasına izin vermedi? Şüphelenmek için bir nedenim olduğunda bana söyleyeceğine güvenebileceğimi sanmıştım ama belli ki yanılmışım. İkiniz de arkamdan iş çeviriyormuşsunuz. Ve nedenini bilmek istiyorum!

Rosalind orada boş boş oturup kelimeleri bulmaya çalışırken, Juliet öne çıktı. -Shropshire'dan ayrılmaya henüz hazır değildim, hepsi bu. Bu yüzden hastaymışım gibi davrandım.

~ 236 ~

-"Bunun o alçak Templemore'la bir ilgisi olabilir mi?" Yüzü her ikisi için de kötü bir haber olan kırmızı bir tona büründü. -Onunla gizlice buluşuyordun, değil mi? Neden sürekli ortalıkta olmadığını merak ediyordum, ama artık nedenini biliyorum.

-"Bu doğru değil!" diye itiraz etti Juliet. Ah, canım, erdemini yitirdiği tüm dünyanın görmesi için yüzüne mi yazılmıştı? Yoksa sadece tahmin mi ediyordu?

-Bunca zaman, onunla buluşmaya giderken hastaymış gibi davrandın. Lanet olsun Juliet, senin için bundan daha iyisini düşünmüştüm. Ama kardeşinin yaptığı gibi senden faydalanmasına izin vermeyeceğim. Daha kötü bir çift sefil görmedim. O piçi elime geçirdiğimde

Juliet, onun Sebastian'a ne yapabileceği ya da söyleyebileceği düşüncesiyle telaşlanarak, -Lütfen, Griff- diye başladı.

-Bunun lord hazretleriyle bir ilgisi yok," diye söze girdi Rosalind bıkkınlıkla.

-"Juliet her şeyi benim için yaptı." Juliet'i bir rahatlama telaşı sardı.

-Rosalind, buna gerek yok.

- "Sorun değil, canım," dedi kız kardeşi. - "Seni benimle savaşmak zorunda bırakmamalıyım.

Griff kaskatı kesildi. Karısının yüzüne baktı ve sonra yüz hatları taşlaştı.

Juliet'e dönerek, "Lord Templemore'un bununla bir ilgisi yok mu?" diye sordu.

- "Hiç," diye yalan söyledi. İhtiyacı olan son şey Griff'in şu anki haliyle Sebastian'la yüzleşmesi idi. Sebastian onu ele verdiğini söyleyerek yangına körükle gidecekti ve o daha ne olduğunu anlamadan iki adam bir tarlada adım adım ilerliyor olacaktı.

- "O zaman Londra'ya dönmemizin ikiniz için de bir önemi yok, değil mi?" diye sordu.

- Juliet, "Aslında," dedi, "ben de zaten dönmemizi önerecektim. Tam da odamda kapalı kalmaktan sıkıldığım için ata binmeye gittim. Siz ikiniz ne zaman isterseniz, ben Londra'ya dönmeye hazırım.

Griff başını salladı, görünüşe göre bu cevaptan tatmin olmuştu. - Kolunu karısına uzattı: "Haydi Rosalind, Juliet'i toparlanması için yalnız bırakalım. Sanırım seninle özel olarak konuşmamız gereken birkaç konu var.

~ 237 ~

Onlar gider gitmez Juliet yatağa uzandı. İşte bu kadar. Artık başka seçeneği yoktu. Londra'ya dönüyorlardı. Kararını vermişti ve başka bir şey yapmak için artık çok geçti.

Boğazındaki yumruyu bastırmak için yutkundu. Sebastian'ı burada bırakıyordu. Ya peşinden hiç gelmezse? Daha önce kardeşi uğruna onu terk etmişti; bunu tekrar yapmasını ne engelleyecekti?

Bir an için ona geri koşmayı düşündü. Belki de bu konuda çok inatçı davranıyordu. Kardeşi dönene kadar gerçeği saklamasının gerçekten bir zararı olabilir miydi?

Ama Morgan döndüğünde ne olacaktı? Felaket, bu. Ailesinden kalıcı olarak uzaklaşabilirdi, peki ne için? Ona iyi bir eş olacağını düşünen bir adam için, hepsi bu. Onu sevemeyeceğini söyleyen bir adam. Onu sadece kurtarılması gereken bir kimsesiz olarak gören bir adam.

Yeni gözyaşlarını kırıştırdı. Hayır, daha önce bir kez onunla kaçmış, onun kendisine hiçbir zaman gerçekleşmemiş bir gelecek vaadinden başka bir şey sunmamıştı. Bunu tekrar yapmayacaktı.

Bu sefer akıllıca davranacaktı. Kalbi ikiye ayrılrsa bile.

Griff, karısının önünden odaya girip doğruca soyunma odasına doğru yürüyüşünü izledi. İçini kaplayan dehşet kelimelerle anlatılamayacak kadar acı vericiydi. Rosalind ondan bir şeyler saklıyordu.

Evlendikleri günden beri ona karşı hep dürüst olmuş, asla arkasından iş çevirmemişti. Şimdi bunu yapması, onu kaybettiğine dair umutsuz korkusunu daha da artırdı. Çocuk sahibi olmayı takıntı haline getirmeye başladığından beri, gebe kalamadığı için onu suçladığından endişe ediyordu. Hem bu onun için neden bu kadar önemliydi? Neden ona yetmiyordu?

Onun sevgisini kaybetmişti ve nasıl ya da neden olduğunu bile bilmiyordu.

~ 238 ~

Hâlâ yatağına daha önce gösterdiği hevesle geliyordu. Ama onu endişelendiren yatak odasının dışındaki davranışlarıydı - sürekli dikkat dağıtıcı havası, Juliet'i evlendirme kararlılığı, çocuk sahibi olma saplantısı.

Onu sık sık boş boş bakarken buluyordu. Sorunun ne olduğunu sorduğunda da ona söylemiyordu. Eskiden her şeyi paylaşırlardı. Şimdi sadece bir yatağı paylaşıyorlardı. Eskiden olduğu gibi özlüyordu.

Giyinme odasına girdiğinde onu elbiseleri askılarından çıkarıp düzgünce katlarken buldu. -"Rosalind," dedi arkasından yaklaşarak, "bütün bunlar da neyin nesi?

Sahte bir gülümsemeyle ona baktı. -Ne demek istiyorsun? Londra'ya döneceğimizi söylemiştin.

-Burada **daha** uzun süre kalabilmek için Juliet'ten neden hasta numarası yapmasını istedin?

Katlamaya konsantre oldu. -"Bunun aptalca olduğunu düşüneceksin." Tanrım, öyle umuyordu. Aptallığı kaldırabilirdi.

-Dene beni.

-Belki kır havası bana iyi gelir diye düşündüm. Gebe kalmama yardımcı olur, biliyor musun? Uzun zamandır beni engelleyen şeyin o korkunç Londra havası olup olmadığını merak ediyordum.

Kısa bir an için içini bir rahatlama kapladı. Sonra gerçeklik içine çöktü.

-"Madem öyle, neden benden seni Kuğulu Park'a, hatta şatoya götürmemi istemedin? Bütün zamanımızı şehirde geçirmemize gerek yok.

-Ben seni işinden sürüklemesini istemem,|| dedi eşit bir şekilde .

-Ayrıca, şehirde olmayı seviyorum. Ama buraya geldikten sonra...şey, sadece bir süre kalmanın canlandırıcı olabileceğini düşündüm.

-Canlandırıcı.||

Evet." Ona tereddütlü bir gülümseme attı. -Ve kabul etmelisin ki sen sürekli Knighton Trading'e gitmek zorunda kalmadan birlikte çok iyi vakit geçirdik.

~ 239 ~

Ona inanmak istedi. Tanrım, ona nasıl da inanmak istiyordu. Ama açıklamaları doğru gelmiyordu. Rosalind taşradan nefret ederdi. Her zaman hareket, telaş ve şehrin heyecanıyla büyümüştü.

-"Evet, ama Charnwood'u bu kadar özel yapan ne?" diye ısrar etti. -Efendi hiç ortalıkta olmuyor ve hizmetçiler hayatlarını kurtarmak için su ısıtamıyorlar... Charnwood'u neden daha bulduğunuzu anlayamıyorum.

kendi evinden daha iyi. Ve eğer hepsi buysa, Juliet'le saçma sapan bir şeyler planlamak yerine neden bana kalmak istediğini söylemedin? Ne istersen memnuniyetle yapardım.

-Bu doğru değil. Burada kalmak için yapacak çok fazla işiniz olduğunda ısrar edersiniz.

Bunu reddedemeyeceğini düşündü. Yine de kız kardeşini hasta numarası yaptıracak kadar ileri gitmesi...- Demek hepsi buydu. Kır havasının tadını çıkarmak istedin.

-"Elbette.

-"Ve burada olmanın Juliet'i, öz kardeşi tarafından kaçırılan Templemore'un yoluna çıkaracağından endişe etmediniz.

-"O ağabeyi gibi değil," dedi kızgınlıkla. Çok ateşli. -O çok iyi bir adam. Juliet daha iyi bir talip bulmakta zorlanırdı.

Şimdi de Juliet için Templemore'u savunuyordu. Gözleri kısıldı. -Demek haklıymışım. Bunca zamandır gizlice gittiği yer orasıymış.

-Rosalind, "Hiçbir yere kaçtığı yok," diye tersledi. -Bana inanmıyorsan Polly'ye sor. Juliet odasında oyalanıyor, hepsi bu.

-Onunla "oyalanıyor" muydu? Yemekleri kaçırdığı ve Tanrı bilir nereye kaybolduğu onca zaman.

-Tanrı aşkına Griff, onunla birlikte değildi. Eminim çoğu zaman o kulübesindeydi. Yemin ederim yaratılıştaki en şüpheli adamsın.

Kıpırdamadan durdu. -Ne kulübesi? Onun bir kulübeden bahsettiğini hiç duymadım.

~ 240 ~

Kadın irkilerek ona baktı. Kızın yüzündeki değişim kalbinin midesine inmesine neden oldu. Bilmemesi gereken bir şey biliyordu.

Templemore ve gizli bir kulübe hakkında.

Başını eğerek, bir kombinezonu onun şimdiye kadar gördüğü en küçük kareye katladı.

-Hizmetçiler bir keresinde bahsetmişti. Sanırım ateş etmek için oraya gidiyor.

-"Ama sen kendin görmedin ki.

-Gördün mü? Hayır, tabii ki hayır,|| dedi çok hızlı bir şekilde.

Tanrı yardımcısı olsun, yalan söylüyordu. Bunu anlayabiliyordu. Rosalind her zaman berbat bir yalancı olmuştu.

Templemore hakkında ona yalan söylüyordu. Kanı kulaklarında gümbürdüyordu. Sonra aklına bir şey geldi ve yüzü aydınlandı. Kulübe Juliet için bir randevu yeri olabilirdi. Rosalind, Juliet'in Templemore'la yalnız buluşmasına asla göz yummayacağına göre, şaperonluk yapmak için kız kardeşiyle birlikte gitmiş olabilirdi. Bu da Juliet'le neden Shropshire'da kalmak için anlaştıklarını açıklıyordu.

Yine de Juliet artık kalmak istemiyordu. Hayır, kalmak istiyor gibi görünen Rosalind'di.

Aklını kurcalayan birkaç küçük ayrıntı belirlediğinde boğazında aniden yükselen safrayı yuttu. Rosalind ve Templemore'un kızakla yaptıkları rahat bir gezintiden dönüşleri. Bir gün onun bakmadığını düşündükleri bir köşede birlikte fısıldaşmaları.

Ne de olsa Templemore'un babası evli kadınları avlamasıyla tanınıyordu.

Başını iki yana salladı. Hayır, bunu düşünemezdi bile. Rosalind ona asla sadakatsizlik etmezdi. Yapmazdı.

Ama bu, adama biraz aşık olmayacağı anlamına gelmiyordu. Ne de olsa Templemore kadınlara karşı Griff'in asla edinemediği o kibar tavra sahipti. Griff'in patlamaya hazır öfkesinden yoksundu. Ve tanıdıkları çoğu erkeğin aksine, Rosalind'in söylediklerine her zaman dikkat ediyordu.

Griff yüzünü buruşturdu. Son zamanlarda ona yeterince ilgi göstermemişti, kendi işleriyle çok . Ayrıca, onun etrafında olmak zordu.

~ 241 ~

ona umutsuzca istediği çocuğu veremezdi. Bu yüzden kendini işine gömmüştü. Juliet'i kaçıranı bulma meselesini çözdüğünde daha iyisini yapacağını söylemişti kendine.

Nasıl bu kadar kör olabildi? Rosalind cezasızlıkla ihmal edilecek türden bir kadın değildi. Templemore'da, kocası yokken ona ilgi gösterecek bir arkadaş bulmuş olabilir miydi? Ve arkadaşlığın başka bir şeye dönüşmesi ne kadar sürerdi? Özellikle de bir kulübede gizlice buluşuyorlarsa...

Hayır, bunu düşünmeye dayanamazdı.

-"Rosalind," diye fısıldadı, kolunu onun beline doladı, ona dokunmak istiyordu.

-"Mutlu musun?" Kız şaşkın bir gülümsemeyle ona baktı.

-"Elbette öyleyim. Neden olmayayım ki?"

-"Son zamanlarda dikkatin çok dağınık görünüyor."

Yüzünü ona dönerek kollarını boynuna doladı: -Çünkü sürekli dikkatimi dağıtıyorsun.

Alaycı gülümsemesi ve şehvetli bakışları her zamanki gibiydi. Ve iri göğüslerini ona doğru bastırduğında, kalbini sıkıştıran bant biraz gevşedi. Belki de tüm bu gizliliği hayal ediyordu. Hiçbir sorun yoktu. Saçmalıyordu.

Yine de onu Templemore'dan uzaklaştırana kadar kendini güvende hissetmeyecekti.

~ 242 ~

Bölüm 19

Her insan hata yapabilir,

ama sadece bir aptal hatasında ısrar eder.

-Çiçero'nun Philipics'i, Juliet'in felaketle sonuçlanan kaçışından sonra Juliet tarafından asılması üzerine çalışılmış Juliet'in ayrılışından sonraki ikinci günün sabahında Sebastian elinde bir tabancayla batıdaki çimenlikte duruyordu. Gerçekten sadece iki gün olmuş olabilir miydi? Daha fazla gibi görünüyordu. Özellikle de o günleri pirinçten kovanlar, gümüşten kaplamalar yaparak kendini yıpratarak geçirmişken. Geceleri de Charnwood'daki kasvetli ve soğuk yatağından kaçmak için kulübede uyuyarak geçirmişti.

Yastıklarda hâlâ leylak kokusu varken kulübenin durumu pek de iyi sayılmazdı. Dün gece çarşafı dolanmış altın sarısı uzun bir saç bulmuş ve sadece sert bir kendi kendine nasihat onu bir yere tikip hatıra olarak saklamasını engellemişti. Ne delilik. O gittikten sonra ona duyduğu arzusun azalması gerekirdi. Ama bir şey varsa, o da artmıştı.

Ve şimdi de bu.

Yüklemeyle o kadar meşguldü ki ayak seslerinin yaklaştığını duymadı. Sadece Rus yağının kokusu onu amcasının gelişinden haberdar etmişti.

-"Beni mi çağırdın?" diye sordu Lew Amca.

-Sebastian tabancayı doğrulttu ve ateş etti. Bu işe yaramayacaktı.

-Biraz sağa çekti. Bunu unutmuştu. Onu diğer iki kabul edilemez tabancanın yanına koydu. -Bavullar arabaya yüklenir yüklenmez ve düello tabancası seçimini bitirir bitirmez Londra'ya gidiyorum.

-Düello tabancası! Buna neden ihtiyacın olsun ki?

~ 243 ~

-Bu sadece bir önlem. Kasabada nelerle uğraşmak zorunda kalacağımı bilmiyorum.

-Düello meydanında Knighton'la karşılaşmayı beklemiyorsunuz herhalde!

-Bir sonraki tabancayı aldı. -Ama başka kimlerle yüzleşmek zorunda kalacağımı bilmiyorum.

-"Tanrı aşkına ne demek istiyorsun?"

Ceketinin cebine uzanan Sebastian, yırtılmış bir gazete parçası çıkardı ve amcasına uzattı: - "Gizli Evlilik" başlıklı sütunu oku. Bu sabahki gazetede idi.

Amcasının onu taraması sadece birkaç saniye sürdü. -"Lanet olsun," dedi usulca.

-"Evet." Sesi kendinden nefretle doluydu. -Juliet dedikodunun yayılabileceğini söylediğinde ona inanmamıştım. Hizmetkârlar arasında dolaşan küçük bir yanlış bilgi olduğunu ve geçip düşünmüştüm. Sonuçta, eğer birileri gerçeği en başından beri biliyorsa, şimdi ortaya çıkmaları için ne sebepleri olabilirdi ki? Eğer bilmiyorlarsa da, iki yıl sonra nasıl birdenbire ortaya çıktığını anlayamadım." Tabancanın çakmak taşını kontrol etti, sonra acımasızca ekledi,

-Ama yanılmışım.

Amcası elini koluna koydu. -Bu senin suçun değil. Knighton'lar bile dedikoduların belirsiz söylentiler olduğunu söyledi.

-Bu makale belirsiz söylentilerden daha fazlası. Juliet'in on sekiz yaşında kaçtığına ve sonra da İsevgilisi tarafından terk edildiğine inanıldığını açıkça belirtiyor." Dişlerini sıktıEn azından "aşık" yerine "t" demişler. Gerçi toplum içinde bana öyle dediklerinden eminim. Ona ne dediklerini Tanrı bilir.

Bu gazete üç günlük, yani iğrençliğin ilerlemesi için bolca zaman var.

Deuce al onu! Tabancayı kaldırarak hedefe ateş etti ama çimenlerin üzerinde sadece boş silahın tıkırtısı duyuldu.

-Lew Amca usulca, "Sanırım her atıştan sonra yeniden doldurman gerekiyor, evlat," dedi.

Amcasının sözlerinin sadece yarısının farkında olan adam, dönerek onunla yüzleşti. -Şimdiye kadar, sırf zevk için onu parçalara ayırıyorlardı. Herkes tarafından dışlanacak, hor görülecek, bir fahişe gibi muamele görecekti-

~ 244 ~

-Hadi ama Sebastian, o kadar da kötü olmayacaktır. Knighton o kadar ilerlemesine izin vermez.

-"Bunu nasıl durdurabilir?" Şakaklarını ovuşturdu. -Dedikodunun gerçeğe bu kadar yakın olması beni endişelendiriyor. Ya birisi tüm hikâyeyi öğrendiyse ve bilerek onun itibarını zedelemek için yola çıktıysa? Belki de reddedilmiş bir talip ya da Knighton'ın bir düşmanı? Ya bu kasıtlı bir kötülükse?

Yola çıkmaya hazırlanırken, bu olasılık bütün sabah ona eziyet etmişti. Knighton'lar henüz Londra'ya ulaşamamış olsalar da, yakında ulaşacaklardı. Ulaştıklarında...

Aklına Juliet'in dışlandığı ya da yaptıklarını herkesin önünde savunmak zorunda kaldığı ya da dedikodular yüzünden onun hafifmeşrep bir kadın olduğunu düşünen erkekler tarafından taciz edildiği kötü görüntüler geldi.

-"Londra' ne yapacaksın?" diye sordu amcası.

-Bilmiyorum. Önce dedikoduyu kimin ve neden başlattığını bulmalıyım. Sonra da elimden geldiğince ilgileneceğim.

-Peki ya Morgan? Ya sen yokken buraya gelir?

-Onunla ilgilenmek zorundasın. İkimizin de ona göz kulak olmasına ihtiyacı yok. Ben dönmeden önce gelirse Londra'dan bana yaz, ben de...|| Sözüünü kesti. Ne yapacağını bilmiyordu. Tanrı aşkına, Londra'da ne bekleyeceğini bile bilmiyordu. Sadece gitmesi gerektiğini biliyordu. Söz vermişti.

Dedikoduların icabına bakması için onu gönderdi, ama bunun için hiçbir şey yapmadan gitmesine izin verdi.

Bunun için kendini asla affetmeyecekti.

-Sebastian, Knighton'ların gittiğini duyar duymaz sormak istedim ama Boggs beni göremeyecek kadar meşgul olduğunu söylediği için burnumu sokmak istemedim.

Sebastian tek kaşını kaldırdı.

Amcası alaycı bir şekilde gülümsedi. -Tamam, bu beni daha önce hiç durdurmadı. Ama daha önce hiç beni göremeyecek kadar meşgul olmamıştın. Eninde sonunda bana kendin söylersin diye düşünmüştüm. Gerçekten de bu yüzden bu sabah beni çağırdığını düşündüm ve-

~ 245 ~

sormak istiyordun amca?" dedi sabırsızlıkla.

-"Leydi Juliet ile aranızda ne oldu da hepsi kaçtı?"

Sebastian tabancayı doldurmaya odaklandı. -"Ona evlenme teklif ettim." Amcası nefesini içine çekti.

-Ah. Ve bu fikir hoşuna gitmedi mi?

-Aslında teklifimi kabul etti. Ama karşılayamayacağım bazı talepleri vardı.

-Emirler mi? Yüzünde anlayış belirdi. -Sanırım ona gerçeği söylemeni istedi.

-Hayır. Onu zaten yapmıştım.

-Amcası inanmayarak, "Öyle mi?" dedi.

-Gittiği gün. Ona her şeyi anlattım ve benimle evlenmesini istedim. Evleneceğini söyledi. Ama ailesini konuşmaya başladığımızda-" Sözünü kesti, hatırladıkça içi burkuluyordu -Knighton'a gerçeklerle gitmemi istedi. Knighton'ın müdahalesini göze alamayacağımı, her şeyi açıklamak için Morgan dönene kadar beklemem gerektiğini söyledim. Sonra bana evliliğimize bir yalanla başlamak istemediğine dair saçma sapan şeyler söyledi. Benimle ancak itiraf ettikten sonra evleneceğini söyledi. Sonra Knighton'larla birlikte Londra'ya doğru yola çıktılar.

Amcası iç çekerek yakındaki masaya oturdu. -Geçmiş ve ailesiyle olan ilişkisi göz önüne alındığında bu şekilde tepki vermesi mantıklı sanırım.

Sebastian'ın bakışları Lew Amca'ya kaydı. -Ne demek istiyorsun?

-Hadi oğlum. Ona nasıl davrandıklarını gördün, tekrar hata yapmasından korkulduğu için korunması gereken bir çocuk gibi. Zavallı kız hayatı boyunca ablalarının gölgesinde yaşadı ve sonra onların kendisi hakkındaki düşüncelerini sonsuza dek pekiştirecek bir şey yaptı. Sonunda, davranışının o kadar da kötü olmadığını, hatta anlaşılabilir olduğunu kanıtlama şansına sahip oldu ve siz ona bunu yapamayacağını söylediniz. Ona evlenme teklif ettiniz ama ailesinin tarafını tutmayı reddettiniz. Nasıl tepki vermesini bekliyordunuz?

~ 246 ~

Olaya hiç böyle bakmamıştı. -Onun isteklerini reddetmekle hata ettiğimi düşünüyorsun.

-Hiç de değil. İhtiyatlı davranıyordunuz. Ve böyleyken, tedbiri elden bırakmamak gerekir. Ben sadece onun muhtemelen nasıl gördüğüne işaret ediyorum." Amcası enfiye kutusunu çıkardı. -Ailesine kendisinin söylemeyeceğini nereden biliyorsun?

Gözlerini ormana dikti ama sadece kehribar ve yeşil renkte parlayan, ona anlayışla ve affetmeye hazır bir şekilde bakan gözler gördü. Ta ki o gidip her şeyi mahvedene kadar. -Yapmayacağına söz verdi, bunu yapmanın benim görevim olduğunu söyledi. Sözünü tutacağına güveniyorum.

- "Sizi onlardan korumak istediğine göre, size çok değer veriyor olmalı.

- Alaycı bir tavırla, "Evet, hem de çok," dedi. - Bu yüzden benimle evlenmek yerine Londra'ya kaçtı.

Amcası biraz enfiye çekti. - "Sormamın sakıncası yoksa, evlenme teklif ederken ona ne söyledin?" Omuz silkti.

- Onunla evlenmek istediğimi, ondan etkilendiğimi. Bana çok iyi bir eş olacağını düşündüğümü.

- Lew Amca bir tutam enfiye kokladı.

- "Onu sevdiğini söylemedin mi?

Sebastian kaskatı kesildi. İşte yine o lanet kelime. - Aşkın bununla bir ilgisi yok. O pervasız duygu hakkında ne düşündüğümü biliyorsun, o da biliyor. Bu konuyu konuştuk ve benim aşkla ilgilenmediğimi kabul etti. Ta ki ben onun intikam delisi ailesi için ruhumu açmayı reddedene kadar.

- "Hiçbir kadın değer verdiği erkeğin onu sevmediğini duymaktan hoşlanmaz.

- "Başka türlüünü asla duymayacak." Tabancayı daha sıkı kavradı.

- Özellikle de beni yola getirmek için böyle konuşuyorsa. Annem gibi bir aşk hayalinin peşinden koşmayacağım. Ve babamın izinden de gitmeyeceğim.

- "Bunun için çok geç." Lew Amca Sebastian'a spekülatif bir şekilde baktı. - "Şimdiden babana sandığından daha çok benziyorsun.

~ 247 ~

Sebastian homurdanarak silahını indirdi. - Bu çok saçma. O gelişigüzel aşık olan bir çapkındı, ben ise neredeyse bir keşişim.

-Ah, sevgili oğlum, babanın hissettiklerinin aşkla hiçbir ilgisi yoktu, adını ne koyarsa koysun. Bu saf ve basit bir karasevdaydı, çocukça bir duyguydu ve ne zaman cilveleşmeleri ciddileşse ortadan kayboluyordu. Aşık olduğundan bile şüpheliyim.

Bunu yaşamaktan çok korkuyordu. Senin gibi.

Tabancayı indirip amcasına baktı: -Sen neden bahsediyorsun? Ben hiçbir şeyden korkmam.

-Evet, biliyorsun. Bu yüzden ondan kaçınıyorsun. Babanız kendini anlamsız tutkulu karşılaşmalara kaptırarak aşktan kaçındı. Siz de tutkulu karşılaşmalardan tamamen kaçınarak aşktan kaçırıyorsunuz - ya da şimdiye kadar kaçtınız. Ama sonuçta ikiniz de hayatı yaşamaya değer kılan tek duyguyu deneyimlemeyi kaçırıyorsunuz.

Amcasının sözlerindeki doğruluk payı onu . -Aşık olmak hayatını yaşamaya değer mi kılıyordu? Sevdiğin kişi seni hayatının sonuna kadar yasını tutman için geride bıraktıktan sonra bile mi?

Neredeyse söylediği anda pişman oldu, özellikle de amcasının gözlerinde kısa bir süre için acı parladığında. Ama sonra acı kayboldu ve Lew Amca gülümsedi. -"Teyzenle bir gün geçirmek ya da onsuz bir ömür geçirmek arasında seçim yapma şansım olsaydı, seve seve onunla geçireceğim bir günü seçerdim.

Amcasının yüzündeki ışıltılı hayranlık, Sebastian'ın göğsünde sızlayan bir kıskançlık uyandırdı. Kıskançlık mı? Bu çok saçmaydı. Neden böylesine her şeyi kuşatan bir duygunun ona hareketlerini dikte etmesini istesin ki? Anladığından bile emin olmadığı bir şeyi? Ve kesinlikle ondan korkmuyordu. Amcası yanılıyordu. Tamamen yanılıyordu.

Lew Amca iç çekti. -Söylemek istediğim, gururunuzun -ya da kontrolü kaybetme korkunuzun- aşkın önüne geçmesine izin vermeyin. Bir erkek yalnızken her ikisi de soğuk bir tesellidir. Bu yüzden sevgi teklif edildiğinde reddetmeden önce dikkatlice düşünün. Çünkü gerçek ve kalıcı bir sevginin bir erkeğin hayatında çok sık rastlanmadığını benden iyi kimse bilemez.

Evin yan kapısı aniden açıldı ve Simpkins dışarı çıktı.
-Lordum? Araba hazır.

~ 248 ~

-Teşekkür ederim, Simpkins. Birazdan orada olacağım." Tabancayı tekrar kaldıran Sebastian hedefe ateş etti ve tam isabet sağladı. Bu seferki çok iyi olacaktı. Silahı hızlıca temizledi ve düello çantasına koydu.

-Demek Londra'ya gidiyorsun,|| dedi amcası, sesinde bir endişe belirtisi vardı.
-Evet.

-Leydi Juliet'in talebini karşılamaya niyetli misiniz?

-Tabii ki hayır. Hiçbir şey değişmedi. Knighton'ın Morgan için yaptığım görüşmeleri berbat etmesi riskini göze alamam.

Lew Amca bariz bir rahatlamayla yere yığıldı. -Tanrıya şükür.

-Ne? Bir hafta önce Knighton'a gerçeği söylemem gerektiğine ikna olmuştun.

-Bir hafta önce düello tabancalarını kullanma niyetiyle test etmiyordun." Ciddiyetle Sebastian'a baktı -Morgan için endişeleniyorum elbette ama senin için daha çok endişeleniyorum. Bu dedikodu Knighton'ı kızdıracak. Senin kanını isteyecektir. Her ne kadar Leydi Juliet'le evlendiğinizi görmek istesem de, en azından dedikoduları engelleyip engelleyemeyeceğinizi görene kadar ailesine gerçeği söylemeyi beklemenizin en iyisi olduğunu düşünüyorum.

Amcasının endişesi karşısında eğlenmekten kendini alamadı. -Merak etme. Her zamanki ihtiyatımla hareket edeceğim.

Amcası endiÇeyle, -Londra'ya gitmen gerektiğinden bile emin değilim,|| dedi.

-Dedikoduların hayatını mahvetmesine izin vermeyeceğime dair ona söz verdim. Ona en azından bu kadarını borçluyum.

Londra'ya aceleyle gitmesinin tek nedeni buydu. Bunun Charnwood Hall'un yeni boşluğuyla ya da hiç beklemediği bir anda karşısına çıkan nakış iğnelerini özlemesiyle hiçbir ilgisi yoktu. Onu tekrar görmek ve ona tekrar sarılmak, onun hâlâ kendisine değer verdiğinden emin olmak için yanıp tutuştuğu için de değildi.

- "Sanırım haklısın." Lew Amca endişe verici bir ciddiyetle ayağa kalktı ve omuzlarını dikleştirdi. - Pekâlâ, siz yokken Charnwood'daki işlerle ben ilgileneceğim.

Bana güvenebilirsiniz.

~ 249 ~

- Belki de konyak depomu boşaltmak ve bütün kravatlarımı ödünç almak için," diye şaka yaptı Sebastian. - Ama mal varlığımı senin yönettiğini düşünmek içimi ürpertiyor amca. O yüzden bu işi kâhyama bırakmanı rica ediyorum.

Neyse ki bu, amcasının gözlerindeki pırıltıyı geri getirdi. - Oh, hadi git Londra'ya kaç o zaman, seni nankör haylaz, yoksa ben senin küstahlığını yüzüne vurmaya karar vereceğim.

- Sebastian sırtarak yan kapıya doğru döndü.

Amcası, -

Sebastian mı? ||

dedi.

- Evet mi?

- Dikkatli ol. Babanın bedenine sahip çıktığım gibi senin bedenine de çıkmak zorunda kalmak istemem.

Güven verici bir gülümsemeyi başardı. - Saçmalama. Kendimi öldürtecek kadar aptal değilim. Ayrıca, ben iyi bir nişancıyım, hatırladın mı?

- Baban da öyleydi.

Kulaklarında çınlayan bu ayıltıcı hatırlatma ile Sebastian oradan ayrıldı.

~ 250 ~

Bölüm 20

"İtibar genellikle hak edilmeden kazanılır ve hata yapılmadan kaybedilir.

- Bir zamanlar Templemore okul odasının duvarına asılmış bir listede yazılı İngiliz atasözü *Londra*

Juliet, dönüşünden sonraki ilk balosu için Lord Feathering'in saray gibi malikânesine girdiğinde iç çekti.

Baloları sevmediğinden değildi. Kendi işlediği terliklere basmayan bir partner bulabilirse, dans kısmından her zaman keyif almıştı.

Ve bir ev sahibesinin sıradan olanı bir defne dalı ve tuhaf bir kağıt fenerle nasıl yücelttiğini görmekten hoşlanıyordu. Hatta her etkinliği bir cırcır böceği korusu gibi kaplayan ısrarlı sohbet vızıltısından bile zevk alıyordu.

Ama sadece onu ilgilendirmedeği zaman. Ve üç gün önce döndüğünden beri konuşulan tek konu bu gibi görünüyordu. Onun korkunç düşüşü.

Görünüşe göre, şehirden uzakta geçirilen iki hafta, dedikodunun yerleşmesi ve zararlı bir ot gibi yayılması için yeterli bir süre olmuştu.

Yine de, çoğu uzun zaman önce verilmiş ve kabul edilmiş olan davetler bitene kadar sosyal etkinliklere katılmayı bırakmayı reddetti. Griff ve Rosalind'in ne kadar itiraz ettikleri önemli değildi. Dün gece Leydi Ipswich'teki akşam yemeği partisinin tam bir felaket olması da önemli değildi; fısıltılar, küçümseyici sözler ve onu neredeyse gözyaşlarına boğan ahlaksız teklifler.

Bunların hiçbirini onu katılmaktan vazgeçirmedi. Çünkü bu dar kafalı gevezeler onu aşağılayarak toplumdan uzaklaştırmayı düşünüyorlarsa, bir sürprizle karşılaşacaklardı. Bunu yüzüstü ortaya çıkarmaya niyetliydi. Dedikodulardan saklanmak sadece

Onları bunun doğruluğuna ikna edebilirdi; bunu ancak kamuoyu önüne çıkarak ve tüm bunlar saçmalıklmış gibi davranarak bastırabilirdi.

Neyse ki, Sebastian'ın maskesini düşürmek için harcadığı zaman sayesinde oyunculukta oldukça iyi hale gelmişti. Sebastian. Dedikodulara bir son vermeye yemin etmiş, sonra da her zamanki gibi onu terk etmişti. Onunla tatlı bir aşırılıkla sevişmiş, sonra da ailesine gerçeği söylemeyi soğukkanlılıkla reddetmişti, bu onsuz Londra'ya gitmesi anlamına gelse bile.

Shropshire'dan ayrıldığından beri en az ellinci kez gözyaşlarını kırpıştırdı. Lanet olsun o sefil adama! Bu gece onu düşünmeyecekti. Her şey yeterince berbattı zaten.

Yanında Rosalind ve Griff olduğu halde başı dik bir şekilde balo salonuna girdi. Leydi Merrington ona doğrudan kesik attı ve Juliet irkilmedi. Juliet zaten bu titiz yaşlı markizden hoşlanmıyordu.

Lord Kinsley arkadaşlarına mırıldandı ve ona uygunsuz bakışlar fırlattı, ama o kızarıp ona sırtını dönene kadar sadece ona baktı. Onu hızlı bulduğunu ya da buna benzer iğrenç bir şey yaptığını iddia ederek dedikoduları süslediğine şüphe yoktu. Bırakın ne isterse söylesin. Zaten onun arkadaşlarından hiçbiriyle ilişki kurmak istemiyordu.

Kararlılığı ancak bir zamanlar arkadaş dediği ve kendisine küçümseyici bakışlar fırlatan üç kızın yanından geçerken sarsıldı. Tabii ki, çok katı annelerinin yanında duruyorlardı. Yine de fısıltıları, -cüretkâr yaratık|| ve -ne kadar utanç verici|| ve -doğru mu bu-|| sözlerini yakalamasına yetecek kadar yüksekti.

Daha fazlasını duyamadan aceleyle yanından geçti. Bu acıtmıştı; bunu inkâr edemezdi. Ama kimsenin ne kadar acıdığını görmesine izin vermeden öldü.

Rosalind'in eli dirseğini yakaladı. -Dinle, sevgili kalbim, istemiyorsan kalmana gerek yok.

Juliet kız kardeşinin elini silkti. -Hayır, beni bu kadar kolay sürgün edemezler. Şimdi yüzleşmek daha iyi. Bir ay önce ona yaklaşmaya cesaret edemeyen yaşlı bir şövalye ona alaycı bir sırıtış fırlattı ve o da sırıtışı kaybolana kadar ona ters ters baktı. -Her şey yolunda Rosalind. Ben halledebilirim.

~ 252 ~

-Griff, "Bu gece buna bir son vereceğim," diye homurdandı. -Bana Montfort'un buralarda bir yerde olduğu söylendi. Dedikoduları başlatanın o olduğunu tahmin etmeliydim. Ama gerçekten bir dükün daha iyi davranmasını beklerdim.

Shropshire'a gitmeden önce Griff, Swan Park'taki Daniel'a mektup yazarak dedikodularla ilgili sorundan ve buna bir son vermek için yola çıktıklarından bahsetmişti. Londra'ya döndüklerinde Daniel'dan bir mektup beklediklerini görmüşlerdi. Griff mektubun içeriğini söylemedi ama görünüşe göre mektup Montfort'un suçlu olduğuna onu ikna etmeye yetmişti.

-Rosalind kocasına, "Dük'e yaklaşırken çok dikkatli ol," dedi.

-Eğer suçlunun o olduğundan tam olarak emin değilseniz

-Griff, "Eminim," diye karşılık verdi.

-Evlenme teklifini reddettiğimde çok kötü davrandı," dedi Juliet acımasızca. "Ama suçluluğunu kanıtlamakta zorlanacaksın. Toplumda oldukça sevimli bir beyefendi olarak görülüyor, bu da onun kötü niyetli olduğu kadar sinsi de olduğu anlamına geliyor. Ve dedikoduyu onun başlattığını kanıtlasanız bile, bu konuda ne yapabilirsiniz?

Balo salonunda ilerlemeden önce tek söylediği -Montfort'u bana bırakın|| oldu.

-Juliet, "Umarım düşüncesizce bir şey yapmaz," diye mırıldandı.

-Rosalind, "Ben de öyle umuyorum," dedi. -Ama bırak elinden geleni yapsın. Sana yapılan yanlışların intikamını almayı kendine görev edindi. Sen öldüğünden beri

Kaçıran kişi intikamını almak için yanında değilse, onun yerine Montfort'u sopalayacaktır.

- "Montfort'un biraz sopa yemeye ihtiyacı var," diye karşılık verdi Juliet. - Ama açıkçası Griff'in onun lütfunu etkileyebileceğine dair pek umudum yok. Montfort'un kendi iyiliği için çok fazla parası ve gücü var. Başkalarının kıvranışını izlemekten zevk aldığından bahsetmiyorum bile. Bu yüzden ona bu zevki tattırmayacağım." Dişlerini sıkamak zorunda kalsa bile tamamen etkilenmemiş gibi davranacaktı.

Lord Havering'in kendisine doğru hızla geldiğini gördü ve söyleyebileceği her şeye karşı kendini hazırladı. Her zaman iyi biriydi ama şimdi kimsenin ona karşı davranışları kesin değildi.

~ 253 ~

Nefes nefese hepsine ulaştı ve kekeledi, -Son haberleri duydunuz mu? Herkes bundan bahsediyor!" Juliet kendini topladı, hakkındaki dedikoduları yüzüne tekrarladığı için ona sözlü bir dayak atmaya hazırdı, ama o daha konuşmadan ekledi, -Korsan Lord yine saldırdı! Ve bu sefer çok ileri gitti. Bir gemi dolusu İngiliz mahkûm kadını esir aldı!

-Rosalind gözleri heyecanla açılmış bir halde, "Emin misin?" diye sordu. - "Koca bir gemi mi?

-Gemi değil, dikkatinizi çekerim, sadece kadınlar. Ve kimse bunun nedenini anlayamıyor." Öne doğru eğildi, onlara bu son olayı anlatacak kişi olduğu için çok mutluydu.

-Dahası, korsanlar saldırdığında Lord Blackmore'un üvey kız kardeşi Bayan Willis de gemideydi. O bir reformcu, biliyorsun. Her neyse, Blackmore çok öfkeli! Bütün öğleden sonra rıhtımda olduğunu söylüyorlar. Güya Bayan Willis diğer kadınlarla birlikte alınmamıştı ama mahkûm gemisi yolcularını almadan İngiltere'ye döndüğünden beri kimse onu görmedi. Ve söylentiler var-

-Juliet sertçe, "Bunlar muhtemelen yanlış," diye ekledi. Bu kendi durumuna çok yakındı. -Gerçekten, lordum, buna inanmamalısınız.

duyduğun her şey.

Bakışlarını sıcak bir şekilde onun üzerinde bıraktı. -İnanmıyorum, Leydi Juliet. Bazı genç hanımlar hakkında öyle şeyler var ki, Prinny'nin kendisi bile söylese inanmam.

Anlamlı duraksaması onu etkiledi. -Ama bu bilgi doğrudan Donanma Kurulu'nun komisyon üyelerinden birinden geliyor. Şüpheli olan tek şey Bayan Willis'in kaçırılıp kaçırılmadığı ve sanırım bu da yakında ortaya çıkacak.

-"Zavallı kız!" dedi Rosalind. -"Korsanlar tarafından kaçırılmak... korkunç bir şey.

İşte o zaman Juliet'i vurdu. Morgan Korsan Lord'la birlikteydi. Bunun bir parçası bile olabilirdi. Zavallı Sebastian, yıkılmış olmalıydı.

Yüreği ağzına geldi. Ve eğer daha önce kardeşi dönmeden önce onun için geleceğine dair küçük bir şans varsa bile, bu haberle o da yok olmuştu. Lord Winthrop'un aksine, Lord Blackmore'un büyük bir siyasi gücü vardı. Korsan Lordu, kötü adamın mürettebatının şanssız üyeleriyle birlikte yok edilene kadar rahat etmeyecekti. Sebastian'ın talihsiz kardeşi gibi.

Hayır, Sebastian şimdi onun için hiçbir şeyi riske atmazdı. Bundan sonra olmaz.

~ 254 ~

-Lord Havering endişeyle sordu. -İyi misiniz? Çok solgun görünüyorsunuz. Sizin gibi nazık yaratıkların böyle korkunç kötülükleri canınızı sıkıyor olmalı.

kötü kokan saç yağının kokusunu alabileceği kadar yakınına eğilerek elini tuttu ve kendi elinin arasına sıkıştırdı. -Sana biraz punç getireyim mi? Bayılacak gibi görünüyorsun.

Rosalind de merakla ona bakıyordu, Juliet kaşlarını çatmaya zorladı.

-Hayır, ben iyiyim. Sadece o kadınların neler çektiğini düşünüyordum.

-"Sana söylüyorum, eğer bir gemim olsaydı," dedi sertçe, "hemen oraya gider ve haydutun peşine düşerdim. Yapardım, yemin ederim.

Gülümsemesini bastırdı. -"Tabii ki yapardın." Ama sadece biri kafasına silah dayamış olsaydı. Şimdiki dans sona erdi ve konuşmaları bir an için alkışlarla kesildi. Sonra Lord Havering umutlu bir gülümsemeyle ona döndü. -"Eğer iyi olduğunuzdan eminseniz, belki bir sonraki dans için benimle birlikte ayağa kalkarsınız?

Zavallı tatlı kız. En zeki adam olmayabilirdi ama en azından onunla dans ederken görülebilecek cesarete sahipti. En azından görev ve sorumluluk gibi şeylerin genç bir bayana olan duygularının önüne geçmesine izin vermemişti.

Bu yüzden onlara asla karşılık veremeyecek olsa da, elini uzatarak kendisini kata götürmesine izin verdi. Yanından geçerken fısıldayan insanları görmezden geldi. Diğerleri isterlerse onu küçümseylesinler; o her şeyin üstünde kalacaktı. Dans edecek, gülecek ve olmadığı kadar saf bir bakireymiş gibi davranacaktı. Yüzü acıyana kadar gülümseyecek ve kimse ona gülümsemezse yine de gülümsemeye devam edecekti.

Hepsinden önemlisi, kendisini bu karmaşaya sürükleyen hain Sebastian Blakely'nin üzerinde durmamaya çalışacaktı.

Hain Sebastian Blakely Londra'ya kendi pisliğini temizlemek için gelmişti.

Bu öğleden sonra Donanma Kurulu'nda ona o lanet korsanla ilgili son gelişmeleri anlattıklarında daha da karmaşık bir hal almıştı. Ama kardeşiyle olan karışıklık değildi

~ 255 ~

Şu anda onu ilgilendiren Juliet'le yaşadığı karmaşaydı. Onu bu baloya getiren de buydu.

Bu ve onu görmek istediği gerçeği. Feathering'in lanet balo salonunda durmasının, tanımadığı yüzlerden oluşan kalabalığı taramasının ve ezilmişliğe lanet etmesinin tek nedeni buydu. Buralarda bir yerde olmalıydı. Knighton'ın hizmetkârları onun geleceğinden o kadar emindi ki, davet edilmeden gelmişti. Belli ki bu aptalca bir fikirdi,        onu hiçbir yerde bulamamıştı.

Zıplayan züppeleri ve evde sıcak bir ateşin başında oturacak kadar sağduyudan yoksun, aşırı şık giyimli kadınlarıyla bu aptalca ilişkilerden nasıl da nefret ediyordu. Kaçırılma olayından hemen sonra Londra sosyetesine girmemesinin bir nedeni vardı.

O zaman da onu arıyordu. Özel tiyatro locasında durmuş ve ağzından salyalar akan bir av köpeğinin tüm açlığıyla onun ince bedenini aramıştı. şimdi yaptığı gibi, Tanrı yardımcısı olsun.

Birden onu, Sebastian'ın dişlerini kenetleyen yakışıklı bir beyefendiyle dans ederken gördü. Adamın mum ışığının öptüğü güzel yüze bakışlarından hoşlanmamıştı. Kızın elbisesini de hiç beğenmemişti - narin, dantelli korsajının üzerinde krem rengi omuzlarını fazlasıyla gösteren parıltılı, ipeksi bir şey. Ve adamın, sanki elini kadının zarif kıvrımlarında hayranlıkla gezdirmeye hakkı varmış gibi, kadının belini sahiplenici bir tavırla yakalamasından kesinlikle hoşlanmamıştı.

şeytan, Sebastian'ın balo salonunu boydan boya geçip onu partnerinin elinden almak için nasıl yanıp tutuştuğunu anladı. Ama bu akıllıca olmazdı.  nce onun hakkındaki dedikoduları kimin başlattığını bulmalıydı, onunla olan bağlantısı ortaya çıkınca bunu yapmak daha zor olacaktı.

Gerçi dedikodular onu korktuğu kadar etkilememişti. Yoksa neden saygın bir beyefendi gibi görünen biriyle dans etsin ki?

Tabii adam pek de saygıdeğer biri değilse. Kaşlarını  attı. Kim oluyordu da onunla dans etmeye cüret ediyordu? Etrafına bakınırken, yakınlarda kümelenmiş birkaç genç adam gördü. -En yakınındakine, "Affedersiniz," diye sordu. -Leydi Juliet Laverick'in yanındaki adam kim?

Adam ona şöyle bir baktı ama Sebastian'ın tertemiz ve zengin kıyafetini tatmin edici bulduğu anlaşılıyordu. -Bu Lord Havering.

~ 256 ~

Şu kuş beyinli adam mı? -Evlenme teklifini reddettiğini sanıyordum," dedi Sebastian elinden geldiğince kayıtsızca.

Adam bir kaşını kaldırdı. -Evet. Ama artık başka kimse onu alamayacağına göre hanımefendiyle şansının arttığına karar vermiş olmalı.

Kahretsin, yine o dedikodu. Ne için geldiyse yapma vakti gelmişti. -"Neden kimse onu istemiyor?" diye sordu, cahil gibi davranarak. -"Yeterince güzel görünüyor.

Sizin gibi aptallar için fazla güzel.

Başka bir genç aptal sohbete katıldı. -Neredeydin, dostum? Korsan Lord hakkındaki bu son habere kadar, Leydi Juliet'in kaçıışı sezonun hikayesiydi. Kız hasarlı mal. Birkaç yıl önce bir serseriyle kaçmış ve onunla birlikte olduktan sonra onu terk etmiş. Aile şimdiye kadar sessiz kaldı, ama birileri bunu öğrendi ve şimdi herkes bunu konuşuyor.

Suçluluk bir kez daha içini parçaladı. Aptalca hareketleriyle onun itibarını böylesine korkunç bir şekilde riske attığını düşünmek! Bundan pişmanlık duymayı asla bırakmayacaktı.

İlk genç aptal, haydutla kaçtığını duydum,|| diye söze girdi.

Bu da ne?

Bir başkası konuşmaya katıldı. -Kaçan bir katil olduğunu duydum. Ve onun kaçmasına yardım etmiş.

- "Hepiniz yanlış anladınız," dedi uzun boylu bir addlepate. -Onunla Stratford'da bir tavernada tanışmış. Orası Swanlea Spinsters'ın yaşadığı yer, biliyorsunuz, Stratford'un dışında." Sesini gizli bir mırıltıya indirdi.

-Her neyse, masalardan birinin üzerinde kombinezonuyla dans etti ve her şey bu yüzden oldu.

Sebastian bir kelime daha duymaya tahammül edemeyerek, -Ah, Tanrı aşkına,|| diye çıkıştı.

-Masa üstünde yarı çıplak dans edecek birine mi benziyor? Londra'daki herkes aklını mı kaçırdı?

-"Görünüş aldatıcı olabilir." En yakınındaki adam onu dürttü ve göz kırptı. Arkadaşları bilgili bakışlar attılar.

~ 257 ~

-"O kadar da aldatıcı değil," diye tersledi. -Bir servete bahse girerim ki, genç kadın bu odadaki herhangi bir hanımefendi kadar düzgündür.

-Biz de öyle düşünmüştük ama yanılmışız," diye devam etti adam. -Hayır, o gizliden gizliye bacaklarının arasına bir erkek almak için yalvaran ahlaksız bir küçük hanım. Sanırım artık onunla dans edecek tek erkek, kıkırdayan Havering'den başka, metres arayanlardır.

Aptallar! Sebastian kırmızının o kadar çok rengini gördü ki patlayacağını sandı. Bacaklarının arasında ne varsa söküp atmak istiyordu. Her birini boğmak istiyordu.

Ama eğer kontrol için bir zaman varsa, o da şimdi idi. Çünkü bu, onun hakkındaki hikâyeleri kimin yaydığını öğrenmek için tek şansıydı.

Bir mucize eseri öfkesini bastırdı. -Bu hikâyelerin ne kadar saçma olduğunu görüyorsunuzdur. Birbirlerine uymuyorlar bile. Haydutlar mı? Tavernalarda genç bayanlar? Kaçak katiller, Tanrı aşkına? Birileri bunların hepsini uyduruyor.

Katilin hikayesini anlatan, -Şimdi bakın,|| diye itiraz etti, -O kadar da ihtimal dışı değil. Ailesinin epey bir geçmişi var. Knighton parasını kaçakçılıktan kazanıyordu. Ve kayınbiraderi, Brennan denen adam, bir haydutun oğlu. Kız büyük ihtimalle bir suçlunun

En büyük kız kardeşinin evlendiği günden beri. Ve babası Kont hakkında da bazı sorular var.

İki yıl önceki entrikalarında bunların hiçbirini düşünmemiştir. Sadece kendi koşullarını düşünmüştü, onun kişisel geçmişinin ne kadar zarar verici olduğunu değil. Onu kaçırarak, yanmaya hazır bir ateşe körükle gitmişti. Tanrım, tam bir aptaldı.

İlk konuşan adam inatla başını salladı. -Diğer arkadaşların hikâyelerini bilmem ama benimki gerçek. Langston'dan duydum, o da doğrudan Montfort'tan duymuş. Montfort da kendi kaynağının çok güvenilir olduğunu söyledi. Öyle olmalı, çünkü Montfort bilgisinden emin olmadıkça genç bir bayan aleyhinde bir şey söyleyemeyecek kadar .

Sebastian'ın vücudundaki her kas taşla döndü. Montfort'tan daha önce şüphelenmeliydi. Bu tam da o sinsi piçin yapacağı türden bir şeydi.

~ 258 ~

-"Bu her şeyi açıklıyor," diye karşılık verdi Sebastian. -Montfort kadına evlenme teklif etti ve kadın onu reddetti. O da şimdi elinden geldiğince ona karşılık vermeye çalışıyor.

-"Bunu nereden biliyorsunuz efendim?" dedi diğer adamlardan biri düşmanca bir ses tonuyla.

-"Ben böyle bir teklif duymadım, sen kimsin ki?

-Ben Templemore. Shropshire'dan.

Adamın gözleri fal taşı gibi açıldı ve arkadaşları birbirlerine bakiştılar. İçlerinden biri sordu,

-"Sen yaşlı Templemore'un varisisin, Sebastian Blakely?" Sebastian başını salladı.

-"Tabancaları tasarlayan kişi mi?" diye sordu başka bir adam.

-Aynen öyle. Ben de onları vururum." Sert bakışlarını hepsinin üzerinde gezdirdi. -"Ve masum genç bayanlar hakkında tüm hikayeyi bilmeden kötü niyetli yalanlar yayan beyefendiler üzerinde pratik yapmaktan daha iyi bir şey istemiyorum.

Bu, çoğunun dilini kesti ama cesur bir kişi konuştu. -Bu konuda ne biliyorsun? Durup dururken buraya geliyorsunuz, bu iddiaları ortaya atıyorsunuz, Montfort'a iftira atıyorsunuz, sonra da bizi tehdit ediyorsunuz ve-

-Çok haklısın. Benim derdim sizinle değil beyler. Montfort'la. Onu nerede bulabileceğimi bileniniz var mı?

Tedirgin görünüyordlardı ama içlerinden biri sonunda teklif etti: -Birkaç dakika önce Knighton'la birlikte kütüphaneye doğru gittiğini gördüm. Görünüşe göre onun hikâyelerine karşı çıkan tek kişi sen değilsin.

Şeytan alır, Knighton işleri daha da kötüleştirir. -Kütüphane nerede?

Ona doğru yönü gösterdiler ve o da hızla oraya doğru ilerledi. Balo salonunu dolaşırken Juliet'i daha yakından izledi ve partnerine verdiği zoraki gülümsemeleri görünce içini çekti. Dans bitip de Havering onu pistten çıkardığında, Sebastian kadınların Juliet'in yanından geçerken fısıldaşmak için nasıl bir araya toplandıklarını fark etti. Genç beyefendilerin onu tiksindirici bir küstahlıkla süzerken kendilerini nasıl özgür hissettiklerini fark etti ve nefesinin altında küfürler savurdu.

Elleri yumruk şeklinde sıkıldı. Gök gürültüsüyle, körlüğüyle onu bu hale getirmişti. Ama dikkatle kontrol ettiği eylemlerinin bu kadar

~ 259 ~

tamamen çıldırmıştı. Onu incitmeyi, hayatını böylesine kesin bir şekilde mahvetmeyi asla istememişti.

Dişlerini sıktı. Ne demek istediğinin pek önemi yoktu. Sonuç buydu. Üstelik yüzüne karşı onun endişelerini hafife almıştı! Bir erkek ne kadar zalim ki? Artık yok. Başka bir şey yapmazsa, bu işi halledecekti.

saçma dedikodular. Dedikoduları asla tamamen yok edemeyeceğini bilse de etkilerini azaltabileceği kesindi.

Tanrı aşkına, bir meyhanede iç çamaşırıyla dans ediyor! Bunun için Montfort'u kılıcının ucunda dans ettirirdi.

Kütüphaneyi kolayca buldu, çünkü koridorun yarısından itibaren yüksek sesler duyuluyordu. Dışarıda tereddüt ederek, Knighton söyleyeceklerini söyleyene kadar bekleyip beklememeyi düşündü. Sonra bitişikteki odaya açılan kapıyı fark etti.

İçeri girdiğinde, iki odayı birbirine bağlayan kapının açık bırakılmış olduğunu görmekten memnun oldu.

Gerekirse içeri atlamaya hazırlanarak açık kapıya yaklaştı.

-"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum." Montfort'un her zamanki Eton klipi içkinin etkisiyle donuklaşmıştı. -"Neden kayınbiraderin hakkında dedikodu yapmakla uğraşayım ki?

-"Nedenini biliyorsun!" diye bağırdı Knighton. -"Çünkü seni reddetti!" Sebastian bir iniltiyi bastırdı. Adam bir top kadar nazikti.

-Evlilik teklifimi reddedecek kadar aptal olan hiçbir ahmak için başımı belaya sokmam," dedi Montfort hafif bir alaycılıkla. -Ve kesinlikle intikam almak için bir nedenim yok. İstedğim kadına sahip olabilirim.

-"Belki de öyle, ama bu söylentileri senin başlattığını biliyorum.

-"Bunu nereden biliyorsun?

-Kayınbiraderim Daniel Brennan'dan bir mektup aldım.

-"Ah, iyi kalpli Bay Brennan." Bir bardak sesi geldi.

-"Peki senin eşkıya piçi kayınbiraderin benim hakkımda ne dedi?

Montfort biraz kurnaz olabilirdi ama Knighton'ı çok etkili bir şekilde tuzağa düşürüyordu. Sebastian yine de kendini tuttu, Knighton'ın kanıtını duymak istiyordu.

~ 260 ~

-Daniel, Helena'yı iki yıl önce Warwickshire'da olması gerekirken Londra'da gördüğünüzü ve bir baloda bu konu yüzünden ona sataştığınızı söylüyor. Size sorun çıkarmak istemediği için bu konuda sessiz kalmış.

-Montfort gülererek, "Ne saçmalık!" diye haykırdı. -Bu konuda sessiz kaldı, çünkü hiçbirinizin kediye çantadan çıkardığını bilmesini istemedi.

-Ne kedisi? Juliet'in bir erkekle kaçtığına dair yaydığın saçmalığı mı kastediyorsun?" Daha fazla bardak şingirtisi.

-Gerçekten, Knighton, numara yapmayı bırakmalısın. Gerçeği biliyorum. Juliet davamı reddettikten sonra, iki baldızının Warwickshire'daki evlerinde olduklarını iddia ettiklerinde tam olarak nerede olduklarını öğrenmek için bir adam tuttum. Juliet'in Morgan adında biriyle Sussex'e yaptığı küçük geziyi öğrendim. O yüzden yalan söylemeye kalkma. Sevgili Juliet'in görüldüğü kadar saf olmadığını biliyorum.

Sebastian, Montfort'u boğazlamak için yan odaya atlamamak için kendini zor tuttu. Boğazlanmayı gerçekten hak eden kişi kendisiydi. Ne düşünüyordu ki? Montfort bir köpekbalığıydı ama onun gibi daha niceleri toplum içinde yüzüyordu. Sebastian bir an için kendinden başka birini düşünmüş olsaydı, onu kaçırarak ne kadar tehlikeli bir duruma soktuğunu fark ederdi.

-Demek dedikoduları yayan sensin," Knighton.

-Söylenti değil. Gerçek. Ben sadece topluma bir hizmet sunuyorum. Yengenizin gerçekte ne olduğunu bildiğim halde birilerinin onun hakkında varsayımlarda bulunmasını görmekten nefret ediyorum.

-"Seni alçak!" diye hırladı Knighton. -Bunun için seninle şafakta görüşeceğiz.

-Hiç sanmıyorum. Eğer benimle dövüşürsen, bu söylentileri doğrulayacak ve o daha da kötü durumda olacak. Ayrıca, beni öldürmeyi başarsanız bile, ki bu oldukça belirsiz, İngiltere'den kaçmanız, işinizi yöneticilere bırakmanız ve ailenizi siz olmadan idare etmek zorunda bırakmanız gerekecek. Ya da onları Kıta'da belirsiz bir varoluşa götürmek. Ve bu sadece kazanırsan. Kazanamayabilirsin. O zaman zavallı, kederli baldızınızı teselli etmeyi çok isterim.

Bu düşünce Sebastian'ın kanını dondurdu.

~ 261 ~

-"Seni kara kalpli şeytan, seni mahvedeceğim!" diye bağırdı Knighton. -
"Adının **çamurda** sürüklendiğini göreceğim.

-Denemekte serbestsiniz. Ama benimki eski ve saygıdeğer bir aile efendim, sizinki ise skandallarla dolu. Eğer adımı çamura bulaştırırsanız, ben yara almadan çıkarım. Aynı şeyi sizin için söyleyebileceğimden şüpheliyim.

Uzun, gergin bir sessizlik oldu. -"Yani onu mahvetmek istiyorsun, evlenme teklifini reddetmekten başka bir şey yapmamış bir kadını.

-Uzun süre reddetmeyecektir. Başka kimse ona sahip olamazken.

-"Eğer bundan sonra seninle evlenmesine izin vereceğimi düşünüyorsan

-"Bunu şimdi söylüyorsun." Bir duraksama ve daha fazla bardak çınlaması oldu. -Ama toplumun ona ve size nasıl davrandığını gördükten sonra başka türlü karar verebilirsiniz.

Sebastian orada afallamış bir şekilde duruyordu. Bütün bunlar Juliet'i kendisiyle evlenmeye zorlamak için miydi? Montfort aklını mı kaçırmıştı?

-"Bu iş daha bitmedi," diye homurdandı Knighton. -Bu yanına kalmayacak. Seni durdurmanın bir yolunu bulacağım, buna emin olabilirsin.

Montfort cevap olarak sadece kıkırdadı. Knighton kütüphanenin dış kapısını arkasından çarparak çıkarken Montfort seslendi,

-"Beni durdurmaya çalışırken iyi şanslar, seni piç!

Sebastian yüz hatlarını umursamaz bir ifadeye büründürerek bitişik kapıdan kütüphaneye doğru yürüdü. -Montfort'un küfredip elindeki şişeyi düşürmesinden acımasız bir zevk alarak, "İnsan bu tür toplantılarda çok ilginç şeylere kulak misafiri oluyor," diye yorum yaptı. Bir gümbürtüyle arkasında oturduğu masanın üzerine düştü.

Sonra Montfort içeri kimin girdiğini gördü ve rahatladı. -Yarı boş şişeden bir bardağa şarap doldurdu, sonra şişeyi havaya kaldırdı. -Bir içki ister misin, ihtiyar? Feathering'in buralarda bir yerde bir kadehi daha vardır herhalde...|| Ayağa kalkıp odanın içinde dolaşarak bir kadeh aradı.

~ 262 ~

Sebastian tökezlemesini durdurmak için, -Teşekkür ederim ama hayır,|| dedi. Asıl istediği, sarı saçlı iblisin kadını yüz hatları morarana kadar şişeyi Montfort'un boğazına tıkmaktı.

Ama elini göstermeden önce Montfort'un amacını ve adamın ne kadar ileri gidebileceğini tespit etmeliydi. Düşmanını tanımak her zaman akıllıcaydı.

Montfort biraz şarap içti. -Tanrım, dostum, birbirimizi görmeyeli ne kadar oldu? Bir yıl mı? İki mi?

-En az iki. En son Londra'ya gittiğimde.

Montfort bir kitaplığa yaslanıp bir sınav bardağı çıkardı ve Sebastian'a baktı. -"Ben de senin o taşradaki malikanende çürüyüp gittiğini sanıyordum.

-Sebastian bir kalçasını masanın kenarına dayadı ve kollarını kavuşturdu. -Feathering'e heyecan umuduyla geldim. Bu yüzden Knighton'la olan küçük çekişmeniz beni çok eğlendirdi.

Montfort'un yüzüne kendini beğenmiş bir gülümseme yayıldı. -"Bütün bunları duydun, değil mi?" Kadehini kadeh kaldırır gibi kaldırdı. -"Knighton'ın benimle tekrar uğraşmadan önce iki kez düşüneceğini söyleyebilirim.

-Şüphesiz. Yine de duyduğuma göre saygın bir kadın için bu kadar zahmete girmene şaşırdım. Dedikodu yaymak falan... Knighton'ın gazabını göze alıp onunla evlendiğine göre çok güzel olmalı.

Montfort sorgu bardağını bıraktı. -Bardağını boşalttı, sonra sertçe rafa bıraktı. -Bu işin prensibi böyle.

Daha önce kimseye evlenme teklif etmemiştim. Bacaklarıma pranga vurulması için birkaç yılım daha olduğunu düşündüm. Ama sonra onunla tanıştım ve harika olacağına karar verdim. Tatlı, genç ve uysal." Başını salladı. -Ya da ben öyle düşünmüştüm. Benim zevklerime göre şekillendirmenin kolay olacağından emindim, bildiğiniz gibi... sofistike. || Sebastian'a göz kırptı.

Sebastian bir ürpertiye güçlkle bastırdı. -"Bugünlerde bir adamın isteksiz yatak arkadaşlarına kırbaç kullanmasına böyle mi diyorlar?" Montfort'un zevkleri daha on dört yaşındayken bile Llanbrooke sakinlerini şoke etmişti. O sırada

~ 263 ~

Shropshire, Londra'da olduğu gibi onları saklama zahmetine hiç girmemişti. Ama sonra, -provincials||ı tamamen küçümsedi.

-"Demek hâlâ gençliğimizdeki ukalasın." Montfort omuz silkti.

-Şaşırdığımı söylemeliyim. Babanın vahşi çizgisi göz önüne alındığında, şimdiye kadar kendi sofistike zevklerini geliştirmeni beklerdim.

-Ne yazık ki, zevklerimde hala her zamanki gibi ılımlıyım. Sevişirken aksesuarlardan hoşlanmam.

-"Ama dekorlar gerçekten heyecan katıyor, biliyorsun ve ılıman çok sıkıcı." Şişeyi havada salladı. -Bu sefer şehirdeyken seni Londra'nın daha egzotik zevkleriyle tanıştırmam .

Sebastian dişlerini sıktı. -Bunu düşüneneğim. Ama bana seninle evlenmeyi reddeden kadından bahsediyordun. Knighton, evliliğini sürdürmeye kararlı görünüyor.

onu senden.

Montfort'un sarı kaşları huysuzca çatıldı. -Aptal piç. Ama önemli biri onunla evlenmek istemediğinde fikrini değiştirecektir." Dudaklarında kayıtsız bir gülümseme belirdi. -Aslında onun gençlik patavatsızlığını evliliğe teşvik edici buluyorum.

-Oh?

-"Hem masum hem de ahlaksız rolünü oynayabilecek genç, evlenilebilir bir kadın bulmanın ne kadar zor olduğunu biliyor musun? Karım olacak kadar terbiyeli, ama egzotik zevklerime bile uyacak kadar genç ve taze bir kadın." Şişeden direkt içti -Onun patavatsızlığını öğrendikten sonra, onu metresim yapmayı düşündüm.

Ama sadık ailesi ona karşı safları sıklaştırdı. Ayrıca, evlenmek zorundayım. Neden varisimi zevk alabileceğim bir kadınla evlendirmeyeyim? Özellikle de düşesim olduğu için minnettar olacak, geçmişini evlilik boyunca üzerinde tutabileceğim bir kadın. Sadece olasılıkları düşün.

Montfort'un Juliet'e baktığını düşününce midesi zaten yeterince bulanıyordu.

-Onun egzotik zevkleri için yeterince taze. Ama o seni reddetti. Düşeslik teklifi için pek de minnettarmış gibi görünmüyor.

Yüzü ekşimişti. -Evet, tam bir ikiyüzlüydü, karakterim yüzünden beni reddetti. Bu beni fazlasıyla rahatsız etti.

~ 264 ~

-Siz de keşfettiklerinizi ifşa ederek misilleme yaptınız.

-Gerçekten, eski dostum, bu misilleme ile ilgili değil. İstedığımı elde etmekle ilgili. Ve istediğim şey Juliet. Küstahlığı için onu cezalandırmak istiyorum. Bir erkeğin değerini anlayana kadar o fahişeyi dizlerimin üzerine oturtacağım.

"Sesi soğuklaştı." -Ayrıca, sıradan birinin beni reddetmesine izin veremem. Bu kötü bir emsal teşkil eder.

Sebastian öfkesini bastırdı. -"Yani onu toplum içinde karaladıktan sonra sana sahip olacağını mı düşünüyorsun?"

-Elbette. ve ailesini tam istediğim yere getirdim. Birkaç hafta toplumun onaylamamasına ve tüm o erkeklerin ona evlilik yerine açık çek teklif etmesine katlanmasına izin vereceğim. Sonra dedikoduları ortadan kaldıracığıma söz vereceğim. Ama sadece benimle evlenirse." Kurt gibi gülümsedi -Ben de yapabilirim. Tek söylemem gereken konuyu araştırdığım ve ona haksızlık yapıldığını anladığım. Çok bilmişler yine mırıldanacak ama herkes bana inanacak, özellikle de onunla evlendiğimde. Ve kadın biraz acı çektikten sonra, kendisine saygın bir pozisyon teklif ettiğim için sevinçten ağlayacak.

Montfort'un dizinin üstünde. Bu fikir bile Sebastian'ın tüylerini diken diken ediyordu. Yeterince şey duymuştu. Masadan uzaklaştı. -"Toplumun onaylamadığı haftaları atlayıp doğrudan dedikoduları ortadan kaldırmanızı öneririm.

Montfort güldü. -Sen her zaman bir beyefendiydin. Yine de tanımadığınız bir kadını neden önemsedığınızı anlamıyorum.

-Aslında onu oldukça iyi tanıyorum. O ve ailesi son iki haftadır Charnwood'da misafirim oldular. Neden burada olduğumu sanıyorsunuz?

Dük'ün neşesi azaldı ve gözleri kısıldı. -"Eğer bu bir şakaysa-

-Bu şaka değil. Şu anda benden bir evlilik teklifi bekliyor.

Londra'dayken bu meseleyi halletmeye niyetliyim. Yani onu elde etme umudundan vazgeçebilirsiniz.

-Montfort alaycı bir tavırla, "Başka bir adamla birlikte olmasına rağmen onunla evlenir misin?" dedi. -"Sen, namus düşkünü ruh?"

Herkesin onu ukala bulmasından bıkmıştı. -Düşündüğünüz kadar sıkıcı değilim. Juliet gibi bir kadının özel cazibesini takdir edebilecek tek erkek sen değilsin.

Montfort kitaplıktan uzaklaştı, yüzü içkiden daha fazla kızarmıştı.

- "Seni sinsi, işbirlikçi.

-İşte bu yüzden," diye devam etti Sebastian, sesi son derece ciddiydi, "bu söylentilere bir an önce son vermenizi bekliyorum.

-Bekliyorsun-||

-Müstakbel eşimin iyi isminin senin iğrenç imalarla lekelenmesine izin vermeyeceğim.

İşte yapacağın şey. O balo salonuna geri dönecek ve aşağılık arkadaşlarına Leydi Juliet hakkında yanıldığını söyleyeceksin. Ve eğer senin için neyin iyi olduğunu biliyorsan, tamamen ikna edici olacaksın.

Montfort'un vücudundaki her -sofistike|| kemik, küçümsemesini haykırıyordu.

-Tanrı aşkına, sana bunları yapacağımı düşündüren nedir? Knighton beni zorlayamadıysa, sen neden yapabileceğini düşünüyorsun?

- "Çünkü Knighton'ın aksine, seni almakla kaybedecek hiçbir şeyim yok; ne karım, ne baldızım, ne sadık dostlarım, ne de ne pahasına olursa olsun evlenmemi isteyen bir amcadan başka ailem var." Tanrıya şükür Montfort, Morgan'ın Sebastian için kim olduğunu bilmiyordu, özellikle de bu son sorundan sonra. -Benim koruyacak bir işim yok. O yüzden istediğin kadar adımı çamura bulamakla tehdit edebilirsin. Babam ailemizin adını o kadar mahvetti ki, bunu daha da kötüleştirebileceğinden şüpheliyim ve bunu yapsan bile Charnwood'daki hayatımı etkilemez.

Sebastian dükün gözlerinde kısa bir an için beliren telaşı görecektik kadar yaklaştı.

-Ve eğer bunun için düello isteyecek kadar aptalsan, mülkümü terk edip Juliet'le birlikte Kıta'ya kaçmak anlamına gelse bile seni öldürmekten çekinmeyeceğim.

Montfort sertleşti. -Kazanacağını sana düşündüren ne? Kabul, tabancadaki hünerin dillere destan, ama beni kılıç ve-

-Kim sana hesap soracağımı söyledi? Seni herkesin içinde öyle aşağılayacağım ki gururun beni çağırmanı isteyecek. O zaman kara kalbine seve seve bir kurşun sıkarım." Bakışlarını aşağılayarak Montfort'un ince bedeninde gezdirdi.

~ 266 ~

-"Hatta onun yerine küçük çüküne sokmaya bile karar verebilirim. Ve sen daha nişan almayı bile başaramadan bunu yapabilirim.

Montfort'un rengi soldu. Dükün korkunç bir nişancı olduğunu herkes biliyordu. Sebastian da adamın toplum önünde aşağılanmaya uzun süre katlanamayacak kadar gururlu olduğunun farkındaydı.

-"Birbirimizi anladığımızı görüyorum," diye devam etti Sebastian. -Dedikoduları yatıştırmak için kırk sekiz saatiniz var. Yarından sonraki gün, toplumdaki herkesin Juliet'e bir melekmiş gibi davrandığını görsem iyi olur. Yoksa yemin ederim onlar bunu yapana kadar hayatını cehenneme çeviririm.

Cevap beklemeden kapıya doğru yürüdü ve açtı. Arkasına dönüp baktığında Montfort hâlâ donmuş bir halde duruyordu, sikinin vurulması fikri karşısında korkudan gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Hem de alenen.

Sebastian kütüphaneye girdiğinden beri ilk kez gülümsedi. -"Ve şimdi, eğer izin verirsiniz, evlenmeyi düşündüğüm kadınla dans etmenin tam zamanı olduğunu düşünüyorum.

Sebastian oradan ayrıldı, Juliet'le ilgili planları büyük ölçüde değişmişti. Artık gölgelerde durup Juliet'i izlemeyecekti. Ona sahip çıkacaktı.

ve şeytan onun tüm aptalca şartlarını kabul etti. Onunla evlenecek ve Morgan'ı koruyacaktı; bunu daha önce de yapmıştı, yine yapabilirdi.

Ama kesin olan bir şey vardı ki, bu sefer onu terk etmiyordu.

~ 267 ~

Bölüm 21

Bir kişinin bilgeliği ya da erdemi çok nadiren birçok kişiyi mutlu etse de, bir kişinin ahmaklığı ya da ahlaksızlığı çoğu zaman birçok kişiyi mutsuz eder.

- Samuel Johnson'ın Rasselas'ı, Shropshire'dan Londra'ya döndükten sonra Juliet tarafından bir asma üzerinde çalışıldı

Lord Havering ile dansından kısa bir süre sonra, Juliet kadınlar tuvaletinden döndü.

Kayınbiraderinin balo salonunun etrafında papatya avlayan bir yaban arısı gibi döndüğünü gördü. Rosalind salona geri dönmeden kayınbiraderi onu fark etti. Adımlarına sadece Rosalind'i kanatları altına alacak kadar ara verdi, sonra vızıldayarak ona doğru ilerledi.

İç çekerek onu beklemeye koyuldu. Yüz ifadesine bakılırsa Montfort'la konuşması pek iyi gitmemişti. Aslında öyle olmasını beklemiyordu.

-Yaklaşırken, "Şimdi eve gidiyoruz," dedi.

-Juliet kendisini küçümseyen ve hakkında fısıldaşan insanların arasına karışmaktan ne kadar nefret ediyorsa, kaçıp gitmekten de o kadar nefret ediyordu.

Griff, -Montfort mantıksız biri,|| dedi. -Dedikoduları başlatan kişi o gibi görünse de merhamet etmiyor. Sana sahip olmaya kararlı ve itibarını çamura bulamanın bunu başaracağını düşünüyor. Onu eninde sonunda durdurabilirim, eminim, ama ona nasıl ulaşacağımı keşfetmek için biraz araştırma yapmam gerekecek.

Bu arada-

-Bu arada, diye araya girdi Juliet, hiçbir şey olmamış gibi davranacağım. Üzgünüm Griff, ama ona kendimi gömdüğümü görme zevkini tattırmayacağım. Bu yüzden bu fikirden vazgeçebilirsiniz.

-Ama Juliet, diye başladı Rosalind.

-Juliet kararlı bir tavırla, "Şimdi izin verirsiniz," dedi, "biraz punç içmem lazım. Ağzım kızarmış ekmek gibi kurudu." Bununla birlikte yemek odasına doğru yürüdü.

Gerçekten de burası öte dünyanın dışıydı. Montfort'u boğabilirdi, sadece dedikodu için değil, ailesini bir kez daha her ne pahasına olursa olsun Juliet'i koruma tavrına soktuğu için. Sadece onlardan kaçmak için bile olsa evden tekrar kaçmalıydı.

Orkestra bir vals çalmaya başladı ve odanın öbür ucunda Montfort'un salondan çıkıp kendisine doğru baktığını gördü. Onun bakışlarını soğukkanlılıkla karşıladı ve bütün gece kendisini rahatsız eden o kibirli gülümsemeyi kendisine de yapmasını bekledi.

Bunun yerine ona ters ters baktı, sonra da arkadaşlarına doğru yürüdü. Ne kadar garip.

Griff, Montfort'la yaptığı konuşmanın boşa çıktığını söylemişti. Öyleyse dük neden sinsi bir canavar gibi kına yakmıyordu?

O kadar dalgındı ki, tanıdık boğuk bir ses mırıldanana kadar dirseğine dokunan eli fark etmedi: -Bu vals alabilir miyim leydim?

Dondu kaldı, bakmaya, onun burada olduğuna inanmaya cesaret edemiyordu. Cesaretini toplayıp arkasını döndüğünde, kalbinin göğsünden fırlayacağını sandı, öyle çarpıyordu ki. Adam ona yarım bir gülümseme fırlattı, sanki onu nasıl karşılayacağından emin değilmiş gibiydi ve kızın aptal, büyülenmiş ruhunun her zerresi aydınlandı.

-"Sebastian," diye nefes aldı.

-"Başka birini mi bekliyordun?" dedi kaşlarını kaldırarak. -Hayır. Yani... şey, kesinlikle seni beklemiyordum.

Gözleri, içini sızlatan bir şefkatle kızın yüzünü aradı. -Gerçekten seni ikinci kez terk edeceğimi mi düşündün?

Bu sözler onu mutlu rüyasından kopardı. Kendini sertçe toparladı, adamın aniden burada belirmesine ne anlam vereceğini bilemiyordu. -"Aslında yaptım.

-O zaman telafi gereken çok şey var. Dans et benimle, tatlım.

Kayıtsız ve sofistike görünmek için boşuna bir çabayla kaşlarını kaldırdı. -"Sence benimle dans etmek kendini affettirmek için yeterli bir yol mu?

-Hayır. Bence seninle dans etmek benden nefret etmediğin konusunda beni rahatlatacak.

~ 269 ~

O kadar acı verici bir ciddiyetle bakıyordu ki, kız yumuşamaktan kendini alamadı. Elini uzattı. -Senden nefret etmiyorum. En azından tamamen değil.

-O zaman duygularını daha da iyileştirmeye çalışırım." Elini dirseğinin içine sokarak onu piste götürdü ve bir an sonra vals yapmaya başladılar.

Anılar yüzünden zorlukla nefes alabiliyordu. Uzun zaman önce Stratford'da ilk kez ortaya çıktığından beri birlikte dans etmemişlerdi. Onun ne kadar iyi dans ettiğini, elinin belinde olmasının ve dumanlı kokusunun aralarında dolaşmasının her zaman ne kadar duygulandırıcı olduğunu unutmuştu.

Yüzünü inceledi, onu son gördüğünden beri olan değişiklikleri işaretledi. Hep böyle zayıf ve bitkin mi görünüyordu? Yoksa yokluğunun onu da kendisi kadar etkilediğini mi umuyordu?

Ve bu, sonunda ailesine gerçeği söylemeye karar verdiği anlamına mı geliyordu?

-"Neden buradasın?" diye sordu açıkça, daha fazla umutlanmaya başlamadan.

Adam, içinden çıkılmaz bir bakışla ona baktı. -Seni özledim.

Boş yere onun sözlerinin içinde yarattığı heyecanı bastırmaya çalıştı.

-"Bensiz yapamayacağını" iddia ettiğini hatırlıyor .

Hayatınızın çoğunda, "birkaç hafta daha idare.

Yüzünü buruşturdu. -En aptalca ifadelerimden biri. Bir erkek olarak, ara sıra boşboğazlık etmeye eğilimliyimdir. Buna alışman gerekecek.

-Hâlâ her zamanki gibi kibirli bir alçak,|| dedi burnunu çekerek.

-"Kesinlikle." Onu pistte rahatça hareket ettirdi. Toplum içine nadiren çıkan bir adam için kesinlikle iyi dans ediyordu. -Seni uyarıyorum tatlım. Seninle evlenmek için buradayım.

Tüm sert önlemlerine rağmen nabızı hızlanmaya başladı. -Senden gelen bir evlilik teklifini tam olarak kabul etmedim Sebastian, bunu sen de biliyorsun.

-Ama yapacaksın. Bu sefer reddetmeyeceğim.

~ 270 ~

Aptal ve umut dolu kalbini dizginlemek giderek zorlaşıyordu ama dizginlemek zorundaydı. Ona henüz güvenmiyordu. Yine de gece kıyafetleri içinde çok güzel ve yakışıklı olan adama bakma isteğini bastıramadı. Daha iyi görünmesinin tek yolu, o lezzetli göğsünü ortaya çıkarmak için her seferinde bir parça soymasıydı ve-

-"Niyetimi bu gece ailenize açıklayarak başlayacağım." diye devam etti.

-"İsteklerim ne olursa olsun, buraya gelip benimle evlenmeyi düşünüyorsun.

-Bunun gibi bir şey.

İçinin sevinçten erken sıçramasına bir son vermesini diledi.

-Ve aileme her şeyi anlatma konusunda aklının başına geldiğini sanmıyorum.

Uzun ve ağırbaşlı sessizliği onun cevabıydı.

Sevinçten sıçraması bir anda durdu. Bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu biliyordu. -"O zaman konuşacak bir şeyimiz kalmadı," diye mırıldandı, adamın kollarından kurtulmaya çalışarak.

Onu geri çekti ve bunu o kadar iyi başardı ki kız tökezlemedi bile.
-Beni dinle, Juliet.

-Hayır! Hala doğru şeyi yapmayı reddediyorsun.

-"Doğru şey" senin için kardeşimi terk etmeyi içermiyor," diye tersledi,

-Seni karım olarak ne kadar istediğimin önemi yok. Bunu riske atamam, özellikle de şimdi, tüm bu karmaşanın içindeyken.

-"Korsanlar," bitirdi. -Korsan Lordu ve yeni öfkesi hakkında her şeyi duydum. Ve böyle tepki vereceğini biliyordum." Fısıltıyla ekledi, "Bazen seni çok iyi tanıdığımı düşünüyorum. Muhtemelen bu yüzden Londra'ya gerçekten onun için geldin.

-Hayır, senin için geldim. Bu öğlene kadar korsanlardan haberim yoktu, yemin ederim.

En azından bu biraz rahatlatıcıydı. Yapmayacağı konusunda bu kadar kararlı olduktan sonra onun için bunca yolu geldiyse, o zaman onu biraz önemsiyor olmalıydı.

~ 271 ~

Sadece yeterli değil. -Sebastian, eğer kardeşin bu pisliğe bulaştıysa, onu yetkililere teslim etmelisin, affettirmeye çalışmamalısın.

-Dedikoducu Bayan Marches'lardan birinin yanından geçtiler, konuşmalarını duymak için sabırsızlanıyordu. Sebastian kadına sert bir bakış attıktan sonra ikisini de kadından uzaklaştırdı. -Ama elbette bunu kanıtlayamam. Bu öğleden sonra Donanma Kurulu'yla konuştum. Henüz İngiltere'ye gelmemiş olmasına rağmen Morgan'ın affedilmesi için onları ikna etmeye gitmiştim. Onlar da

bana korsanlardan bahsetti. Şimdi kendini beğenmişler, Korsan Lordu yakalanana kadar bu konuyu düşünmeyi bile reddediyorlar. Bu yüzden ayaklanmış durumdalar.

- "En azından zavallı kadın mahkumlar için endişeleniyorlar.

- Önemsedikleri kadınlar değil, Blackmore'un üvey kız kardeşi. Sanırım bunu da duymuşsundur." Başını salladı.

- Donanma Kurulu'ndaki hiç kimse Bayan Willis'in diğerleriyle birlikte olup olmadığını söylemiyor -görünüşe göre bu büyük bir sır- ama kont yine de öfkeleniyor.

Ve büyük Blackmore öfkелendiğinde, onlar da öfkelenir. Korsan Lordu'nun, da olmazsa Morgan'ın kellesini istiyorlar." Yüzünü buruşturdu. -Yemin ederim, Morgan bir kibar kadını kaçırma işine bulaştıysa

- "Evet, bu gerçekten korkunç olurdu," dedi kuru bir sesle. -Bir kibar kadını kaçırmak.

"Ne tür bir alçak bunu yapar?" Gözlerini

kırpıştırdı, sonra inledi.

Onun rahatsızlığından küçük bir zevk alıyordu. -Siz Blakely ikizlerinin bu tür şeylere karşı bir tutkusu var gibi görünüyor. Umarım Morgan da sizin kadar iyi atlatır.

Gözleri kısıldı. -Ne demek istiyorsun?

Omuz silkti. -Yaptığın şey yüzünden henüz hiçbir sıkıntı çekmedin. Rolünü aileme bile söylemeyeceksin-

~ 272 ~

-Knighton'dan Donanma Kurulu'na seni kaçırdığımla ilgili tek bir kelime ve Morgan'ın bu son rezaletle hiçbir ilgisi olmasa bile Morgan'ın affedilme olasılığı ortadan kalkar. Bunu riske atamayacağımı çok iyi biliyorsun!

Hayal kırıklığı içinde dişlerini sıktı. Bu adam neden ailesine karşı böylesine sapkın bir görev duygusuyla lanetlenmişti? -Griffe Morgan'dan bahsetmene gerek yok, biliyorsun. O hâlâ kardeşinin öldüğünü sanıyor. Bırak buna inansın. Ona beni neden kaçırdığını söyle ve öylece bırak.

-O zaman neden en başından beri gerçeği söylemediğimi merak edecek. Neden suçu ağabeyimin üzerine attığımı." Kendini sertçe topladı: "Yaptığımı itiraf edemeyecek kadar korkak olduğumu düşünecek. Bu onu ikimiz arasında bir evliliği onaylamaya daha hevesli yapmaz, değil mi?

-Ne düşündüğü umurumda değil! Onun ve ailemin geri kalanının gerçeği duymasını istiyorum." Kadın aralarına biraz mesafe koydu ama adam ona bir aÇık samimiyetiyle sarıldığında bunu yapmak kolay değildi. -Bu konuda fikrimi değiştiremezsin, biliyorsun. Morgan dönene kadar ona söylemezsen, o zamana kadar evlenmeyiz.

Ona ters ters baktı. -"Yine de Knighton'dan seni isteyeceğim." Eli kızın sırtına kaydı. -"En azından ben bu pisliği temizlerken nişanlanabiliriz.

-"Hayır." Sebastian'a ne yapıp edip onun koşullarından sıyrılmaya çalışmak düşerdi. Rosalind'in odanın öbür ucunda Leydi Brumley ile konuştuğunu gördü, muhtemelen Juliet hakkındaki dedikoduların ne kadarının doğru olduğunu öğrenmeye çalışıyordu. Bu onun kararlılığını pekiştirdi. -Griffe düzgün bir şekilde sorana kadar senden gelecek hiçbir evlilik teklifini kabul etmeyeceğim. Ona evlilikten söz edersen, seni reddettiğimi açıkça söylerim ve bu da daha sonraki çabalarını engeller.

-"Al şunu, mantıklı ol!" diye tısladı. -Öyle ya da böyle Morgan'ın dönmesi uzun sürmeyecek. Blackmore iyi silahlanmış bir ekiple Korsan Lordu'nun peşine düşecek. Eğer Morgan artık korsanlarla birlikte değilse, her an İngiltere'de olabilir. Hâlâ onlarla birlikteyse, Blackmore onu Morgan'ın hak ettiği gibi zincire vurarak geri getirecektir. Ama öyle ya da böyle, tüm mesele çok yakında çözülecektir.

Eğer evlenmeyi kabul edersek-

- "Hayır, sana söylüyorum," dedi kararlılıkla. - "Çünkü o zaman başka bir yol, başka bir neden bulacaktı ve o da

~ 273 ~

ailesinin hiç tanımadığı bir adamla evlenecekti. - "Dediğin gibi, yakında her şey yoluna girecek.

Oniks kadar sert gözleri ona dik dik baktı. - "İnanılmaz derecede sinir bozucu, sinir bozucu davrandığının farkındasın değil mi?

"yı unutma," diye

--Ve inatçı mı?

Burnunu havaya kaldırdı. - "O zaman neden benimle evlenmek istediğini merak ediyorum.

İfadesindeki öfke aniden sağlıklı bir arzu dozuyla yumuşadı. - "Eğer yalnız olsaydık, tatlım, merak etmene gerek kalmazdı." Parmaklarını kadının sırtında şehvetli bir şekilde gezdirdi, kışının üzerinde yumuşatmadan hemen önce durdu. Ama ipek elbisesi ve çocuk eldivenleri yüzünden hafifleyen ama yine de omurgasında hissedilebilen sıcaklığını hissedebiliyordu. - "Belki Feathering'in bahçelerinde bir yürüyüş yapmak istersiniz.

Onunla birlikte dışarı çıkıp onu öpebileceği, okşayabileceği ve mükemmel olduğu diğer tüm o kötü şeyleri yapabileceği düşüncesi ağzını sulandırdı.

Ama bu kez onun baştan çıkarıcı sesinin kendisini kandırmasına izin vermemesi gerektiğini çok iyi biliyordu. - "Siz ailemle konuşana kadar bir daha yalnız kalmayacağız efendim -ne bahçede ne de başka bir yerde. Siz işlerin istediğiniz gibi sonuçlanmasını beklerken ben sizin sevgiliniz olmayacağım.

-Seni o şekilde görmediğimi biliyorsun!

-Müzik sona erdiğinde parlak bir sesle, "Bakın, vals bitti," dedi. -"Ve umutsuzca biraz punch'a ihtiyacım var.

Çenesini tutarak bahçeye açılan Fransız kapılarını işaret etti.

-"Benimle temiz havada yürüyüşe gel, böylece bu konuyu tartışmayı bitirebiliriz.

-Ve ihtiyacı olan son şey, demir rezervini eritip bir cüruf yığının dönüştärebileceğı bir yerde onunla yalnız kalmaktı.

Juliet onu orada bırakıp gitmek istedi ama Juliet ona yetişti ve onu yerden kaldırırken kolunu dirseğinin kıvrımına sıkıştırdı: "Bazen eski Juliet'i özliyorum, iki yıl önce tanıştığım Juliet'i.

~ 274 ~

Ona kaşlarını çattı. -Neden? Çünkü bir ahmak gibi ne istediysen yaptı.

-Çünkü bana sahip olmak için o kadar hevesliydi ki onu öpmemi istedi."

Dudaklarında isteksiz bir gülümseme belirdi. -Hatırladığım kadarıyla ilk başta beni reddetmiştin.

-Geçici delilik. Yine aynı hatayı bir daha yapmayacağım." Eliyle onun elini ovuşturdu. -"İstedini söylediğın şu lanet yumruk nerede?

-Akşam yemeğı odasında. Ama **bana** eşlik etmene gerek yok.

-"Benden o kadar kolay kurtulamayacaksın tatlım," diye mırıldandı ve onun elini sıktı.

Ağızı kurudu. Ondan tamamen uzaklaşacak cesarete sahip olmayı çok isterdi. Ama onsuz geçen üç gün onu biraz zayıflatmıştı.

Griff ve Rosalind karşılarına çıktığında neredeyse yemek odasına varmışlardı.

-"Merhaba, Templemore." Griff'in sert duruşu ve sert ses tonu, selamlamasının görünüşteki samimiyetini yalanlıyordu. -Seni Londra'ya getiren nedir?

Sebastian belirgin bir şefkatle ona baktı. -"Belli bir genç bayan.

Juliet inledi. Adam alnına mürekkeple -BENİM|| de yazabilirdi.

-Aslında, Lord Templemore kayıp kardeşi hakkında daha fazla bilgi edinmek için kasabada.

Onu bulma umudunu hiç yitirmedi ama korkarım hayal kırıklığına uğrayacak. Diğer şeylerde olduğu gibi bunda da.

-"Ah, Leydi Juliet, ne kadar kötümthersiniz," diye gürledi Sebastian. -Ama bildiğiniz gibi ben kararlı biriyimdir ve hayal kırıklığına tahammül edemem.

-Sizi gördüğüme çok sevindim Lord Templemore,|| Rosalind sanki kendini daha fazla tutamayacakmıĞ gibi patladı. -Griff beni bulmadan önce Leydi Brumley'nin bana anlattıklarıyla ilgileneceğinizi biliyorum.

Rosalind sesini alçaltarak Juliet'e baktı. -Görünüşe göre balo salonunu kasıp kavuran yeni bir söylenti var: Lord Montfort bugün erken saatlerde

~ 275 ~

Senin hakkındaki iddiaları araştırdı. Şimdi de bunların tamamen yanlış olduğunu keşfettiğini herkese duyuruyor.

Griff şaşkın görünüyordu. -Bu bir saat öncesine göre ani bir değişim, değil mi?

-"Kesinlikle öyle," dedi Juliet, olayların bu yeni ve tuhaf gelişimi üzerine düşünürken.

Rosalind Sebastian'a göz kırptı. -Buna neyin sebep olduğunu biliyor olamazsınız, değil mi lordum? Bazı genç beyler sizin daha önce dükü aradığınızı iddia ediyor.

Juliet şaşkınlıkla Sebastian'a baktı. -Bu doğru mu? Bu işte senin de parmağın var mı?

Eğer öyleyse, neden bana söylemedin?

Sebastian omuz silkti. -Montfort'un benim... şeyime cevap vereceğinden emin olamadım.

öneriler. Ama evet, onunla konuştum. Kardeşimin yaptığı şey yüzünden sana iftira atılmasını adil bulmadım.

-Griff huysuzca, "Ben de onunla konuştum," dedi, "ama Montfort onu mahvetmeye kararlıydı ve ben onu ikna edemedim. Onu nasıl ikna ?

||

-Daha önce de söylediğim gibi," dedi Sebastian yumuşak bir sesle, "Montfort'u gençliğimizden beri tanırım. Ben sadece onun ahlak anlayışına hitap ettim.

Griff'in gözleri kısıldı. -Montfort'ta hiç ahlak anlayışı yok.

Sebastian ona dik dik baktı. -Dükün dedikoducu arkadaşlarıyla birlikte durduğu yere baktı ve çenesi gerildi. -Bir daha Leydi Juliet'i rahatsız etmeyecek, yemin ederim.

Sert ses tonu Juliet'in karnında korku yarattı. -"Lütfen ona meydan okumadığını söyle!" diye bağırdı. Adamın bakışları tekrar ona döndü, yumuşak ve hafifçe eğlenmişti.

mı?

-Tabii ki umurumda olur!

Yüzünde bir gülümseme parladı. -Ona meydan okumadım. Sadece ona hikayesini tersine çevirmenin avantajlarını gösterdim.

~ 276 ~

- "Ah, Lord Templemore," diye bağırdı Rosalind, "size minnet borçluyuz!

-Yine de,|| diye homurdandı Griff, -bütün bunlara sebep olan en başta kardeşindi. En azından işleri yoluna koyabilirdin.

Rosalind itiraz etti: -Griff, gerçekten! -Griff'in kuşkulu bakışları Sebastian'ın üzerinde sabitlendi.

-Ben sadece gerçekleri söylüyordum.

- "Sorun değil, Leydi Rosalind," dedi Sebastian çabucak. - "Haklı olduğu bir nokta var.

Rosalind, -Belki de öyle,|| diye karşılık verdi, -ama onun kabalığına aldırmayın. Shropshire'dan ayrıldığımızdan beri homurdanıp duruyor.

-Griff gücenmiş görünüyordu. -Ben öyle bir şey yapmadım.

-Rosalind gizlice Sebastian'a doğru eğildi. -Juliet'le ilgili bu durum onu çok endişelendiriyor. Ve o ne derse desin, seni temin ederim ki yardımın için hepimiz çok minnettarız.

Garip ama Griff hiç de minnettar görünmüyordu. Hatta Sebastian'ın kafasını koparıp Leydi Feathering'in duvarına asmak ister gibi bir hali vardı.

-Sebastian, "Bunu yapmaktan mutluluk duydum," dedi. -Şimdi, izin verirsiniz, Leydi Juliet acilen punç istediğini söyledi. Leydi Rosalind, siz de biraz ister misiniz?

Rosalind genişçe gülümsedi. - "Biraz punç isterim Lord Templemore.

Sebastian başıyla selam vererek onu almaya gitti. O uzaklaşır uzaklaşmaz Griff mırıldandı: "Hâlâ Montfort'a ne dediğini bilmek istiyorum. Bütün bunlar çok şüpheli.

-Rosalind, Juliet'e göz kırptı. -"Sanırım kız kardeşim sonunda kendisine uygun bir talip buldu." Kelimelerle yaptığı küçük oyuna gülümsedi.

Griff, -Belki de sonuca varmak için bu kadar aceleci ,|| dedi.

~ 277 ~

Ailesine bir dakika daha katlanamayan Juliet, "İzninizle," diye mırıldandı ve Sebastian'ın peşinden koştu. Onun adına Montfort'u tehdit ettiğine inanamıyordu. Bu ona umut vermişti. Elbette böyle bir belayı göze alıyorsa... Bir balkona açılan Fransız kapılarının önünden geçerken onu durdurdu. Onu dışarı çekerek soğuk gece havasıyla yüzleştirdi.

-"Montfort'la konuştuğun için teşekkür ederim," diye fısıldadı. -İşe yaramasa bile.

-İşe yarayacak. Bunun için endişelenmene gerek yok." Adamın gözleri kızın yüzünü taradı. Adam yaklaştı ve kadın birden balkonda yalnız olduklarını fark etti. Adam onun elini tuttu. -"Bunun benimle nişanlanma fikrini değiştireceğini sanmıyorum.

Bakışlarını başka yöne çevirdi. Adamın her fırsatta onu etkilemeye çalışacağını bilmeliydi. -"Minnettar olmadığımın değil-" başladı.

-"Eğer minnettarlık isteseydim, bir köpek yavrusu alırdım," diye hırladı. -Senden minnettarlık istemiyorum, özellikle de yersiz olduğunda. Knighton'ın da belirttiği gibi, bu kâbustan ben sorumluyum ve sorumluluklarıma dikkat ederim.

O ve onun şeytani sorumlulukları. Bakışları tekrar ona döndü. -Hepsi değil. Senden istediğim tek şeyi yapmayı hâlâ reddediyorsun.

Yanaklarında bir öfke kızarması belirdi. -Evet, beni küçük parmağında oynatmana izin vermeyeceğim. Manipülasyondan hoşlanmam, Juliet.

Öfkelendi. -Ve eğer oturup zavallı bir Penelope gibi parmaklarımı oynatacağımı ve bunu düzgün bir şekilde yapmanı boşuna bekleyeceğimi düşünüyorsan, tekrar düşünebilirsin. Sen aklını başına toplayana kadar eskisi gibi toplum dolaşmak niyetindeyim.

Elini çekerek içeri dönmek için arkasını döndü.

Kolundan tuttu, onu nefesini yanağında hissedebileceği kadar yakınına çekti. Beceriksiz aptallarınla dans et. Senin hakkında en kötü şeylere inanmaya hevesli olduğunu gösteren bir sürü alçakla flört et. Ama sana söz veriyorum tatlım, bu sefer sen bunu yaparken ben kendimi Shropshire'a gömmeyeceğim.

Seninle bir an önce evlenmek istiyorum ve bir şeyi kafama koyduğumda ne kadar ikna edici biliyorsun.

Evet, o bir ikna ustasıydı. Yapabileceklerini düşünmek bile kadının ürpermesine neden oluyordu. Ağzını kulağına götürürken kolunu beline doladı.

~ 278 ~

-Bütün zayıflıklarını biliyorum. "Samimi" öpücüklerle, satranca ve kaidelere olan düşkünlüğünü biliyorum. Seni nasıl yakacağımı biliyorum. Ve bu bilgimi sonuna kadar kullanacağım. Bu haftanın sonunda, seninle evlenmem için bana yalvaracaksın, hiç şüphelen olmasın.

-Kadınlarla fazla deneyimi olmayan bir adama göre kendinden çok emin görünüyorsun,|| dedi, buz gibi bir küçümseme denedi ama sadece ılık bir belirsizlikle yetindi.

Sanki şimdiden zaferin kokusunu almış gibi, saçlarını bir kenara çekip kulağına sıcak, ağzı açık bir öpücük kondurdu. -Kadınlarla tecrübeye ihtiyacım yok. Sadece seninle tecrübeye ihtiyacım var. Neyse ki ihtiyacım olan her şeye sahibim. Ve seni de kendi şartlarımla kazanacağım. Buna yemin ederim.

Sonra saçlarına bir öpücük kondurup gitti.

Balkonda uzun süre hem öfke hem de arzuyla titreyerek durdu. Küstah alçak, birkaç öpücük ve okşamayla onun kararını değiştirmeyi düşünmüştü, öyle mi?

Bunu görecekti. Evet, o alçağı kocası olarak istiyordu ve onu çok istiyordu. Ama ondan her zaman kendi emirlerine boyun eğmesini beklerse hiçbir şekilde evlilik yapamazlardı.

Sebastian Blakely'nin kadınlar hakkında bir iki şey öğrenmesinin zamanı gelmişti. Onu nasıl yakacağını da biliyordu. Hafta sonuna kadar, onu elde etmek için ne gerekiyorsa yapmayı kabul etmesini sağlayacaktı. Ve bu onun yeminiydi.

~ 279 ~

Bölüm 22

Kader her insan için

Acıdan payına düşeni.

- Euripides'in Helen'i, Shropshire'dan Londra'ya giderken Juliet tarafından bir mendile işlenmiş Beş gün boyunca Sebastian, Montfort'un isteksiz geri dönüşünün de yardımıyla Juliet'in sosyetenin gözüne girmesini izledi. Ama Juliet'in hayatını cehenneme çevirme konusundaki inatçı kararlılığı sayesinde Sebastian'ın tek yapabildiği izlemektir.

Ona bir adım bile yaklaşmasına izin vermezken onu yakmak zordu. Artık dedikodular azalıyor, kızın popülaritesi artıyordu. Dedikoduların bitmesindeki rolünden pişman değildi ama onun dikkatini çekmeye çalışan diğerlerine katılmak zorunda kalmaktan nefret ediyordu.

Ailesi değilse bile, yapmacık bir kız arkadaşı ya da dedikoducu bir başhemşireydi. Erkekler de gelip eteklerini kokluyordu. Sebastian bundan hiç hoşlanmazdı. Kadının talipler hakkında söylediklerine bakılırsa, yanlışlıkla hepsinin eksik olduğunu düşünmüştü, ama birkaçı onun huzurunu kaçırarak kadar yakışıklı ve elverişliydi.

Elbette Juliet kolay kolay affetmeye meyilli olmadığından, çoğuna pek aldırış etmedi. Ne de olsa Montfort'un ilk masallarından sonra onu ilk dışlayanlar onlar olmuştu, bu yüzden şimdi de onların takım elbiselerine yüz vermeyeceği açıktı.

Ama bir adamın yaklaşmasına izin verdi - o lanet Havering. Görünüşe göre, Havering rezil olduğu dönemde onun yanında durduğundan beri saygınlığı artmıştı. Sebastian sık sık kendine bu adamın, onun gerçekten ilgisini çekemeyecek kadar aptal olduğunu hatırlatmak zorunda kalıyordu. Adam ne zaman onu dans pistine götürse, pelisse'sini getirse ya da partilerde ona negus getirse Sebastian'ı Havering'in boğazına sarılmaktan alıkoyan tek şey buydu.

Havering'e verdiği tepki onu rahatsız ediyordu. Sebastian gerçekten kıskandığına inanamıyordu. Daha önce hiç kıskanç olmamıştı, çünkü daha önce sahiplendiğini hissettiği bir kadın olmamıştı. Bu hiç de hoş olmayan bir duyguydu. Babasının nasıl olup da bir kadından diğerine geçebildiğini merak ediyordu. Ufacık bir dişi Sebastian'ı düğüm düğüm ediyordu; art arda gelen kadınlarla bu sefaletle katlanmayı aklının ucundan bile geiremiyordu.

Artık Juliet'in ona bunu yaşatmasına izin vermeye de niyeti yoktu. Bu yüzden bu gece Leydi Brumley'nin kart partisinde onu beklemeye koyuldu, onu yalnız yakalamaya kararlıydı. Hazırlıklı da gelmişti. Havering'in en büyük zaafı olan horoz dövüşüne dşknliğn ortaya çıkarmış ve tüm maçların tarih ve saatlerini öğrenmişti. Havering'e bu geceki -sezonun dövüşü|| hakkında söylediği birkaç söz, genç lordu heyecan verici bir kan dökme ve kargaşa gecesi için Kraliyet Kokpiti'ne koşturmuştu.

Sebastian, kesinlikle farklı bir türde, kendi heyecanlı akşamını planlıyordu.

Leydi Brumley'nin akşam için bir kart odasına dönüştürülmüş olan devasa salonuna girer girmez avını fark etti. Juliet bu gece, Afrodit'in içinden çıktığı deniz sisi gibi narin vücudunu saran yeşil saten bir elbise giymişti. Yüzüne altın bukleler halinde dökülen saçlarını inci iğneler süslüyor, güzel boğazını inciler kaplıyordu.

Kalbi göğsünde ters döndü. Gök gürültüsü kadar güzeldi. Burada daha zengin giyimli, daha ince yüz hatlarına ve daha dolgun vücutlara sahip kadınlar vardı ama sadece Juliet kusursuzdu.

Birkaç saniye arkasından lanet olası ailesinin gelmesi bile onun heyecanını azaltamamıştı. Sebastian bugün Leydi Rosalind'i gizlice ziyaret ederek Juliet'i yalnız bırakması için ondan yardım isteyerek bunu da planlamıştı. Ona evlenme teklif etmek için bir şans istediğini söylemişti. Ki bu neredeyse doğruydu.

Ama gizli silahı hiç beklenmedik bir şekilde, ev sahibesi Leydi Brumley'den gelmişti. Savaş baltası, işin içinde gizli bir aşk olduğunu duyar duymaz ona yardım etmeye .

Leydi Brumley, gri başının üzerinde kendine özgü denizci başlıklarından biriyle odanın içinde ilerliyordu. Juliet'e ulaştığında, genç kadına bir midye gibi yapıştı. Birkaç dakika sonra Rosalind, Griff'i bir kart oyununa çekti.

~ 281 ~

Böylesine değerli müttefikler seçtiği için kendini kutlayan Sebastian, tutunduğu sütundan iterek uzaklaştı ve avına doğru ilerledi. Juliet'e ilk ulaşan diğer iki beyefendi oldu ama Leydi Brumley onları çabucak kart masalarına gönderdi. Pisliğin biri hanımlarla sohbet etmeye çalıştı ama o da kendi yoluna gönderildi. Sebastian içeri girdiğinde, Leydi Brumley dışında Juliet hâlâ yalnızdı.

Başhemşire onu gülümseyerek ve göz kırparak karşıladı. -Lord Templemore, sonunda size bir eş buldum.

Juliet neredeyse komik bir dehşet ifadesiyle etrafında döndü.

Brumley devam etti: -Zavallı Lord Templemore o kadar uzun yıllar sosyeteden uzak kaldı ki, kâğıt oynamayı bile öğrenemedi. Düşünebiliyor musunuz! Ama satranca düşkün olduğunu keşfettim ve ona bir ortak bulacağıma söz verdim.

Juliet ona hançer gibi baktı ve o da bunu mükemmel bir masumiyetle karşıladı. Sinsi olabilen tek kişi o değildi.

Leydi Brumley Juliet'in elini okşadı. -Ben de oynarım demene çok sevindim. Zavallı adamı bütün akşam bir köşede boş boş oturmaya zorlamak istemem.

-Juliet soğukkanlılıkla, "Evet, bu ne büyük bir suç ," dedi.

Soğuk havasına rağmen, onu tuzağa düşürdüğünü biliyordu. Juliet'in şaşmaz tek özelliği görgü kuralları ve kendisinden başka kimseye kaba davranamamasıydı. Bu yüzden Leydi Brumley'nin Juliet'ten -zavallı adamı satrançta eğlendirmesini|| istemesinin kesin bir sonuç olacağı belliydi.

Sebastian Juliet'e kolunu uzattı ve Juliet ev sahibesinin dikkatli bakışları altında kolunu tutmaya zorlanırken kına yakmamaya çalıştı.

Leydi Brumley, -Özel bir masam bile var,|| diye devam etti. Odanın diğer ucunda, diğer konukların masalarından alçak bir duvar ve bir direk ile ayrılmış bir oyuğu işaret etti.

Sebastian, Leydi Brumley'i masayı özel bir odaya koymasına için ikna etmeye çalışmış ama Leydi Brumley ona sert bir şekilde baştan çıkarma işinde olmadığını söylemişti.

Bu yüzden oyuğa yerleşmişti. En azından onlara biraz mahremiyet sağlıyordu.

~ 282 ~

-Leydi Brumley, "Lord Templemore yerleştiğine göre," dedi, "gidip zavallı Bayan Childs'a bakmalıyım. Yine şarabımın kalitesinden şikayet ediyor. Ne can sıkıcı bir genç kadın." Leydi Brumley telaşla çıktı.

Markiz gider gitmez Juliet nefesinin altında mırıldandı: -Sana kimin can sıkıcı olduğunu söyleyeyim. -"Hilekâr hostesler, işte onlar.

-Onu oyuğa doğru götürdü, kalbi ona tamamen sahip olma ihtimaliyle aptalca çarpıyordu.

-Sen . Ve bu işte parmağınız olduğunu söyleyebilirim.

İnkâr etme zahmetine bile girmedi. -Bana başka seçenek bırakmadın. Aradığımda asla evde olmuyorsun, notlarıma cevap vermiyorsun ve herkesin içinde kendine yaltaklanan hayranlar ediniyorsun." Kulağa ne kadar huysuz geldiğini umursamadan yüzüne zorla bir gülümseme yerleştirdi. -Belli ki yaklaşmama izin verirsen seni fikrini değiştirmeye ikna edeceğimden endişeleniyorsun.

-Hayır, ben sadece beni ilginç ve eğlenceli bulan yoldaşlarımla eğlenmekle meşgulüm. Beni "çocuksu" ve mantıksız bulan senin aksine.

-Sinirini bastırarak sözünü kesti. Bu kez onun kendisini savunmaya geçmesine izin vermeyecekti. -Evet, sanırım Havering gibi üzerinde tepinmene izin veren bir ay buzağısını tercih ederdin. Meydan okumayı hiç sevmedin.

Çenesini uzattı. -Senden korkmuyorum. Teklif ettiğin her meydan okumayı karşılayacağım.

-Mükemmel. Çünkü heyecanlı bir satranç oyununu dört gözle bekliyorum ve sen bir köşeye sinmiş olursan bu oyun bozulur.

-"Satranç derken, masa oyununu kastediyorsan iyi edersin, başka bir şey değil," diye uyardı.

-Etrafımız Leydi Brumley'nin misafirleriyle çevrili. Masanın üzerinde sana tecavüz edemem." Fısıldamak için eğildi: "Yine de bu düşüncenin aklıma geldiğini itiraf etmeliyim.

Kızarıp bakışlarını kaçırdığında kıkırdadı. Juliet'le ilgili en çok özlediği şey buydu; kararlı bir tanrıçadan çekici bir tanrıçaya dönüşmesi.

~ 283 ~

küçük bir kışkırtmayla masum. Konuşmaktan gerçekten zevk aldığı tek kadın oydu.

Bakire tipler, hava durumu, son dedikodular ve katıldıkları son balo hakkındaki boş tartışmalarıyla onu rahatsız ediyordu. Dullar da daha fazla tahammül edilebilir değildi. Evlilik için uygunluğunu değerlendirmedikleri zamanlarda, ona -eğlence|| teklif ediyorlardı. Düşündüm de, evli kadınlar da kendi paylarına düşeni yapıyorlardı. Kocaları hangi cehennemdeydi? Erkekler kadınlarını nasıl memnun edeceklerini bilmiyorlar mıydı?

Hayır, evli erkeklerin bu akşamları erkek arkadaşlarıyla içki içerek geçirdiklerine bakılırsa, öyle olmadığını tahmin ediyordu.

Bu asla o olamazdı. Babasının yaptığı hatayı yapmazdı-

Karısı rahatlamak için başka bir yere bakana kadar onu ihmal etti. Kendi kendine gülümsedi.

Sanki Juliet'le vakit geçirmek yerine başka bir eğlenceyi tercih edecekmiş gibi.

Onu masada beyaz tağların önündeki koltuğa götürdü. Diğer sandalyeye oturmak için geri dönerken, -Sana ilk olmanın avantajını vereceğim,|| dedi.

-"Bir beyefendinin gerektiği gibi," dedi kibirle.

Masanın öbür ucundan, güzel kaşları konsantrasyonla çatılmış bir halde onun tahtayı değerlendirişini izledi. -"Bu gece çok güzel görünüyorsun," diye cüret etti.

Oyuna başlamak için piyonunu dışarı taşıdı. -"Böyle söylemen ne kadar da güzel," diye karşılık verdi şeker gibi bir sesle. -Ve çok da orijinal. Lord Ferguson ve Bay

Bu akşam içeri girdiğimde Rowland da aynı şeyi söyledi. Lord Havering bu hafta sık sık bundan bahsetti. Son beş gecedir tanıştığım her beyefendiye 'çok hoş' görüldüğüme inanıyorum.

Onu kışkırtmayı düşündüyse de işe yaramayacaktı. -"Şaşırtıcı güzelliğin aklımızı başımızdan alıyorsa ne yapabiliriz?" Onun piyonunu kendi piyonuyla engelledi.

-Bu satranç oyunumuz için iyiye işaret değil. Aptal bir adam zor kazanır. Neden oynama zahmetine girdiğini merak ediyorum.

-"Körelmiş zekamı keskinleştirmek için, böylece bir dahaki sefere daha 'orijinal' iltifatlar önerebilirim.

~ 284 ~

-Tahtayı inceledi, sonra atını dışarı taşıdı.

- "Yaptığınız her iltifat samimi yetsiz olacaktır, çünkü -bir zamanlar sinsi bir adamın bana söylediği gibi- bu sadece 'kazanmayı amaçladığınız' anlamına gelir ve benimle hiçbir ilgisi yoktur.

Kıkırdadı. -Beni kızdırmaya kararlısın, değil mi? Ama bu gece söyleyeceğin hiçbir şey beni kızdıramaz. Eğlenmeyi planlıyorum. Böyle çekici bir arkadaşla nasıl eğlenmem?

Çenesini kaldırarak ona sertçe baktı. - "Kardeşinizden başka bir haber aldığınızı sanmıyorum.

Gülümsemesi soldu. Yanılmıştı, onu kızdırmak için söyleyebileceği bir şey vardı. - "Hayır, söylemedim.

- Lord Blackmore'un korsanları bulacağının hiç de kesin olmadığını duydum. Daha önce de deneyenler oldu, biliyorsun ve başarısız oldular.

- "Blackmore'a güveniyorum," dedi. - Şimdi başka bir şey konuşabilir miyiz?

- Neden?

Şövalyesini uzaklaştırdı. - "Çünkü bana olan canlı tutmak için bundan bahsediyorsun." Kaşını kaldırdı.

- "Sana olan kızgınlığım kendi başına çok iyi gelişiyor.

Uzanıp onun elini tuttu. - Eldivenli elini kaldırdı ve avucuna bir öpücük kondurdu.

Elini geri çekti. - Bu şekilde olmaz. Ayrıca, oyunu kazanabilmek için sadece dikkatimi dağıtıyorsun.

- Doğru. Ama kazanmaya çalıştığım oyun satranç değil. Ve sana dokunmama izin vermemenin tek nedeni, bunun seni ne kadar etkilediğini biliyor olman.

- "Hiç de değil, sizi temin ederim." Kaşlarını çatarak elini uzattı.

- Devam et, istediğin kadar öp. Senin saçma manevralarına karşı bağışıklığım var,

Efendim.

~ 285 ~

-Başka bir cepheden saldırmak için onun elini görmezden geldiOyuğun alçak duvarı masanın altındaki her şeyi diğer oyunculardan tamamen koruduğu için, bunu kendi avantajına kullandı. Ayakkabısını çıkararak çoraplı ayağını baldırında gezdirdi.

Keskin bir nefes çekerek doğruldu. Sonra masanın üzerinden eğilerek fısıldadı: **-Bırak** şunu hemen Sebastian!

-Yoksa ne olur? Kralımı yakalayacak mısınız?" Gülümseyerek baldırını okşadı. Kız ona tekme attı, sonra da yüzünü buruşturdu.

Düpedüz güldü. -Eğer tekme atacaksan, etkili olması için terlikten başka bir şeye ihtiyacın var. Zaten sana bir faydası da yok...|| Ayağını onun topuğunun arkasına geçirdi ve terliğini kaydırarak çıkardı. Sonra çürük saten şekerlemeyi kadının ulaşamayacağı bir yere sürükledi.

En azından şimdi ayağa fırlayıp kaçamazdı ve bunu çoraplı ayaklarla yapamazdı.

Ne de olsa, bu uygun olmazdı.

Öfkeli bakışlarına bakılırsa, o da bunu biliyordu. -"Terliğimi geri ver," diye tısladı nefesinin altından.

-Henüz değil.

Filini oyun alanına taşıdı, sonra şüpheli bir tatlılıkla gülümsedi. Küçük ayağını onun baldırından yukarı kaydırarak bacağının arkasını okşadı.

ama Sebastian, güzelce oyna.

-Aklım güzelliğiniz yüzünden körelmedi leydim. Ne zaman manipüle edildiğimi anlarım." Diğer şövalyesini uzaklaştırdı. Birkaç adım ötedeki oyuncu masasına bakarak fısıldadı: -Hazır olduğumda terliğinizi geri vereceğim.

Bir kokuyla ayağını onun bacağından çekti ve filiyle ilk atını aldı. -Peki bu ne zaman olabilir?

Masanın üzerine eğilip mırıldandı: "Seni yaktıktan sonra." Sonra ayak parmağını baldırından yukarı, eteğinin altına doğru kaydırды.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. Dizlerini birleştirmeye çalıştı ama artık çok geçti. Adamın ayağı çoktan jartiyerinin üstündeki çıplak tene ulaşmıştı ve adam onu okşadı

~ 286 ~

Utanç içinde, her vuruşta daha da yukarı çıkıyordu. Uyluklarını adamın ayağının etrafında kenetledi.

Tahtayı inceliyormuş gibi yaparak gayet açık bir şekilde, -Kendimi zor bir durumdan kurtarmaya çalışmaktan çok hoşlanıyorum|| dedi.

Sonra çoraplı ayağını vaat edilmiş topraklara ulaşacak kadar yukarı kaldırdı ve hafif bir baskı uyguladı. Adam onu hafifçe ovdu ve kadın boğuk bir ciyaklamayla ayağını kenara çekmek için elini masanın altına soktu. Ancak, eteklerinin altında dururken ve ona bağlı olan adam onu çıkarmayı reddederken, mahrem yerlerine dikilmiş bir ayağı yerinden çıkarmanın imkansız olduğunu çabucak keşfetti.

-Seni kötü, kötü adam,|| diye fısıldadı, ama adam onu tekrar okşayınca fısıltısı güçlükle bastırılmış bir iniltiye dönüştü.

Aralarındaki  orap ve i  çamaşırı katmanlarına rağmen, onun saldırısı altında titrediğini hissedebiliyordu. Piyonu yavaşça filini alırken, ayağı yavaşça onun hassas bölgelerini okşadı. Onun  d l , baştan çıkarıcı g  slerinin gözle görülür kabarıklıklarından başlayıp hızla boynundan yüzüne doğru ilerleyen kıpkırmızı bir kızarıklık oldu.

- "Çok iyi satranç oynarım, değil mi Leydi Juliet?" dedi sırtarak.

- Gerçi sen de o kadar kötü değilsin. Sadece savunma manevralarının biraz zayıf olması üzücü." Ayak parmağını belli bir noktaya doğru kıvırdı ve kızın nefesini kesti.

- O zaman belki de bunun yerine... saldırı manevralarına ihtiyacım var,|| diye boğuldu. Atıyla onun bir piyonunu daha aldı ve bölgesine iyice yaklaştı. Ve bu onun dikkatini dağıtırken, kendi çoraplı ayağını onun diğer bölgesine, tam kalçalarının arasına gönderdi. Ayak parmağını adamın pantolonundaki dolgunluğa sokmaya başladı.

Eğer bacakları onunkilerden çok daha kısa olmasaydı, şimdiye kadar acıdan iki katına çıkmış olurdu, çünkü açıkça onu yaralamak istiyordu. Ama zaten sertleşmiş olan John Thomas'ı ayak parmağının ucuyla okşamaktan fazlasını yapabilecek kadar ilerleyemiyordu.

Bu onu çılgına çevirdi. - "Saldırı manevralarını seviyorum," diye homurdandı ve filini oynattı. Sonra kadın ayağını çekmeden, adam elini masanın altına sokarak ayağını yakaladı. Kadının sandalyesinde kaymasını sağlayacak kadar çekiştirdi, böylece

~ 287 ~

Ayağının tabanı şişen sikinin üzerine tam olarak oturabiliyordu.

Bu tam olarak istediği şey değildi, ama gök gürültüsü tarafından, eğer inanılmaz hissettirmiyorsa.

Kendi ayağı bacaklarının arasından kaydı, böylece kalçalarını genişletebildi ve ona daha iyi erişim sağlamak için sandalyesine yığıldı. Oyuğun alçak duvarının arkasında neler olup bittiğini fark eden olursa Tanrı ikisine de yardım etsin.

Uzun bir süre ona baktı, sanki ayağını John Thomas'a karşı tutsak tuttuğunda ne yapacağını tartışıyormuş gibi. Sonra tatlı dudaklarına kesinlikle şüpheli bir gülümseme yayıldı. Piyonlarından birini hareket ettirdi.

Masanın üstünde. Ve ayağını masanın altında, yavaş ve şehvetli bir hareketle adamın pantolonundaki çıkıntıya doğru hareket ettirdi.

Ona bakakaldı. Şimdi neyin peşindeydi? Sonra ayağı tekrar sürtündü ve adamın istemsiz bir inlemesine yol açarak gözlerinin açık bir muziplikle parlamasına neden oldu.

- "Bir sorun mu var Lord Templemore?" dedi, kadar yüksek sesle.
- Anladığım kadarıyla satranç oynama becerim sizi endişelendirmiş.

Neredeyse hiç bilmiyordu. O lanetli ayağının hareket etmeye devam etmesini istemesi dışında neredeyse hiçbir şey bilmiyordu. Ve öyle de oldu, acı verici bir yavaşlıkla, endişe verici bir ustalıkla ereksiyonunu aşağı yukarı süpürdü.

- "Bu senin hamlen, biliyorsun," diye ekledi sinsî bir bakışla. - "Ya da belki benim saldırı manevralarım seni şaşırtmıştır.

Lanet olsun ki haklılardı. Onu yakması gerekiyordu, tersi değil.

Satranç oyununa konsantre olmaya çalıştı ama zihni satranç stratejisi kadar karmaşık bir şeyi kavrayamıyordu, hele de kadının yetenekli ayağı onu hızla dönüşü olmayan bir noktaya doğru sürüklerken.

Atıyla onun piyonunu aldı... ya da en azından onun atı olduğunu düşündü.

Mantıklı düşünmek imkânsız hale geliyordu. Juliet vezirini dışarı çıkardı. Normal şartlar altında bu hareket alarm zillerini çaldırırdı. Bunun yerine, narin topuğunu taşaklarını yoğurmak için kullanmaya başladığında farklı bir dizi çan çaldı.

~ 288 ~

Tanrı yardımcısı olsun. Nefes alma yetisi artık ciddi şekilde sorgulanır hale gelmişti ama yine de ayağını çekmeye cesaret edemiyordu, henüz değil. Çok iyi hissettiriyordu. Kimin aklına gelirdi ki?

-En yakındaki masadan gelen bir ses, heyecanının yüzüne yansyıp yansmadığını merak etmesine neden oldu. Öyle olmalıydı, sıcak kanın yanaklarına süzıldüğünü hissedebiliyordu.

-Juliet söze girdi, gülümsemesi artık aşırı parlaktı.

-Korkarım lord hazretleri kurnaz bir kadına denk değil.

-"Bunu göreceğiz," diye mırıldandı. Kararlılıkla oyuna odaklandı. Belanın birden fazla yönden yaklaştığını görünce atını savunmaya çekti, sonra da durdurmak için ayağından yakaladı. Bu kadarı yeterdi. Eğer daha fazlasını yaparsa, patlayacaktı.

Arsız bir sırtışla veziriyle yandaki piyonu ele geçirdi ve ayağını ona doğru kıvırdı. Çabucak ayağını dizine kaydırđı ve bileğini kelepçeledi, ama diğer dizine koymalıydı, çünkü şimdi diğer ayağı onu okşamak için yukarı çıktı.

Adam onu da yakaladı ve kadın kıkırdadı. -"Sanırım sıra sizde lordum," dedi kayıtsızca. -Eğer bir hamle yapmazsanız, bütün gece burada kalacağız.

Küstah kadın. Adam ayağını bırakıp taşını oynatsa, kadın onu okşamaya devam edecekti. Şu anki haliyle, patlaması için daha fazlası gerekmezdi.

Çok geç, o gün kulübede kontrolünü kaybetmesine neden olmaktan duyduğu zevki hatırladı. Neden, küçük fındırdek onun patlamasını istedi, değil mi? Burada, hevesli bir izleyici kitlesiyle.

Gök gürültüsüyle, ona bu zevki tattırmayacaktı. Kadının ayağını serbest bırakarak şövalyesini dışarı çıkarmak için elini masanın üzerine uzattı ama adam kadının ayağını tutmaya devam edemeden kadın masanın üzerindeki elini yakaladı.

-"Bu hamleyi yapmak istediğinizden emin misiniz Lord Templemore?" diye sordu mükemmel bir masumiyet görüntüsüyle. -"Fikrinizi değiştirirseniz sizi tutmayacağım.

-"Eminim," diye tersledi ve elini çaktırmadan çekmeye çalıştı.

Bu arada, kızın ayağı onu çılgınca okşuyordu. Vahşi görüntüler zihnini bulandırdı; kız çırılçıplaktı ve altında iki büküm yatıyordu, küçük ateşli ağzı heyecan, ihtiyaç ve istek dolu tatlı çığlıklar atıyordu...

Kadının elinden kurtularak sandalyesini geri çekti ve sandalyesi yüksek sesle yere sürtündü.

Ayakları zararsız bir şekilde yere düşerken herkes dönüp onlara baktı. Diğer oyuncuların iyiliği için gülümsemeye zorladı ve onlar da oyunlarına geri döndüler.

Şeytan onu aldı, taş gibi sertti. Onu utanç verici bir durumun eşiğine getirmiş olmasına rağmen, kız orada oturmuş, gözleri fal taşı gibi açılmış bir bayan kadar masum görünüyordu.

Ama henüz işi bitmemişti. O hâlâ ateşli fantezilerini dizginlerken, öne doğru eğildi, veziriyle bir piyonu ele geçirdi ve zaferle gülümsedi.

-Şah ve mat, lordum.

Kendini balıkçı kadının sopaladığı bir alabalık gibi hissederek tahtaya baktı ve vezirinin geri dönülmez bir şekilde kazanma pozisyonuna yerleştiğini gördü. Kazanmıştı. Lanet olası kadın onu gerçekten yenmişti!

Adil oynadığından değil. Ama sonra, o da oynamadı.

Adam tahtaya bakarken, kadın masanın altına eğildi ve terliklerini buldu.

Tekrar ortaya çıktığında, gür bir sesle, -Efendim, sanırım gidip başka bir oyun bulmalıyım, dedi. Bu yeterince zorlayıcı değil.

En yakın masalardaki oyuncular kıkırdayınca yüzünü buruşturdu. Harikaydı. Onu tatmin edemeyeceği bir arzuyla sızlatması yeterli değildi; bunu yaparken gururunu ve itibarını da yerle bir etmesi gerekiyordu, intikamcı peri.

Kendinden iğrenecek kadar memnun görünerek ayağa kalktı ve aceleyle onun yanından geçmeye çalıştı, ama adam kolunu yakaladı. -"Tatmin olmaya fırsat bulamadan beni terk edecek kadar zalim değilsin herhalde.

Hâlâ gülümsüyor olsa da gözlerinin ardında ani bir umutsuzluk titreşiyordu. -"Size zaten çok fazla şans verdim lordum," dedi usulca. -"Eninde sonunda bir kadın zararlarını kesmek zorundadır." Sonra ondan ve uzaklaştı.

Pantolonunun henüz görünecek durumda olmaması dışında, hemen onun peşinden giderdi. O da satranç oyununu inceliyormuş gibi yaparak orada oturdu. Kes onu

~ 290 ~

Kayıplar mı? Bu da ne demek oluyor? Tanrı aşkına, oyunu kazanmıştı! Daha özel çatışmalarını bile kazanmıştı.

Yoksa öyle miydi? Birden kadının sözlerinde kesin bir son olduğunu fark etti. Sanki kardeşinin durumuyla ilgili meseleleri çözmesini beklemekten bıkmış gibiydi.

Sanki ondan vazgeçiyormuş gibi.

Panik karnında dönüp duruyordu. Ya gerçekten bıktıysa?

Son zamanlarda onu görmesini kesinlikle kolaylaştırmamıştı. Doğrusu, onu görmezden geliyordu. Ama bu ondan vazgeçtiği anlamına gelmiyordu. Vazgeçtiğini düşünmesini sağlamak da küçük numaralarından biri olabilirdi.

Yine de onun çok daha önce pes etmesini bekliyordu.

Ah, ama genç ve saf Juliet onun sayesinde sonsuza dek gitmişti. Onun hakkında hemen bir sonuca vararak, her zamanki gibi yola geleceğini, her zamanki gibi onu affedeceğini düşünerek, ailesi kadar suçlu olmuştu. Dedikoduları yatıştırdıktan sonra, onun minnetle kollarına atlamasını beklemişti. Bunu yapmayınca da fiziksel takibin onu ikna edebileceğini düşünmüştü.

Ne kadar da aptalmış! Juliet artık yetişkin bir kadındı ve karakter sahibi yetişkin bir kadın ilkelerini belirlediğinde, onları bir hevesle değıştirmezdı.

Hızla sandalyeden kalktı ve salonunu bir uçtan bir uca hızlı adımlarla geçmeye başladı. Onu bulmalıydı; onu sonsuza dek kaybetmeden önce bu işi kesin olarak halletmeliydi. Neredeyse kapıya varmıştı ki sinsi bir sesin mırıldandığını duydu: -Görünüşe bakılırsa genç bayan da evlilik teklifinizden pek hoşnut değil, Templemore. Onu ne zaman görsem senden kaçıyor.

Montfort'a ters ters bakmak için durakladı. -"En azından beni reddetmedi.

-Henüz.

Henüz. Bu kısa kelimenin uzun yankıları oldu ve kötü tasarlanmış bir tabanca gibi beyninde patladı. Montfort'a verecek cevabı yoktu, hakaret edecek zamanı da yoktu.

Topuklarının üzerinde dönerek onu aramaya başladı. Ama hiçbir yerde yoktu, ne misafir odasında, ne yemek odasında, ne de diğer ortak odaların hiçbirinde. O dikti

~ 291 ~

Kendisini bayanlar dışında bulmuş, ancak dışarı çıkan genç bir bayan onun da orada olmadığını söylemiş.

Salondan çıkarken Leydi Rosalind'in kendisine doğru geldiğini gördü. Tanrı'ya şükür yalnızdı, o yüzden ona yaklaştı. -Kız kardeşinizi gördünüz mü? Daha konuşmamızı bitirmemiştik, ama şimdi ortadan kayboldu.

-Aslına bakarsanız, beş dakika önce onunla konuştum. Bana arabayı eve götüreceğini ve Griff ile benim için geri göndereceğini söyledi.

-Şimdiden gidiyor mu?

Leydi Rosalind omuz silkti. -"Ne de olsa yarın önümüzde uzun bir yolculuk var.

Alarm, soğukkanlılığını parçaladı. -Ne uzun yolculuğu?

Şaşırmış görünüyordu. -Sana söylemedi mi? Bu öğleden sonra kız kardeşim Helena'nın küçük bir oğlan çocuğu doğurduğu haberini aldık. Üçümüz yarın Helena'nın lohusalığı sırasında kaldığı Swan Park'a gidiyoruz.

-Hepsini patlat!

-Acele edersen, Juliet balodan ayrılmadan onu yakalayabilirsin. Arabanın getirilmesi biraz zaman alacak.

Tek kelime etmeden koşmaya başladı, sonra kendini tuttu. -Teşekkür ederim, madam.

Leydi Rosalind'in elini tutarak arkasına hızlı bir öpücük kondurdu.

-Benim için her zaman bir arkadaş oldun. Bunun için sonsuza dek minnettar kalacağım.

Knighon'un onlara doğru geldiğini görmek için başını kaldırdığında aceleyle geri çekildi. Giriş holüne doğru ilerlerken kalbi çarpmaya başladı. Juliet kasabadan ayrılacaklarından bahsetmemişti bile. Bu onun için iyiye işaret değildi.

Gök gürültüsü adına, ya sonunda onu çok fazla zorladıysa? Ya onun samimi isteğini reddederek onu kaybettiye? Ya da daha kötüsü, ya başka bir adama döndüyse? Sebastian dedikodulara bir son vererek onun başka birini bulmasını kesinlikle kolaylaştırmıştı.

~ 292 ~

Bir anda onu on yıl sonra Havering gibi saygıdeğer bir ahmakla evlenmiş ve etrafında bir sürü küçük ahmak Havering'in dolaştığını gördü. Ve kendisini Charnwood'da, vahşi kardeşinin ara sıra yaptığı ziyaretler dışında yapayalnız gördü.

Morgan'ın gidişatına bakılırsa bunu bile başaramayabilirdi. Bu sefer Morgan'ın postunu kurtarmayı başardıysa, bu ne kadar sürecekti? Bir dahaki sefere kadar.

korsanlara mı katıldı? Ya da İçişleri Bakanlığı veya donanma için casusluk mu yaptı?

Bu arada Sebastian yalnız kalacaktı, hep yalnız kalacaktı, istediği tek kadının gitmesine izin verdiğini .

Bu düşünce boğazının neden oldu. Onu kaybedemezdi - bu düşünülemezdi!

Adımlarını hızlandırarak giriş holüne gitti ve onu hâlâ orada beklerken görünce neredeyse rahatlayarak yere yığılacaktı. Ama yalnız değildi. Havering de onunla birlikteydi.

-Kibar ama sert bir ses tonuyla, "Gerçekten mi lordum?" diyordu ay ayısına,
-Bana eve kadar eşlik etmene ihtiyacım yok. Daha yeni geldiniz ve ayrıca bu çok uygunsuz olur. Eğer beni yalnız bırakırsanız, kayınbiraderimin arabasını çağıracağım.

-Ama etrafta ayak izleri ve kötü şeyler var. Yalnız gitmemelisin. Eğer kendini daha iyi hissedeceksen, kız kardeşimi de bizimle gelmesi için getiririm. O da bu gece kağıt oynayacak.

-O zaman gecesini mahvetmek istemem," dedi Juliet tatlı tatlı.

-"Ah, aldırmayacaktır, eminim-" diye başladı.

-"Havering, burada ne arıyorsun?" diye havladı Sebastian bir adım öne çıkarken. -"Horoz dövüşünde olduğunu sanıyordum.

-Ama sıkıcıydı, söylediğin gibi değildi. Ben de buraya geldim ve Leydi Juliet'in başının ağrıdığını söyleyerek tek başına eve doğru yola çıktığını gördüm.

-Leydi Juliet'e eve kadar eşlik edeceğim.

Juliet ona ters ters baktı. - *Kimse* bana eve kadar eşlik etmeyecek.

Sebastian bir uşağa dönerek kendi arabasının emretti.

-Havering itiraz etti: "Bayanı eve götürececek biri varsa o da benim.

Sebastian homurdandı: -Dediği gibi, bu uygunsuz olur.

-Havering söze başladı: "Onu almanızdan başka bir şey değil.

-Dinle Havering, tabancaları iyi kullanan bir adamı kışkırtmak istemezsin, hele de bu kadar tecrübeliyken.

Havering konunun aniden değişmesi üzerine gözlerini kırıştırdı, sonra renklendi. -"Ben... um... tam olarak ne demek istediğinizi bilmiyorum.

-Eğer isterseniz yarın şafak vakti size ne demek istediğimi göstermekten mutluluk duyarım.

-Juliet, "Saçmalama," diye karşılık verdi. -Gerçekten beyler, bu çok saçma. Ailemin arabasıyla tek başıma eve gidiyorum.

-"Beni... şey... çağırmıyorsun, değil mi Templemore?" diye sordu Havering, alnı gerçek bir yarık tarlası gibiydi.

Sebastian neredeyse öyle olmasını diliyordu. Ama Havering'e blöf yapmak yeterince kolay olacaktı.

- "Kibar bir beyefendi gibi kumarhaneye gider ve kibarlığınızla etkileyeceğiniz başka bir genç bayan bulursanız olmaz.

Havering kararsız görünüyordu. Sonra şafak vakti tabancalara hazır olmadığına karar vermiş olacak ki, kız kardeşini aramakla ilgili bir şeyler mırıldandı ve sıvışıp gitti.

Juliet soğukkanlılıkla Sebastian'a baktı. -"Beni ondan kurtardığın için sana teşekkür etsem de, beni kendinden kurtardığın için daha çok teşekkür ederim. Git ve beni yalnız bırak.

-Seninle konuşmak istiyorum.

-Bütün kartları elinde tuttuğunu düğünen bir kadının umursamazlığıyla eldivenlerini çekiştirirdi. -"Belki sabah gelersen-

-Ablan sabah gideceğini söyledi. Neden bana söylemedin?" Omuz silkti.

-"Bunu düşünmemiştim.

~ 294 ~

-Şeytan yapmadı. Konuşacağız ve bunu şimdi yapacağız," dedi kararlı bir şekilde. Onun ötesinde uşağın arabanın geldiğini işaret ettiğini gördü ve başıyla onayladı. -Hadi Juliet. Seni eve götürüyorum.

-"Seninle hiçbir yere gitmiyorum, lanet olsun!" diye bağırdı adam dirseğinden tutup onu giriş kapısına doğru iterken.

-Eğer yapmazsan, seni dışarı taşıyım ve bu sefer sonsuza dek kaçarız. Senin için doğruca Gretna Green'e gideceğiz, tatlım.

Uşak Sebastian'ın biraz rahatsız olmuş gibi görünüyordu ama yine de kapıyı açtı ve Sebastian onu sürükleyerek içeri soktu.

-Gerçekten seninle tekrar kaçacağımı mı düşünüyorsun?" diye itiraz etti. -
"Ben iki yıl önceki ahmak değilim.

zaman da ahmak değildin, şimdi de ahmak değilsin." Onu aceleyle merdivenlerden indirdi. -Ama ben o zaman olduğumdan daha alçağım ve istediğim kadını elde etmek için her şeyi yaparım.

Hiçbir şey değil, Sebastian." Arabanın açık kapısında topuklarını sıktı.

-Eğer yapsaydın, anlaşmazlığa düşmezdik.

Onun güzel yüzüne baktı, kulaklarında kan hücumunu hissetti. - "Söylediklerimde ciddiymdim," diye cevap verdiğini duydu, sanki bir sisin içinden. -Her şeyi yaparım. Ne istersen. O zaman arabaya bin. Düğünümüzü konuşmanın tam zamanı.

Uzun bir süre onun yüzünü inceledi, sonra aniden dönüp arabaya tırmandı. Ve Sebastian bütün gece boyunca ilk kez gerçekten umutlu hissetti.

~ 295 ~

Bölüm 2C

'Aşk uğruna ölecek kadar çok seviyorlar'.

- Bir zamanlar Templemore'un okul odasında asılı duran bir listede yazılı olan İngiliz atasözü Montfort Dükü, Templemore'un Havering'i göndermesini ve ardından Juliet'i kaçırmasını izlediği gölgelerden çıktı. Templemore'un Leydi Brumley'nin konağındaki gezintilerini izlemek kesinlikle işe yaramıştı.

Demek Juliet ile Templemore arasında gerçekten bir bağlantı vardı. Baronun bu konuda yalan söyleyip söylemediğini merak etmeye başlamıştı.

Uşak içeri girdi, sonra Montfort'u görünce yerinden sıçradı.

-Majesteleri! Sizi orada görmedim.

-Her şey yolunda. Görüyorum ki Lord Templemore ve Leydi Juliet birlikte gitmişler.

-Evet ve dürüst olmak gerekirse bundan oldukça rahatsız oldum. Genelde konuklarının iğlerine burnumu sokmam, anlarsınız, ama korkarım...|| Büyük bir telaş ifadesiyle sözünü kesti.

Montfort öne çıktı. -Evet? geldiğinde yardım etmeye çalışacağım.

-Sanki lord hazretleri... şey... genç bayanı kendi isteği dışında arabasına bindirip götürüyormuş gibi geldi.

-Gerçekten mi? Neden öyle düşünüyorsun?

Uşak, Montfort'un sadece bölük pörçük duyduklarının tamamını anlattı.

Adam sözlerini bitirdiğinde Montfort'un kahkahalarını bastırmak için yapabileceği tek şey buydu. Bunun yerine ağırbaşlılıkla başını salladı. - Konuşmakta haklıydınız. Korkmayın, hanımefendiyi endişelerinizden hemen haberdar edeceğim. Bu konuşmaya kulak misafiri olanın ben olduğumu söyleyeceğim.

Templemore ve Leydi Juliet. Bunun arkasında senin olduğunu kimsenin bilmesine gerek yok.

Özellikle de hanımefendiye bir şey söylemeyi planlamadığı için. Karışmaya meyilliydi.

Ayrıca, bu bilgi için daha iyi planları vardı.

-Teşekkür ederim, lütfunuz!

-Leydi Juliet'in ailesine de söyleyeceğim. Lord Templemore'un bir tehdit oluşturup oluşturmayacağını bilecekler. Knightonlar hala buradalar, değil mi?

-Evet. Onları getireyim mi?

-Hayır, zahmet etmeyin. Görevinize devam edin." Hizmetçiye birkaç altın uzattı. -Bu sessizliğiniz için. Bütün meseleyi bana bırakabilirsiniz.

Uşak tekrar teşekkür edip aceleyle uzaklaştıktan sonra Montfort kıkırdayarak orada durdu. Yani Templemore iki yıl önce Juliet'in yağmacısı mıydı? Ne kadar ilgi çekici. Bu pek çok şeyi açıklıyordu: kendini beğenmiş baronun ona kur yapmakta neden ısrar ettiğini ve Juliet'in neden onunla arabasına binip gitmekte isteksiz görüldüğünü.

Bunu kendi yararına kullanabilirdi. Knighton'ın Templemore'un kaçıştaki rolünü bilmesi mümkün değildi, yoksa adamın Juliet'le arkadaşlık etmesine bile izin vermezdi. Ve eğer Knighton bunu öğrenirse, Templemore'u çağırmak gibi sert bir eylemde bulunacak kadar öfkeli biriydi.

Bu oldukça faydalı olabilir. Sonuç ne olursa olsun, Juliet'i özgür bırakacaktı. Eğer Templemore Knighton'ı öldürürse, Juliet onu asla affetmezdi. Ayrıca, Templemore ülkeden kaçmak ya da yargılanmak zorunda kalacaktı.

Ve eğer Knighton Templemore'u öldürürse, Montfort ile Juliet arasındaki tek kişi de ortadan kalkmış olacaktı. Ne kadar da düzenli.

Geriye yapılacak tek bir şey kalıyordu, değil mi? Knighton'ı bulmalı ve adamın biricik baldızının iki yıl önce onu kaçıran alçakla tek başına bir arabaya binip gittiğini ortaya çıkarmalıydı.

Bu çok eğlenceli bir akşam olduğunu kanıtlıyordu. Sabaha kadar Juliet'le evlenebilecek tek erkek olmayı planlıyordu.

Juliet, Sebastian'ın arabada karşısındaki koltuğa yerleşmesini dikkatle izledi.

- "Peki ne olacak?" diye sordu. - "Gretna Green mi yoksa Knighton House mu?

~ 297 ~

- Knighton House, tabii ki.

Başını camdan dışarı çıkararak şoföre seslendi, sonra tekrar arabaya döndü. İçerisi karanlık ve kasvetliydi ama ay ışığı onu değerlendiren gözlerini görebilmesine yetecek kadar parlıyordu.

- "Benimle evlenmeyi kabul ettiğinin farkındasın, değil mi?" diye sordu.

- Sonunda aileme her şeyi anlatmayı kabul ettiğini anlıyorsan. Her şeyi yaparım demiştin.

- Evet, yaptım.

Kalbinde sevinç çiçekleri açtı. - "Gerçekten ciddi misin?" Kaşlarını çatı.

- "Ciddiymişim gibi görünmüyor muyum?

- "Aslında oldukça sinirli görünüyorsun.

- Ne bekliyardun ki? Senin için neredeyse bir adamı düelloya davet ediyordum. Ve ben düellolara inanmam bile. Onlar hiçbir şeyi kanıtlamayan anlamsız şiddettir.

-Anlıyorum." Gülümsememek için kendini zor tutuyordu ama adam bunu çok zorlaştırıyordu.

-Tüm söyleyeceğin bu mu? Anlıyorum.

-Dürüst olmak gerekirse, hâlâ her şeyi anlamaya çalışıyorum. Seninle daha önce hiç kazanmamıştım ve kesinlikle bu kadar çabuk pes etmeni beklemiyordum.

Öfkeli görünüyordu. -Juliet, neredeyse bir hafta boyunca beni delirttin, güzel elbiseler giyip Havering gibi aptallarla flört ettin ve zarif ayaklarını - Tanrı aşkına, kendi ayaklarını - ait olmadığı yerlere soktun ve şimdi de teslim olmama mı şaşıırıyorsun?

Gülmesini engelleyemedi. -"Önce ayağını ait olmadığı yere koydun, biliyorsun.

-"Evet, ve sana fikirler verdi," diye homurdandı. -Bana işkence etmek için kullandın. Ve beni bir kart odası dolusu insanın önünde utandırmaya çalıştın.

~ 298 ~

-"Yapmaya çalıştığım şey bu muydu?" diye sordu alaycı bir masumiyetle.

Onu gafil avlayarak vagonun diğer ucuna uzandı ve kucağına çekti.

-Öyle olduğunu biliyorsun. Ama bunun bedelini ödeyeceksin, seni yaramaz kız.

-Şimdi, Sebastian...mmfph-||

Söylemeyi planladığı her şey, adamın ağzının onunkini almasıyla unutuldu. Oh, ne kadar lezzetli bir öpücüktü! O kadar şiddetli ve tatlıydı ki, kafasındaki tüm düşünceleri allak bullak etmişti. Bunu nasıl da özlemişti. Onu nasıl da özlemişti.

Geri çekildiğinde, duygularının karşılıklı olduğu belliydi. -"Ne diyordun?

- "En ufak bir fikrim yok.

Sırıtarak perdeleri kapattı ve onu bir kez daha öptü. Kadın kollarını adamın boynuna doladı ve bu anın hiç bitmemesini dileyerek onu öptü. Ama adamın eli çıplak göğsünü okşayabilmek için korsajını aşağı çektiğinde tereddüt etti ve geri çekildi. Karanlıkta, adamın kendisinininkinden birkaç santim ötedeki parıldayan gözlerini zorlukla görebiliyordu.

-Griff ve Rosalind'e ne zaman söylemeyi planlıyorsun?" diye sordu, hâlâ ondan biraz emin değildi. -"Kaçırılma olayını yani.

- "Ne zaman istersen." Ağzının kurumasına neden olan bir ustalıkla meme ucunu parmakladı. -İstersen şimdi yaparım. Arabayı geri çevirebilirim ve birkaç dakika içinde Leydi Brumley'e dönebiliriz. Ya da Knighton Evi'nde kız kardeşinle enişteni bekleyebiliriz. Seçim senin." Adam utanmazca, heyecanla onun göğsünü okşadı.

Adamın eline doğru eğildi. -Beklemeyi tercih ederim.

-Meme ucunu becerikli parmakları arasında yuvarlarken yüzünde beliren bilmiş gülümseme kızın utanmasına neden oldu. -Sence Knighton Evi ne kadar uzakta?

Yaptığı şey o kadar hoşuna gitmişti ki cevap vermekte zorlandı. - "Bilmiyorum... birkaç mil, sanırım.

-Mükemmel. Bu bana yeterince zaman kazandırır." Elbisesini çözmeye başladı.

~ 299 ~

- "Ne için?" diye boğuk bir ses çıkardı, ama zaten bir şüphesi vardı. Adamın poposunun altında kalınlaşan parçasını görmezden gelmek imkânsızdı.

- "Bana ait olduğunu ve baĞkasına ait olmadığını sana hatırlattığım için." Sonra tekrar dudaklarına sarıldı ve onu kendisininmiĞ gibi damgalayan bir Gevkle öptü.

Eğer onu bu kadar ateşli bir şekilde öpmeseydi, zeki ellerinin onu endişe verici bir verimlilikle soymasına maruz kalmayabilirdi. Ama o zaman

Dudaklarını kızın ağzından koparıp onu ihtiyaç sarhoşluğuyla baş başa bıraktıktan sonra elbisesini kızın üzerinden çekip aldı. Korsesinin üzerinde açık duran kombinezonu, iç çamaşırlarıyla birlikte ortadan kaybolmuştu. Şimdi üzerinde sadece korsesi ve skandal yaratacak şekilde çözülmüş kombinezonu ile adamın kucağında oturuyordu ve adamın dili göğsünün yamacında bir yol izliyordu.

- "Ya arabacınız bizi duyarsa?" diye fısıldadı Juliet, arabasında onunla sevişme ihtimali karşısında hem şaşırmış hem de heyecanlanmıştı.

- Sebastian, ağzı kızın göğsüne kapanmadan önce hırladı.

Adamın dili ve dişleri narin etine zarar verirken -Ohhhh,|| diye iç geçirdi.

- "Bunu çok iyi yapıyorsun, Sebastian.

Onun meme ucuna gülümsediğini neredeyse hissedebiliyordu. -Öyle mi?

-Evet.

Göğüslerinin arasındaki vadiyi dilledi. - "Bütün gece bunu yapmak istedim, o lanet satranç masasının üzerinde her öne eğildiğinde. Uzanıp onları elbisenden çıkarmak ve yüzümü aralarına gömmek istedim.

Kıkırdadı. - "Leydi Brumley bunu onaylamazdı.

Ona sırtlamak için başını kaldırdı. -Sana söylemekten nefret ediyorum tatlım ama o yaptığımız hiçbir şeyi onaylamazdı. Bu da bana şunu hatırlatıyor...|| Onu gafil avlayarak kucağından kaldırdı ve karşısındaki koltuğa oturttu. - "Daha önce başladığım şeyi hâlâ bitirmedim.

Onun sıcaklığından mahrum kalan kız titredi. -O da ne?

-Seni yakıyor.

~ 300 ~

Karanlıkta bedensiz sesinin baştan çıkarıcı gürültüsü onu anında alarma geçirdi. Orada oturdu, görememesi yarı çıplaklığının daha da fazla farkına varmasına neden oldu - ince giysili poposunun altındaki koltuğun pelüş yumuşaklığı, çıplak göğüslerinin üzerinde sürüklenen kış havası, meme uçlarının küçük noktalara sertleşmesi.

Bacaklarının arasında da, utanç verici olsa da, bir sızı vardı. Karanlık, kravatını yırtıp çıkardıktan sonra ceketini ve yeleğini soyup bir kenara fırlatırken giysilerinin çıkardığı hışırtı sesini güçlendirdi.

Birden onun önünde yere çömeldiğini görmek yerine hissetti. Elleri iç çamaşırını kalçalarına kadar kaydırды, sonra bacaklarını ayırdı.

İçini bir rahatlama kapladı. Bunu biliyordu. Adamın elleri kalçalarını çekiştirdiğinde, hemen koltukta öne doğru kaydı ve adamın alt bedenini bacaklarının arasına sokmasına hazırlandı. Bunun yerine, adamın ağzının kalçasının iç kısmına bir öpücük kondurduğunu hissedince irkildi. Oldukça yukarıdaydı. Neredeyse ona... onun gizli yerine.

Kendini tamamen denizde hissederek karanlıkta uzandı ve hâlâ gömleğinin örttüğü omuzlarının şimdi dizlerinin hizasında olduğunu gördü. -"Tanrı aşkına, ne yapıyorsun, Sebastian?" diye fısıldadı adam öpücüklerini kalçasının hassas derisinde gittikçe daha yukarılara doğru bastırırken.

-Göreceksin. Birazdan cennetin adını içtenlikle anacaksın,|| diye homurdandı.

-Ve Tanrı'nın adını da, eğer bu konuda söyleyecek bir şeyim varsa.

Titredi ama bu sefer soğuktan değil. Adamın bıyıkları tenine sürtünerek küçük bir heyecan dalgasının kalçası boyunca kıvrılmasına neden oldu. Kendini tam mahrem yerlerine odaklamış gibi görünüyordu ve onu kıvrandırıyordu.

Parmaklarını onun gür, ipeksi saçlarına daldırdı, başını uzaklaştırmak istiyordu. Ve sonra adamın ağzı onu tam oradan öptü. Tam bacaklarının arasından, daha önce hiçbir erkeğin, hatta kendisinin bile onu öpmediği yerden.

-Sebastian, seni kötü... korkunç... ohhhh...||

Dili kızın içine battı ve kız eridi. Hiç tahmin etmemişti... hiç düşünmemişti bile...

~ 301 ~

-"Tadın harika." Dilini kızın hassas bölgelerinde gezdirdi, çirkin okşamalarının altında zonklayan ve çarpan bir noktanın üzerinde gezdirdi. - "Seni tatmak için can atıyordum.

Onun açgözlü, zeki ağzının altında, Juliet nerede ve kim olduğuna dair tüm hislerini kaybetti.

Yüz tane ayak takımı arabaya hücum edebilirdi ve o da onlara, ne çılgınlığa bitirene kadar beklemelerini söylerdi.

Kendini bu kadar muhteşem, bu kadar... bu kadar lezzetli... bu kadar... hissetmesi delilik olmalı... Ah, artık sıfat bile bulamıyordu. Kafası patlayacaktı. Ya da vücudu.

Dişlerini hafifçe kızın dolgun etine sürterek onu çılgına çevirdi.

Çılgınca kalçalarını ona doğru döndürdü. -Evet, Sebastian...yap şunu, evet...||

Kıkırdayarak, büyük bir şevkle çabalarını yeniledi. Dili onu yalıyor, diğleri onunla alay ediyor ve ona eziyet ediyordu, ta ki kadın kendini çılgınlığın sınırında hissedinceye kadar. Sonra bir şekilde onun başını tutuyor ve gizli, erotik geceye -Tanrım, evet!" diye bağıırıyordu.

Kısa, büyüleyici bir an boyunca zevkinin içinde asılı kaldı... sonra dünyaya geri döndü. Arabanın serin sınırlarına. Sebastian'ın kalçalarını kavrayışına, şimdi daha yavaşça kalçalarını öpüşüne.

Başını kaldırdı. -"Sana Tanrı'nın adını anacağımı söylemişim.

Onun cehennemi küstahlığı bile zevkinin eriyen sonuçlarını söndüremezdi. -
"Eğer beni yaktığında böyle oluyorsa, istediğin zaman beni ateşe ver.

-Niyetim var, tatlım. Hayatımızın geri kalanında olabildiğince sık." Kıyafetler daha fazla hışırdadı. Hâlâ dizlerinin üzerinde olan adam, kız sert, uzun ve sıcak bir şeyin kalçasını okşadığını hissedene kadar doğruldu. -Ama önce, daha önce başladığın şeyi bitirme sırası sende.

Cahil numarası yaptı. -"Peki bu ne olabilir?

Dilini göğüs ucunda gezdirmek için öne eğildi. -"Çok iyi biliyorsun, seni alaycı fingirdek." Aniden araba sarsılarak durdu ve onu sertçe kıza doğru fırlattı. Kadın omuzlarını tutarken, adam nefesinin altında küfretti.

~ 302 ~

Sonra arabacısı seslendi: "Geldik lordum.

Juliet koltuğunda doğruldu. -Sebastian, yapamam... yapamayız... Giyinmemiz sonsuza dek sürer ve burada bu kadar uzun süre oturursak hizmetçiler neyin peşinde olduğumuzu tahmin edeceklerdir!

-"Biliyorum, ama bu konuda ne yapmamı istiyorsun?

-"Geri dönmesini sağla.

-Ne?

-Leydi Brumley'e! Geri dönmesini sağla!

-"Tamam." Emri verdi ve araba tekrar yola çıktı.

-"Bu nasıl bir şeyi çözecek?

-Bu bize giyinmek için zaman kazandırır. Ayrıca, şimdi düşündüm de, Griff'le sizi öldüremeyeceği halka açık bir yerde konuşmak daha iyi olabilir.

-Çok komik.

-Şaka yapmıyorum. Eğer gelip bizi Knighton House'da birlikte bulsaydı, en kötüsünü düşünebilirdi. En azından Leydi Brumley'nin evinde arabadan gizlice inebilir ve sanki az önce baş başa değilmişiz gibi ona yaklaşabiliriz." Omuzlarını itti. -Şimdi kalk. Giyinmeliyiz.

-"Hayır, yapamazsın," diye homurdandı. -Giyinmek için çok vaktimiz var. Ama beni bir akşamda iki kez uyarılmış ve tatminsiz bırakmayacaksın.

-Şimdi, Sebastian-|| diye söze başladı, sonra adam kalçalarını öne doğru çekip içine gömüldüğünde inledi. -Adam hareket etmeye başlayınca nefesi kesildi. -Madem öyle... Pekâlâ o zaman...||

İyiden de iyiydi. Eskisi kadar muhteşemdi, ama bu sefer onu öyle bir doldurdu ki, zevkten bayılacağını sandı.

~ 303 ~

-"Al bakalım, tatlım, beni istemekten delirtiyorsun," diye boğuk bir sesle bağırırken, sertçe itti ve gücüyle onu yarı yarıya koltuktan kaldırdı.

-"Ben de," diye mırıldandı iç çekerek.

-"Giyinebilmemiz için durayım mı?" yarı homurdandı.

-Omuzlarını kavradı ve kalçalarını daha yukarı kaldırdı, içinde onun her şeyine ihtiyaç duyuyordu.

-"İstesem de yapamazdım." Elleriyle göğüslerini okşuyor, içine girerken onları tahrik ediyordu.

Sebastian sonunda öldüğünü ve cennete gittiğini düşündü. Ancak cennette buna izin verildiğinden şüpheliydi.

Sonunda, Juliet tamamen onun olmuştu. Sonsuza dek. Ya da rüya görüyordu. Ama karanlığa rağmen, kollarında tuttuğunun Juliet olduğu konusunda yanılmıyordu. Başka hiçbir kadın leylak çayırı gibi kokmuyordu. Başka hiçbir

kadın kadar yumuşak, verici ve açık değildi. Ve başka hiçbir kadın onu başışlayıcı kollarıyla sardığı anda kendisini bir kral gibi hissettirmemişti.

Kendini onun tatlı sıcaklığında kaybetti, içine doğru sallandı, arabanın sallanmasına karşı sürtünerek küçük içten zevk miyavlamaları çıkarmaya başladı. John Thomas'ın köklerine kadar yankılandılar. Daha sert, daha derin, daha önceki tüm manipölasyonlarından o kadar hazırđı ki, memnuniyetin sadece birkaç dakika uzakta olduğundan korkuyordu.

Birlikte ulaşabilmeleri için kendini yavaşlatmak isteyen adam, karanlıkta bulabildiğı her şeyi öpmek için ona doğru eğildi... narin boğazını... inatçı çenesinin ucunu... her zaman kızaran yanağını. Onu kendine bağlarken parmakları omuzlarına gömüldü. Sonra kılıfı onun etrafında sıkılaştı, satenimsi bir yumruk onu bir kükremeye serbest kalana kadar sıkı.

Adam ona doğru gerilirken, tohumları içine akarken, -Seni seviyorum Sebastian!|| diye bağırdı ve kendi tatminini buldu.

O anda, yabancı kelimeler ağrıyan kalbine yatıştııcı bir merhem gibi düştüğünde, onun bu sözleri tekrar söylediğini duymak için her şeyi yapabileceğini fark etti. Hayatlarının geri kalanı boyunca çatılardan haykırışını duymak için.

~ 304 ~

Bunu sağlamak için her şeyi yapardı, her şeyi. Çünkü gurur ve görev ne olursa olsun, Juliet'in sevgisini istiyordu. Bu sözlerle karşılık verebileceğinden emin olmasa bile.

Ya yapamazsa? Eğer yapmazsa, kız kalır mıydı? Ona sıkıca sarıldı, kalbinin göğsüne çarpışını ve yavaşlayan nefeslerini kulağında hissetti. -"Beni asla bırakma tatlım," diye fısıldadı. -Buna dayanamam.

Alnındaki saçları düzeltmek için geri çekildi. -"Seni terk edeceğimi nereden çıkardın aşkım?

İşte yine o kelime, asla bıkmayacağı o harika kelime. Kadın söyleyene kadar hayatı boyunca beklediği şeyin bu olduğunu fark etmemişti. -Bu gece satranç oynadıktan sonra beni terk etmenin eşiğinde olduğuna yemin edebilirim. Eve gidiyordun, yarın da şehir dışına çıkacaktın. Ve artık yettiğini söylemiştin.

-Evet, tüm o küçük oyunların. Tanrı aşkına, bu sahayı sonsuza dek terk edeceğim anlamına gelmiyordu. Sadece bu devam ettiği sürece senin etrafında olamadım. Ama her zaman sana sahip olmak istemişim Sebastian Blakely. Ne pahasına olursa olsun.

-"Bana söyleyebilirdin ve beni biraz endişeden kurtarabilirdin," diye homurdandı. Kadından uzaklaşarak donunu ve pantolonunu yukarı çekip bağladı. Sonra kendini onun karşısındaki koltuğa attı.

-Geceliğini düzeltti ve düğmelerini iliklemeye başladı. -"O zaman benden o kadar emin olurdun ki hiç mantıklı görmezdin. Ben o kadar aptal değilim.

Uzanarak lambayı yaktı, böylece giyinmek için görebileceklerdi, sonra mırıldandı,

-Bazıları aynı fikirde olmayabilir. Bana aşık olduğun için aptal olduğunu söyleyebilirler." Kendine engel olamıyordu. Onun bu sözleri tekrar söylediğini duymalıydı.

-"Yani, seni kaçırdım ve sana çok kötü davrandım.

-"Kesinlikle öyle." Adam başını kaldırınca gülerek ekledi,

-Ama seni affediyorum. Aşkın güzelliği budur. Aşık bir kadın sevdiğini hemen affeder. Görüyorsun, aşkın da ince noktaları var.

Sanki bir yanıt bekliyormuş gibi ciddiyetle onu izledi.

~ 305 ~

Şimdi o sözleri söylemesi gerekiyordu ama bir şey onu engelliyordu. -Bu konuda sana güvenmek zorundayım." Nefesini tuttu, duymayı beklediği kelimelerle karşılık vermediği için onu parçalayacağından emindi.

Seni ne kadar seversem seveyim -ki seviyorum- umarım buna bir son vermek niyetindedir.

kaçırma işi. Çok zor.

Rahatlayarak yere yığıldı. Yine de kendini bir şekilde alçak gibi hissediyordu. - gece seni kaçırmayı ne kadar ciddi düşündüğümü bilmiyorsun." Kaşlarını çatarak gömleğinin kuyruklarını pantolonunun içine soktu. -Özellikle de o lanet Havering ağzını açıp seni eve götürmekten bahsetmeye başladığında.

-"Gerçekten bir düelloya girmiş değil mi?

-"Eğer bir gün savaşmak zorunda kalırsam, bu, silahı nereye doğrultacağını bile bilmeyen bir adamla olmayacak.

-Blöf yaptığını biliyordum." Elbisesini vücudundan yukarı sıyırarak adamın ağzının kurumasına neden oldu. Sonra ona sırtını döndü. -"Kaldır beni.

Kadının istediğini yaparken elleri terlemeye başladı. Gök gürültüsü adına, onu bu kadar çabuk nasıl tekrar isteyebilirdi? Onu arzulamaktan hiç vazgeçecek miydi?

-"Boggs kıyafetlerimin durumunu görünce kafamı uçuracak.

İç çekti. -Biliyorum. Sadece tüm pisliği çıkarmanın ne kadar süreceğini düşün. Ve sen de dizlerinin üzerindeyken!

Onun endişelerine güldü. -"Eminim üstesinden gelecektir.

-Ama Leydi Brumley'e vardığımızda ne yapacağız? İkimiz de korkmuş görünüyoruz.

-Neden evin önünde inip galeriden özel bir odaya , orada kendinize çeki düzen verirsiniz? Ben de arabada bir tur atar, sonra kendim iner ve aynısını yaparım. Bir şekilde saklamayı başarırız. Saklamak zorundayız. Arabada sizinle sevişiyormuşum gibi görünerek kayınbiraderinle konuşamam.

-"Kesinlikle yapamazsın," diye karşılık verdi.

Planları üzerinde anlaştıktan sonra giyinmeyi bitirdiler, her şeyi eski haline getirmek için ellerinden geleni yaptılar, ancak bu çok zordu. Tekrar Leydi Brumley'nin evinin önüne geldiklerinde, nispeten şık göründüklerini düşündü.

Ama araba daha tam olarak durmadan, kapı sarsılarak açıldı ve bir ses gürledi: -Dışarı, Templemore! Hemen dışarı çık!

İnledi. Gizlice girmek buraya kadarmış. Kalbi midesine inerken, kendisine zarar vermek için iyi bir nedeni olan tek adamla yüzleşmek için arabadan çıktı.

Griff Knighton.

Knighton, Sebastian'ın onu hiç görmediği kadar öfkeliydi. Gözlerinde kan dökmeye kararlı bir adamın bakışı vardı. Leydi Rosalind koluna asılıp öfkesine hakim olması için ona yalvardı ama o onu tamamen görmezden geldi.

Onun ötesinde Montfort duruyordu. Dükün burada ne işi vardı? Etrafta başka kimse yok gibiydi. -Montfort bana Juliet'i kaçırdığını söylediğinde inanmak istemedim, diye tersledi Griff. -Ama gözlerimin kanıtını inkar etmek zor.

Juliet, hemen dışarı çık.

Montfort'un canı cehenneme. Gittiklerini görmüş olmalıydı. Sebastian yarı yarıya yalnız olduğunu söyleyerek bu işten sıyrılabileceğini ummuştu. Daha iyi bilmeliydi.

Juliet arkasından çıkarken Sebastian, -Ne düşündüğünü biliyorum ama görüldüğü kadar kötü değil, dedi. Baldızınızla evlenmeye tamamen niyetliyim. Aslında buraya sizinle ve Leydi Rosalind'le bu konuyu konuşmak için geldik.

-Knighton'ın bakışları bir kılıç olsaydı, onu temiz bir şekilde ikiye bölerdi. -"Ve bana gerçekte kim olduğunu söylemeye de niyetli miydin?

Sebastian'ın kanı dondu. -Ne demek istiyorsun?

-Genelde Montfort'un söylediği hiçbir şeyi onaylamam ama bu şartlar altında Juliet'i iki yıl önce kaçıranın sen olduğunu iddia ediyor. Sen, kardeşin değil. Bu doğru mu?

~ 307 ~

Juliet'in, "Bu canavar Montfort'a nasıl inanırsın?" dediğini duydu. Bu bir yalan, bana zarar vermek için tasarlanmış bir uydurma. Sebastian o değildi ve bunu bilmeliydim!

Tanrı aşkına, onu savunuyordu! Gerçeği söylemesi için yaptığı tüm ısrarlardan sonra, onu korumak istemişti.

Bunu yapmasına izin veremezdi. Ne de olsa ona söz vermişti. Yanağını okşamak için döndü. -Her şey yolunda, tatlım. İlacımı almaya hazırım. Bunu uzun zaman önce yapmalıydım." Sonra bir kez daha Griff'le yüzleşti.

-Evet. O bendim.

-Juliet iki adamın arasına girmeye çalışırken, "Ama iyi bir nedeni vardı," diye patladı. -Bütün hikâyeyi duymalısın, Griff. Adil olan bu!

||

Knighton onu bir kenara iterken neredeyse hiç bakmadı. -"Hiçbir şey duymak zorunda değilim. Senin aklın onun baştan çıkarmalarıyla bulanmış olabilir, ama benimki değil." Sebastian'a sert bir bakış fırlattı. -Size gelince, efendim, yarın şafakta Leicester Fields'da buluşacağız. Silahınızı ve ikincinizi seğin ve orada olun, yoksa sizi büyük bir zevkle korkak ilan edeceğim.

İki kadın hep bir ağızdan -Hayır!|| diye bağırdı. Sonra Leydi Rosalind ekledi: -Kavga etmemelisiniz! Mantıklı olun!

-"Sen karışma Rosalind," diye homurdandı Knighton. -"Bu seni ilgilendirmez.

-Kocamın öldürölmesini engellemek tamamen beni ilgilendirir. Yapamazsın.

-"Dilini tut kadın, yoksa yemin ederim sana tuttururum!

Leydi Rosalind kocasını fazla zorladığının farkında gibiydi, çünkü ağzını kapattı. Ama gözleri isyanla parlıyordu.

Juliet Sebastian'ı kolundan yakaladı. -Dövüşmeyeceğini söyle, aşkım. Ona savaşımayacağını söyle!

Ona baktı, keşke bunu ondan esirgeyebilseydi. -Yapmak zorundayım, tatlım.

Hiçbir centilmen meydan okumayı reddetmez. Bu onurlu bir davranış değildir. Bunu biliyorsun.

-"Neyin onurlu olduğu umurumda değil!" Belli belirsiz gülümsedi. -

~ 308 ~

Ama ben biliyorum.

-Düellolara inanmadığını söylemiştin! Buna anlamsız şiddet demiştin!

-Öyle. Ben asla kışkırtmam. Ama şimdi meydan okuduğuna göre, kayınbiraderin bile olsa bunu reddetmeyeceğim. Özür dilerim." Griff'le yüzleşti. -"Meydan okumanı kabul ediyorum.

-"En azından korkak değilsin." Knighton Juliet'e döndü. -Gel o zaman.

Burada işimiz bitti. Eve gidiyoruz." Julietin koluna zorla girerek onu Sebastian'ın arabasının arkasına yanaşmış olan arabaya götürdü. Görünüşe göre, o ve Juliet arabayı sürdüklerinde Knighton'lar da peşlerinden yola çıkmak üzereydiler.

-Juliet ağladı. -Knighton reddedecekmiş gibi baktı, sonra başını salladı.

Sebastian'a koşmak için kendini kurtardı. -"Aşkım, neden sadece yanlış bir şey olduğunda doğru olanı yapmak zorundasın?

Alışkanlık, sanırım." Alaycı bir şekilde gülümsedi.

Yumruğunu onun göğsüne vurdu. -Bunu şaka olarak görmeye cüret etme!

Sesini alçaltarak, yanlarında dikilen Griff'e baktı.

-Kayınbiraderin için endişelenmene gerek yok. Silah seçme hakkım var ve ben tabancaları seçeceğim. Bu şekilde sonucu kontrol edebilirim, az hasar verdiğimden emin olurum.

Şansım yaver giderse, tabancayı elinden alırım ve bu iş biter.

-"Onun için endişelenmiyorum, seni aptal!" Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü.

-"Senin için endişeleniyorum!" Uzanıp onun gözyaşlarını okşadı.

-Yapma. Ben iyi olacağım.

-Kaçırılma olayını sır olarak saklamakta haklıydın. Senden asla onlara söylemeni istememeliydim!

-Hayır, haklıydın. Aynen dediğin gibiydi: Ne kadar uzun süre beklersek, felaket ihtimali o kadar artıyordu. Eninde sonunda olacaktı, kaderi kıskırtıyordum." Dudaklarına güven verici bir gülümseme yerleştirdi. -Ama yarından sonra her şey bitmiş olacak. Knighton tatmin olacak ve evlenebileceğiz." Kız da onun gibi şüpheli görünüyordu ama

~ 309 ~

Onu kendinden uzaklaştırır. -Şimdi ailene git ve endişelenme, duydun mu? Her şey yoluna girecek.

Knighton arkasından, Juliet, eve gidelim|| dedi.

Sebastian başını kaldırıp Montfort'un tüm bu alışverişi keyifle izlediğini gördü ve sonra, -Knighton, biraz vaktinizi alabilir miyim?

Knighton yaklaştığında Sebastian nefesinin altından mırıldandı,

-Montfort'un bunu bir eğlence olarak görmesini ve tüm arkadaşlarını getirmesini istemiyorsanız, düellomuz için başka bir yer seçmenizi ve bunu gizli tutmanızı öneririm.

Knighton'ın gözlerinde isteksiz bir hayranlık parladı. -Çok iyi. Wimbledon Common olur mu?

Sebastian acımasızca başını salladı. Sonra Knighton döndü ve iki kadını toplayarak aceleyle arabaya doğru götürdü. Birkaç dakika sonra gitmişlerdi.

Geriye bir tek Montfort'la uğraşmak kalmıştı. Sebastian gerçeği nasıl öğrendiğini merak ederek alçağa baktı. -"Yani kazandığını düşünüyorsun, öyle mi?

-Ben mi? Ben sadece ilginç bir aile trajedisinin gözlemcisiyim.

-Evet, nasıl gözlemlediğini duydum. Ama yarın bir şey gözlemleyeceğine güvenmesen iyi olur. Senin için neyin iyi olduğunu biliyorsan, sabah Leicester Fields'dan uzak duracaksın.

Montfort kendini beğenmiş bir tavırla, -Siz, efendim, artık tehdit edecek durumda değilsiniz,|| diye karşılık verdi.

-Ve bu düelloya tanık olmak için sabırsızlanıyorum. Umarım ikiniz de ölürsünüz." Montfort balo salonuna çekildikten sonra, şüphesiz dostlarını bulmak için, Sebastian rahat bir nefes aldı. En azından Montfort'un Wimbledon Common'da ortaya çıkması konusunda endişelenmesine gerek yoktu.

Ama soğuk gerçeklik içine işlediğinde dizlerinin bağı çözüldü. Şafakta bir düelloya çıkacaktı ve Juliet'e söylediklerine rağmen, bu düellodan sağ hiç de emin değildi. Knighton kesinlikle öldürmek için ateş edecekti.

Arabasına tırmanarak, arabacısına eve gitmesini emretti. Şeytan Knighton'ı ve öfkelerini alsın! Keşke adam oturup mantıklı düşünebilseydi-

~ 310 ~

İç çekti. Masum ve genç bir ilişkinin aynı adam tarafından iki kez kötü muameleye maruz kaldığını gören bir adam nasıl mantıklı olabilirdi ki? Knighton savaşmadan çekip gitmiş olsaydı erkek olamazdı.

Sebastian yüzünü ellerinin arasına gömdü. Bir şekilde düelloyu yönetmeliydi, böylece ikisi de zarar görmeyecekti. Ama yapabilir miydi? Knighton'ın tabanca kullanma becerisi olup olmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Öyle olmamasını umuyordu. Bunu kurtarmanın tek yolu önce onun ateş edip Knighton'ı etkisiz hale getirmesiydi. Çünkü ıskalarsa.

Ölmüş olacaktı, bu kesindi. Juliet'i mahvolmuş ve yalnız bırakarak. Ve onun hayatını mahvetmek için yaptığı onca şeyden sonra, bunu hesabına eklemeyi reddetti.

~~

Bölüm 24

Küçük bir şeyden, çok özgür bir dil, çirkin bir kavga çıkarabilir.

- Euripides'in Andromakhe'si, on beş yaşındaki Juliet Laverick tarafından Rosalind için bir havlu üzerinde çalışılmış Knighton arabası hareket ederken Rosalind, Griff'le yalnız kalana kadar sessiz kalmaya karar verdi. Ama Juliet, Lord Templemore'un onu nasıl ve neden kaçırdığını aceleyle açıklamaya başlayınca Rosalind'in kararı unutuldu ve soru üstüne soru sormaya başladı. İlk başta öfkeliydi ama Juliet sevgilisini savundukça yumuşadığını fark etti. Büyülenmişti. İşte bu tiyatro için bir hikâyeydi!

Ne yazık ki donuk kocası bunu göremiyordu. Asabi bir aptal gibi suratı asık oturuyordu. Juliet sözlerini bitirdiğinde Rosalind yeni bir karar vermişti.

Ne pahasına olursa olsun bu düelloyu durdurmak için.

Evet, Lord Templemore bazı aptalca hatalar yapmıştı, ama kesinlikle Juliet'in açıklamalarının tek kelimesini bile duymamış gibi davranarak onun yanında taş suratlı bir şekilde oturan inatçı adamdan daha aptalca değildi. Ve Juliet'in söylediği hiçbir şey Rosalind'in lordun kız kardeşi için mükemmel olduğu fikrini değiştirmemişti.

Şimdi işin zor kısmı, Griff'i buna ikna etmektir.

Tartışmaları eve dönüş yolculukları boyunca sürmüştü ama Knighton Evi'nin önünde karaya çıktıklarında Juliet yalvarmaya devam etti. -Gördün mü Griff? Sebastian elinden gelenin en iyisini yaptı. Kardeşini korumaya çalıştığı için onu nasıl suçlayabilirsin? Eğer Daniel olsaydı sen de aynısını yapardın.

-"Bu konuda yalan söylemezdim." Griff sinsice eve girdi. -Daha sonra hatamı kabul eder ve sonuçlarıyla yüzleşirdim. Shropshire'a gittiğimizde

~ 312 ~

-Juliet onun peşinden merdivenleri hızla çıktı. -Ve sen yüzüne yumruk attıktan sonra o da bunu biliyordu. Yani davranışı tamamen anlaşılabilir. İhtiyatlı davrandığı için onu gerçekten suçlayabilir misin? Kardeşi için korkuyordu!

-Kaçakçılarla ve korsanlarla işbirliği yapan-

Rosalind biraz geriden takip ederken nefesinin altından, -Tencere dibin kara, seninki benden kara, diye mırıldandı.

Giriş holünde duraklayan Griff dönüp ona acı bir bakış fırlattı. -Anladığım kadarıyla Templemore'un hareketlerini siz de "anlaşılabilir" buluyorsunuz?

Rosalind ona karşı meydan okudu. -Gerçekten de öyle. Ve sen de öyle, eğer mantıklı düşünecek kadar öfkeni yatıştırırsan.

-"Griff," dedi Juliet, "Onu seviyorum. Başka kimseyi sevmeyeceğim. Eğer onu öldürürsen-

-"Lord Templemore'u öldürmeyecek," diye araya girdi Rosalind, gözlerini kocasına dikerek. Sesi korkusuyla birlikte yükseldi. -Hatırlamıyor musun, Juliet? Shropshire'a geldiğimiz gün Griff bize Lord Templemore'un tabancadaki hünerinden, her hedefi nasıl tam ortasından vurduğundan söz etmişti. Griff o zaman ona meydan okumayacağına söz vermişti, ama görünüşe göre bu sözü unutmuş. Düelloyla intihar etmek kocamın şimdiki amacı gibi görünüyor.

Griff'in tereddütsüz bakışları hiç görmediği kadar kasvetli bir hal almıştı. -Bu tartışma bitmiştir Juliet. Ne kadar itiraz edersen et, yarın seni kaçırana savaşacağım.

Şimdi bize izin verirseniz, eşimle birkaç kelime konuşmam gerekiyor.

-Ama Griff-" diye başladı Juliet.

-Rosalind, "Devam et canım," dedi. -"Ben bununla ilgilenirim.

Juliet ikisine de baktı, sonra karı koca arasındaki gerilimin büyüklüğünü hissetmiş gibiydi: -Rosalind, işin bitince odama gel, tamam mı?

-Rosalind, "Birazdan orada olurum," diye cevap verdi.

Onlara endişeli bir bakış atan Juliet, aceleyle merdivenlerden yukarı çıktı.

~ 313 ~

Griff, Juliet'in tepeye ulaşmasını bile beklemedi. Rosalind'i dirseğinden tutarak salona götürdü, sonra da kapıyı kapattı. -Eğer o adam için tartışacaksan, nefesini boşa harcama. Tek kelimesini bile duymak istemiyorum, özellikle de senden.

Bu Rosalind'i hazırlıksız yakaladı. -Ne demek "özellikle benden"?

Arkasını dönerek bir sandalyeye doğru yürüdü ve sanki sadece bir Geye tutunarak boğulmaktan kurtulabilirmiş gibi sandalyenin arkasına tutundu. - Ben aptal değilim Rosalind, ne düşünürsen düşün. Templemore'a biraz aşık olduğumu biliyorum. Ama sen o alçağa izin verirken öylece durup izlememi bekliyorsan...

-"Ne geveliyorsun?" Rosalind araya girdi. -Lord hazretlerine aşık mıyım? Tanrı aşkına, neden böyle düşünüyorsun?

Onunla tekrar yüzleştğinde, kaybolmuş görünüyordu. -Yalan söyleyerek durumu daha da kötüleştirme.

Ben kör değilim. Shropshire' ayrıldığımızda Juliet'le bana neden hasta numarası yaptığı konusunda yalan söylediğinizi biliyordum. Ama kendime bunun sadece senin çöpçatanlığın olduğunu, bir şey ifade etmediğini söyledim. Onunla gittiğin o yazlık hakkında yalan söylemiş olmana rağmen. Ve ben uyanmadan önce onunla tek başına ata binmene rağmen. Köşelerdeki fısıldaşmalardan ya da-" Bir lanetle sözünü kesti. -Ama onun senin elini öptüğünü gördüğümde ve bu sabah seni özel olarak ziyarete geldiğini duyduğumda... senin ona gülümsediğini ya da... ya da onu övdüğünü ya da-

- "Aman Tanrım," diye fısıldadı, sersemlemiş sessizliğinden sıyrılarak.

- Düşündün - düşündüğüne inanamıyorum...|| Kendi öfkesi onu alt etti.

- "Neden, seni... koca... aptal!" Ona doğru ilerleyerek göğsüne bir yumruk attı.

- Ow! Bu acıttı!

- Güzel! Sen düşündüm Orada oldu bir şey
arasında Ben ve Lord Templemore?

Templemore, Tanrı aşkına?

Yumruğu attığı yeri ovuşturarak ona temkinli bir şekilde baktı. -Hayır! Şey... Yani, beni asla boynuzlamayacağını biliyorum, ama-|| Boynuzlamak kelimesini duyunca onu tekrar yumruklamaya başladı ve o da yumruğunu yakaladı. -Ben de senin... bilirsin... ona karasevda besliyor olabileceğini düşündüm,|| zorlukla bitirdi.

~ 314 ~

Yumruğunu serbest bırakmaya çalıştı ama adam buna izin vermedi. Ona ters ters baktı.

- "Lanet olsun sana Griff, hamile kalmama yardım ediyordu!

Griff ona bakakaldı ve sonra patladı: "Cehennem gibi!" Griff bunun kulağa nasıl geldiğini ancak o zaman fark etti. Griff onu iterek kapıya yöneldi.

-Düelloyu boş ver. O piçi lime lime edeceğim!

- "Hayır, öyle demek istemedim!" Hemen arkasından koşup kolundan yakaladı. -Yani, beni bir şifacıya götürdü! Shropshire'da!

Bu onu durdurdu. Dönüp ona baktı. -Devam et.

Adamın yüzündeki ifade karşısında sertçe yutkundu ve birden Shropshire'daki faaliyetlerini neden en başta ondan gizlediğini hatırladı.

- "Durumum için herhangi bir çare denememe izin vermedin, hatırladın mı?" Adam ona kaşlarını çatarak bakmaya devam edince, aceleyle devam etti: "Lord hazretleri Juliet'e annesinin gebe kalmasına yardım eden bir şifacıdan söz etmişti. Lord Templemore'la birlikte döndüğümüz gün oradaydık. O, Juliet ve ben kızakla kiracısı Winifred'i görmeye gittik, bu konulardaki becerisiyle tanınan bilge bir kadındır.

- "Juliet o gün seninle değildi," diye düzeltti onu, hâlâ kaşları çatıktı. -Çok iyi hatırlıyorum.

- "Seni görmeden önce o da bizimleydi." Rosalind gergin bir şekilde odaya dönerek Juliet'in neden Foxglen'de kaldığını açıkladı.

- Aslında Juliet daha sonra gizlice Charnwood Hall'a geri döndü. Bütün bu hastalık numarasını o zaman başlattık, böylece Charnwood'da kalıp Winnie'ye danışmak için bir nedenim olacaktı. Bana inanmıyorsanız Juliet'e o günü sorun. Bu konuda, Bay

Pryce. İkisi de bunu doğrulayacak.

- "Bu sabahki özel toplantınız ne olacak?" diye sordu.

- Bu gece evlenme teklif edebilmek için onu yalnız yakalamasına yardım etmemi istedi.

Leydi Brumley'nin evinde elimi öptüğünü gördüğünüzde Juliet'in peşinden gidiyordu." Kadın ona ciddiyetle baktı. -Onu istiyor, biliyorsun, beni değil. Onun için ben sadece bir kız kardeşim.

-Ve fısıltılar... ve kulübe...||

~ 315 ~

-Winnie'ye gittiğimiz gün Lord Templemore bize kulübeyi işaret etti. Fısıltı da Winnie'nin daha fazla bitki gönderdiğini söylemek " Renklendi. -Ve... um... sen ve hamamla ilgili şikâyetlerin hakkında ne yapacağımızı sormak için.

Griff'in yüzü karardı. -Hamamlar mı?

-Winnie, bir erkeğin çok sıcak banyo yaparsa gebe kalma olasılığının azaldığını söyledi, bu yüzden Lord Templemore... yani hizmetçilerine-

-"Bana sıcak su vermek için değil." Çenesi gergin, gözlerini kaçırdı. -Tanrım, şimdi her şey anlam kazandı. Hizmetkârları bu konuda çok tuhaftı." Titreyen bir nefes verdi. -"Peki bu şifacı başka hangi güzel ilaçları öneriyordu?"

-"Sadece otlar, hepsi bu." Onun uzun süren gergin sessizliği üzerine patladı, "Ah, Griff, bana kızma! Bir şey daha denemeden duramadım. Senin çocuğunu doğurmayı çok istiyorum. Bizim çocuğumuzu.

İçten bir iç çekişle elini yüzüne sürdü. -Sana kızgın değilim, sevgilim. Kendime kızgıyım. Hemen sonuca vardığım için, senin ne istediğini dinlemediğim için." Sesi suçlulukla düştü. -Sana güvenmediğim için. Ben kıskanç biriyim.

--Bütün öfkesi geri dönmüştü. Onun böyle bir ihanet yapabileceğine inanabileceğini !

Ciddiyetle başını salladı. -Evet, salak. Kendime ne işkenceler yaptığımı bir bilsen...||

-"Başka bir adama o şekilde bakacağımı düşündüysen her birini hak ettin!

Kadın ona doğru yürüdü ve adam savunmaya geçerek ellerini uzattı.

-"Artık vurmak yok" diye uyardı.

Artık vurmak yok." Ellerini onunkilerin arasına sıkıştırdı. -Bana bak, Griff.

Bir saniye sonra sıkıntılı bakışları ona kaydı. -"Seni seviyorum," dedi şiddetle.

-Neredeyse tanıştığımız günden beri seni seviyorum. Bu hiç değişmedi. Asla da değişmeyecek. Ve elimde koca bir ziyafet varken bir dilim turtaya hasret kalacak kadar aptal değilim.

Yüzündeki kasvetin bir kısmı gitmişti. -"Seni kaybediyorum sandım," diye fısıldadı.

-Son zamanlarda çok asabiydin. Ve gebe kalamadığın için o kadar hayal kırıklığına uğramıştın ki beni suçlayabileceğini düşündüm.

-Böyle düşündüğün için üzgünüm. Seni suçlamadım. Eğer asabi davrandıysam, bunun nedeni sana bir çocuk veremememin beni hayal kırıklığına uğratmasıydı. -Senin de bildiğin gibi, hiçbir şeyde başarısız olmaya alışık değilim.

-Bana bir çocuk verip vermemen önemli değil sevgilim,|| dedi hararetle.

-"Sen yanımda olduğun sürece, bu bana yeter.

İlk kez, bunun sadece sözlerden ibaret olmadığını fark etti. O gerçekten bunu kastetmişti. Muhtemelen bunu söylerken başından beri bunu kastetmişti ama o kendini kusurlu hissetmeye o kadar kaptırmıştı ki aynı duyguyu ona da atfetmişti.

-Sizi... erken umutlandırmak istemem ama kurslarımın geçen hafta başlaması gerekiyordu ve başlamadı. Yani bu mümkün.

-||

-Eğer öyleyse, tamam. Değilse de sorun değil. Seni kaybetmediğim sürece her şeye katlanabilirim.

Gözlerinden yaşlar süzüldü. -"Beni kaybetmeyeceksin, seni aptal adam." Uzanıp yanağından öptü. "Ve böyle şeyler seni endişelendirdiğinde, pireyi deve yapmak yerine benimle konuşmayı öğrenmelisin.

Adil olmak için ekledi: -Ama yemin ederim sana bir daha asla yalan söylemeyeceğim. Sorunun bir parçası da buydu, biliyorum." Sonra bir an düşündü ve kaşlarını çattı.

-En başta yalan söylememin nedeni, senin bana emirler yağdırıyor, ne yapıp ne yapamayacağımı söylüyor ve-

Adamın ağız kadının tiradının geri kalanını kesti. Onu açlıkla öptü ve ona Swan Park'taki erik bahçesinde ilk kez  p      leri zamanı hatırlattı. Adam geri çekildiğinde, kadının dizlerinin bağı          ve   kesi ge mi  ti.

Ona sarıldı, saçlarını okşadı. -Bir daha senden asla şüphe etmeyece im sevgilim, yemin ederim.

Bir süre öylece durdular, o kadar uzun bir süre ki kadın tartışmalarını neyin ba lattı ını hatırladı.

~ 317 ~

-Griff onun ceketine doğru mırıldandı, aralarındaki yeni bağı bozmak istemiyordu ama zamanın akıp gitti inin de farkındaydı. -Artık Lord Templemore'u anladığına ve onun benim için hiçbir şey ifade etmediğini bildi ine göre, sence-

-Onun kollarında kaskatı kesildi. -Düello ayarlandı, Rosalind. Juliet'e k   davranmasını yanına bırakmayaca ım.

Onun inat ılı ı karşısında dişlerini gıcırdatarak geri çekildi. -İşlerin gidi atından son derece memnun olsa bile mi?

-Onun iyi niyetinden yararlanarak mantığını bulandırmaya  alı tı ını görmüyor musun?

-"Tanı tı ımızda mantı ımı bulandırmak için bazı k   alışkanlıklara olan d        nden faydalanma şeklin?

-"Aynı şey değil," diye homurdandı. -Onun yaptığı daha k  yd  ve bunun bedelini  demeli.

-"Lanet olsun sana Griff,  lmeni istemiyorum!

Sinirlenmi  görünüyordu. -Keşke tabanca kullanmakta tamamen beceriksizmi im gibi konuşmayı bıraksan. Ate li bir silahı kullanabilirim, biliyorsun.

-Templemore'un yeteneğini öven sendin, bu yüzden söylediklerine inandığım için bana homurdanma." Kollarını göğsünde kavuşturdu: "Bu bir onur meselesi ve sözümünden dönmeyeceğim. Şafakta savaşıcağım ve artık bunu tartışmayacağım. Sesini yumuşattı. -Tartışmayı bırakalım ve yatağa gidelim. Düelloya çıkmadan önceki son gecemizi geçirmek için daha iyi bir yol bulabilirim.

Gözlerini devirdi. Kocasının onun öfkesini bastırıp yatağa atlayabileceğini düşünmesi ne kadar da tipikti. -Ben de öyle. Zavallı kız kardeşimi teselli ederek geçireceğim. Sabah hâlâ hayattaysan kahvaltıda bize katılabilirsin. Eğer değilsen... Tatlı tatlı gülümsedi. -O zaman tatmin edilmemiş erkeklik arzularınla cehenneme gidebilirsin. Çünkü bu iş bitene ya da aklın başına gelene kadar (hangisi önce gelirse) seninle aynı yatağı paylaşmayacağım.

Sonra topuklarının üzerinde dönerek kapıya doğru yürüdü. Arkasından adamın iç çektiğini duydu ama peşinden gelmeyeceğini biliyordu. Adam kelimelerle ifade edilemeyecek kadar inatçıydı.

~ 318 ~

Haklı bir öfkeyle doğruca Juliet'in yatak odasına gitti ve zavallı kızı pencerenin önünde durmuş, geceye kör gözlerle bakarken buldu. Juliet şimdiye kadar hiç şüphesiz hüngür hüngür ağlamıştı.

Rosalind kapıyı kapatır kapatmaz Juliet şaşırtıcı derecede sakın bir sesle, -Fikrini değiştirdiğini sanmıyorum dedi.

-Hayır. Her zamanki gibi inatçı.

Juliet pencereden döndü ve Rosalind onun de ağlamadığını görünce şaşırdı. Gerçekten de gözleri açık ve kararlı görünüyordu.

-Pekâlâ. Eğer ikisi de bu konuda aptallık yapacaklarsa, düelloyu durdurmak bize düşer.

-Bunu nasıl yapmayı öneriyorsun? Bu aptal erkek onuru meselesi aşılabilir görünüyor.

-Şart değil. Onur iki ucu keskin bir kılıç olabilir, bilirsin." Juliet'in yüzünde
sinsi bir gülümseme belirdi. -Otur, Rosalind. Bir planım var.

~ 319 ~

Bölüm 25

"Kir ve uzun tırnaklar dışında hiçbir şey acı çekmeden elde edilemez.

- Bir zamanlar Templemore okulunun duvarına asılmış bir listede yazılı olan İngiliz atasözü Sebastian buzşafakta uşağıyla birlikte Wimbledon Common'da durmuş, kendini hayatı boyunca hiç olmadığı kadar uyanık hissediyordu. Bütün gece işlerini halletmiş, vasiyetini güncellemiş, Lew Amca'ya, Morgan'a ve Donanma Kurulu'na mektuplar yazmıştı ama yine de en ufak bir uykusu yoktu. Çünkü en başından beri kendisinden kaçan gerçeği nihayet biliyordu.

-"Sence geliyor mudur?" diye sordu Boggs onun yanında.

-Umarım değildir. Ama muhtemelen.

-"Arkadaşlarınızdan birinin ikinci adamınız olmasını istemediğinize emin misiniz, lordum?

Boggs sordu.

-Londra'da hiç arkadaşım yok.

Doğruyu söylemek gerekirse, hiç arkadaşı yoktu. Çünkü aile ilişkileri dışında hiçbir ilişkisi yoktu. Onlarda da pek bir şey yoktu; sadece bir aydır tanıdığı bir erkek kardeşi ve yeni yeni tanımaya başladığı bir amcası vardı.

Dün gece, hizmetkârından başka ikinci adamı olmasını isteyebileceği tek bir erkek olmadığını fark etmesi ona bir darbe gibi çarpmıştı. Gecenin geri kalanını hayatını inceleyerek geçirmesine neden olmuştu. Juliet'in hararetli aşk yeminiyle birleşince, bazı değişiklikler yapma zamanının geldiğini anlamıştı.

İlki Juliet'e karşı hissettiklerini fark etmesiydi. Onu seviyordu. Bundan kaçış yoktu. Yoksa neden gecenin yarısını Juliet için endişelenerek geçirsin ki?

Ölüp ölmeyeceğini, ama bu çileden kurtulursa bunu nasıl telafi edeceğini? Onun için her şeyi nasıl yoluna koyabilirdi?

Eğer aşık olmasaydı, umursamazdı. Her kararında önce onu düşünmezdi.

Sevgiyle. Kendi kendine gülümsedi. Bu kelimenin gece yarısı ile şafak arasında bir zamanda onu korkutmayı bırakmış olması ne kadar garipti. Ve bunu Juliet'e söylemek için bir şansa ihtiyacı vardı.

Bugün her ne olduysa, bundan canlı çıkmalı.

Knighton da yapmalı. Juliet onun kayınbiraderini öldürmesini kesinlikle onaylamayacaktı. Şaşırtıcı olan, bundan nasıl kaçınılacağıydı. Knighton'ı elinden vurmak adamın ateş edememesini sağlayacaktı ama yine de el değiştirebilirdi ve o zaman Sebastian'ın kalbine net bir atış yapabilirdi. Öte yandan, geniş açıyla ateş etmek de ona bunu sağlayabilirdi. Bu yüzden ilk alternatif en iyisiydi, ona durum üzerinde en fazla kontrolü veren alternatifti. Knighton için en riskli olanı olsa bile.

Belki de hayatında bir kez olsun şanslı olacaktı ve Knighton'ın öfkesi adamın gelmemeye karar vermesine yetecek kadar yatışacaktı.

Knighton'ın arabası, yanında uşaklarla birlikte, gümbürdeyerek avluya geldiğinde bu umut - ne zayıf olsa da - yok oldu. Adamın kendisi indi, ardından iki arkadaşı geldi. Taşıdığı kocaman siyah çantaya bakılırsa, birinin doktor olduğu belliydi. Sebastian'ın tanıyamadığı diğer adam Knighton'ın yardımcısı olmalıydı.

Sebastian iç çekti. -Günaydın, Knighton.

-Knighton şafağın ilk ışıklarında kendinden emin görünmüyordu ama yine de Sebastian'çok benzeyen bir tabanca çantası taşıyordu. Tanışma faslını henüz tamamlamıştı ki, yaklaşan atlıların sesi dikkatlerini çekti.

Hayır, atlı değil. At kadınları.

-Sebastian, Juliet ve Leydi Rosalind görüldüğünde kanı kulaklarına hücum ederken, "Burada ne yapıyorlar?" diye sordu. Juliet'i burada istemiyordu. O kendisini izlerken asla düzgün ateş edemezdi.

Knighton kaşlarını çattı. -Bilmiyorum. Ben ayrıldığımda ikisinin de uyuduğunu sanıyordum.

~ 321 ~

İki kadın dizginleri çekip attan indiler. Sebastian'ı şoke eden şey, Juliet'in Knighton'inkine benzer bir tabanca çantası taşımasıydı.

Knighton karısına doğru yürüdü. -Ne yaptığını sanıyorsun Rosalind? Eğer müdahale etmeyi planlıyorsan-

-Juliet araya girdi. Tabanca kutusunu kaldırdı. -Kendi düellomuzu yapmak için buradayız. Ve zaten bir yer seçme ve saniye sağlama konusunda iyi niyetli olduğunuz için, bir kurşunla iki kuş vurabileceğimizi düşündük. Tabiri caizse.

Knighton ona bön bön baktı, sonra karısına döndü: "Neden ?" Cevap beklemeden Sebastian'a sordu,

-"Bununla bir ilgin var mı?"

Sebastian ellerini havaya kaldırdı. -"Ben değil, sizi temin ederim.

-Eğer sen ve Sebastian bu aptallıkta ısrar ederseniz ve bunun sonucunda ikinizden biri ölürse, Rosalind ve ben kendi düellomuzu yaparız. Eğer Sebastian'ı öldürürseniz, onun intikamını almak ve Rosalind'i vurmak benim için bir onurdur.

-Eğer Lord Templemore sizi öldürürse, Leydi Rosalind söze girdi: "O zaman şerefim gereği ölümünüzün intikamını almak ve Juliet'i vurmak zorundayım.

-Juliet, "Bu adil," dedi.

-Leydi Rosalind, "Yapılacak en doğru ve onurlu şey," diye ekledi.

Sebastian kahkahasını bastıramadı, ancak Knighton'ın bakışlarına bakılırsa bu pek de hoş karşılanmamıştı.

- "Bu saçma numarayla hiçbir yere varamazsın Juliet," diye karşılık verdi Knighton.

- Karımın ateş edebildiğini duymak beni şaşırtmasa da, bir tabancanın nasıl ateş edileceği ve hatta nasıl doldurulacağı konusunda en ufak bir fikrinizin olmadığını biliyorum.

Sebastian yüzünü buruşturdu. -Knighton? Juliet ikisini de nasıl yapacağını biliyor.

Knighton ona doğru döndü. -Ne demek istiyorsun?

~ 322 ~

Juliet sakince, -Sebastian bana ateş etmeyi öğretti, dedi. - "Biz Shropshire'dayken.

- "Bu imkansız!" diye karşılık verdi Knighton. - "Bu hepimizin fark edeceği bir şeydi, çimenlerin üzerinde durmuş tabancayla ateş ediyordun.

Leydi Rosalind öne çıktı. -Dün gece konuştuğumuz kulübeyi hatırlamıyor musun canım? Lord Templemore bazen atış talimi için oraya gider. Her şeyden çok uzakta.

-Juliet parlak bir sesle, "Bana da doldurmayı öğretti," dedi. Tabanca kutusunu yere bırakıp açtı ve Sebastian'ı gururlandıracak bir yetkinlikle tabancalardan birini doldurmaya başladı.

Ta ki Knighton onu gülümserken yakalayıp ters ters bakana kadar. Sebastian bir anda ayıldı ve ölümün çok yakın olduğunu fark etti; Knighton daha düelloya başlamadan onu boğacaktı.

-Benden ona öğretmemi istedi," dedi Sebastian. -Başka ne yapabilirdim ki?

- "Ona hayır mı diyeceksin?" diye karşılık verdi Knighton.

-Bu Leydi Rosalind'le sizin için de geçerli mi?

Şaşkınlıkla Knighton'ın dudaklarında isteksiz bir gülümseme belirdi. - "Evliliğimiz boyunca bir kez bile." Sonra yine kaşlarını çatı. -Juliet tabancaları da senden mi aldı?

-Sebastian öfkeyle, "Hayır! Ben deli değilim, Tanrı aşkına," dedi.

-"Onlar *senin* tabancaların, Griff," diye araya girdi Leydi Rosalind. -Onları tanımadın mı? Onları dün gece depodan çıkardım ve uşaklardan birine temizletip yağlattım.

Knighton inledi. -"Şimdi de hizmetçileri bana karşı çalıştırıyor.

-Sebastian, "Bu konuda çok iyi," dedi.

-"Biliyorum." Knighton ona araştıran bir bakış attı. -Bu arada, Charnwood'daki ılık banyolarım için sana teşekkür etmeliyim.

~ 323 ~

Belli ki Leydi Rosalind tüm sırlarını itiraf etmişti. Ama bunların Knighton'ı kendisine karşı yumuşatıp yumuşatmadığını ya da daha da öfkeliendirip öfkeliendirmedini bilemiyordu. Sebastian sözlerini dikkatle tarttı. -Özür dilerim. Senin özel işlerine karışmamalıydım.

-Knighton, "Yapmamalıydın," dedi ama ses tonu inandırıcılıktan yoksundu.

Doktor öne çıktı ve boğazını temizledi: -Beyler, eğer bugün düello olmayacaksa, yatağıma dönmek istiyorum.

Sebastian Knighton'a baktı. Diğer herkes de öyle.

Üzerinde bu kadar çok göz varken Knighton kaskatı kesildi. -Savaşıyoruz, hata yapmayın," dedi. -"Şerefim henüz tatmin olmadı.

Nedense Sebastian bu cevaba hiç şaşırmamıştı. Knighton tanıdığı en gururlu, en inatçı adamdı.

Ama Juliet eniştesine sanki şeytanın vücut bulmuş haliymiş gibi ters ters baktı. Leydi Rosalind sadece kaşlarını çatı ve kız kardeşine, "Şu tabancalardan birini benim için doldur, canım. Görünüşe göre ikimiz düello edeceğiz.

Knighon huzursuzca Sebastian'a baktı. -"Blöf yapıyorlar, biliyorsun.

-Biliyorum.

Yine de oldukça sinir bozucuydu. Saniyeler işlerine devam eder, adımları ölçer ve erkeklerin duracağı çizgileri belirlerken, Leydi Rosalind ve Juliet de sadece birkaç adım ötede aynı şeyi yapıyor, onların tüm hareketlerini taklit ediyorlardı.

Kız kardeşi yakındaki bir ağaca nişan alma alıştırmaları yaparken karısının silahını kontrol etmesini görmezden gelebildiğine göre Knighon ya aptaldı ya da taştan yapılmıştı. Blöf olsun ya da olmasın, kesinlikle iyi bir gösteri yapıyorlardı. Adam tüm bunlar olurken gerçekten düello yapmayı düşünüyor muydu?

Görünüşe göre öyle, çünkü ikincisi ikisine de yerlerini almalarını söyledi. Kaderine boyun eğen Sebastian öyle yaptı.

-Juliet aniden bağırdı ve ateş hattına doğru koştu.

~ 324 ~

-"Lanet olsun, Juliet, yoldan çekil," diye homurdandı Knighon.

O inatçı küçük çenesini yukarı kaldırdı. -Hazır olduğumda yapacağım. Ama önce Sebastian'la konuşmak istiyorum.

Griff iç çekti. -Çok iyi. Sadece bir dakika. Bu işin bitmesini istiyorum.

Tabancasını Leydi Rosalind'e veren Juliet, Sebastian'a doğru koştu. Hiç tereddüt etmeden yüzünü ellerinin arasına aldı ve onu dudaklarından öptü. Sevgi gösterisi onu utandırmalıydı, özellikle de dört adam bakarken, ama öyle olmadı. Onun gözyaşlarını gördüğünde değil.

Geri çekildi, ama sadece şöyle diyecek kadar: "Beni dinle Sebastian. Doğru şeyi yapacağını biliyorum.

-"O zaman bana doğru şeyin ne olduğunu söylemen gerekecek tatlım, çünkü biliyorsam lanet olsun.

-Ciddiyetle, "Biliyorsun," dedi. -Kalbinin derinliklerinde biliyorsun. Ve ne yapmayı seçersen seç, benim için en doğrusu bu. Çünkü sana güveniyorum. Şimdi sen de bana güvendiğini göster.

Bu esrarengiz yorumdan sonra Juliet yürümeye bağıladı, ama o yürüyemeden adam kolundan yakaladı. -"Sana güveniyorum Juliet," dedi. -"Ve ben... seni seviyorum.

Ona hüzünlü bir gülümseme fırlattı. -Bunu sadece bu aptal düello yüzünden söylüyorsun.

Başını iki yana salladı. -Knighton'ın sabırsızlığını ve saniyeleri görmezden gelerek, hâlâ şansı varken dün gece fark ettiği her şeyi ona anlatmaya karar verdi. -Sevmeye izin vermenin, tıpkı ailem gibi hayatım üzerindeki kontrolümden vazgeçmek anlamına geleceğinden hep korktum. Benim kontrolüm olmadan felaketlerin harekete geçeceğini düşündüm.

Sakin bir nefes aldı. -Hayatı hep bir dizi hedef talimi olarak düşünmüşümdür. Bir adam onlara temiz bir kafa ve iyi bir tabancayla yaklaşmalıydı.

Hedefi gördü ve ateş etti; eğer eli sağlamsa ve silahı doğru ateş ediyorsa, hedeflediğini vurdu.

Ona baktı ve anlamış gibi başını salladı.

~ 325 ~

-Ateş etmeye hazırlanırken onu kör eden güneş de aşktı, tehlikeli bir dikkat dağınıklığıydı." Kendi aptallığı karşısında başını salladı. -Ama çok önemli bir şeyi unuttum, güneş olmadan nişan alamaz. By

Ne zaman parlamaya cesaret etse onu engelleyerek, hedeflediğim şeyi kaçırdım - güvenlik, görev, aile. Ve geçtiğimiz iki yıl boyunca hedefi defalarca ıskaladım. Peki ben ne elde ettim? Tam da kaçınmak istediğim şeyi - felaketleri harekete geçiren şeyi.

Uzanıp onun elini tuttu ve sonra sıktı.

-Ama dün beni sevdiğini söylediğinde, güneş bulutları yarıp geçti. Şimdi her şeyi açıkça görüyorum. Sevgi olmadan güvenliğim yok, görev anlamsız bir egzersiz ve aile boş bir teselli. Senin aşkın olmadan, bu tabancayı kendi şakağıma dayayıp ateşleyebilirim, çünkü hayatta hedeflediğim başka hiçbir şeyi vuramayacağım.

-"Ah, Sebastian," dedi, yüreği gözlerindeydi. Kollarını ona dolayacakmış gibi görünüyordu ama Sebastian başını sallayarak onu durdurdu.

-Bu iş bittikten sonra tatlım, sana çok uzun bir süre sarılmak niyetindeyim. Ama şimdi bunu telafi etmeliyim." Yutkundu.

-Sen öyle diyorsan. Unutma, doğru şeyi yapacağına güveniyorum. Sen de bana güvendiğini göster.

Yine o kelimeler vardı. Ne demek istedi?

Sonra kız kardeşinin yanına dönüp tabancayı geri aldığında, aklına geldi. Daha önce bir kez ondan kendisine güvenmesini istemişti. Ailesinin ona zarar vermeyeceğini bilmesi için ona güvenmesini. Knighton'a baktı. Ona mı? Knighton'ın öldürmek için ateş etmeyeceğini bilmesi için ona güvenmesini mi? Eğer istediği buysa, çok şey istiyordu. Ve Knighton'ın düello yapmaya istekli olduğu konusunda yanıldığını çoktan kanıtlamıştı.

Ama olayların nasıl gelişeceğini tahmin etmekte Sebastian'dan daha fazla yanılmamıştı.

Knighton'ın yardımcısı bir kez daha pozisyonlarını almalarını istedi ve her iki adam da kendilerini hazırladı.

Sebastian'a göre iki seçeneği vardı. Knighton'ın eline ateş etmek ve kendi kontrolüne ve adamı tam isabetle vurma yeteneğine güvenmek. Ya da kasten ateş edecek ve Knighton'ın onu öldürmeyeceğine güvenecekti. Juliet'in ailesine olan şüpheli inancı uğruna durumun kontrolünden vazgeçmek.

Knighton'ın yardımcısı ateş hattının dışında ama her iki adam tarafından da görülebilecek bir yere geçti. Mendilini çıkarıp yavaşça havaya kaldırdı.

Sebastian kadınlara doğru baktı. Onlar da bellerinde tabancalarıyla hazır bekliyorlardı ama ikisinin de beti benzi atmıştı. Evet, blöf yapıyorlardı ama adamlarını kendilerinden kurtarma kararlılıklarında o kadar sevimli, o kadar asil bir şey vardı ki, başka seçeneği olmadığını fark etti.

Doğru şeyi yapacağına güveniyorum. Sen de bana güvendiğini göster. Mendil düştü. Sebastian silahını kaldırdı ve ateş etti.

Knighton'ın ötesindeki bir çalılıkta, yaklaşık iki yüz metre uzakta.

Duman dağılınca Knighton'ın henüz ateş etmediğini fark etti. Adamın kolu havadaydı, orada donmuş bir şekilde duruyordu ama parmağı hâlâ tetikteydi ve tabancası doğrudan Sebastian'ın kalbine doğrultulmuştu.

Sebastian nefesini tuttu ama hiçbir şey söylemedi, hiçbir şey yapmadı, kendi eli hâlâ havada duruyordu. Kanı kulaklarında gümbürdüyordu ve kısa bir an için çok büyük bir muhakeme hatası yapıp yapmadığını merak etti.

Sonra Knighton'ın gözlerinde bir şeylerin değiştiğini gördü ve güvende olduğunu anladı. Ne de olsa Knighton konusunda haklıydı.

- "Bunu hak etmiyorsun, biliyorsun," diye homurdandı Knighton.

- Biliyorum.

- "Juliet'in son iki yıldır çektiği acıyı sana çektirmeliyim.

-Ya da bana bunu telafi etme şansı verebilirsin. Çünkü bu hayatta bunu yapmaktan başka bir şey istemiyorum.

~ 327 ~

Knighton sinirli bir küfür savurmadan önce uzun bir an daha tereddüt etti.

-Buna pişman olacağımı biliyorum. Ama sanırım kadınlarımızın öfkeyle aptalca bir şey yapmasına izin veremeyiz. Özellikle de tabanca sallıyorlarsa.

Kendini küçümseyen bir gülümsemeyle kolunu kaldırdı ve havaya ateş etti.

Sebastian nefesini uzun bir vınlamayla verdi. Kadınlar alkışladı. Doktor ve saniieler, tepkilerinde daha bastırılmış olsalar da, onların da sonucu onayladıklarını açıkça gösterdiler.

Bir an sonra Sebastian hızla hareket eden leylak kokulu bir kadın demetinin saldırısına uğradı. Gülerek Juliet'i belinden yakaladı ve kollarının arasına aldı.

-"Beni seviyorsun!" diye ağladı, yüzü ıslı ıslıldı. -"Gerçekten seviyorsun!

-"Elbette istiyorum," diye cevap verdi. -"Akıllı başında hangi adam istemez ki?

Kadın adama kuşkuyla baktı. -"Her zaman aklın başında değildi, çünkü bana defalarca şunu söylediğini hatırlıyor gibiyim-

Onu kollarında eriyene kadar sertçe öptü. Geri çekildiğinde mırıldandı: "Artık aklım başımda. Ne de olsa bir deliyle evlenmene izin veremeyiz.

-Knighton onların ötesinde, "Şimdi buraya bak, Templemore," dedi. -Her seferinde bir şey.

Yengemle evlenmeyi hak ettiğinden pek emin değilim." Karısı, şimdi onun yanına yapışmış, koluna bir yumruk attı. Gözlerini devirdi. -Diğer yandan

-Öte yandan, Leydi Rosalind söze girdi, -onu destekleyebileceğinizi kanıtladığınız **sürece-**

Juliet kıkırdadı.

--Ve ona iyi davranın." diye devam etti Knighton.

--Ve akrabalarını ziyaret etmesi için onu sık sık Londra'ya getireceğime söz veriyorum," diye ekledi Leydi Rosalind.

~ 328 ~

--Ve Daniel ve Helena'ya onları soktuğun tehlikeyi telafi et.

Knighton dedi, sonra kaşlarını çattı. -Lanet olsun, ne düşünüyorum ben? Sen bir alçak ve adam **kaçıran** birisin.

--Sen ne dersen de, ben kiminle evleneceğim?" Juliet sertçe karşılık verdi.

-Bu tartışma burada bitmiştir. Şimdi susacak ve bizi kutsayacaksın Griff Knighton, yoksa düğünü unuttur, kaçır gideriz. Tekrar. Tam şu anda.

-Bu o kadar da kötü bir fikir olmayabilir,|| **diye** homurdandı Sebastian nefesinin altından.

Ama Knighton'ın çatık kaşları konuşması sırasında oldukça yumuşamıştı. - Pekâlâ. Sanırım adama bir şans verebilirim.

-Sebastian, "Onun için doğru olanı yapacağıma söz veriyorum," dedi. -"Bu konuda korkmana gerek yok.

Knighton -**Göreceğiz**|| dedi ama Sebastian adamın kabul ettiğini biliyordu, özellikle de Knighton -Şimdi bu tartışma için biraz daha sıcak bir yer bulalım|| diye eklediğinde.

Herkes gönülden kabul etti.

Sebastian, -Hepiniz arabamı takip ederek konağıma gelerseniz, dedi, -Herkes kahvaltı vermekten mutluluk duyarım. Tanrı biliyor ya, personelimin eğlenmeye alışmasının zamanı geldi." Juliet'baktı. -"Gelecekte bunu sık sık yapacağım gibi görünüyor.

Doktor ve Knighton'ın yardımcısı eve gitseler iyi olacaklarını söyleyerek karşı çıksalar da, diğerleri onun planını hemen kabul ettiler. Arabalara doğru giderlerken Griff kuru bir sesle, -Montfort ikimizin de sağ döndüğünü duyunca hayal kırıklığına uğrayacak, dedi.

-Sebastian, "Acaba Leicester Fields'a gitti mi?" dedi. -"Eğer gittiyse, birlikte bir sosyal etkinliğe girdiğimizde yüzünü görmek için sabırsızlanıyorum.

-Juliet sessizce, "Ben değil," dedi. -"O adamı bir daha asla görmek istemiyorum.

Juliet de ciddiye. Dük olmasaydı, Sebastian'la birlikte tüm bu düello işinden kurtulabileceklerinden emindi. Sonuçtan dolayı rahatlamış olsa da, korkunç, kalbi durduran bir an için en kötüsünden korkmuştu.

~ 329 ~

Şimdi Sebastian'ın yüzüne bakıyor, Sebastian ona gülümsediğinde kalbi ısınıyordu. -"En azından her şey bitti, şükürler olsun," diye mırıldandı.

Ama çok erken konuşmuştu. Sebastian'ın konağına vardıklarında, onlar Wimbledon Common'dayken ortalığın karışmış olduğunu gördüler. Sebastian onu içeri getirir getirmez, ikisinin de görmeyi beklemediği bir adam tarafından karşılandı. Amcası.

-Bay Pryce, Sebastian daha bir şey söyleyemedi, "Tanrı aşkına, bu saatte neredeydiniz?" diye yorum yaptı. Arkasından Griff ve Rosalind, ardından da Sebastian'ın uşağı gelince gözleri büyüdü. -"Bunların burada ne işi var?

- "Ben de sana burada ne aradığını soracaktım," diye tersledi Sebastian.

-Shropshire'da Morgan'ı bekliyor olman gerekiyordu.

Bay Pryce, Sebastian'ın diğerklerinin önünde kardeşinden bahsetmesine şaşırımış gibi gözlerini kırptırdı. -Er...Morgan burada. Onu ben getirdim. Buraya gelebilmek için üç gündür zorlu bir yolculuk yaptık, ona senin karıştığın tüm aptallıkları anlattıktan sonra." Gruba göz gezdirdi. -"Sanırım artık hepsi gerçeğı biliyordur?

- "Evet," diye cevapladı Sebastian. -Peki o alçak tam olarak nerede?

-Misafir odasında. O lanet Montfort'la.

Hararetli bir tartışmanın sesi onlara doğru geliyordu; bir yabancınn yumuşak, belli belirsiz kıtasal aksanları ve çok tanıdık gelen mağrur, öfkeli bir ses. Sebastian kaşlarını çatarak salona doğru yöneldi, Juliet de hemen peşindeydi.

Bay Pryce da onları takip etti. -Dük birkaç dakika önce bazı alçak arkadaşlarıyla birlikte zorla içeri girdi, sizi görmek istedi ve düello hakkında bir şeyler geveledi. Siz içeri girdiğinizde onu kovacak uşakları arıyordum.

Açık kapıya yaklaştıklarında sesler yükseldi.

-Montfort, "Dün gece Knighton'a meydan okuduğunu gördüm ve onun meydan okumayı kabul ettiğini kendi kulaklarımla duydum!" diyordu. Ve neden o berbat aksanla konuşuyorsun, Templemore?

~ 330 ~

-Çünkü ben Templemore değilim. Sana söyleyip duruyorum. Ben onun...||

-Kardeşim,|| diye bitirdi Sebastian misafir odasına girerken.

-Günaydın Montfort. Sizi buraya getiren nedir?

Montfort'un yanında dedikodu yapan beş ahababı vardı ve Griff Sebastian'ın arkasından içeri girer girmez onlara bağırdı: -Gördünüz mü? İşte Templemore ve Knighton! Size düello yaptıklarını söylemiştim!

Griff, ruhu şad olsun, hiçbir şeyi kaçırmadı. Sebastian'a mükemmel bir şaşkınlık ifadesiyle baktı. -Neden bahsediyor bu? Düello hakkında bir şey biliyor musun?

Sebastian omuz silkti. -Hiçbir fikrim yok. Bunu düşünmesine neyin sebep olduğunu hayal bile edemiyorum.

Montfort kaşlarını çatı. Sırttan arkadaşlarına sakinleştirici bir bakış fırlatarak homurdandı: -O zaman ikiniz neden şafaktan kısa bir süre sonra buraya geliyorsunuz?

-"Karım ve baldızımla mı?" Griff onun yerine bitirdi. -Gerçekten Montfort, kadınlarımın düelloya katılmasına izin vereceğimi mi sanıyorsun? Leydi Brumley'den ayrıldığımızdan beri benim evimdeyiz. Lord Templemore dün gece karımın kız kardeşine teklif etti, biz de nişanı kutluyorduk.

Kolunu Juliet'in beline dolayan Sebastian hikayeye devam etti, kardeşiyle konuşabilmek için adamı evden çıkarmaya hevesli olduğu belliydi.

-Sonra onları kahvaltı için buraya davet ettim. Seni de davet ederdim, eski dostum, ama bu... şey, aile. Anlarsın.

Montfort endişe verici bir mor renge bürünmeye başladığında, arkadaşları yorgun bakışlarla birbirlerine baktılar. İçlerinden biri elini dükün omzuna vurdu. -"Hadi dostum, eve gidelim, yanıldığını anlamıyor musun?"

-Montfort itiraz etti. -Ne duyduğumu biliyorum, lanet olsun!

Montfort'u kapıya doğru çekiştirmeye başlayan arkadaşlarından biri, -Önce Leydi Juliet'in kaçmasıyla ilgili o ileri geri saçmalıklar oldu, diye homurdandı, -Sonra Templemore tarafından kaçırıldığına dair çılgın bir hikaye, sonra da uydurduğun ve görmek için hepimizi yatağımızdan sürüklediğin bu düello...

~ 331 ~

-Gerçek bu! Size gerçeği söylüyorum!" Montfort, iki arkadaşı kollarından tutup onu dışarı taşıırken bağırdı. Hâlâ bağıırıyordu.

onu ön kapıdan dışarı sürüklediler.

O gider gitmez Rosalind sıırttı. -Bu çok eğlenceliydi. Artık kimsenin onu pek dinleyeceğini sanmıyorum.

Juliet gülmekten kendini alamadı. -"Hayır, gerçekten," diye soluk soluğa bağırdı. -Sebastian, aşkım, sen tanıdığım en yaratıcı adamsın.

-Bu da onun karakteri için iyiye işaret değil," diye Griff.

-İşte şimdi, Knighton, yalanı en başta sen başlattın," diye itiraz etti Sebastian.

Morgan kanepenin yanında durduğu yerden konuştu. -"Biri bana neler olduğunu anlatmak ister mi?

Juliet içeri girdiğinden beri ilk kez Morgan Pryce'ı, son iki yılın tüm acı verici -ve o kadar da acı verici olmayan- olaylarını farkında olmadan harekete geçiren adamı inceleme fırsatı bulmuştu. Sebastian'a bu kadar benzemesi şaşırtıcıydı -aynı siyah gözler, aynı kare çene, aynı baştan çıkarıcı dudaklar. Eğer saçları birkaç santim daha uzun ve giysileri bu kadar gösterişli olmasaydı, onun kardeşi olduğuna yemin edebilirdi.

Ta ki daha yakından bakana kadar. O zaman adamın yüzündeki dünyeviliği ve gülümsemesindeki belli belirsiz ama kusursuz alaycılığı fark edebilirdi.

Sebastian onu tanıdığı onca zaman içinde pek çok şey olmuştu. Alaycı bunlardan biri değildi. Morgan sanki dünya onu çok fazla çiğneyip tükürmüş gibi görünüyordu.

Sonra onun bakışlarını yakaladı ve özenli bir selam verdi. -Matmazel. Aptal kardeşimin zarar verdiği güzel genç kız olduğunuzu varsayabilir miyim?

Tuhaf bir aksanı vardı, tam olarak yabancı bir aksan değil, başka etkilerle yumuşatılmış bir İngiliz aksanı. Yine de Fransızcası mükemmeldi, en azından onun eğitimsiz kulakları için.

Sebastian sesine hafif bir ton vererek, -Varsayımınız neredeyse doğru,|| diye karşılık verdi.

-Morgan, bu Leydi Juliet, nişanlım. Juliet, bu da benim tecavüzcü kardeşim.

~ 332 ~

Morgan öne doğru gelerek kızın elini tuttu ve gözleri parıldayan kıza kıtasal tarzda bir öpücük kondurdu. -Enchanté, mademoiselle.||

Gülmekten kendini alamadı ve Sebastian'ın kolu beline dolandı.

-"Bu kadar yeter, seni alçak!" diye hırladı Sebastian. -"Bize yaşattığın onca şeyden sonra, onunla konuşmayı bile hak etmiyorsun.

-Morgan itiraz etti. -Onu kaçıran ya da kaçakçıların inine götüren ben değilim. Aklından ne geçiyordu?

-Ben seni kurtarmayı düşünüyordum, patlat hepsini !"|| dedi Sebastian ekşiyerek .

-Montfort ve arkadaşlarının seni görmesine henüz izin vermemeliydin. Donanma Kurulu bunu duyacak ve ben onları durduramadan kelleni alacaklar. Tabii Korsan Lordu onlara teslim etmeyi kabul etmezsen.

Morgan omuz silkti. -Bunun için başka birini bulmaları gerekecek. Korsan Lordu beni Crouch'un denizcilerinin beni mahsur bıraktığı Afrika kıyılarındaki bir adada sıkıcı bir yaşamdan kurtardı. Beni orada bulan Korsan Lordu sayesinde Cape Verdes'e ve oradan da İngiltere'ye gidebildim. Ayrıca, anladığım kadarıyla korsanlıktan emekli olmaya da o adada karar vermiş." Sebastian ağzını açınca Morgan sert bir ses tonuyla konuştu,

-Ve hayır, nerede olduğunu söylemeyeceğim. O adama borçluyum. Ona ihanetle karşılık vermeyeceğim.

Juliet gülümsemesini bastırmak zorunda kaldı. Sesi ağabeyine çok benziyordu.

-Ama Donanma Kurulu-" diye başladı Sebastian.

-Oceana'da öğrendiklerimi anlattığımda Donanma Kurulu bana elini bile kaldırmıyor. Görünüşe göre Crouch'un donanmada yüksek mevkide bir kaynağı varmış.

onu gözetlediğimi ihbar etti. Eğer Korsan Lord'la olan ilişkim yüzünden bana sorun çıkarırlarsa, kendi alçaklarının adını Londra'daki tüm gazetelere memnuniyetle açıklarım. Öyle bir skandal yaratacağım ki, asla unutamayacaklar. Eminim İngiltere vatandaşları, kaçakçıların bunca zamandır faaliyet göstermesini kimin sağladığını duymak isteyeceklerdir.

Sebastian öylece kalakaldı. -Ne demek istiyorsun?

-Sensiz iyi idare ettiğimi mi? Kendi başımın çaresine bakabileceğimi mi? Evet, mon frere, yaparım. Böyle adımlar attığını bilseydim...|| Galyalı bir omuz silkti, sonra Juliet'e gülümsedi. -"Ve böylesine güzel, muhteşem bir kızı kaçırmak.

~ 333 ~

-Griff arkalarından, "Hatırlat da kardeşini karımın yanına yaklaştırmayayım," dedi. -Ben de senin cesur biri olduğunu sanıyordum Templemore.

Sebastian gülmeye başladı. Bir tür hıçkırık gibi başladı, ama kısa sürede Juliet'in açık bir telaşla ona bakmasına neden olan kahkahalara dönüştü. -Sebastian? Aşkım?

-"Haftalarca kaçakçılarla yaşadım..." diye boğuldu. -Bir masumu kaçırdım... Yalan söyledim... Düelloya girdim... Ve bunun için mi? Tanrım, bu çok fazla...||

-Juliet soluk soluğa kalan Sebastian'ı akrabalarının yanından geçirip salondan çıkarırken, "Bize biraz izin verir misiniz?" diye mırıldandı. Onu tamamen yalnız bıraktığında biraz salladı. -İyi misin? Sebastian?

-"Ben iyiyim," diye . -Gerçekten, Juliet, iyiyim.

-"Sesin iyi gelmiyor.

-Durakladı, nefes almak için mücadele ediyordu. -Bunu ironik bulmuyor musun? Düşünsene, yaptığım onca şey, hayatını mahvettiğim onca yol. Ve hepsi bedavaya! Bu sende sadece...şey yapma isteği uyandırıyor mu?

- "Kardeşini öpmek mi?

- Ne?

- Görmüyor musun, Sebastian? Görev, onur ve aile sorumluluğu hakkındaki garip fikirlerin olmasaydı, asla tanışamazdık. Yollarımızın Londra'da kesişme ihtimali nedir? Hiç, işte bu. Ayrıca, Crouch'un beni öyle ya da böyle kaçıracağını kendin söyledin, muhtemelen kötü bir kaçakçı tarafından. Yani bunun bir hiç uğruna olduğunu hiç sanmıyorum. Gerçekten de sonuçlardan oldukça memnunum.

Adam ona bakakaldı. -Ama Sweeting, ben senin hayatını mahvettim! Dedikodular, yalanlar...

- "Bunun için üzgün müsün?

- Biliyorsun öyleyim!

- O zaman her şey affedilir.

~ 334 ~

Onu kendine çekti, gözleri parlıyordu. -Kayınbiraderin haklı, biliyorsun. Seni hak etmiyorum.

-Kesinlikle değilsin. Ama artık sana mahkumum, bu yüzden alışmak zorundayım.

Bir kahkaha atarak onu öpmek için başını eğdi ama kadın parmağını dudaklarına götürdü.

- "Ve kayınbiraderimden bahsetmişken...||

diye inledi. -Yapmalı mıyız?

-Wimbledon Common'dan ayrıldığımızdan beri bir şeyi merak ediyorum.

Dün gece Griff'in elindeki tabancayı vuracağını söylemiştin. Neden fikrini değiştirdin?

Başını ellerinin arasına alarak ona öyle bir şefkatle gülümsedi ki ağlamak istedi. -"Benden sana güvenmemi istedin. Ben de güvendim.

Nefesini tuttu. -Öylece mi? Hayatında ilk kez bir durumun kontrolünü bıraktın ve söylediklerim yüzünden Griff'in seni vurmaması riskini mi aldın?

-Hayır. Seni sevdiğim için yaptım. İhtiyacım olan tek sebep de bu.

Onu kollarının arasına alıp, her zaman içinde yattığını bildiği tatlılıkla öptüğünde, bunun herkes için yeterli bir neden olduğunu düşündü.

~ 335 ~

Sonsöz

Bir erkek için nadir bir ganimet

İyi bir eşin kazanmasıdır.

- Euripides'in Andromakhe'si, kocası tarafından Juliet'in nakışta kullanacağı alıntılar listesine yazılmıştır Charnwood Hall'a posta geldiğinde Juliet, Griff'ten gelen mektubu görünce ıglık attı.

Bunun tek bir anlamı olabilirdi: Rosalind'in bebeği doğmuştu! Rosalind'den daha iyisini daha sonra alacağını bildiği için kayınbiraderinin az sayıdaki açıklamasını yuttu. Bitirdiğinde mutlu bir şekilde içini çekti ve şişen karnını ovuşturdu, sonra aceleyle evden çıkıp batıdaki çimenliğe doğru yürüdü.

Ne Sebastian ne de Morgan onun yavaşça bir çift boyalı hedefin karşısında durdukları yere doğru ilerlediğini gördüler. Sebastian'ın Morgan için tasarladığı yeni tabancayı incelemekle meşguldüler. Morgan bir kez daha tabancasını kaybetmişti; bu kez Cornwall'da bir soylu adına bir haydudun izini sürerken. Morgan'ın bela için yaşadığına yemin edebilirdi. Bu Sebastian'ı çok endişelendiriyordu, çünkü kontrolü bırakmış olsa da kardeşine karşı sorumluluk hissetmekten tam olarak vazgeçmemiştir.

Bu da onu daha çok sevmesine neden oldu.

Onlara yaklaşırken masanın üzerinde duran başka bir tabanca fark etti. Çabucak kaldırdı, dolu olduğundan emin olmak için kontrol etti ve ardından hedefe ateş etti. İkisi de sıçradı.

Duman dağılınca Sebastian döndü ve tabancayı ondan kaptı.

-Bebeği düşün, aşkım! Ya tabanca ateş almasaydı?

-Senin tasarımın olan bir tabancanın teklediğini henüz görmedim,|| dedi

-"Ayrıca, bunu hala yapıp yapamayacağımı bilmek istedim.

Morgan hedefe baktı. -Bir amatör için hiç fena değil.

Ona gülümsedi, sonra Griff'in mektubunu kocasına uzattı. -Rosalind'in bebeği oldu. Küçük bir kız. Adını Winifred koydular.

memnun olacak." Mektubu hızlıca taradı. -Umarım kadınların gebe kalmasına yardım etmek Winnie'nin tek yeteneğidir. Çünkü geleceği de tahmin edebiliyorsa, beş çocuğumuz daha yolda demektir, tatlım.

Juliet güldü. Winnie'nin lord hazretleri hakkında söylediklerini unutmuştu. -Altı küçük çocuk.

-Rüzgârda uçuşan saçlarını düzeltmek için elini uzattı: "Charnwood Hall'da koşuşturan bir sürü küçük Blakely fikri hoşuma gidiyor.

Bir kaşını kaldırdı. -"Nakışlarınıza reçel sürüp halılara çamur mu bulaştırıyorsunuz?

- "Ben bunların hepsini halledebilirim," diye karşılık verdi.

- "Evet, yapabileceğinden hiç şüphem yok," diye mırıldandı onu öpmek için eğilirken.

Morgan boğazını temizledi. -İkiniz her zaman böyle hastalıklı bir şekilde aşık olmak zorunda mısınız?

Ona güldü. -Sen de denemelisin Morgan. Her fırsatta kaçıp kendini öldürtmekten daha az tehlikeli.

- "Benim için endişeleniyor musun, tatlım?" diye alay etti Morgan.

-Sebastian alaycı bir tavırla, "Sakın o Fransızcayı karımın yanında kullanma, seni alçak," diye uyardı. -"Kadınlar üzerindeki etkisini biliyorum.

-Juliet, "Ben değil," diye itiraz etti. -Benim bağışıklığım var.

Morgan yaklaşarak fısıldadı, -Sana önce ben ulaşsaydım, , işler tamamen farklı olurdu.

Onu şakacı bir şekilde itti. -" de değil, seni temin ederim.

~ 337 ~

Sebastian'a şeytani bir bakış fırlattı. -Geçen yıl İngiltere'ye daha erken gelmediğim için şanslısınız, dostum. Juliet'iniz gerçek Morgan Pryce'a aşık olurdu ve siz de kızsız kalırdınız ve arkadaşlık için sadece bu kasvetli eski malikâne kalırdı.

Başını salladı. -"Farkı hemen .

-Sebastian da aynı fikirdeydi. -Onu kaçıranın ben olmadığımı defalarca anlatmaya çalıştım ama ne yaparsam yapayım, ne söylersem söyleyeyim tek kelimesine bile inanmadı.

-Tabii ki hayır. Morgan sertçe doğruldu: -Sesim sana benzemiyor, giysilerim de senin gibi değil. Ama bahse girerim ki, aynı şekilde giyinseydik ve konuşmadan güzel karınızın karşısına çıksaydık, bizi birbirinden ayıramazdı.

Juliet kollarını göğsünde kavuşturdu. -Bu bahse varım efendim. Sebastian'ı bir Morgan kalabalığında bile seçebilirim.

-Morgan başını kardeşiyle aynı şekilde eğdi.

-Çok iyi. Bu bahsin şartları ne olacak?

Bir an düşündü, sonra sırtıttı. -Eğer Sebastian'ı seçersem, bir yıl boyunca İngiltere'de kalacak ve beladan uzak duracaksın. Macera yok. Haydutların peşinden koşmak yok. Sadece Londra'da, Shropshire'da ya da nereyi tercih edersen orada güzel, normal bir hayat.

Kaşlarını çattı. -Gerçekten zor şartlar. Ya onu seçemezsen?

-O zaman Sebastian sizin için dilediğiniz ülkede büyük bir macerayı finanse edecek.

Hindistan'a gidip fillere binebilirsin. İstersen boynunu kırabilirsin.

-Sebastian itiraz etti: -Bu benim fikrim değildi. Neden sonuçlarına katlanayım ki? Hindistan'a bir gezi...neden, bu bana oldukça pahalıya mal olur-

Juliet, -Buna değmeyecekse bahsi kabul etmez,|| dedi. -Onu baştan çıkarmak için ne önerebilirim ki?

Morgan yaramazca gülümsedi. -"Eminim bir şeyler düşünebilirim.

~ 338 ~

-Sebastian, kardeşinin Fransızcasını mükemmel bir şekilde taklit ederek homurdandı. -Pekala. Kabul ediyorum. Ama sadece Juliet'e olan inancım tam olduğu için.

-"Gördün mü Morgan?" diye alay etti. -"Kazanamazsın. Bunu yapmak istediğine emin misin?

-"Hmm... doğru tahmin etme olasılığın yarı yarıya.

-Tahmin etmeyeceğim.

-"O zaman, adil olmak için, bunu üç kez doğru yapmanız gerekir. Bu, doğru tahmin etme olasılığınızı yeterince azaltacaktır.

-"Pekala," diye hemen kabul etti. -Bu şartları kabul ediyorum.

-"Juliet," diye mırıldandı Sebastian onun yanında, "bundan emin misin?

-Kesinlikle.||

Adam onun kadar emin görünmüyordu ama sadece omuz silkti ve şöyle dedi,

Ağabeyiyle birlikte eve girerken, -Neyse, sadece para,|| dedi.

İlk kez dışarı çıktıklarında her şey gülünecek kadar basitti. Morgan kendi kravatını Sebastian'ın çok daha özenli bir şekilde bağlamıştı, bu yüzden kocasını işaret etmesi bir saniyeden fazla sürmedi.

Daha sonra Morgan'ın hatasını açıklamak zorunda hissetti. Bunun adil olmasını istiyordu. En azından duruşmayı saymayı nezaketle kabul etti.

İkinci seferde ikisini de Boggs'a giydirmişlerdi, çünkü kıyafetlerinin her yönü aynıydı ve saçları bile aynı. Çekilde taranmıştı. Saniyeler içinde seçimini yaptı ve Morgan ağladı, -Bu şanslı bir tahmindir!

- "Hâlâ bir şansın daha var," dedi sırtarak.

Üçüncü kez dışarı çıktıklarında bir süre onları inceledi, sonra gülerek, "Bu çok kolay," dedi ve kocasının yanına giderek onu dudaklarından öptü.

Morgan yanında patladı. - "Sakrebleu, Juliet, nasıl bildin?

~ 339 ~

Kocasının kendini beğenmiş gülümsemesine baktı. -Gözleri. Gözlerinde sorumluluğun ağırlığını görebiliyorum." Kaşlarını Morgan'a doğru kaldırdı.

- "Oysa seninkinde ben sadece fesatlık görüyorum.

Sebastian güldü, sonra onu kollarına çekti. - "Sen de teslim olabilirsiniz Morgan. Erkeğini sadece gözlerinin kalitesinden tanıyan bir kadınla boy ölçüşemezsin.

-Morgan yarı şakayla, "Beni kandırdınız, Leydi Templemore," diye suçladı. - "Nasıl olduğunu bilmiyorum ama yaptınız.

-Sebastian, "Tabii ki seni kandırdı," diye karşılık verdi. -Kesin olduğunu bildiği bir şey üzerine bahse girmeni sağladı. Onun için. Juliet melek gibi bir masum gibi görünebilir, ama tüm o tatlılığın altında kurnaz bir kadın yatıyor.

"Bu iyi bir şey, sen demez miydin?" Juliet onu hafifçe öptü.
-"Çünkü pervasız bir adamı yakalamak için kurnaz bir kadın gerekir.

~ 340 ~

Yazar Hakkında

Yıllardır kurgu yaratıyorum (iki yaşındayken başladım ve o zamandan beri daha da kötüleşti) ve hayal gücüm kafamı fikirlerle doldurmayı bırakana kadar devam etmeyi planlıyorum, bu da önümüzdeki yüzyılda bir zaman olmalı. Ayrıca, roman yazmak bana evi temizlememek için bir bahane veriyor.

Neyse ki sevgili kocam ve oğlum bu takıntımı hoş görüyorlar çünkü a) hala yemek yapıyorum; b) roman yazmayı bilmiyorlar; ve c) kafamdaki olay örgüsü ve karakterlerle elimde paspasla olduğumdan çok daha mutlu olduğumu biliyorlar.

Çeşitli isimler altında yayınladığım sayısız kitabım hakkında daha fazla bilgi edinmek (ya da kafamdaki karmakarışık şeyleri nasıl gerçek kitaplara dönüştürdüğümü öğrenmek) isterseniz www.sabrinajeffries.com adresindeki web sitemi ziyaret edebilirsiniz.

En sevdiğiniz HarperCollins yazarı hakkında özel bilgiler için www.AuthorTracker.com adresini ziyaret edin.

~ 341 ~

Sabrina Jeffries'ten Diğer Romantik Hazine

TEHLİKELİ LORD

TEHLİKELİ BİR AŞK

KÖTÜ ŞÖHRETLİ BİR AŞK

Bu Kitabı Beğendiyseniz, Diğer AVON ROMANTİK Kitaplarını da Mutlaka Okuyun

HAZİNELER

CLAIMING THE HIGHLANDER yazan Kinley MacGregor

MARRY ME yazan Susan Kay Law

TOO WICKED TO MARRY by Susan Sizemore A

TOUCH SO WICKED by Connie Mason

LAIRD DÖNDÜĞÜNDE: YAYLA'NIN İKİNCİ KİTABI
Karen Ranney tarafından LORDS

Çok Yakında

BİR TUTKU GECESİ yazan Elizabeth Boyle

~ 342 ~

Telif Hakkı

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır.

Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler, kuruluşlar veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

KAÇIRILMADAN SONRA. Telif hakkı © 2002 Deborah Martin'e aittir. Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakları Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, bu e-kitabın metnine ekrandan erişmek ve okumak için size münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü HarperCollins e-kitap'ın açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez, derlenemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve geri alma sisteminde, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla saklanamaz veya tanıtılamaz.

Microsoft Reader Eylül 2006 ISBN 0-06-124576-3

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

~ 343 ~

Yayıncı Hakkında

Avustralya

HarperCollins Publishers (Australia) Pty. Ltd.

25 Ryde Road (PO Box 321) Pymble, NSW 2073, [Avustralya](#)

<http://www.harpercollinsebooks.com.au>

Kanada

HarperCollins Publishers Ltd.

55 Avenue Road, Suite 2900

Toronto, ON, M5R, 3L2, [Kanada](#) <http://www.harpercollinsebooks.ca> Yeni

Zelanda

HarperCollinsPublishers (Yeni Zelanda) Limited P.O. Box 1

Auckland, Yeni Zelanda <http://www.harpercollinsebooks.co.nz>

~ 344 ~

Birleşik Krallık HarperCollins

Publishers Ltd.

77-85 Fulham Palace Road Londra, W6 8JB, Birleşik Krallık

<http://www.uk.harpercollinsebooks.com>

Birleşik Devletler

HarperCollins Publishers Inc.

10 Doğu 53'üncü Sokak Yeni York'a, NY 10022
<http://www.harpercollinsebooks.com>

İçindekiler

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Sonsöz Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Sonsöz](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.